

112
திண்ணை குழுக்கு
உபகாதி அளவு
J.D.R.C. 1184
K. K. 119

115162

Q7
M92
115162

ஆன்பத்தை ஆண்டவனீக்கவிட்டான், ஆனால், நான் ஆண்டவனுடைய
பாசையில் நின்றும் அன்னியர் துவைந்ததைக் இப்படிப்பட்ட கொண்
டு திரிகிறேன், அதிலே, என்னுடைய கையால் யாருக்கு நன்மை செய்
கிறதோ அந்த நன்மையை ஆண்டவன் செய்து வைக்கிறான் என்று
நான் திரிகிறேன் மடைவிறகை நேரவே வேண்டியிருப்பது சொன்னார்.

அப்போது, அப்பெரிய மனுடன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே,
வாஸிபரான ஸல்லமைசாபியே, என்னுடைய வீட்டில் அனேகதிரவியங்
கிருக்கிறது, ஆனால், நீரென்னோடும் விட்டுக்குவந்து, அதிலே
புமக் கொடுவ்வளவு திரவியம் வேண்டுமோ, அவ்வளவு திரவியங்களை
பெரித்துக் கொள்ளுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அப்
பெரியவரோடும் துக்கம், கொடுத்திருந்தான், யாருடையதும் வேண்
டியதில்லை, அஃ தேனெனினால் ஆண்டவனுடைய கிருபையா 'லென்னு
டைய வீட்டிலும் அனேகதிரவிய கிருக்கின்றன, அந்தத் திரவியத்தை
நான், எப்போதும், ஆண்டவனுடைய போலேயே செலவு செய்து
புகார் கிருக்கிறேன், ஆகையால், உம்முடைய திரவியத்தை நான் வாங்
கியென்னசெய்யப் போகிறேன் என்று சொல்லி, அவரிடமாகப்
பிரயாணம் திறக்க வந்தான், பெற்றுக் கொண்டு பரிசுளுடைய
பிராஸிஸேதிப் பத்து நாளைக்கொடுத்தினான் (ஷாஹுமே-ஜபாதிஸ்) வந்து
சேர்ந்தார்.

சேர்ந்தபாது, பரிஸாதிஸ் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, குநா
வந்தே தாங்க கொங்கன் பேசிலே கிருபையைத் தந்து எங்களுக்கு, ஒர
சிறு மெழுதிக் கொடுக்கவேண்டும், அதை பெறக்கூடிய பார்த்து
ஷாஹுதிகு நாங்கள் காண்பித்தால், அப்போது, அவன் தங்களைத்
தங்களுடைய நகரத்திற்கு சேர்ந்துவிட்டு நாங்கள் வந்தோமென்று
வைக்கொளவானென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு மடலே (ஹாத்தி
மே-ஷாஹு) தம்முடைய சங்கடிகளும், தம்முடைய பட்டினம்வந்து
தாம்சேர்ந்ததும் ஆகிய சகலசெய்திகளையும் கண்டெழுதி ஒருகடிதம்
கொடுத்தார், அந்தக் கடிதத்தைப் பரிசா வாங்கிக்கொண்டு பார்த்து

11திருச்சி

01

110

தங்களுடைய பட்டணம்வந்து சேர்ந்து (மலிக்காவசம்) கடிதாசனச் சொகுத்து நடந்த எல்லாச்சங்கதிகோயுந்தெரிவித்தார்கள், அதுகேட்டு (மலிக்கா) மிகுந்த சந்தோஷமாகக் காகிதத்தைப் பார்த்து நானந்த மடைந்திருந்தாள்.

இங்கே ஹாத்திமான்வர் (கார்வான் சறுவென்ற) சத்தித்தகுத்து வந்து முனீர்ஷாமிடமாக மிலாக்கத்தாவை நடந்த சங்கதிகளைப்பெல்லாம் தெரியப் படுத்தினார், அதுகேட்டவர் மிகுந்த சந்தோஷமாகினார். பின்னர், நாலேந்து நாழிகைசென்று இருவர்மெழந்து (ஹசன்பானே வினுடைய) வீட்டுக்கு வந்தார்கள், இவர்கள் வந்ததை (ஹசன்பானே) வுக்கு அபுளுடைய வேலைக்காரர்கள் தெரிவித்தார்கள், அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) தாதிமாபைப்பார்த்துத் தன்னைய விட்டி லோரிடக் கை நன்றாகச் சிவ்வாரித் தாசனம் போட்ட சொல்லி, அநிலே யிருவரை யு மழைத் திருக்கும்படி செய்யுங்கென்று சொன்னாள்.

அதுபோலே தாதிமார்கள் செய்வித்துப் பின்னர், அவ்விருவரை யும் அழைத்துக் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டுப் பின்னர் (ஹசன்பானே) வுக்காக அவிவித்திலோர் பரதாக்கட்டி, அநிலுள்ளே சுவாக் தினமிதழத்த நாற்காலி கொண்டுவந்து போட்டார்கள், அதில் (ஹசன்பானே) வந்திருந்தான்) அவ்ளோமும் (ஹாத்திமானவர்) தாம் போய் வந்த சங்கதிகளைப்பெல்லாம் விபரமாகத் தெரிவித்தார், அதைக்கேட்டு (ஹசன்பானே) மிகுந்த சந்தோஷமாகி, அவர்களுக் காகவேண்டிய விருந்து நயார் செய்யும்படி தாதிசுக்குச் சொன்னாள், அவர்க ளது போலே விதவிதமான புலாவுகளும், பதார்த்தங்களும், கனிவர்க்கு களநம் மிட்டாய் தினசரளும், வர்பந்துகளும் கொண்டுவந்து வைத் தார்கள்.

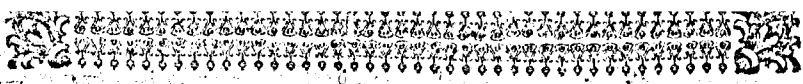
115169

அப்போது (ஹாத்திமும்) முனீர்ஷா மென்பவரு மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே புதித்து மனமெழ்ச்சியாகி அன்றிரவு அவ்விடத்தில் விருந்து விடிந்த பின்னர் ஹாத்திமானவர் (ஹசன்பானே)வைப் பார்த்து இங்கே (ஹசன்பானே) இப்போது நீ யென்னசுவால் சொ

துகிறாய், அதினுடைய விபரத்தை யெனக்குத் தெரியும்படியாகச் சொல்லிவந்து சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) ஹாத்திமோ டும் சொல்லுகின்றான், அஃதென்னெனில், ஒருவன் சொல்லுகிறான், மெய்சொல்லப் பட்டவனுக்கு எப்போதும் சவுக்கியமாக இருக்கு மென்று அதுதலால், அஃதென்ன மெய்சொல்வதென்று, அதற்காக என்னசவுக்கிய மடைவதென்றும், இவைகளை நீ ஏறித்து வாயேண்டிய தென்று சொன்னாள்.

அதுகேட்டு, ஹாத்திம் (ஹசன்பானே)வோடும்) நல்லது, நீயதை வறிவைவாய், அஃதெந்தமூலையி லிருக்கிறதென்று கேட்டார், அதற்கு (ஹசன்பானே) ஹாத்திமோடும், என்னுடைய தாதிமானவர் சொல் லியிருக்கிறான் (ஹாத்திமோ) (ஹாத்திமோ) இடத்தி லிருக்கிறதாக, ஆனால், அந்தப்பட்டணம் எந்தமூலையி லிருக்கிறதோ, அஃதெனக்குத் தெரிய மாட்டா தென்று சொன்னாள், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) வருத்தத்தில் நின்றும் ஆண்டவன் நன்மை செய்வானென்று களைத்து (ஹசன்பானே) விவிடமாகப் பிரயாணத்திற் குத்தாவு பெற்றுக்கொண்டு வெளி யாக, முனீர்ஷாமென்பவரைப் பழைய தானத்தி லிருக்கவைத்துவிட்டு அங்கிருந்து பிரயாணமாகிப் போயினார்.

முன்னுதுசுவால்
முற்றிது.

நாலாவது சுவால்.

ஹாத்தி மானவர் பிரபாணமாகி

மெய்சொல்லப்பட்டவனுக்கு

அப்போதும் சவுக்கியங்

கிடைக்குமென்பதை

அறிந்துவரும்படி

யானவரலாறு.

கலிவிருத்தம்.

பாலர் மொழிஹசன் பாறோவு தன்மனம்

போல யென்வயும் பொருத்தமாத தாடியேன்

மேலா முரைப்படி விறின் வினாவினும்

நாலாம் சுவாவிலே நன்குற லோ துவாம்.

இதன்பொருள்.

எட்டொன்றாகக் காச்சிய பசுவின் பாலைப்போலே யினிமை யுண் டாதப் பேசும் பேசுரையுடைய (ஹசன்பாறோ வென்பவருடைய) மனம்போலே யெவ்விறுங்குத்கும் பொருத்தியிருக்குத் தாடியுடைய மேலாம்பான சொற்போலே பெருமையாகத் கேட்கின்ற நாலாவது சுவாவை மிகவும் நன்மையுண்டாகச் சொல்லுகின்றாம்.

சரித்திரவரனாம்.

மகா உத்திபுத்தி சுத்தகீர்த்தம்பொருத்திய ஹாத்திமென்பவர் (ஹசன்பாறோவி லிடமாக) வந்தாவு பெற்றுக்கொண்டு, அப்பட்ட னத்தைவிடும் வெளியாகி நடந்து அனேக நாடு, நகரம், காடு, வனங் திராமெல்லாங் கடந்து ஒரு மலையி னடிவாழ்த்திப்போய்ந் சேர்ந்து அவிவிடத்தி லெங்கும் பார்க்கும்போது, அங்கே, சமுத்திரம்பே லோர், ஆறு வெருவேகமாய் இரத்தம் நிரம்பிப் போகின்றது, அகை (ஹாத்திமானவர் பார்த்து) மிகுந்த விசனத்தையடைந்து, தம்முடைய மனநி லெண்ணினார், நாடெப்போதும், இப்பேர்ப்பட்ட இரத்தத்

நாலாவது சுவால்.

உசுக

தினுடைய ஆற்றைப் பார்த்ததிலேயே, ஆதலால், இந்த ஆறு எவ்வி டமிருந்து வருகிறதென்றும், இங்ளிதமா யோடுவதின் சபடி என்ன வென்றும் பார்த்தறிய வேண்டுமென்றும், நனைந்துகொண்டு போகும் போது, அவ்விடத்திலோர்பெரிய விருட்சமான மரமானது, இவர் முகத்துக்கு முன்னாலே தெரியக் கண்டு, அகி னருற்றபோய்ப் பார் கைகளை அந்த மரத்திலுள்ள வொவ்வொரு கொட்டிலு மீனாருடைய தலைக ளெத்கணையோ டிடிந் தொக்குகிறதெனும், அதிங்கேழேபெரிய விசாலமான வோ ரேரி யிருக்கின்றது, அதினுடைய தண்ணீர் காட் டின் வழியாக வோடுகின்றது, இவ்வாறேப் பார்த்து (ஹாத்திம்) மிகுந் த ஆச்சரியமாகி அம்மரத்தின்கேழையிருந்து விட்டார்.

அப்படி யிருக்கையில், அந்த மரத்திலே தொங்கிக்கொண் டிருந் ததலைக் கொஞ்சந் சுத்திநாஷத்துடனே கெக்கலெகொண்டு சிறித் தொறன, அதுகண்டு (ஹாத்திம்) மிகுந்த ஆச்சரிய மடைந்து, இந்த அதுபட்ட டிருக்கிற தலைகள் சிரிக்கிறது, அதில் நின்றும் இரத்தம் வழிந்து இந்த றீரியில்விழுகிறது, இந்தத் தண்ணீரெல்லாம் இரத்தமா யோடிச் சமுத்திரத்திற் போய் விழுகிறது, இஃதென்ன காரணமென் றவையகை யுற்றுப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கும்போது அத்தலைகளுக்கு மே லொருதலை நொங்கிக்கொண் டிருக்கக்கண்டு (ஹாத்திமானவர்) சுத்துச் சுற்றணைமாறித் தன்னைமறந்திருந்து பின்னர், நொஞ்சநேரஞ் சென்று நெனியுவந்து தம்முடைய மனநி லெண்ணினதாவ தியாகத் தில், இதிலுடைய விபரத்தை நாம் அறியாம லொருவருக்குச் சொல் லக் கூடாது ஆதலால், நாமின்விடத்திற் சிலநாளிருந்தா லிதினுடைய விபரத்தை நன்கு அறியலாமென்று, அவ்விடத்தில் அதுவே நனை வாக அன்றைய பொழுது போகிறவரையினு மிருந்தார்.

இவ்வித மிருக்கையிற், பொழுது போய்விட்டது, அப்போது (ஹாத்திமானவர்) ஒருமுலையிற் போய்ப் பதுங்கி யொளிந்துகொண் டிருந்தார், இருக்கையில், அந்த மரத்திலே தொங்கிய தலைகளைல்லாம் அந்த மரத்தில்கின்று மெடுப்பட்டு அந்தவரியில் விழுந்தன, அதுகண் டு (ஹாத்திமானவர்) அந்தவரியைப் பார்த்துக்கொண் டிருந்தார், அப் படி யிருக்கும்போது, அந்த வரியின் தண்ணீர்மேல் நவொரு மிகுந்த

விடைபெற்ற பட்டிலே சரிசெய்துவிட்டு விடுவதற்கு, அதன்மேலே சிம்மாசன மிகுந்த அழகுள்ள இரத்தினத்தினை மிகுந்த பட்டைகளைக் கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டது.

பின்னர், கொஞ்சநேரம் பொறுத்துச் சிலபரிகள், விதவிதமான அணைக வுடைக ளுமித்துக் திரைமுழுது முத்தினதும், இரத்தினத்தினாலுமி மறைத்தனகைகளைப் பூண்டு கொண்டு சந்திரனாக் கொப்பாகவந்து, அச்சிம்மாசனத்தினருகிலிருந்து, அதிலே பரியானவன் மிகுந்த அழகு சவுத்தரிய வடிவுள்ளவனாய்த், திரைகத்திற் பூண்டிருக்கும் நகையினுடைய பெருமைக ளிவ்விதமென்று சொல்ல அரிதானவளாய்த், தனது சந்திரோ நயம்போன்ற முத்தகை வெளிக்குக் காட்டாமல் வெட்கமுற்றுக் கூச்சத்தோடு மிகுந்த வல்லரசுமான, அந்தச் சிம்மாசனத்திற் போயிருந்தான், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்தச் சிம்மாசனத்தில் வந்திருந்தவனை நன்றி யுற்றுப்பார்க்கையில் அந்த மரத்தின்மேல் செல்லாத நிலைகளுக்குமேலே தொங்கிய தலைபோலே தோற்றியதன் தவிர, அவ்விடத்திற் சூழ்ந்திருந்த பரிசுளெல்லாமுன்னர் மரத்திலே அறுபட்ட தலையாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தவைகளே, இவ்வன்றி, யெத்தனையோபரிகள் அங்கே கைகட்டிக்கொண்டு மிகுந்த வணக்கமாக நிற்கிறார்கள்.

நித்திர அப்பரிகள், சகலவாத்தியங்களும் னையிற் றிடித்துக் கொண்டு மிகுந்த வோசையாக விதவிதமான வினோத ஆடல்பாடல்கள் செய்தார்கள், அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) தமது முகத்திற் கையை வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டு, ஆண்டவனே, இவ்வென்ன வேடிக்கையாயிருக்கிறான், நவனைப்புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார், இருக்கரசே, இரவும் பாதிபுகுவிட்டது, அந்நேரத்திலவர்களும், ஆடல்பாடல்களை நிறுத்திவிட்டு, அவ்விடத்திலோர் தலையாகுகொண்டிருந்த விடுபைக் கொண்டு வந்து விதித்து, அதின்மேலே பலவிதமான புலாவுகளும், கனிவாக்கங்களும், மிட்டாய்களும், ஷாப்பத்தங்களும் தட்டுகளில் நிரப்பிக்கொண்டுவந்து வைத்தார்கள், அதைப்பார்த்து, அச்சிம்மாசனத்திலிருக்கிற பரியானவன், அங்குமிக்கிற வேலைக்காரருடனே, இந்த வஸ்துகளில் நின்றமோர், தட்டையெடுத்துக் கொண்டபோய், அதோ மூலையிலிருக்கப்பட்ட முகாபிக்குக் கொண்டுபோய், அதோ செய்தான்.

அதுபோலவர்கள், ஒரு தட்டையெடுத்து (ஹாத்திமானவர்) கொண்டு வந்து கொடுத்து, அவரைப்பார்த்து, ஒகே, ஆகமநாதமே, யெங்களுடைய சதுதாரண பரியானவன் தங்களுக்கு இந்த வஸ்துகளைக் கொடுக்கும்படியாக அனுப்பிவிடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பரிசுளைப் பார்த்து, உங்கள் பேரென்ன, உங்கள் சதுதாரண பேரென்னவென்று கேட்டார், அந்தக் பரிகள் (ஹாத்தியைப்பார்த்து) நீங்கள் பேரும், எங்கள் சதுதாரண பேரும் கேட்கவேண்டியதென்ன, நீர் பரியானியாக இருந்தால் இந்த வஜிபனத்தைப் புதியமென்று சொன்னார்கள், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அப்பரிசுளைப்பார்த்து, ஒகே, பரிகளே, உங்கள் பேரும் உங்கள் சதுதாரண பேரும், இங்கே நடக்கிற சங்குகளும் சொல்லா நிருத்திர நோம்வாரியிலும் காணிக் வஜிபனத்தைப் புதித மட்டே நென்ற அநியாகச் சொன்னார், அதுகேட்டு, அந்தப் பரியானவர்கள் உங்களுடைய சதுதாரண பரியானியிடமாகப்போய், இவ் துடந்த சங்குகளைத் தெரிவித்தார்கள். அஃ தியாதெனில்,

அய், ராஜாக்களியே, தாங்களிட்ட கட்டளைப் பிரகாரம், நாவத ளந்த முகாபிரானவரிடமாக வஜிபனத்தைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தோம், அதற்கவர் சொல்லுகிறார், நீங்க ளுங்கள் பேரும், உங்கள் சதுதாரண பேரும், இந்தப் பரிசுளைப்பதின் சங்குகளும், இந்த வரியில்கின்றும் வந்திருப்பதையும் தெரிவித்தால் மரத்திரம் புதிப்பேனெனவிர, அதினிடையிலெப்போதும் புதித்திருக்கியென் றதுதியாக் கொண்டு விடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, அந்தத் தலைமப்பரியானவன், மற்றப் பணியிடைசெய்யும் பரிசுளைப்பார்த்து நீங்களின்னு மவரிடமாகப்போய், நல்லது, நீர்கேட்டதுபோலே சொல்கிறேன் இந்த வஜிபனத்தை முதலிற் புதியமென்று சொல்லுங்கென்று சொல்லியவர்களை யனுப்பினான், அதுபோலே, அவர்கள் வந்து (ஹாத்திமானவர்) பார்த்து, நீர் கேட்டபடி சொல்கிறேன், முதலி லீர்த் புதிப்பைப் புதித்துக்கொள்ளும், பின்னர், அதின் விபரத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார்கள், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) புதிப்பைப்

புதித்துப், பின்னர்த்தப் பரிசுளைப்பார்த்து நான் கேட்டதைச் சொல்லும்கொன்று சொன்னார்.

அத்தற்கவர்கள், கல்லது நாங்கள் காலையதினம்வந்து தங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறோமென்று சொன்னார்கள், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அப்பரிசுளைப்பார்த்து பரிசுடைய கையெழுத்துப் பிடித்துப்போகையில், அவளோடிப்போய் ஏரியில்லிமுத்தி, அந்தச் சதுகாப்பரியிடத்திலாக, அன்றிரவுல்லாம் கூத்து, டிரெய்கை, ஆடல்பாடல்களுடனே பவலிதமாண் வேடிக்கை காட்டிக்கொண்டிருந்தான், பின்னர், விடிந்தபோது எல்லாப்பரிசுளும் எரியிலே குதித்தார்கள், குதித்துக் கொஞ்சநேரஞ் சென்று அந்த ஏரியிலிருந்து நன்னீரின்மேலே தலைகள்வந்து, தானே தானாகக் குதிக்குதித்துக்கொண்டு மீட்டின்மேலோர், பாய்ச்சலாகப் பாயத்து கொப்பு, கொப்பிக்கொண்டு நெளக்கிக்கொண்டிருந்தனர்.

அவைகளில் முன்போலொரு தலையானது எல்லாப் தலைகளுக்குமேலே டொங்கிக்கொண்டிருந்தது, இவ்விதமிருந்த சமய தலைகளும் சிறிந்துக்கொண்டிருந்தன, அதை (ஹாத்திமானவர்) மூலையிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், அப்படிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது சகலதலைக்குமே விருந்திருந்த சதுகாபுடைய தலையின்பேரில் (ஹாத்திமானவர்) மிருந்த இப்பலாக எண்ணிக்கொண்டு இதன் இரகசியத்தை ஆராயத் தறியவேண்டும், ஆனால், இந்தப்பெண் ணுயிரியிருப்பாளையில் நாமெவ்விதத்தினும் இவளை நிக்நாகுசெய்யலாமென்று மனதிலெண்ணிய வெண்ணத்தோடும், ஆண்டவனாகினைத்து, என் ஆண்டவனே, இவைகளை என்னிதமான தலைகளையிருக்கும், கொழியினங்கள், இராக்காலங்களி ணுயிராக இருக்கின்றன, பந்தகாலங்களில் இந்தமாதிரித் தலைமாய்க் கொண்டுசிறந்தன, ஆனாலும், வேலைபோப்பார்த்தால், மந்திரத்திதா விக்கைபோலே போன்றுசென்ற தென்னு எண்ணிய எண்ணத்தாலேயே பொழுது போய்விட்டது, அப்போது, அந்தத்தலைகள் வழக்கம்போலே இவ்வில் ஏரியில்லிமுத்தி முன்போல் விளிப்புதா விளித்தது, மத்திலெண்ணும் சபைகட்டிப், பரிசுளானவரும் குத்திருக்குமிடையாய் சதுகாபுப் பரியானவன் மீதமாகத்தலிருக்க, மந்தவர்கள் முன்போற் கேளிக்கை, கூத்து, ஆடல், பாடல்முதலானவைகளை அவர் க்குசெய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) மீதுமனதில், இந்தப் பரிசுளினெஜமாட்டியானவள் தனதெண்ணத்தின் பேரில், இவ்வியில் நமக்கு நல்லஜவாபுதான் சொல்லுகிறாளே, அல்லது, மோசந்தான் செய்திருளோ தெரியாதென் திருக்கையிலே, பாதியிரவாகிவிட்டது, அப்போது, அவர்கள் நாள்தோறும் செய்து வழக்கம்போல் தந்தர்கள்சிறிது, அதில்பேரில், விதவிதமான புலாவதளும், பதார்த்தங்களும், களிவர்க்கங்களும், மிட்டாய்களும் தபங்குசிறித் கொண்டுவந்து பரிமாறுகிறவர்கள் வைத்தார்கள், அவைகளைச் சகலபரிசுளும் சதுகாபுப்பரியும் கூடியிருந்து புசித்தார்கள், பின்னர், சதுகாபுப் பரியானவன் ஒரு திட்டமுடையவாடிபாயா வந்துகளை நிரப்பி முன் கொண்டுவந்த பரியினிடமாகக் கொடுத்து மூலையிலிருக்கும் (ஹாத்திமுக்கு) அனுப்பிவைத்தான்.

அப்போதவன் (ஹாத்திமிடமாகவந்து) அந்தத் தட்டைவைத்து நிற்றையில், அவர் அப்பரியைப்பார்த்து, ஒகே, பரியானவனே, என் நீ, காலையதினம் வந்து நான் கேட்ட கேள்வியைச் சொல்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனாயல்லவா. ஆகையால், இப்போது நீ வந்திருக்கிறபடியால், அந்தச் சங்கதியை யெனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும், மேலு மெனக் விவ்வித வுண்டுகொல்லா மென்னத்துக்கு நா நெத்தகையோ நாளாகப் பட்டிலிரிள்ளவனென்றுசொன்னார், அது கேட்டு, அந்தப்பரியானவன், தங்கன் சதுகாபுப் பரியிடமாகப்போய் (ஹாத்திமானவர்) சொன்ன சங்கதியைச் சொன்னார்.

அதுகேட்டுச் சதுகாபுப்பரியானவன் கொண்டுசென்றது, நீ பின்னும் அவரிடமாகப்போய்ச் சொல்கிற தெவ்விதமானால், நீயெழிக்காவுடைய சமுதகத்துக்கு வந்தால், உம்முடைய சகலங்களுக்குச் சலாபுதெரியவரும், ஆனாலும்போது, இந்த வந்திபனத்தைப் புசித்துக்கொண்டு என்கூட வாலாமென்றுசொல்லி யவரை யழைத்துக் கொண்டு விரைவாக வாவென்றுசொன்னார், அதுபோல் வர்கள்வந்து (ஹாத்திமுக்குச்சொன்னார்) அதிசயிட்டவர் புசிப்பைப் புசித்துத் தொண்டு, அவளோடும் போனார், அப்படி யிவர் போனபோது, அப்பரியானவ விவரை கரையில் விட்டுவிட்டுத் தான் தன்னிற் குதித்ததுமூன்றிருக்கு மிடம்போனார்.

பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) அவருடைய சங்கதியொன்றுத் தெரியாமற் கொஞ்சநேரவரையில் அவன் வருவான் வருவானென்று வழியைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்று, அவன் வராததினாலே, தானுமந்தத் தண்ணீர்த் கண்ணை முடிக்கொண்டு குதித்துவிட்டார். அப்போது, இசுர்காலுக்குப் பூமி தட்டுப்பட்டது. அதினாலே மகாவிஷயம் நமது கண்ணைத் திறந்து பார்க்கும்போது, அந்த ஏரியையும், அந்த மரத்தையும், அந்தப் பரிசுரையும் காணாமல், இம் மிகுந்த விசாகுலமடைந்து கொஞ்சநேரஞ்சென்று பார்க்கும்போது, அங்கே கொரோமாகிய வனாந்திரமான காடுகளா யிருக்கக்கண்டு பயந்து மிகுந்த சத்தம்போட்டுக் கண்ணீர் சொரிய அழுதுகொண்டு, இப்போது நாம் பெரிய அகமடிப்பில் வந்து சிக்கிக்கொண்டோமே, முன்பின் யாதொன்றுத் தெரியவில்லையே இம்மென்ன மோசம்வந்து நேரிட்டதென்று மண்ணைவாரித் தலைமேல் போட்டுக்கொண்டு இரவு பகலாய் ஏழாநாட்குமிருந்தார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) திரிகிறபோது, ஆண்டவன், இவர்பேரில் வைத்திருக்கும் கிருபையாலும், இரக்கத்தாலும் (ஹலரத்து காலா) கின்று அலைகிஸ்ஸலாத்துக் குத்தாவுசெய்ததுயாடுகளில் ஹாத்திமானவர் அகோரமானகாட்டி வகப்பட்டுக்கொண்டு பயந்து தன்னுடைய புத்திமாதிரிப் பயிற்சியும் பிடித்தவர்போல் அழுதுகொண்டு திரிகிறார். ஆதலால் நீர், அந்நிடமாகப் போய், அவருக்குத் தைரியஞ் செய்துவிட்டு நனியொத்தாசையும்செய்யும், அங்கேனென்றால், அந்த (ஹாத்திமானவர்) மனாடாகிற்று மிகுந்தநன்மை இருவான் செய்யப்பட்டவர், அதுவந்தவரை, எனது ஸபிபாகிய முகம்மதை விசுவாசித்தது அவரோப்போது பிடியிற் பிழப்பாரோ நமவனாக் கண்டு அவருடைய நினைவில்கலாத்திலாகிப் பதவிபெறவாமென்று நாட்டத்தை யுடையவர், ஆதலால் நீர் சிக்கிரம்போமென்று சொன்னான், உடனே கின்று அலைகிஸ்ஸலாம், அல்லாவுடைய அத்திரைபோலே பச்சைச் சூப்பா முகவிய வுடப் பண்ணிதுகொண்டு, கையில் அலாவுமபிடித்து மிகுந்த பெரியவயது சென்றவர்போல் (ஹாத்திமுடைய) இடது பக்கத்தால் வந்து, அவர்முன்னிலே நின்றார்கள், நின்றதை (ஹாத்திமானவர்களுடன்) மிகுந்த சத்தம்போட்டு அழுதார்.

இவ்விதம், அழுத (ஹாத்திமுடைய) கோலத்தை கின்று அலைகிஸ்ஸலா மவர்கள்பார்த்து மிகுந்த இரக்கமுற்றுத் தங்கள் நையாண் (ஹாத்திமுடைய) முகத்திலே நடனினர்கள், அப்படியிலர்கள் நடனினவுடனே இவருடைய கோலங்கொண்டு மாறி முன்னிருந்த பயிற்சியும் தெளிந்து, உலாக்கார், அப்படியுலாக்கியபோது (ஹாத்திமானவர்) கின்று அலைகிஸ்ஸலாத்துப்பார்த்து, மிகுந்த வளக்கத்துடனே, என்னுடையபிரே, முஷிதே, இந்த இடம் இன்னதென்மெனக்குத் தெரியவில்லை, யாதலால், தேவரீர் தாங்கள்தான் சொல்லவேண்டுமென்றார், அதுகேட்டு, கின்று அலைகிஸ்ஸலாமவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) இந்த இடமாகிறது (ஸஹு யேகப்பாஸ்) என இடாகமா யிருக்குமென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) கின்று அலைகிஸ்ஸலா மவர்களைப் பார்த்து, நானிந்த இடத்திற் கெவ்விதமாக வந்தேனென்று கேட்டார், அதற்கு, கின்று அலைகிஸ்ஸலாம் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீரின ஏரியில், இன்னபரிபாஸவர்கட்குத் தண்ணீர்த் கண்ணைமுடிக்கொண்டு, ஒரேகுதியாகக் குதித்திரே, அந்த ஏரியானது (தில்சும்) என்ற மந்திரத்தினு லுண்டானதாக இருக்கும், இன்னும், அதிச்சப பாகிதது, எந்த மதுடனாவதுவந்த வ் வேரியிற் குதிப்பானாகில், அவனை இவ்விடத்திற் கொண்டுவந்து விட்டுக்கொடுத்து வழக்கம், ஆனால், அவ்வேரிக்கு மிந்த இடத்திற்கும், அதுகாதவழித் தூரமாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) கிவத்தின்கிழே கிழக்கு, என்னுடைய மனத்துக்குக் கொடுக்கவந்து கேசிப்டதே, ஆனால் வென்று சத்தம்போட்டு இவ்விடத்தை விட்டு நா டெவ்விதமாகப் பேரவேன், அப்படிப் போகாதபோனால், என்னுடைய பெண்ணம் நிறைவேறமாட்டாதே, ஆனதினாலே, நாம் துடிதுடித்து நம்முடைய வுயிரைப் போக்கிவிடுதே நன்மையென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, ஹலரத்து கின்று அலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) உமக்கென்னகாரிய மாகவேண்டும், இப்போ ததை பென்னேமும் சொல்லுமென்று கேட்டார்கள், அதற்கு (ஹாத்திமானவர்) அவர்களைப்பார்த்து நானெவ்விதத்திலிருந்தேனோ, அவ்விடத்துக்குப் போகவேண்டுமென்று சொன்னார், அப்போது, கின்று

பயஸுபர் (ஹாத்திமோமும்) நல்லது, நீ ரென்னுடைய அஸாவைப் பிடித்துக்கொண்டு உம்முடைய இரு கண்களையு முடிக்கொண்டுமென் னுமெசான்னார்கள், அதுபோல் (ஹாத்திமானவர்) அஸாவைப் பிடித் துக்கொண்டு கண்களைச் சித்தொழுடினார். முடினவுடனே,

ஒரேமுந்திற் கொஞ்சநேரம்சென் டு காரணமெனிலத்திற்படக் கண்டு தமதுகண்களைத் திறந்து பார்த்தார், பார்த்தபோது முன்னி ருந்த காரும், அவ்விடத்திலிருந்த மாமும், அவ்வேரியும், அம்மரத்தி லே தொங்கிய தலைகளையுங்கண்டு (ஹாத்திமென்பவர்) அம்மரத்தி னருகில்வர் ததின்மே லேற எண்ணங்கொண்டேறினார், அப்போது, அம்மரமானதைத் தெவ்வித்தமெனில், அம்மரத்தி லிருந்து சிறு விழுச்செம்பையமாகுமே, அப்படிப்போ ல்கைத்தது, அப்போது(ஹாத் திமானவர்) அந்தமரத்தினுடைய அடிமரத்தைத் தன்னுடைய கை யால்வாரிப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டார், பின்னும்மர மானது அசைந்துகொண்டே யிருந்தது.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடத்திலிருந்து கொஞ்ச மெலேறினார், ஏறியபோது, பயங்கரமானவொர் சத்தம்வந்தது, உட னே அந்தமரமானதுகடுவே இரண்டாகப் பிளந்து போய்விட்டது, அந்தப்பிளப்பினுள்ளே (ஹாத்திமானவர்) தம்முடைய இடுப்புலரை யிற் புதைந்துபோய்விட்டார், விட்டதைத் தாம்பார்த்தும், அதைஜெ யிக்கத் தம்மால் யாதொன்று செய்யக்கூடாமையால், மிகுந்த ஹேறு னாகப் பயந்து, இவ்வேனென்னுப்துமக்குமிருந்த நேரிட்டது, இவர் களுக்காக முயற்சிபடவை நாம் இவ்வேரியிற் குதித்து எவ்வளவோ வருத்த மெடுத்துக்கொண்டுவந்து, மதுபடியும், இந்த மரத்தினுடைய வேறி இவர்களுடைய சங்கதிகளை யறியலாமென்று வந்ததில், இவ் விதமாக நாம் இம்மரத்திட்டுள்ளே சிக்கிக்கொண்டு நம்மாத் கூடிய பெலனைக்கொண்டு மிகுந்து வெளியேவரலா மென்றுமாம், மர முள் ளே பிழுக்கின்றதேயென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், இவருட லெல்லாதையும், அம்மரமானது, உள்ளே பிழுத்துக் கொண்டது, ஆனும், கண்கள்மாத்திரம் வெளியே தெரிவின்றது, இப்படியிருக்கை யில், அங்கே ஹலறத்து காலாகிவது அலைகெல்லாம்வந்து (ஹாத்தி மன்பார்த்து, ஒகே, வாலிபனே, நீரேனிர்த பலாயில்வந்து சிக்கி

கொண்டார், மேலும், நீரிந்தத் துனியாளினுடைய வாழ்க்கையைப்பற் றி யேனியவிதமான வருத்தத்தை யெடுத்துக் கொள்ளுகிறீர் ரென்று நிசான்னார்கள், அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) தமக்குச் ஜவாபுசொல் லக் கூடாமல் வருத்தமடைந் திருந்தார்,

அதுகண்டு, இவறு அலைகெல்லா மவர்கள் மிகுந்த மனவருத்த மடைந்து (ஹாத்திமானவர்பேரி னிசக்கமாகித்) தங்களுடைய அஸை வையோங்கி அம்மரத்தை யடித்தார்கள், உடனே அம்மரமானதுமேழு சைப்போலாகிவிட்டது, அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அதில்கிங் தும் வெளிப்பட்டுவந்து வெருநேரம்வரையிலொன்றுத்தெரியாமலும், உஷாரில்லாமலு மிருந்தார், பின்னரிவர், தெளிவுவர் திருக்கையில், ஹலறத்து கிவது அலைகெல்லாம் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, (ஹாத்திமே)நீர், உமதுபேரிலிப்போப்பட்டவருத்தத்தையும், முடி பத்தையு மெடுத்துக்கொண் டிவ்விடத்திலே னிருக்கிறீர்ரென்று கேட் டார்கள், அதற்கு (ஹாத்திமானவர்) இறுறுப்பய லம்பபாப்பார்த் து, இவளால், நானிர்தவருத்த மெடுத்துக்கொண் டிருக்குகிறேன் ஆன லிவளுடைய சங்கதி யின்னதென்று நானெவ்விதத்திலும் அலி யவேண்டுமென்று சொன்னார், அப்போது, இவறு அலைகெல்லாம் (ஹாத்திமைப் பார்த்து)

ஒகே (ஹாத்திமே) இவளாகப்பட்டவர் யாரென்றால் (ஹாம் அஹமர்) மந்திரகாசச் சதுகருடைய மகளாயிருக்கும், இந்த விடத் தின்பேர் (நோதே அஹமர்) என்ற யலையாயிருக்கும், ஆன லிர்தப் பெண்ணுவன் விரும்பமாகியமேபோதோர்களா, தன்னுடைய தம்ப ப னிடமாகப் போய் அவனைப்பார்த்து, ஒகே, தகப்பனே இப்போது நான் வாலிபமானபடியால், எனக்குக் கலியாணம் செய்யவேண்டு மென்று ரொன்னுள். அதுகேட்டலவன் இப்பேரில் மிகுந்த ஆங் காரத்துடனே கோபங் கொண்டதுமெல்லாம், இந்தப்பெண்ணைஅந்த நாள் தொடுத்து இந்த (திக்கிம்) என்ற மந்திரமான சமுத்திரத்திற் போட்டுவிட்டான்,

ஆனல், இவ்வேரியும், இம்மரமும் (ஹாது) என்ற மந்திரத்தா லுண்டாய் யிருக்கிறது, இந்த மரத்தின்மேலே நொங்குகின்ற தலை சளுக்கெல்லாம், மேலாகத் நொங்குகிற தலையானது, அந்த மந்திர

வாதிபினுடைய மகளின் தலையாக இருக்கும், அவளுடைய பேராகிறது (மலிகாஜலீன் போஷ்) என்று சொல்லப்படும், ஆனால், அந்த மந்திர மலையினுடைய ஸ்தலமானது இவ்விடத்திலிருந்து அனுகாதவழிக் தொலையிலிருக்கின்றது, அந்த மரத்தினுடைய பலத்தாலிவன், ஒரு நாறையி லவ்விடம் போய்ச்சேர்வான், ஆனால் (வாம்அஹமர்) என்பவன் எதுவகையிலுமிருந்து இருப்பானோ அதுவகையில், இவனுக்குக் கவியாணஞ் செய்யமாட்டான், மேலுமிவன் இந்த வேஷமாகவே துன்பப் பட்டுக்கொண்டிருப்பான், இன்னு மிவன், ஒருவர் வசத்தி லகப்படவு மாட்டானென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) நம்முடைய தலையின்விதி இவ் விடத்தி லிறக்கும்படிக்குண்டா யிருக்கின்றதாலேதான், இவ்விடத் துக்கு நம்மை ஆண்டவனே கொண்டுவந்து சேர்த்து (ஏன் அஹமீ றுடைய) மந்திரத்தின்வழியில் நம்மீம் முழுகி யிருக்கச் செய்தானென ன்று மிகுந்த மனவருந்தமடைந்துதண்ணீர் சொரிந்துகொண்டு நிற்கும் போது. ஹலறத்து காகுகுறு அலைகிஸ்ஸலாம் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே (ஹாத்திமே) நீ சலனுடைய மகளின்பேரில் இன்பம்வைத் துத் தண்ணீர்தானே பளாயிலும், முசிபத்தினுமே போகெநீர், ஆனால், இப்போது, நான்சொல்லுகிறது நன்மையாக இருக்கும், நீ சலனு டைய எண்ணத்தையும், நனைப்பையும், உமதுமனதிலே தள்ளிவிடு மென்றுசொன்னார்கள், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) தம்மனதில் நம்முடைய வயிறை யிழந்துபோய்திற் திரிகிறோம், இனி யான தாகட் டெமென்றெண்ணி, காகுகுறு அலைகிஸ்ஸலாத்தைப் பார்த்து நாயக மே, யவ லோனுவலையில் என்னைவச மாகாதிருப்பானோ, அதுவகை யில் நீங்கள்சொல்லிய சொல்லி நான்கேட்கமாட்டேனென்று முடிவா கச்சொன்னார்.

அப்போது, ஹலறத்து கிதுறு அலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் (ஹாத் திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாஸிபமான (ஹாத்திமே) இப்போ துமக் கிருக்கிற எண்ணமின்னதென்றுசொல்லுமென்றுகேட்டார்கள் அதற் கண், கிதுறு அலைகிஸ்ஸலாத்தைப் பார்த்து, ஹலறத்தே, பீர்முர்ஷி தே, என்னுடைய எண்ணமாவது இம்மரத்திலேறி அவனோடு சேர்ந் து பேசிக்கொண்டிருக்கவேண்டு மென்றுசொன்னார், அப்போது, ஹலறத்து கிதுறு அலைகிஸ்ஸலாம் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே,

வாஸிபனே, நீவன்பேரி லிச்சைப்பட்டு ஏன் திரேகத்தை வினாக்கிச் கொள்ளுகிறீர், அதினுலென்று முமக்குப் பிரயோசன மில்லையே, ஆகையால், அந்த நினைப்பைவிட்டுத் திரும்பினால் நலமாக இருக்கு மென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமே) கிதுறுப்பயஹம்பரைப் பார்த்து, அதி னுலெனக்கு மிகுந்த ஸ்பமிருக்கிறது, கானவகைவிட்டு ஒருசிலிஷ்மாவ து வேறுபட்டாட்டேன், என்னுடைய கலையில் முசிபத்து அடையும் படியாக எழுதினவன் எழுதிவிட்டான், அப்படி யிருக்கச் சுகத்தை நான் எவ்விதமாக அடைவேனென்று சொன்னார், அப்போது, ஹல றத்து கிதுறு அலைகிஸ்ஸலாம், தங்களுடைய அலாஸையெடுத்து அந் த மரத்தையுட்குது (இசமுன்அருலம் படித்து) ஹாத்திமைப் பார்த் து நீர் இப்போது இந்த மரத்திலேறிப்போ மென்றுசொல்லி யுட் டென கண்பார்வையில் நின்னம் கொப்பாகிப் போனார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அம்மரத்திலேறி அப்பெண்ணி டமாகப்போய்த் தலைக்குச்சரியாகச் சேர்ந்தவுடனே, இவரும், அவர் கள் தலையைப்போலே தொங்குகிறார், பின்ன ரிவருடைய வுடலானது அவ்வேரியில் விழுந்து முழுக்கிப்போய்விட்டது, அப்போது, வானத் தில்கின்றுமோர் கொரோமான சப்தம்வந்தது, அதுபோல் நிலத்தில் பின்றுமோர் கொரோமான இச்சகற் கிளம்பினது, பின்னர், சூரியன் மறைந்து இரவாகிவிட்டது, அப்போது, அத்தலைகளும், அதின்கட் (ஹாத்திமுன்டிய தலையும்) அவ்விடையிற்போய் விழுந்து வழக்கம் போ னுருவாகிச் சகலருக்கடி, மலிக்கா என்னும் புரியிருக்கிற சிம்மா சனத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) ஒருமுறை லிச்சைக்கட்டி நின்றகொண் டே தம்முடைய மனதி லெண்ணுகிறநாவது யாதெனில், இப்போது நாமற்போம், எவ்விடம் வந்திருக்கிறோம், நாமெங்கே யிருந்தோம் இனிநா மெங்கே போவோமென்று, இவ்விதம் (ஹாத்திம்) எண்ணிந் கொண்டு நிற்கும்போது, அப்பரிஜாதிப்பெண்ணை மலிக்கா ஜதீன் போஷ் என்பவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாஸிபனே, நீரிப் போது நிசத்தைச்சொல்லும், நீ யார், உம்முடைய பேசென்ன, எவ்

விடமிருந்து இவ்விடம் வந்திரென்று கேட்டாள், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பரிப்பெண்ணைப் பார்த்து, நானுன்னுடைய துமைகளில்லின்று மொருவனாக இருக்கும் இவ்வேரியி லிருந்து வெளிப்பட்டவ னென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டவன், தன் மனதில், இவ் வனமதுபேரில் ஆஷக்காமி இருக்கிறனென் றெண்ணி யாதொன்றும் பேசாமலிருந்தான், பின்னர் தன்னுடைய வழக்கம்போல், ஆடல், பாடல்களின் சுந்தோஷத்தி லேருக்கச்சே, இரவும் பாடியாகவிட்டது, அப்போது, விலைதிக்கக் கூடா விரிப்புதன் விரித்து, அகின்மேல் அனேக விதமான வஜ்பனங் களும், பதார்த்தங்களும், விதவிதமான கனிவாக்கங்களும் தட்டுகளிற் கொண்டுவந்து ஏவாளிகள் நிரப்பினார்கள்.

அப்போது (மலேக்காவென்பவன்) ஹாத்திமைப்பார்த்துத் தன் னுடைய அருகிலாவது முன்னிலிருக்கின்ற, தபக்டொன்ற தட்டில் மித்ரவான வஸ்துகளையெடுத்து அவர்முன்பாக வைத்து, ஒகே, வாஷி பனே நீர் சந்தோஷமாக இவைகளைப் புசித்துச் சர்ப்பத்தைக் கொண்டு தாகந்திருமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவைகளைப் புசித்திற்போது, தமது மனதி லெண்ணினதாவது, நாம் யாராக இருக் கும், நாமென்னத்துக்காக இங்கேவந்தோம், நாமெங்கேபோகவேண் டென்று, இவ்விதம் பலவெண்ணங்கொண்டு புசித்தார், அப்போது, எல்லாப்பரிசுற முண்டிதின் முடிவாகி (ஹாத்திம்) உண்டுதின்று முடிவாகிப், பின்னர், தங்களுடைய வழக்கம்போல், ஆடல், பாடல் களைத் துவர்க்கஞ்செய்தார்களீ, இவ்விதத்திற் பொழுதி லிடிக்கபின் னர், வழக்கம்போல் அப்பெண்களின் தலைகளும் (ஹாத்திமுடைய) தலையுமாக அம்மீத்திற்போய்க்கொப்புளிலே தொங்கிக்கொண்டனர்.

அவர்களுடைய திரோதங்கள் அவ்வேரியில் முழுதிப் போய்விட்டன, இவ்விதமாக எத்தனையோ நாளாகவிட்டது, இப்படி யிருக்க வேந்தார் ஹலறத்து ஹாஜாகிவது அலைகில்லலாம் (ஹாத்திமுக்கு) உபகாரஞ்செய்யப் பின்னம்வந்து, தங்களுடைய அலாவினல் அம் மாத்நிலிருந்த (ஹாத்திமுடைய) தலையைக் கீழேயிறக்கி அவருடைய வுடலை யேரியிலிருந்தெடுத்த தொன்றாகச் சேர்த்து இசுமுல் அருவ மென்னும் ஆபத்தை யோதினார்கள். அப்போது, உடலிலே தலை பொருந்திக்கொண்டு பிராகிப் போனது. போனபோது கந்தச் (ஜாத்

என்ற மந்திரம் தூபிப் போய்விட்டது. அதனால் (ஹாத்திம்) கண் ணைத்திறந்து - பார்க்கும்போது, முன்வந்த பெரியவர், - அலாவைத் தையிற் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கக்கண்டு, இவரெழுந்தரின்று, அவர்க ளுடைய காலில் விழுந்து, ஒகே, பெரியவரே தாங்க என்னுடைய கோலமான பொல்லாங்கின் வேஷத்தைப் பார்த்தீர்களா, இதற்காகத் தாங்கள் யாதொன்றுஞ் செய்யவில்லையே பென்று சொன்னார், அப் போது, ஹலறத்து கிவது அலைகில்லலாம் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாஷிபனே இதுவரையில் நீ. ரொங்கே யிருந்திரென்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு(ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த்து, நா லிம்மாத்நிலே தொங் குகின்ற லொளிபொருந்திய தலைகளின் வேடிக்கையை இன்பமாகப் பார்த்துக்கொண்டு டிருந்தேனென்று சொன்னார், அப்போது, ஹலறத் து கிவது அலைகில்லலாம் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாஷிபனே, நீரிக்கோலமாகியும், இன்னு மப்பெண்பேரி லுமக்கு இச்சை யிருக்கின்றதாவென்று கேட்டார்கள், அதற்கு(ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த் து ஒகே, ஹலறத்தே, தாங்க ளிப்போது என்னென்னம்போல் நிறைவேற்றவேண்டும், இல்லாவிட்டால் நா லிந்த பலாயான துள் பத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு இதினேயே இறந்து போவேனென்று சொன்னார், அப்போது, ஹலறத்து ஹாஜாகிவதுவர்கள் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) நீ ரொதுவரையி லிருக்கப்போகிறீர், இவளுடைய தகப்ப னிருக்கிறவரையில் இவளிடமாக லொருவருஞ் சோமாட்டார்கள், ஆனாலவன், மிகுந்த சூனியஞ்செய்விற மந்திரவாதியா யிருக்கும், அதனாலவன், தன்னுடைய சூனியமென்ற விதையா விவ்விதமான கோல மிவகைச் செய்திருக்கிறான், மேலும், அவனுடைய வேலை யிவ் விதமாகவே இருக்கும், அதற்காக இப்போது நானுக்கு, ஏதாவது சொல்வேனா லதுபோல் நீர் நடக்கவேண்டி தென்றுசொன்னார்கள், அப்போது (ஹாத்திம்) கிவது அலைகில்லலாம் தைப் பார்த்துத் தங்க ளுடைய வுத்தாஷிபோல் நானடப்பேனென்று சொன்னார், அதைக் கேட்டு, ஹலறத்து கிவது அவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நானு மக்கு (இசுமுல் அருவம்) என்கிற ஆயத்தைச் சொல்லித் தருகிறேன், அதற்காக நீர் மிகுந்த துப்புரவாக இருக்கவேண்டும், பொய்யொன் றுஞ் சொல்லக்கூடாது, நித்தியம் நீரில் முழுதிக்கொண்டிருக்கவேண்

மே, நான் முழுதும் நோன்புவந்து உபவாசமா யிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அது கேட்டு (ஹாத்திம்) கிதுறு அலைகிஸ்ஸலாத் தைப் பார்த்து, கல்லது, தங்கன் சொற்போல் நடப்பேனென் னுண்மை கொண்டார்.

அது கேட்டு, ஹலறத்து கிதுறு அலைகிஸ்ஸலாம் (இசுமூல் அருல மென்ற) சைபுலுபத்தைப் படித்துக்கொடுத்துச் சொன்னதாவ தியா தெனில் (ஹாத்திமே) நீ ரிப்போது, அம்மலையினிடமாகப்போம், யாதொன்றுக்கு மனதிற்கந்தேகப் படவேண்டாமென்று, அப்போது (ஹாத்திம்) கிதுறு அலைகிஸ்ஸலா மவர்களைப்பார்த்து, கல்லது, நான் (கோஹே அஹமமென்ற) மலைக் கெப்படிப் போவேனென்றார். அதற்கு, கிதுறு அலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் (ஹாத்திமே) பார்த்து, நீரென்னுடைய அஸாவைப் பிடித்துக்கொண்டு உம்முடைய கண் களைக் கெட்டியாக மூடிக்கொள்ளுமென்று சொன்னார்கள், அதுபோல் (ஹாத்திம்) அஸாவைப் பிடித்துக்கொண்டபோ கொரோமூச்சிற் கொண்டுபோய் அந்தமலையினிடமாக விட்டது, அப்போது (ஹாத்தி முடைய) கால் நிலத்திற் பட்டதுதெரிந்து கண்ணைத்திறந்து பார் தார், பார்க்கச்சே, அவ்விடத்தில் யாதொரு வஸ்துவும் காணப்பட வில்லை, ஆனால், ஒரு பெரியமலையானது மிகுந்த வயாமுள்ளதாகவும், அதின்பேரின் செவப்புநிறமுள்ள விரிந்த புட்பலாடிகள் பூத்திருக்கிற துபோலவுந் தெரியப்பட்டது.

அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டு, அதின் பேரிலேறிக் கால்வைத்தவுடனே, அங்குள்ள கல்கள் இவருடைய காலைப் பிடித்துக்கொண்டது, இவ்விதம், கற்பிடித்துக்கொண்ட காலை யிவராலே பெருங்கக் கூடாமையால், வருத்தமாகத் தமது மனதி லெண்ணினதாவது, யாதெனில், இனிநாம் கமீன இருக்கக்கூடாது (இசுமூல் அருலம்) படிக்கவேண்டுமென்று அதைப்படித்தார், உடனே அந்தக் கிவர்காலை விட்டுவிட்டது, அதிதறிந்து (ஹாத்திம்) தம்மன தில் இதுதான் (கோஹே அஹமமென்ற) மலையாக இருக்குமென் றெண்ணிப் பின்னும் (இசுமூல் அருலத்தைப்) படித்துக்கொண்டு அந் தமலையின்பேரி லேறினார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) மலையின்பேரி லேறும்போது, அவ் விடத்தி லொருமயிரான மிகுந்த சாபாகத் தோற்றியது, அதை முன் னோக்கி யிவர் நடந்துபோகிறபோது, அவ்விடத்திலோர் (சஷ்மா) என்ற சின்னக்குற மிகுந்த துப்புரவாக இருந்தது, அதின் சுற்றிலு மிருக்கின்ற மரங்கள் காய்த்துப் பூத்துக் கனிவர்க்கங்கள் சொரிந் திருக்கின்ற சிறப்பும், அழகும் இன்னவிதமென்று வர்ணித்துச்சொல் லக் கூடாததோடு (ஹாத்திமுடைய) ஆபிசுபரியத்திரம் பார்க்காத வினோதமுமா யிருக்கக்கண்டு தம்முநிப்புக்காகக் கழற்றி வைத்துவிட் டு, அக்குளத்திற் குளித்துக் குசுக்கொய்து பின்னர், உடுப்புக்கையெ டிந் துடுத்துக்கொண்டு, அவ்விடத்திலிருந்து (இசுமூல் அருலத்தை) போயினார்) அநிலுடைய பறக்கத்தினால், குணிய மந்திரத்தாலிருந்த நாத்கால் ஜிவ ஜெத்துக்கொடிய புலிர் காயி, சிங்கமுதலிய வைகறும் அவ்விடம் விட், டோடுகின்றன, இச்சேதி (ஷாம் அஹமமதுக்குச்) ரொரியவந்து, தான் பார்க்கும்போது எல்லா மிருகஜாதிகளு மோடிப் போகின்றதாகவே யிருக்கின்றன.

அப்போதவன் (அஜுமுடைய) கித்தாபை யெடுத்துப் பார்த் தான், அநிலே தெரியவந்த தியாரெனின், ஒருநான் (ஹாத்திம்பின் னை) என்பவ ரிவ்விடம்வருவார், அவர் கம்முடைய மந்திரம், தந்திர முதலான தெல்லா மொன்றுமில்லாமற் போக்கி விடுவாரென்று, அந் லுள்ள சகரியங்களும், அச்சடையாளங்களும் தெரிந்துகொண்டு, அந் குளத்தின் அருகில்வந்தான், அப்போதங்கே (ஹாத்திமானவர்) இசு முல் அருலம் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து ஆ-ஆ-இத்தஇஸ் முக்குமுன்னால் எந்த மந்திரவிக்கைகளும் குணியங்களும், மற்ற யாதொன்றும் பவிக் காமாட்டாதே மந்திரங்க கொன்று மேறவு மாட் டாபேயென்று மிகுந்த மலவருத்தமடைந்து இந்த இசுமூல் அருலத் தை) இவன் மறந்துபோகும்படிக்குச் செய்யவேண்டுமென்று யோசித் து, ஒருமந்திரம்படித்து நான்கு பக்கங்களிலுந் தூசுவிட்டு, அப்படி பூசி வடினே, ஒரு பரிக்கட்டம் அவன்முன்பாக வந்துகின்ருர்கள்.

இவ்விதம் வந்த பரிக்கட் பக்கவில் நின்றுமோர் பரியானவர், எல்லாருக்கு முன்னியாய் வந்தான், அவ் கொள்விதமது யிருக்கிறுன னில் (மலிக்காஜின்போஷ்) என்பவனைப்போலொத்த கந்த வடிவுள் ளவளாயிருந்தான், அவன்வையில் (சுருவம்) எங்கிற கூடாவும(யோலா)

என்கிற கட்டோரூவு மெடுத்துக்கொண்டு வந்தான், அவனைப் பார்த்து (ஊம் அஹமமென்னும்) குணிய மந்திரகாரன் சொன்னதாவது, ஒகே, பெண்ணே, நீ போய் இந்த மதுபானத்தை (ஊத்திமுக்குக் கொடுத்து) அவனைச் சரிப்படுத்திப் போட்டுவாவென்று, அதுகேட்டப்பரிபாணவன் தன்குடத்தோடு குளிர்த்திபொருந்திய அக்குளத்தினருகிறபோய்ச் சேர்ந்தவுடனே (ஊத்திமானவர்) அவனைப்பார்த்து ஹைரூனா இவர்களெல்லாம் அம்மரத்திலே தொங்கிக்கொண்டிருந்தார்களே, இவ்விடத்திலெவ்வீதமாக வந்தார்களென்று யோசித்துப், பின்னு மனதி லெண்ணினார், இந்தவிடம் இவ்ருடைய தகப்பன் விடையடியால் வந்திருக்கவும் போதுமென்று இவ்வித மெண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், அந்த (மவிக்கா ஜதின்போஷுடைய) ரூபங்கொண்ட பரிபாணவன் (ஊத்திமிடமாகவந்து) ஒகே, (ஊத்திமே) நீ மிகுந்த வருத்தமும், துன்பமும், இப்படி நெருந்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்.

ஆகலால், இப்போது என்னுடைய தகப்பன் இந்தத் தோட்டத்தினுடைய காத்துவாடையும், சவுக்கியமும் பெறுமபடிக்கு என்னை அழைப்பிந்தான், நானும்மைப் பார்த்தவுடனே மனமிருந்த பூரிப்புடன் சந்தோஷமானே நென்றுசொல்லி அவருடைய வஸ்துபுறமாக வந்து அவர் மடியிற் போயிருக்கொண்டு (உஜாவிலிருந்த மதுபானத்தை) அந்தக் கட்டோரூவில் வார்த்துக் கையிலெடுத்தருமையாகக் கொடுத்தான். அதை (ஊத்திமானவர்) கையில் வாங்கிக்கொண்டு தன் மனதிலெண்ணினார், நம்முடைய மருஷன் கெட்டவன் கொடுத்ததே போதும், அவன் சுறுபந்தானது நமக்கு விசுவத்தாக இருக்குமென்று அந்த ஷர்பந்தென்ற மதுபானத்தைச் சீக்கிரமாக வாயில்வைத்துக் குடித்தவுடன் புதுமாதிரி இருந்தார், அப்போது, அந்த மருபுபாண பரிபாணவன் கட்டேவாசி (ஊத்திமைம்) கட்டிக்கொண்டு (ஊம் அஹம்) என்னுடைய குணியகார விடமாகக் கொண்டுபோய் விட்டான்.

அந்த குணியகாரன் (ஊத்திமைப்பார்த்துத்) கண்டலையைக்கீழே குளிர்த்துகொண்டிருந்தமனதி லெண்ணினான், இவ்விதமானவாசியனைக் கொல்வது நெட்ட புத்தியினமாக இருக்கும், இவனம்குப் பகைஞரை இருக்கிறான், ஆகலால், இவனுக்குத் தகுந்த தெண்டனை செய்ய வேண்டுமென் றெண்ணி, அந்தப் பரிசுபோப்பார்த்து, ஒகே, பரிசுபோ

இந்த (ஊத்திமைம் கொண்டுபோய்) ஒரு நெருப்பின் கிணற்றிற் போட்டு ஒரு பெரிய நாற்கூரை இரும்பு ஆயிரமணங் கெடையுள்ளதை நெருப்புப்போலே காய்ச்சி, அதினுடைய வாயைமூடிப் பத்திரம்படுத்திங்கொண்டு சொன்னான், அதுபோலவர்கள் செய்தார்கள், அப்போது (ஊத்திம்) அந்த நெருப்பின் கிணற்றினுள்ளே மிகுந்த வருத்தமாக இருக்கையில் (கறஸுஷுபு) மகன்கொடுத்த மொகரூவானது தம்முடைய வாயிலிருப்பதால், அதினால் அந்தக் கொடுமான ஷத்தினியும், இரும்பினுடைய அனாலும், வரவரக் குளிர்த்தியாக இருந்தன, அப்போது (ஊம் அஹம்) மனுட்கள் அவ்விடத்திற் போய் (ஊத்திம்) அந்த நெருப்பினுடைய கிணற்றில் வெந்து சாம்பலாகிவிட்டார்களென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுச், குணியகாரன் தன்னுடைய (நாலை மந்திரிப்பார்த்துத்) நெளிந்து கொண்டு தன்னிடத்தில் வந்து (ஊத்திம்) இறந்துபோனாரென்று சொன்னவர்களைப் பார்த்து, ஒகே, நீங்கள் போய் சொத்துக்களிகள் (ஊத்திம்) ஒரு மொகரூவிலு லுபிச்சு தேயில்லாமற் பிழைத்திருக்கிறான், அதினு லவனை அக்கினி சுடமாட்டாது, ஆனால், அந்த மொகரூவை யெவ்விதத்திலும் நாம் வாங்கவேண்டும், அது, அவ்விட மிருக்குமவரையி லெவனுக்கு யாதொரு குற்றம், குறைவு வரமாட்டாது, ஆனால், அவனுடைய கையாற் கொடுத்தா லஹமம் குப்பலானாரும், அப்படித் கொடுக்காவிட்டால், அவ்விடத்தில் நாம் வலுவாக வாங்கினைபோதிலும், அது நம்மிட மிருக்காவிட்டா தென்று யோசித்துத் தங்களுடைய வேலைக்காரர்களிடமாகச் சொல்லுகிறான், நீங்கள் சுறுக்காகப் போய் (ஊத்திமை) அக்கினற்றிலிருந் கொடுத்த கொண்டுபோய் முன்னிருந்த குளத்தி னருகில் வைத்துவிட்டு வாருங்கென்று சொன்னான், அதுபோலவர்கள் (ஊத்திமை) யெடுத்துக் குளத்தி னருகற் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள்.

அப்போது (ஊத்திமானவர்) அந்தக் குளத்தினருகில் வந்தவுடனே சுறுக்கிற் குளத்திலிறங்கி மூழ்கித் திரேகத்தைத் துப்புரவு செய்துகொண்டு கரையிலேறி ஆண்டவனுக்காகச் சிவிலி ஷாகுரூனாத் கொழுதுவிட்டு மிகுந்த யோசனையாக இருக்கின்ற வேளையில் (ஊம் அஹம்) மந்திரிப்பார்த்து யோதிக்கிறான், வந்திவருகிறேன்

(மலிக்காஜரின் போஷுடைய) ரூப மெடுத்துக்கொண்டு (ஹாத்தி முடைய) முன்னில் வந்துகொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்துச்) சொல்லுகிறதாவது யாதெனின்.

ஒகே, என்னுடைய ஆஷக்கான விசனமுள்ள (ஹாத்திமே) நானுமிடத்தில்வா எனக்கு மிகுந்த விசனமா யிருக்கின்றது ஆகையால், நானும்கருவில்வர் திருந்தமாட்டேன், தூதத்தில் நின் தம்முடைய முத்ததைப்பார்ப்பேன், அஃதேகிஞலெலிள், அன்றையதினம் நானுமிடத்தி லுட்கார்த்துகொண் டிருக்கையி லெல்லுடைய தகப்பனாவன் பார்த்து ஒரு கருத் தேவானதையனுப்பி யுமமைக் கொண்டு வரும்படிக்குச்செய்து உம்மை யனேக துன்புப்படுத்தினான், அப்போர்ப்பட்ட துன்பத்தில் நின்றும் ஆன் னனுடைய கருதப்பால் நீர்தப்பிவந்தீர், ஆனால், இப்போது நானுமிடமாக வந்திருப்பேனாகில் என்னுடைய தகப்ப னறிந்தால் முன்போலே செய்வானென்று சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அவனுடைய கையைப்பிடித்திருந்துத் தன்னருளில்வைத்துக் கொண்டார். அப்போது, அவள் பரியாசமாக (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே (ஹாத்திமே) நீரென்பேரில் மெய்யாக ஆசைகொண்டிருக்கிறீர்வென்று கேட்டாள் அதற்கு (ஹாத்திம்) அவளைப்பார்த்து நானென்னுடைய வயிரும், மனமுமொன்றாக வுன்பேரில் ஆசைகொண்டிருக்கிறேன், ஆனால், இச்சொல்லை நீ சந்தேகமாக எண்ணவேண்டா மென்னுடைய கண்மணியேயென்று சொன்னார்.

அப்போதவள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்லது நீ ரென்பேரில் இப்பக்கொண்டவராக இருப்பீராகில், நானெனுவந்து உம்மிடத்திற்கேட்கிறே னனாகீர்கொடுத்தாற்றான் மெய்யாக நீ ரென்பேரில் ஆசை கொண்டவரென்று நான் நம்புவெனென்று சொன்னான், அப்போது (ஹாத்திம்) அவளைப்பார்த்து, ஒகே, யென்னுடைய பிராணநாயகியே நீ கேட்கிறவஸ்தானது என்னவன்று நான்முசாபீராக இருக்கிறேன், ஆகலால், என்னிடமாக நனைக்கப்பெருங்கள் யாரொன்று மில்லையென்று சொன்னார், அது கேட்டவுடன், அவள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே (ஹாத்திமே) சொல்லாததொஷுடைய மக குமக்குக் கொடுத்த மெர்குனைக் கேட்டுகிறேனெனின மந்தப்படி யெனக்கு நனைகள் பொருள்கள் யுட்கொண்டும் வேண்டியதின்பென்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவளைப் பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய ஆசைநாயகியே, அந்தமொதறு என்னிடமிருக்கிறது, உனக் கெவ்விதமாகத் தெரியுமென்று கேட்டார், அதற்கவளாள் என்னுடைய தகப்பன் (தகமுகுடைய)வழியால் எனக்குத் தெரியப்படுத்தி யிருக்கிறுனென்று சொன்னான், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவளைப் பார்த்து, நல்லது, பெண்ணே அந்தமொதறுவானது உன்னில்கின்று மெனக்குப் பெரிதல்ல வென்று தன்னிடமாயிருக்கிற மொதறுவை யெடுத்துக் கொடுக்கிறசமயத்தி (மூலத்தகாஜகிலுறவர்கள்) ஹாத்திமுடைய இடது பக்கமாகவந்த அவரை அதட்டி ஒகே (ஹாத்திமே) நீரறிவுகெட்டுப் போளீரோ, உமது புத்திமாறிப்போச்சுதோ, பத்திரம், நீர் மொதறுவைக் கொடுப்பீராகில் மிகுந்த வருத்தத்தை யடைவது மல்லாமல் உம்முடைய வயினாய் மிழந்துபோகீரென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவளைப்பார்த்து, ஒகே, பெரியவரோ நீர் யாராக இருக்கும், நீரிவ்விதமாக அந்த மொதறுவை அவளுக்குக் கொடுக்க வேண்டாமென்று பயப்படுத்துகிறீரோ, அந்த வஸ்தானது என்மரியமாகிய பெண்ணில்கின்று மெனக்கோர் பெரிதல்லவென்று கிறிதுவமைகளைச் சொன்னார், அப்போது (காஜகிலுறவர்கள்) ஹாத்திமைப்பார்த்து நீரென்னை யறியமாட்டீரோ, நீரானவ னுமக்கு இச்சமுல் அருலம் படித்துக் கொடுத்தவனல்லவா யென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டுடனே (ஹாத்திமானவரும்கூட) அவர்களுடையகாலில் விழுந்து மிகுந்த அதபுடனினுக்கொண்டு ஆய், என்னுடைய ஹஸரத்தே நானின்பகிண்கொண்டிருந்த பெண்ணைவள் இப்போது என்வசப்பட்டிருப்பதா லந்தவஸ்து அவளில்கின்று மெனக்கோர் பெரிதல்லவென்று சொன்னார், அதற்கு (காஜகிலுறவர்கள்) ஹாத்திமைப்பார்த்து

ஒகே, (ஹாத்திமே) நீ ரிவ்வளவு பாடுபட்டு முமக்குக் கொஞ்சமாவது அறிவில்லாமற் போய்விட்டதே, இவள் யாரென்று நீரறியவில்லையே (மலிக்காஜரின்போஷ்) என்பவ றிவளல்ல ருனியமந்திரத்தால் முன்னால் (ஷாம் அஹமர்) மந்திரகார னுமிடமாக (மலிக்காவைப்போல்) ரூபஞ்செய்து அனுப்பியிருந்தா னல்லவா, அதுதெரியாம னுமக்கு அறிவுகெட்டுப்போனதென்ன, ஆனால், நீவருடைய இச்சையை மனத்தில்கின்றுத் தூரவெடுத்துப்போடும் (மலிக்காஜரின்

போஷ) இவளல்ல நீர் புத்திமாநிப்போகாதீர், இவளானவன்முன்னால் மந்திரத்தால் (ஞாம் அஹமநென்பவன்) மலிக்காவுடைய ரூபம்போற் செய்து உம்மிடமாக அனுப்பியிருந்தான், அப்போ இவளுடைய கையால் மனமான சாராயத்தை மந்திரத்தாற் செய்து உமக்குக் குடிப்பாட்டி யும்மை நெருப்புக் கிணற்றிற் போட்டு எரிக்கும்படிக்கு உத்தரவுசெய்தவ எல்லவா, அப்போது, அந்தமொரு வும்மிடமாக இருந்தபடியால் நீ ருயிர்த்தபிச்ச சலாமத்தாக வந்து நேர்ந்தீர்.

ஆனால், இப்போது இத்தருப்பத்தொண்டு வந்திருக்கீப் பட்டவர் கள் பாவமும் மந்திரரூபங்களாக இருக்குமேனவிர வேறில்லை, ஆகையால், நீர் விரைவாய் (இஃமும் அருவத்தையோடும்) அவன் மெய்யாக (மலிக்கா ருரிப்போஷாக இருந்தீர்) உம்மருதி விசுப்பீள், மந்திர விந்தையால் ரூபமெடுத்து வந்திருந்தால் எரிந்தபோலவா கொன்று கொன்னார்கள், அதுகேட்டுடனே (ஹத்தி) மகாவிரைவாக எழ்த்து அப்பெரியோருடைய பாதத்தை முத்தமிட்டுக் குளத்திற்போய்க் குளித்து குளக்கெய்து கரைமே லேறிவந்திருந்து (இஃமும் அருவத் தைத்) துவள்க்கஞ்செய்து படிக்கும்போது அப்பெண்ணும் அவளோடு வந்தவர்களும் அதமுகங் கருதி வேறுபட்டு யாவரும்பிக்க வெடுத்தும் கொண்டதமன்றி மலிக்காவுடைய ரூபங்கொண்டவன் மிகுந்த நடுக்கமும் குதிப்பு மாகினான், அப்போது, எல்லோர்களுக்கும் தலை யினிருந்து நெருப்பினுடைய சுடர் சுற்றிப்பெரிய தீவெட்டியையப்போ வெரித்ததிலே கொஞ்சநேரத்தி வெரிந்து கருகிச் சாம்பலாகிப் போய் விட்டார்கள்.

இதைக்கண்டு (ஹத்திமானவர்) மிகுந்த மனவருத்தமடைந்து தமது மனவினெண்ணினதாவது நான் இரகச கொண்டவனேப் போல் இவனைப் பார்த்துக்கொண்டு, என்னென்னவா, தங்குத்தாரியம்மொருதித் துக்கொண்டிருந்தேன், இவன் வெந்துபோனபடியால் இனிக்கு என்ன விதமாக என்னுயிரையும், மனத்தையும் நெட்டிப்படுத்தி எழுப்பிய வேன், ஆனால், இப்போது அவனோடுகின்று அழகுசெய்து முகத்தி லல்லோ நமது விசனத்திரு மில்லாவிட்டாற் சரியல்லவென்று மிகுந்த துக்கமாகப் பவவெண்ணமுங்கொண்டு அழுகின்றார், இன்னிடமாக (ஹத்திமிருந்தீர்) இங்கே மந்திரத்தினு துண்டாகியத பெண்ண கொல்லாரும் நெருப்பினு வெரிந்துபோன செய்தியை அந்த (ஞாம்

அஹமர்) என்றமந்திரகாரன் அமிந்து, ஆ-ஆ-காம் மந்திரத்தினு லனுப் பிய பெண்க ளெல்லோரும் நெருப்பினுல் வெந்து சாம்பலாகிப் போனார்களே யென்று மிகுந்த சஞ்சலப்பட்டு, உடனே தன் மந்திர விந்தையினுல் ஷைத்தானை யழைப்பித்தான், அந்தச் சைத்தான் வந்தவுடனே யிவ னதற்கு வேண்டிய மரியாதைகன் செய்து தன்னரு ழுட்காஃ வைத்துக்கொண்டு, அமைப் பார்த்து (ஹத்திமுடைய) விந்தையின் முன்னால் நான் மிகுந்த பலனைனுவிட்டேன், அதுந் தவிர, என்னுடைய விந்தைகளொன்று மெனக்குப் பவன்கொடுக்கவில்லை, ஆகையால், இத்தருத்ர நென்னசெய்வேனென்று மிகுந்த சலிப்புடன், சொல்லினான், அதுகேட்டுச், சைத்தானாகிய இபுலீச (ஞாம் அஹமறைப்பார்த்து) ஒகே, (ஞாம் அஹமறே) நான் ஹத்திமுடைய சங்கதியைச் சொல்லுமேன் கேளும், அஃ தெவ்விதமென்றால்,

அந்த எமன்தேசத்தினுள்ள யாசிபனா (ஹத்திமுடைய) ஆயுசு இன்ன மெத்த இருக்கின்றது, ஆதலால், அவன்யார்கையாலாவது வெட்டுண்டு இறக்கவுமாட்டான், எவருடைய ரூபிய மந்திரத்தி லதப்பபடவுமாட்டான், அவன்பேரில் மந்திரத்தந்திரங்க கொன்றும் ஏறவுமாட்டான், ஆனதினாலே, நீர் நான்சொல்வதுபோலேகேட்டு உம்முடைய பெண்ணை அவனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தால் நல்லாக இருக்குமென்றகொன்னான், அதுகேட்டு (ஞாம் அஹமர்) இபுலீசைப்பார்த்து நானுயிரோ டிருக்கும்வரையி லவனை யொருபோதும், ஒருவருக்கும் நிக்காகுசெய்துவிடுவாடுக்க மாட்டேனென்று சொன்னான்.

அதற்கு, இபுலீச (ஞாம் அஹமறைப்பார்த்து) ஆறு விந்தப்பேற் க வுண்மையிருக்கிறது நிச்சயமாகமெய்யாவென்றுகேட்டான், அதற்கு (ஞாம் அஹமர்) இபுலீசைப்பார்த்து, நானவனுக்கு ஒருபோதும் என்னெண்ணைக் கொடுக்கமாட்டேன், அனனென்னுடைய அனெம யான பெண்மையெல்லாம் எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிட்டான், ஆதலால், இப்போதெனக்கு உன்னாலேவா நம்பிக்கை யிருக்கின்றது, அஃதாவது நீமிகுந்த வல்லமை சர்ப்பொன்படியால், அந்த ஹத்திதென்பவன் படிக்கிற (இஃமும் அருவத்தைய) அவன் மனநில் நின்று மறக்கும்படிக்குச் செய்தவேண்டுமென்று சொன்னான், அத்தந்தி இபுலீச (ஞாம் அஹமர்)

மறைப்பார்த்து) என்னுடையவனிடத்தில் யாதொன்றுஞ் செய்யக்கூடாது. அஃதெனெனில், ஆண்டவன் ஹாத்திமூக்குத் காவலாகவும், அவனுக்குத்வி மொத்தாசை செய்யும்படியாகவும் (ஹாத்திமூக்கு அஃ கிஸ்ஸல்தை) நியமித்திருக்கிறான்.

ஆகையால் (இசுமூல் அருஸ்மென்பதை) மறக்கடிக்க என்னால் அவ்வளவு வல்லமையில்லை, ஆயினும், என்னுடைய தொழுவனமும் அஃதாவது, அவனை நித்திரையில்மயக்கி மறக்கத்துச்செய்து, அசுத்தப்படுத்தி முழுதும்படியாகச் செய்ய என்னாலே கூடுமென்று சொன்னான், இவ்விதம் இபுலீகசொன்னசொல்லை (ஷாம் அஹமர்) கேட்டு மிகுந்த சந்தோஷமாய் எழுந்து, அவன்காலில்கீழே விழுந்தான், அப்போது, ஷைத்தானான இபுலீக அவனைத் தாக்கப்படுத்துவதென்று சொல்லும் பப்பபடாதே பென்று தைரியங்கொடுத்துத் தன் கொய்பாகிப் போய்ப் பின்னர், ஹாத்திமை மிகுந்த எண்ணத்திலாக்கி நித்திரை வரும்படிக்கு மயக்கத்தைவிட்டு மறக்கத்து முண்டாக்கினான்.

அதனால் (ஹாத்திமானவர்) முழுதும்படிக்கு நேரிட்டது, அப்போது, இவ்வித்திரையில் கின்றுத் திடுக்கிட்டெழுந்து பார்த்துமேபோது தான் துப்பாவில்லாம விருக்கக்கண்டு ருகல்செய்ய நாட்டங்கொண்டார் (ஹாத்திமிப்படியிருக்கச்சே, ருனிய மந்திரமுள்ள (ஷாம் அஹமர்) நென்பவன்) சமையம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, இப்போது நல்ல சமையம்வந்து நேரிட்டதென்று மகிழ்ந்து, மந்திரத்தை யோதினான், அப்போது, பூமியி விருத்தேயர் கருந்தேவானது எழுந்துவந்து (ஹாத்திமிடமாயோடினது) அதுகண்டு, (ஹாத்திமானவர்) நாயிப்போது அசுத்தமா யிருப்பதினால், இம்முதேவியோடும் எவ்விதமாகப் போர் செய்வதென்று எண்ணக்கொண்டிருக்கையில், அத்தேவானது, ஹாத்திமுடைய அருகில் செருங்கி யவளைப்பிடித்து (ஷாம் அஹமர்) மாகக்) கொண்டோய்விட்டது.

அப்போதவன் (ஹாத்திமைச்) சுட்டிக்காட்டி அந்தத் தேவுடனே சொல்கிறான், இவனைக்கொல்லுதே நமக்குச் சரியல்ல, மேலும் மிவனிடம் ஒரு மாககு இருக்கிறது, அது இவனிடமாக இருக்கும்வசையில் இவனை நாமென்னசெய்தபோதிலும் மிவனிறந்துபோகமாட்டான், அந்த மொகருவை நாய்ஜாலுமாக எடுத்துக்கொண்டாலும், அது நமக்குப் பலனாகமாட்டாது, அவன்தன்மனராஜியா லைதவாகக் கூடாத

வரையில் இவ்விதைய, காலும், கையும், கழுந்து, மொன்றாகச்சேர்த்துத் (தோக்கு ஜஞ்ஜெறென்ற) விலங்கைப்போட்டு அதின்மேல் மிகுந்த கனமான இரும்பி னுடுப்புடுத்து வெறுந்தலை தெரியும்படிக்குச்செய்து இரண்டுபெரிய தூணிநகட்டி வெகுபத்திரமாகக் கொண்டோய்வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னான், இச்சொற்போலே அவனுடைய அடுமைத்தேவுகள் செய்து முடித்தார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) தமக்குண்டா யிருக்கிற வேதனை பொறுக்கக்கூடாமல் மிகுந்த வருத்தப்பட்டு ஆண்டவனைக்கிணைத்துள்ளனுடைய ஆண்டவனே இந்தவருத்தம் என்னாலே பொறுக்கக் கூடுதில்லையே பென்று கண்ணீர்சொரிய முறைவிட்டு அழுது இவ்வேனையிலென்னைக் கிரப்பாற்றி நீயல்லாமல் வேதில்லையென் நெண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் (அந்த ஷாம் அஹமர்) மந்திரகாரன் தன்னைச் சேர்த்த மந்திரகாரர்களைப் பார்த்து நீங்கள் சகலரும் (ஹாத்திமைச்) சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றீர் கொல்லிவிட்டுப் போனார்.

இவ்வித மேழுதான், இரவும் பதனாக (ஹாத்திம்) பிதாசுமும் இளைப்புமாக மிகுந்த வருத்தமா யிருக்கிறவேனையில் (ஷாம் அஹமர்) மந்திரகாரன்வந்து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே (ஹாத்திமே) யுன்னுடைய அஹவரூப் எவ்விதமாக இருக்கிற தென்று கேட்டான், அசுத்தகு (ஹாத்திமானவர்) அவனோடுயாதொரு வுத்திரவுக்கொடுக்காமல் விருக்கார் அப்போது, மந்திரகாரன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே (ஹாத்திமே) நீ இப்போது, உன்னிடமாக இருக்கிற மொகருவைக் கொடுப்பாயானால் உன்னை இசுமூல் கைதியிலிருந்து விடுவிப்பே நென்று சொன்னான், அதற்கு (ஹாத்திம்) அந்த மந்திரகாரனைப்பார்த்து நீயுன்னுடையமகனை பெனக்குக் கலியாணஞ்செய்து கொடுப்பாயானால் வந்த மொகருவை இப்போதே தருகிறேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டவுடன் மந்திரகாரன் மிகுந்த ஆங்காரம் கொண்டுதன் னுடைய சிம்பாசனத்தி விருத்திரக்கித், தன்னுடைய மந்திரகாரர்களை யழைத்து, அவர்களுடும் (ஹாத்திமுடையபேசிலே) துல்லிதல்மறைபெய்வதுபோலே பெறியுங்கள், அவனுடைய தலை நகங்கி யுருவில்லாமத் பஞ்சபஞ்சாகப் பறக்கும்படிக்குச் செய்யுங்கென்று சொன்னான். உடனே, அம்மந்திரகாரர்களெல்லாம் கற்களைக் கையிலெடுக்க

துக்கொண்டு (ஹாத்திமுடைய) அருகில்வந்து நின்று அவரைப்பார்த்து ஒகே (ஹாத்திமே) நீ யுன்னுடைய வயிரின்பேரி லிடுங்கமவைத்து மொகறவைக் கொடுத்துவிடு, இல்லாவிட்டா இன்னுடைய தலையைக் கற்க்கரினா இடைத்துப் பொடிப்பொடி யாக்கி விடுவோம், அதுனல், நீ வினாக வயிரிழந்து போவாயென்று சொன்னார்கள். அப்போது (ஹாத்திம்) அவர்களைப் பார்த்து ஆண்டவனுடையகிருபையால், நானும் கருடைய சறுதாறைக் கொன்றுவிட்டு உங்களை யுமீரித்து நாசம் பண்ணி அவனுடைய பெண்ணையு மென்னுடைய அடுமையாக்கிக் கொள்வேனென்று சொன்னார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) சொன்னசொற் கேட்டவுடனே, அந்த மந்திரகாரர்களெல்லா மிகுந்தஆங்காரத்துப்பினே தேறிப்புகொண்டு (ஹாத்திம்பேரிலே) கல்மாரி பொழிந்தார்கள். அஃ தெவ்விதமெனில் (ஹாத்திமானவரைக்) கற்க்கள்மறைத்து ஒரு பெரிய மலைபோல் முடிக்கொள்ளும்படியாக இவ்விதம் (ஹாத்திம்) கற்களால் மறைத்து போனதைப்பார்த்துக் கல்லெறிந்த மந்திரகாரர்கள் தம்முடைய சறுதாதிடமாகவந்து (ஹாத்திமென்பவன்) இறந்தபோது நென்றுசொன்னார்கள். அப்போது, மந்திரகாரரின் சறுதாது அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் பொய் சொல்லுகிறீர்கள், இன்னுமவ னுயிரோடே பிழைத்திருக்கிறுனென்று சொன்னான், அதற்கம்மந்திர காரர்கள் தங்களுடைய சறுதாறைப்பார்த்து நாங்கள் கற்களைக்கொண்டு விசையாக எறிந்தால், எங்கே இன்னுடைய திரேக்மாயிருந்தபோதிலும் கட்டுப் புகுமீச் சம்பலாகப் போய்விடுமே, அப்படியிருக்க, மனுடன் எவ்விதமாக வயிரித் தப்பி யிருப்பானென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, சறுதார்கல் லெறிமாரைப்பார்த்து, கல்லது, நான்சொல்வது உங்களுக்குச் சந்தேகமாயிருக்குமாய்க் நீங்கள்பொய்க் கற்களையெல்லா மெடுத்துப் போட்டுப் பார்த்தால், அப்போது தெரியுமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுடனே, அவர்கள்பொய்க் கற்களைப்பொல்லா மெடுக்க தப்போட்டுப் பார்க்கும்போது (ஹாத்திமானவர்) யாதொரு குறைவு குற்றமில்லாம, துயிரோ டிருப்பதைப்பார்த்து மிகுந்த விருத்தமடைந்து பின்னுமவர்கள் கல்மாரிசொரிந்தார்கள், அஃ தெவ்விதமெனில், முன்னெறிந்த கல்லையில்கின்று மிரண்பெங் கறிகமாய்விட்டது, அப்போது, கல்லெறிகார ரின்னும்பார்க்கலாமென்று போய்ப் பார்த்துக்

கற்களை எடுத்துப் பார்க்கும்போது (ஹாத்திமானவர்) முன்போலவே யாதொரு குற்றமுந் குறைவு மில்லாம லிருந்தார், இவ்விதத்தில் ஹாத்திமானவரோடே, அப்போது (ஹாத்திமானவரைப்பவன்) மிகுந்த மனவருந்துகொண்டு கல்லெறிவோரைப் பார்த்து நீங்கள் நித்தியம் இவ்விதமாக (ஹாத்திம்பேரிலே) கல்மாரி சொரிந்துகொண்டேயிருக்க ளென்று சொல்லிவிட்டுத் தனது மஹைம்போயிருந்து மந்திரத்தைப் புவாக்கஞ் செய்தான்.

அப்போது (ஹாத்திம்) பசிகாகத்தால் இளைப்புலந்து கூடி யுயிர் போகும்படியாய்க் கிடக்கிற தருணத்தில், அங்குள்ளகாவலாட்களைப் பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய தோழன்மார்களே நீங்களிந்த மொகறா வினுடைய குணம் இன்னதென்று தெரியவில்லைபா, அந்த மொகறா என்னிடமிருந்தும்மீடும் நான் கெடுப்பிலும் வேதமாட்டேன், கற்களி னாலும் சேதப்படமாட்டேன், ஆனால், நான்சொல்வ துங்களுக்குச் சந்தேகமாயிருக்கில் அப்போது, நீங்களென்னுடைய கட்டையவிழ்த்து அந்தக்குளத்தினிடமாகக் கொண்டுபோய்விடுவீர்களாய்க் இந்தமொகறாவை நானுங்களுக்குக் கொடுப்பேனென்று சொன்னார், அப்போதற் தத் தேவுகள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) எங்களுக்குன்னுடைய மொகறா வேண்டிய தில்லையென்று சொன்னார்கள். சொன்ன,

அந்தத்தேவுகளிலார் தேவு(ஹாத்திமுக்கு) மெள்ளக் கண்ணாடை காட்டி நானுன்னே அங்குளக்கிற கொண்டுபோய் விடுவேன், அதற் கின்னங் கொளுதல் இரவாகட் டென்று தெரிவித்தது, உடனே (ஹாத்திமு) அந்தத்தேவுக்கு இந்தமொகறாவையுனக்குத் தருகிறேனென்று கண்ணாடையாகத் தெரிவித்தார், இவ்விதமாயிருத்தச்சே, இரவுப்பாதி யாகிவிட்டது, அப்போது சகல தேவுகளும் நித்திரை செய்பார்கள், ஆனால், (ஹாத்திமுக்) துளவாயிருக்கிற நேவுமாதிரிம்) அந்த மொகறா விவிச்சையால் துங்காமலிருந்துகொஞ்ச நேரத்துக்குப் பின்னர் திக் கென்றெழுந்து (ஹாத்திமிடமாகவந்து) ஒகே, (ஹாத்திமே) இப் போதுன்னை யெவ்விதத்திலும் அக்குளத்தி னருகிற கொண்டுபோய் விடுகிறே னென்றுசொன்னது, அப்போது (ஹாத்திம்) அந்தத்தேவைப்பார்த்து எனக்கு அசைகிறதற்குச் சந்தியும், பெலனுமில்லை, ஆசையால், நானெவ்விதமாக இந்தக் கற்களை யெடுத்துப் போட்டு வருவேனென்று சொன்னார்.

அதற்குத் தேவு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீ யென்னுக்கும் பயப் படவேண்டாம், நானென்னுடைய மந்திரபலத்தா ளுடைய வெளிப் படுத்திக் கொண்டுபோகிறேன், நீ இதற்குச் சந்தேகப் படாதே யென்றுசொல்லி யுடனே மந்திரம் படிக்கத் துவர்க்கச் செய்தான், அப்போது ஒரு கருந்தேவுவந்து அந்தக் கற்களில்நின்றும் (ஹாத் திமை யெடுத்து) இருவரையும் அக்குளத்தினருகம் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு அதுகொய்பாகப் போய்விட்டது.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) குளக்கரைபோய்ச் சேர்ந்து தமது உடுப்பைக்கழற்றி முன்னர் அனுவத்துவிட்டுப் பின்னர், தன் திரோகத் தைத் தண்ணீராத் தேய்ந்துக் குளித்துச் சுத்தமாக்கிப் பின்னர், கொஞ் சத் தண்ணீரெடுத்துக் குடித்துவிட்டுக் குளத்திலிருந்து கரையேறி யுடுப்பை யுடுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்த மந்திரகாரன் இவ் வைப்பார்த்து ஒகே (ஹாத்திமே) அந்தமொகருவினுடைய ஆசையா ளுண்டைக் கற்களில் நின்றமெடுத்து இவ்விடங்கொண்டு வரும்படிக் குச் செய்தேன், ஆனாலும் குண்மையான இருக்கும் நீ சொன்ன சொற் றவறாமல் அந்த மொகருவைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டான்.

அதற்கு(ஹாத்திம்)அந்த மந்திரகாரனைப்பார்த்துஒகே,தேவே நீ யெனக்கு மிகுந்த வுபகாரசுசெய்தாய், அதற்கு நானு முனக்கே, ருபகாரசு செய்வேன், அவனது இந்த (ஹம் அஹம்) என்பவனைக் கொண்டு, அவனுடைய ராஜாங்கத்தை யுனக்கே தருவேனென்று சொன்னார். அதற்கவன், இவரைப்பார்த்து, ஒகே (ஹாத்திமே) அந்த மொகருத் தவிர மற்றவஸ்து யாதொன்று மெனக்கு வேண்டியதில்லை, ஆனால், நீ கொடுக்கவேண்டுமானால் அந்த மொகருவை யெனக்குக் கொடுக்கலா மென்று சொன்னான். அப்போது (ஹாத்திம்) அவனைப் பார்த்து, இந்த மொகரு வானது, எனது சினேகிதனுடைய அடை யாளமாக இருப்பதா தைநா னுனக்கு எவ்விதமாகக் கொடுக்கிறது, மேலும், அந்தமொகரு வுனக் கென்ன வேலைக்காகும் யாருக்காகக் கொடுக்க எண்ணுகிறாயோ வென்றுகேட்டார், அதற்கவன், இவரைப் பார்த்து அப்படி நானொருவருக்குக் கொடுக்க எண்ணங்கொண்டவ

னல்ல, எனக்காகவே கேட்கிறேனென்று சொன்னான், அப்போது (ஹாத்தி மவனைப்பார்த்து) ஒகே, அறிவுநெட்ட முடனே நீ ஆண்டவ னுக்காக வேண்டுமென்று கேட்பாயாகில் நானிப்போதே மொகருவை யுன்னிடமாகக் கொடுப்பேனே யென்றுசொன்னார்.

அதற்கவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) என்னுடைய ஆண்டவன் (ஹம் அஹம்மென்பவருடைய) வஸ்தாது (கும்லாக்கு) என்பவராக இருக்கும், அவருக்காக நான் அந்த மொகருவை எவ்விதமாகக் கேட் பேனென்று சொன்னான், அதற்கு (ஹாத்திமென்பவர்) அவனைப் பார்த்து, ஒகே, காரொனவனே, நீ ஆண்டவனுடைய படைப்பி லுள்ளவனை ஆண்டவ னென்று சொல்லுகிறபடியால், என்முன்னாலே நிற்க வேண்டாமென்று ததடிச் கொரோமாகப்பேசிப்போ மல்லுனே, நீ ஆண் டவனுடைய பெருமையை அறியாதவ னுன்படியால், ஆண்டவனுடை படைக்கு யிருக்கிறாய், ஆனதால், நீ சொன்ன சொல்லுக்காக வுனக் குத் தகுந்த தெண்டனைகொடுப்பேன், ஆயினும், நீ யெனக் குபகாரசு செய்திருக்கிறாய், அதற்காக நான் அபகாரசு செய்வது தருமமல்லையென்பதாய், உன்னுடைய தப்பிதத்துக்காக நானுன்னை யொன்றுச் செய்யவில்லையென்று சொன்னார்,

அப்போது, அவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீ யெனக்கு மொக ருத் தருவிறேனென்று வாக்குத் தத்துவம் செய்துவிட்டு, இப்போது, இல்லாத முகாந்திரங்கள் சொல்லுகிறாய், ஆகலால் இப்போ திந்த மொகருவை யெனக்குக் கொடுத்தால் நலமா இருக்கும், இல்லாவிட் டால், உன்னுடைய வயிர் போதும்படியா இத்தக் குளத்திற் போட்டு அழுக்கிக் கொண்டுபோடுவே னென்றுசொன்னான், அதுகேட்டு(ஹாத் திமவனைப் பார்த்து, ஒகே, மல்லுனே கெட்டமுதேவியே, நீ மெத் தவுழ்விதம்நுகே இந்தமொகரு என்னதாக இருக்கும், நீ ஜாதுமசெய்து எடுத்துக் கொள்ளலாமென் மெண்ணுகிறாய், அது சரியான எண் ணமல்ல, ஆயினும், நீ யெனக் குபகாரசுசெய் திருக்கிறபடியால், இப் போது நான் சொல்வது போலே கேட்பாயாகில், நானுனக்கு இவ் வுர் பாத்துஷாவி னுடைய பட்டத்தைக் கொடுப்பேன், ஆனால், நீ ஆண்டவ நெருவனென் னுன்மை கொள்வதோடு உன்னுடைய மந்திர தந்திர வித்தைகளையும் விட்டுவிட்டு உன்சொன்னார் அதுகேட் டுனே அவன், மிகுந்த வுபகார்க்கொண்டு தன்னுடைய மந்திரத் தைப் படிக்கத் துவர்க்கச்செய்தான்.

அப்போது ஹாத்திமானவரும் (இசுமுல் அகுலம்) படிக்கத்துவர்க் கஞ்செய்தார், செய்கையில், அவன், உச்சாடனஞ் செய்த மந்திரக் கை (ஹாத்திம்பேரிலே யூதினான்) உத்தினுறுமென்ன (ஹாத்திம் பேரில்) யாதொன்றும் நடக்கவில்லை, யானால் (ஹாத்திம்படிக்கின்ற) (இசுமுல் அகுலத்தையுடைய) பறக்கத்தினால் அவன் பயந்து நடுநடுக்கி அவ்விடம்விட்டுத் திரும்பிப் பார்க்காம லோடிப்போய், அங்கே காவற் காரர் படுத்திருக்கிற இடத்திற் போய்ப் பார்க்கச்சேர் அவர்கள் சகல ரும் சித்தியைநிலைநிலை கண்டுவிழிக்காம லிருப்பதைக் கண்டான், கண்டு, தன்னுடைய வயிர்ப்பயிற்சூர் லொருவருக்குந் தெரியாமற் றுணாமோர் முலையிற்போய்ப் புகுத்துக் கொண்டான். இவ்விடப்படி யிருக்க.

அங்கே ஹாத்திமானவர் (இசுமுல் அகுலம்), படித்துக்கொண் டிருக்கையில் விடியற்காலமாகிவிட்டது, அப்போது, அவ்விடத்தி லுள்ள காவற்காரர்க ளெழுந்து, தூணைப்போய்ப் பார்க்கையில், அங்கே (ஹாத்திமில்லாதிருக்கக்கண்டு) யாவரும்பயந்து நாம் (ஷாம் அஹமர்) இடம்போய்ச் சொல்லோமாகில் அள நம்மையுயிரோடே விடமாட் டா நென்று அச்சத்தால் மண்ணை வாரிவாரித் தலையிற் போட்டுக் கொண்டு விசனமாக அவனுடைய முன்பாகப்போய், ஒகே, ஆண் டவனே நாங்கள் சகலரும் (ஹாத்திமை) இவ்வகாலத்திற் சுற்றிக் கொண்டு படுத்திருக்கின்ற வேளையில் அவன்சொல்பாகப் போய்விட் டானென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டவன் மிகுந்த ஆங்காமாகித் தன்னுடைய இல்லமாகிய துறும் கணக்கைப்பார்த்துச் சொன்னான், (ஹாத்திமென்பவன்) அந்தக் குளக்கரைநீ லிருக்கிறான், அவனங்கு போனவிதம் நம்முடைய காவற்காரர்களில் (ஸ்தர்க்கு) என்பவன் அந் த மொகருஷின்பேரி வீச்சைக்கொண்டு (ஹாத்திமை) அவ்விடம்கொண் டேபோய் விட்டிருக்கிறான், ஆனால் (ஸ்தர்க்கை) என்னுடைய முன் பாகக் கொண்டொருவர்கள், நான்வனை யுயிரோடே விடமாட்டேனென் னுசொன்னான் அதுகேட்டேனே அவர்கள் (ஸ்தர்க்கு) என்பவனைப் பிடிக்கப் போனார்கள்.

அப்போது (ஸ்தர்க்கு) தன்னுடைய இனத்தாரின் முலமாகத் தன்னைப் பிடிக்கவருகிறார்களென்று தேன்விப்பட்டு, ஒட்டமாகவேடி (ஹாத்திமிடமாகவந்து) ஒகே (ஹாத்திமே) உனக்கு நான் சகாயஞ் செய்பபடியா விப்போது என்னுடைய வயிரைச் சேதப்படுத்தவேண்டி

டி யெல்லாரும் பிடிக்க வருகிறார்கள், காணுனக்கு யாதொரு குற்றமுந் செய்யவில்லையே, ஆனால், உனக்கு நன்மைசெய்து உன்னைக் கொடுந் தான் கைதியிலிருந்து வெளியிட்டுத்தேனேனே, அப்படி வெளியிட்டுத் தியும், என்ருகு மொகருஷைக் கொடுத்தா யில்லையே, இவ்விதத்தினால் நானுனக்குச் சகாயஞ் செய் தினுலே, இப்போ தென்னுயிருக்குச் சேதம்வந்திருக்கிறதென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவன் செய்த நன்மையை நினைத்து வெட்கமடைந்து, பின்னர், அவனுக்கு நன்மொழிகளைச் சொல்லித் தேறுதல்படுத்தி, நீ அச்சப்பட வேண்டியதில்லை யாதொரு சந்தேக மும் நின்க்குவேண்டியதில்லை, நீ செய்த நன்றியை நான் மறக்கமாட் டேனென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் (ஷாம் அஹமர்) என்பவன் தன்னுடைய மந்திரக் கணக்கால் பார்த்த (ஸ்தர்க்கு) ஒடிப்போய்நிருத் திருக்கொண்டு தெரியவந்து மந்திரத்தை யோதிக்கொண் டிருந்தான் அப்போது (ஸ்தர்க்கு) என்பவனுக்கோர் நெருப்பினுடைய கொடுந் தமான சுழல்வந்து சுற்றிக்கொண்டது, அதுனால் (ஸ்தர்க்கு) என்பவன் மிகவும் பயந்து (ஹாத்திமிடமாக) மிகுந்த சத்தம்போட்டு, ஒகே, (ஹாத்திமே) இப்போதென்னுயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டும், இல்லா விட்டால் நான் வெந்துருவிச் சாம்பலாகிப்போய் விடுவேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு ஹாத்திமானவர் (இசுமுல் அகுலம்) என்ற ஆயத் தையோதி யூதினவுடனே அந்த அக்கினிச் சவாலையான தவிந்துபோய் விட்டது, பின்னர் ஹாத்திமானவர் (ஸ்தர்க்கைப் பார்த்து) நீ பயப் படாதே, யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாதே, என்னுடைய பின்னாலேவந்து நில்லென்றுசொன்னார், அதுகேட்டு (ஸ்தர்க்கு) ஹாத்திமைப் பார்த் து, ஒகே, ஹாத்திமே நானிப்போ தும்முடைய அடுமையாகிவிட் டேன், ஆதலால், நீயுள்ளே இந்த (ஷாம் அஹமர்) என்பவனுடைய மந்திரத்தா லெப்படியாவது தப்பவையெமென்றுசொன்னான், அப்போ து (ஹாத்திமவனைப் பார்த்து) நீ யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம், அவனால், உன்னை யென்னசெய்ய வல்லமையிருக்கிற தெய்வாசொல்லி யிருப்பில்நின்று மெழுந்து (இசுமுல் அகுலத்தைப்) படித்துக்கொண் டி (ஷாம் அஹமர்) இடமாக (ஸ்தர்க்கையும்) கூட அழைத்துக்கொண் டி யோனார்.

அப்போது (ஷாம் அஹமர்) என்பவன் தன்னுடைய மந்திரத் தாற் பார்த்தான், ஹாத்திமும் (ஸர்தக்கு) தன்னிடத்திற்கு வருகிறார்களென் றறிந்து, தன்மனத்தில் ஹாத்தி மிக்கேவந்தால், நமது சர்துயெவ்வித மாகுமோ வென்று சித்தித்திற் தன்னுடைய படைகளை யெல்லா மொன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, தனது நகரத்தைவிடும் வெளியிற் புறப்பட்டுப்போய் ஓட்டத்திலே தன்னுடைய மந்திரத்தைப் படித்தான், அப்போது, தீபந்தாப்போலிருந்து வானத்தில் நின்றும் ஒரு கருமேகமானது நிகழ்ந்தது துளிக்கொச்சொரிந்து மின்னலொளியைப்பாப்பிச் சுடக்கூட்டுவது இடி யிடத்தது, அதுகண்டு (ஸர்தக்கு) என்பவன் மிகுந்த திகைமையுடன் சந்தம்போட்டுக்கொண்டு (ஹாத்திமிடத்திலவந்து) ஒகே (ஹாத்திமே) வானத்தில் நின்றும் நெருப்பின் துளிகள் விழுகின்றது மந்திர விதையினாலே செய்து வருகின்ற தானையால், நீர் மிகுந்த சாக்ஸிதையாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னான், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) இசுமுல் அஹமர் தையோடு வானத்தைப் பார்த்து நின்று, உடனே நெருப்பின்மேகங் கொல்லாம் அவனுடைய படைகளைப்போய்ச் சுற்றிக்கொண்டெறிக்கின்றன, இந்தக் கோலத்தைச் (ஷாம் அஹமர்) என்பவன் பார்த்து மிகுந்த வருத்தமடைந்து கையறுகுதிக் தன்னுடைய மந்திரிகளைப் பார்த்து, இந்த (ஹாத்திமானவர்) நம்மிலும்பெரிய மந்திரகாரனாக இருக்கிறான், ஆகலால், நம்முடைய மந்திரமானது அவன்மேலேற வில்லை யென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கச்சே, இன்னொரு மந்திர மவனுக்கு நினைவுவந்தது, அதை யுடனே யோதியுதினான், அப்போது, நிலத்தி லிருந்தோர் பெரிய மலையானது கிளம்பி வருவதை (ஸர்தக்கு) என்பவன்பார்த்துப் பயந்து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே (ஹாத்திமே) பத்திரம், உசாராயினும், மலையானது வருகிறது, இஃ திரண்டாவது மந்திரமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, (ஹாத்திமானவர்) (இசுமுல் அஹமர்) அந்தமலையைப்பார்த்து நின்று.

உடனே, அந்தமலையானது வெடித்துக்கொண்டெழுந்ததெறித்து அவர்களுடைய தலையின்பேரே போய் விழுந்தது, அகாலவே, நாலாவது மந்திரகாரன் ளிறந்து நகரத்திற்போய்ச் சேர்த்தார்கள், அப்போது, ஒருபெரிய கல்லானது (ஷாம் அஹமர்) என்பவனுடைய தலையிலேயே வந்ததைப்பார்த்து, அவன் தன்னுடைய மந்திரத்தால் அந்நிலைக்கொண்டான், அக்கல்லானது உட்காட்டிற் போய்விழுந்தது.

துணிபுது, பின்னும் ஹாத்திமென்பவர் (இசுமுல் அஹமர்) படித்துக்கொண்டு முன்னோக்கிடந்தார், அப்போது (ஷாம் அஹமர்) என்பவன் பார்த்தான், பார்த்தும்போது (ஹாத்திமானவர்) யாதொரு அச்சமில்லாமல் வருவதைக்கண்டு, மகாவிவரமாய்த் தனது, மந்திரத்தைச் செபிக்க ஆரம்பித்தான், அப்போது நாலு பக்கங்களிலுமிருந்து, நாலு மலைப்பாம்பானது வெளிப்பட்டு அவனுடைய படை யிற்போய்விழுந்து சகலையும் விழுங்கிவிட்டது, அப்படி விழுங்கி எவர்களைப்போக முன்றுபேர் மீர்த்தார்கள், அதுகண்டு (ஷாம் அஹமர்) என்பவன் மிகுந்த கோபமாகி யொழிந்த மந்திரத்தையோடு அந்த மலைப் பாம்புநிப்பார்க்க துதினான், உதிர்வுடனே, அந்த மலைப்பாம்புள் முள்ளுர் விழுங்கிவந்தது யெல்லாம் கக்கவிட்டுப் போய்விட்டது, இந்த நடக்கைகளை யெல்லாம் (ஷாம் அஹமர்) நடந்த மந்திரகாரன் ளும்பார்த்துத் தங்களுடைய வுயிரித் தப்பிக் கொள்ளும்படிச் சொன்னார்கள் அப்போது (ஷாம் அஹமர்) என்பவனோடுகொலவர்களைச் சந்தம்போட்டுக் கூப்பிட்டு நீங்க னோடவேண்டாமென்று வேண்டிய உயிரிஞ் சொன்னான், அச்சொற்களை யவர்கள் கேட்காமல் னோடினார்கள்.

அப்போது (ஷாம் அஹமர்) என்பவன் தனக்குள்ளே யோசித்தான், நாமெவ்விதமாகக் கூப்பிட்டபோதினும், அவர்கள் வரவில்லை யென்று மிகுந்த ஆங்காந்துடனே யொரு மந்திரத்தை யோதினான், அந்த மந்திரத்தின் கடுமையினால் னோடிவந்தவர்களுடைய அத்தனைதலையிலே மரங்களாகிவிட்டார்கள், பின்னர் (ஷாம் அஹமர்) என்பவன் ஒன்றியாக ஹாத்திமிடமாகவந்தது நின்றுகொண்டு மந்திரத்தை யோதியோடு யுதினான், அதுகண்டு, ஹாத்திமும் குயாதொருதொர் தறையு மில்லா திருப்பமை (ஷாம் அஹமர்) கண்டு இவனுக்கு யாதொரு மந்திரமுமேற்பில்லையென்று மனவகுந்தமடைத்து இன்னுமோர் மந்திரத்தை யோதி வருவதென்பேரி லாதி மந்திர நக்கையால் வானத்திற்புறந்து கொடியாகி விட்டான், அப்போது, ஹாத்தி மிகுந்த மன வருத்த மடைந்து கொண்டு (ஸர்தக்கைப்பார்த்து) ஒகே சர்தக்கே இப்போது என்னசெய்ய வேண்டியதென்று கேட்டார், அதற்குச் (சர்தக்கு) ஹாத்திமைப்பார்த்து, அந்த (ஷாம் அஹமர்) என்பவன் மனத்தில் நமது உஸ்தாது (கும்லாக்கு) என்கிற மந்திர வானத்திலேயே பிணிபுதுகப் போனால் நன்றாக இருக்குமென்று யோசித்து விவரமாக அழகுற யோசினான், ஆனால் அந்த (கும்லாக்கு) இப்போதுப்பெரிய

து, ஒகே, ஹாத்திமே நாங்களைவரும் (ஓம் அஹமதுடைய) கட்டி
கைப்பட்டிருந்தோம், ஆனால், இன்றுமுதல் நாங்களைவரும் தங்க
ளுடைய அமைக எங்கிட்டோம், ஆகையால், எங்கள்பேரில் மிகுந்
த கிருபைசெய்தீர், அநினால், ஆண்டவ ஸங்களுக்கு மிகுந்த வந்
தமையையும், தவையையும் கொடுப்பானென்று சொன்னார்கள்.

சொன்னபோது ஹுனே ஹாத்திமானவ ரவர்கள் பேரில் (இசுமூல்
அகூத்கையேநியூகினர்) அப்போது, அவர்களின் மேலிருந்த மந்
திரங்களைவரும் அவர்களைவிட்டு விலகிப்போய், முன்னு செப்படி
யிருந்தார்களோ அப்படியாகி விட்டார்கள், பின்ன ரவர்கள் ஹாத்தி
மைப் பார்த்து, ஒகே, எங்களுடைய குதாவந்தே நீங்க வெவ்விடம்
போகும்படியான எண்ணங்கொண்டிருக்கிறீர்கள் அதுகிட்டார், அதற்
கு, ஹாத்தி மவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய தோழர்களே,
எங்களுக்கு (ஓம்அஹம தென்பவ னிடத்திற்) கொஞ்சம் வேலையிருந்
தெது, அந்தவேலை என்னுடைய கைவச மாகும் வரையில் நான்
யாதொரு வேலையும் செய்யவும், பார்க்கவு மாட்டேன். அந்த வேலை
யாதெனில், நான் அவனுடைய மகளைக் கலியாணஞ்செய்ய எண்ணி
கொண்ட வேலையாயிருக்கும். ஆனால், என்னென்னென்னத்திற் கிடைசுந்து
மகளைச் சந்தோஷமாசத் கலியாணஞ்செய்து கொடுத்தால் நலமாகும்
இல்லாவிட்டால், அவளை யுயிரோடே நான் விட்டாட்டே எனன்று
சொன்னார்.

அதுகேட்டவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நாங்கள் அவனு
டைய மகளை யெங்கே பார்த்தீர்கள், அவன்பேரி விவ்வித பயிச்சியம்
பிடித்ததென்னவென்று கேட்டார்கள், அதற்கு (ஹாத்திம்) அவர்
க்குந்தக் தாம் அவனுடையபேரில், ஆதல்கள பிங்களெல்லாம்
ஆயிமுதல் அந்தமலையில் நடத்தச்சங்கதிகளைத் தெரியும் படியாகச்
சொன்னார். சொன்னதாவது, நானவன்பேரில் மிகுந்த இச்சை யுள்
ளவனு யிருக்கிறேன், இன்னும் நானவனிடமாகச் சேருவதற்கு எவ்
லாவோ துன்பம் மெறித்துக்கொண்டு துவலையில் வந்திருக்கிறேன்,
அப்படியிருக்க, அந்த (ஓம்அஹமதென்பவன்) என்னுடைய பேரில்
மிகுந்த துன்பங்கள் செய்தபோ யிருக்கிறான், மேலுமவ வெண்ணிப்
பரிசிய பாடுகளைக் குறித்து நானினம் சொல்லிய முடியாது, கவ
மென்னும் பேனயினு ளெழுதய முடியாது, ஆனால், நான் இருதாவும்

காக ஆண்டவனுடைய பாதையிலே திரிகின்றவனா இவ்விதமான உபா
தஸ்தி செய்து, அவனின்விடம் விட்டுடாடி, அவனுடைய வஸ்தாதிட
மாகப் போயிருக்கிறான், அப்படியே போய் மவனு லென்னசெய்யக்
கூடும், ஆண்டவனுடைய கிருபையால் அவனையும், அவனுடைய வந்
தாவையும், இந்த பூலோகத்திலின்றும் பேசெடுப்பட்டுப் போகும்படி
யாகச் செய்கிறெனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, குதாவந்தே
அந்தக் (கும்லாக்கென்பவன்) பெரிய குனிய மந்திர தந்திரங்களில்
மிகுந்த வல்லமையுள்ளவன், அவனுடைய மந்திரத்தைக் கெடுக்கவும்
அவனோடுதெரிக்கவு மிகுந்த கடினமாயிருக்குமென்று சொன்னார்கள்,
அதற்கு (ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, யென்சினேகிறீர்களே,
நீங்க விவ்விதமாக எங்களுக்குச் சொல்லி நீங்க எச்ச மடையாநீங்கள்
தைரியமா யிருந் தென்னுடைய ஹேடிக்கையைப் பாருங்கள், அப்
படித் தவனுடைய அச்சமுங்களுக்கு கிருக்குமாகில், நீங்க விவ்விதத்தி
லிருங்கள், என்னோடும் வா வேண்டாம், ஆனால் அந்த (கும்லாக்கென்
பவனும்) (ஓம் அஹமதென்பவனும்) நானு முன்மம் பார்த்துத்
தொள்ளுக்கிறே மென்று சொன்னார்,

அப்போது அவர்கள் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) நீங்க விவ்விதமாக
என்னுடைய நாக்களபேரில் மிகுந்த திருகாசசெய் திருக்கிறீர்கள்
ஆகையால் நங்கள் யொன்றையாகப் போகும்படிக்குச் செயலமாட்
டோம், ஆதலால், நாங்களுக்கும் தங்களுடே சேர்ந்து வருகிறோம், ஆனால்
ஹாத்திமானவர்களை வெற்றிகொண்டு திரும்பினாலும் நாங்களு முக்களோடு
மேதிரும்பி வருவோம், நீங்க என்னுடைய போனபோதிலும் தங்களுோ
டுமிருப்போம், இவ்விதத்தி லெங்களுக் கென்னவேலை யிருக்கிறது
எந்த ளாயிருள்ளவரையி லுங்களை யொன்றையாக விட்டாட்டோ மென்
து சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) சந்தோஷமாக, அந்த மந்திரதாசு
கூட்டங்களை யெல்லாவையும் தம்மோடும் சேர்த்துக்கொண்டு (கும்
லாக்கென்பவன்) விருக்குமிடமாக கோத்தி நடத்து கொஞ்சதரம் போ
னபின்னர், அந்தக்கூட்டங்கள் ஹாத்திமைப்பார்த்து (ஓம்அஹம
தென்பவன்) ஒருபோது எங்களை யிவ்விதத்திலிருந்து ஒதுக்கிக்குள்
எங்க அந்தமலைக்குக் கொண்டுபோய் விட்டானென்று சொன்னார்கள்,
அதுகேட்டு (ஹாத்தி மவர்களைப்பார்த்து) நீங்கள் சொல்வது சரிதான்

ஆனால்வன், தன்னுடைய மந்திரத்தின் வலுவாலே துணைநிறுத்துப் பாதையைக் கொஞ்சமாகச் சுருக்கிக்கொண்டு ஜலதீபிற் போவானென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுத் தந்தக் கூட்டத்தார்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, குகாவந்தே அப்பேர்ப்பட்டவித்தை யுங்களிடம் மில்லாதிட்டால் அவனை யெவ்விறமாக வெற்றி கொள்வீர்கள், ஆனால், அவனோ மலையை மெழுகாக்கிப் போடுவான், மெழுகை மலையாக்கிப் போடுவானென்று சொன்னார்கள், இச்சொற்களைக் கேட்டவுடனே (ஸந்தக்கென்பவன்) அந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்து, ஒகே, அறிவில்லாத பேறையே நீங்கள் என்ன பேச்சுப் பேசுகிறீர்கள், ஆனால், இவருடைய பெருமையும், வல்லமையும் நான்கண்ணைப் பார்த்திருக்கிறேன், அப்படியிலிருந்து மெண்ணுவாராகி துங்களை யொருநாளையிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வல்லமை யுண்டும் (சும்லாக்குவாயும்) (ஷாம் அஹமர்) என்பவனை யும் கைதிசெய்து தம்முடைய கைவசம்பண்ணவும் வல்லமையுண்டும், இன்னும், அவர்களைக் கொன்றுபோடவும் வல்லமையுள்ளவர் இவருடைய பெருமையை நீங்கள் பார்க்கவில்லை, ஆனால், விவருக்கு ஆண்டவனுடைய காவ விருத்திவந்தென்று சொன்னான்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) யாவரையும் பார்த்து, ஒகே, எனது பிரியமான தோழர்களே (இசுமூல் அகுலமென்ற ஆயத்தி) எனக்குத் தெரியும், அந்த இசுமிருக்குமிடத்தில் மந்திரத்திற்கு விதிகளை நடக்கமாட்டாது, இன்னும், அந்த இஸ்மால் மந்திரத்திற்கு விதிகளை நெருப்பாகவெரித்துச் சாம்பலாக்கியும் போடலா மென்று சொன்னார். அதுகேட்டு யாவரும், சந்தோஷமாய் (ஹாத்திமகூட்டி) முத்தின் பயனத்திற் போகிறவழியிலே றேரியிருக்கக்கண்டு, அஸ்விடம்போய்ச் சேர்த்தார்கள். ஆனால், அவ்வேரியினுடைய சங்கதி யெவ்விதமாகியும் (ஷாம் அஹமென்பவன்) தான் அந்தவழியாக முன்னர் போகும் போது தன்னுடைய மந்திரத்தையோடு, அவ்வேரியி னுதிவிட்டுப் போயிருக்கிறான், ஆதினிப்பா மிவர்களுக்குத் தெரியாமற்சுகவெபேரும் பதியும், தாமதமிருந்தாக இருந்ததால், அவ்வேரியின் தண்ணீரைக் குடித்தார்கள், அப்படிச் குடித்தவுடனே அவர்களுடைய தொப்புளி விருந்து இரத்தம் பெருக்கெடுத்துப் பிதிட்டடிக்கின்றது, அதைத் (ஹாத்திமானவர் பார்த்து) மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டு அவர்களை விட்டும் விலகாமற் தம்முடைய மலையி லெண்ணினதாவது, யாதெனில்,

இவர்கள் நம்மோடும் நன்றாகத் தவிகள் இந்தத் தண்ணீரைப் புசித்த படியினாலல்லவா இவர்களுக்கு விவிதமான துன்பம் வந்திருக்கிறதென்றெண்ணி மிகுந்த வருத்தமடைந்துகொண்டு, அவர்களோடும் அன்றிரவுல்லா மவ்விடத்தி லிருந்தார், அப்போது (ஹாத்தி மானவர்) தமக்கு மிகுந்தாகத் தாகமிருந்தும் ஒரு துளித்தண்ணீராவது அவ்வேரியி லெடுந்துக் குடிக்காமலிருந்தார், பின்னர், பொழுதுகிழிந்தவுடனே அவர்களைப்பார்த்ததில், அவர்களுடைய திரோகமெல்லாம் விங்கிப் பிப்பாய்போலாகியிருக்கக்கண்டு (ஹாத்திமானவர்) அவர்களைப்பார்த்து, இல்லென்ன காரணமென்று தம்முடைய கையைச் சேர்த்துப் பிசைந்து மிகுந்த சலிப்பாகக் கண்ணீர் சொரிந்து (ஷாம் அஹமென்பவன்) இவ்வேரியையும் மந்திரத்தாற் கொடுத்தேன், திருக்கிறென்று சொரியாமல், இவர்களுடைய பிழைக்க மாட்டார்க் கொள்கிற யெவ்வளவு பெரிதாகக் கொண்டிருந்து பின்னர், ஆண்டவனுடைய கிருபையால் (இசுமூல் அகுலத்தை யோது) இதனுடைய பழக்கத்தைப் பார்க்கலாமென்று யோசனைசெய்து அவர்கள் பேரில் முடிவொருதாமுதினவுடனே அவர்களுடைய வீக்கத்தொல்லா மிறங்கிப்போய்விட்டது.

பின்னரும் (ஹாத்திமானவர்) இரண்டாம் தடவையும் அந்த இசுமையோடு பூகினவுடனே அவர்களுடைய தொப்புள்களில் நின்ற மேஷிய இரத்தம் நின்ற நிலத்தண்ணீரைப்போலோடுகின்றது (முஸ் றுந்தடவையும்) அந்த இசுமையோடு பூகினபோது அவர்களுெல்லாம் முள்ளிருந்ததுபோல லாகிவிட்டார்கள். அப்போது, எல்லவரும் (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்தாக வாந்திப் போன்றி அவருடைய இன்மைய் பெருமையாகத் தண்ணீராக, அப்போது (ஹாத்திமானவர்) பார்த்து) எனபிரியமானவர்களே இல்லென்னகாரணமாக இருக்குமென்று கேட்டார், அந்தநிலங்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) எங்களுக்குத் தெரியவருகின்றது (ஷாம் அஹமர்) என்பவன் தான் போதையில் இந்த யேரித் தண்ணீரில் மந்திரஞ்செய்துபோயிருக்கிறென்று சொன்னார். அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அவ்வேரித்தண்ணீரிலும் (முதல்) இசுமூல் அகுலத்தை யோகியுதினார், உதினவுடனே அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் பொங்கிக்கொண்டிருந்தது (இரண்டாம் தடவையும்) அந்த இசுமையோடு பூகினதில் கருநிறமானது பின்னர் பச்சைநிறமாக நீலநிறமாகிவிட்டது (முஸ் றுந்தடவையும்) அந்த இசுமையோடு பூகினதில் எப்ப

போதும்போல் நல்லதிருமுள்ள ஈண்ணிராய்த் தெளிவாகவிட்டது, அப்போது (ஹாத்நிம்) இவ்வேரியிலிருந்த மந்திரத்தின் வித்தைபானது விவகலிபட்டென்று அந்தத் தண்ணிரிற் கொஞ்சமெடுத்துத் தாம் குடித்துவிட்டுப், பின்னர், சகலனையும் பார்த்து நீங்கலும் இத் தண்ணீரைக் குடித்துக் குளியுங்கன், அவன் செய்த மந்திரத்தின் வெப்புந் தொல்லாம் போய்விட்டென்று சொன்னார், அதுகேட்டுச், சகலரும் அந்தக் குளத்தி ஹெங்கிக் குளித்துத் தண்ணீருங் குடித்துச் சந்தோஷமாகி (ஹாத்நிம்) ॥யுதிதொண்டு மகிழ்ந்து போற்றிப் புகழ்ந் தலரைப்பார்த்து.

ஒரு, குறாவந்தே நான்களனைவரு முங்க்ளோடு சேர்ந்துகொண்ட
அந்த (ஷாம்அஹம்-கும்லாக்கு என்ற) இவ்விருடோடும் நான்கள்
சண்டைசெய்வோமென்று சொல்லிக்கொண்டு முன்னேறி நடக்கும்
போது அந்த (ஷாம்அஹம்) என்பவன் இவர்களைவருகிறதைப் பார்த்
துப் பயந்துநடுநடுங்கி யுடுப்போன்று முடித்தாமலும், காலிலயாதொன்
றும் போடாமலும், வெற்றுடம்பாக வோடிப்போய்த் தன்னுடைய
வுஸ்தாதானவன் விட்டுவாசம்படியிற்போய் கின்றான், அப்போது அவ்
விடத்திலுள்ள காவற்காரர்கள் (கும்லாக்குக்கு) முற்றாகப்போய
கைகட்டி வாய் பொற்றிநின்று கொண் டவனைப்பார்த்து, ஒருபோதும்
வழக்கயில்லாத வழக்கமாய் (ஷாம்அஹம்) என்பவன் உடைக ருடுத்
தாமலும், காலில் ஜோடுபோடாமலும், வெற்றுடம்பாகத்தங்களுடைய
விட்டுத் தெருளடையில்வந்து நிற்கிறாண்டு சென்றார்கள். அது
கேட்டுடனே (கும்லாக்கென்பவன்-ஷாம்அஹமனை) உள்ளேயழைத்
துத் தன்னுடைய கழுத்தோடணைத்துக்கொண்டு என்னுடைய பிள்ளை
யே, நீயேன் இவ்விதமாக வந்தாயென்று கேட்டார், அதற்கவன்
(கும்லாக்கைப்பார்த்து) என்னுடையமலையிலோர், வாஸிபனான(ஷாத்தி
மென்பவன்) பெரியமந்திரகாரன் எவ்விடத்திலேயோயிருந்து நிந்
திருக்கிறான், அவனென்னை யிக்கோலம் செய்து விட்டானென்று
சொன்னான்.

அதுகேட்ட (குமலாக்கு)யிருந்த அகங்காரத்தோடும் கண்ணில் நெருப்புப்பறக்கக் கோபத்தோண்டு (ஷாம்அஹுமையப்பார்த்து) மகனே நீ யாதோன் அக்குமஞ்சாதே, இப்போது உன்முன்னு லவனையெவ் லீதமாகச் செய்து உன்வசத்திற் கொடுக்கிறேன்பாடென்று அவனுக்கு

வேண்டிய காரியஞ்சொல்லிவிட்டு அவனொரு மந்திரம்படித்துத் தன்
னுடைய மலையின்பக்கமாக ஓடுகின், ஊதினவுடனே ஒரு நெருப்
பானதுதோற்றி அந்தமலைபவந்து சுற்றிவளைந்து முடிந்தோண்டி,
அப்படியிருக்க (ஹாத்திமென்பவர்) முன்று நான்கு தினத்திற்குப்
பின்னர் (குமலாக்கென்பவனுடைய) எள்ளாரில்வந்து சேர்ந்தார், அப்
போது, தன்னோடிருக்கப்பட்டவர்கள் (ஹாத்திமுடைய) முன்பாக
வந்துவின்று கொண்டதாவது.

ஒகே, குதாவந்தே (கோமே குமலங்கென்றது) இஃதாயிருக்
கும். இஃதச்சுற்றி நெருப்பை மந்திரத்தா லாக்கி யிருக்கிறனென்று,
இவ்வித மவர்கள் சொன்னதுகேட்டு (ஹாத்நிமான்வர்) அங்ஙிதத்தி
லிருந்துகொண்டு (இசுமஸ் அகுலக்கை) ஒழி அந்தமலையையப்பாத்த
ஹதினார் ஹிவபோது, அங்ஙிதத்திலுள்ளநெருப்பெல்லாம் உத்த
போய்ச்விட்டது, இச்சுத்தி (குமலங்கு என்ற) மந்திரகாணுக்குக்
நெரியவந்து பின்பொரு மந்திரத்தைப் படித் துநினை, அந்த மந்தி
ரத்தினுடைய பலத்தால் அந்தமலையை யொரு விசாலமான சமுத்திர
மாவதுவந்து குழித்து வானத்தை மனாடிப்படியாக அலைகள் அடித்
துங்கொண்டு (ஹாத்நிமிடமாகவந்தது) அதைவிடெல்லாரும் (ஹாத்
நிமிடமாகவந்து ஒகே, குதாவந்தே இத்தச் சமுத்திராளைய மத்
நிமிடமாகவந்து, காமெஸ்ஸோரு முழுநிக் கண்
கிரத்தாலாகி வருகின்றது, இப்போது, காமெஸ்ஸோரு முழுநிக் கண்
னுக்குக் கானுமற் போகும்படியாக வந்துகேடிட் டிருக்கின்றதென்
து சொல்லிப் பயத்தார்கள்.

அப்போது (ஹாத்தி) அவர்களைப்பார்த்து, ஓகி, என்னுடைய
மிகியமான துணைவரானே நீங்கள் பயப்பட்டாதிர்கள், ஆண்டவன் நமக்
குரவியாக இருந்து நம்மைக் காப்பாற்றுவானென்று நம்பியபின்னர்த்
நீங்கள் ஆண்டவன்பேரில் பாரமசாடி அவனை நிறைத்துக்கொண்
டிருக்கவென்று சொல்லியிருந்த நாம் (இருமூல அதுலத் தாயத்தை)
யோதி அந்நச் சமுத்திரத்தைப்பார்த்து நின்று, ஊதின ஏடனே, அந்
தச் சமுத்திரமானது காற்றைப்போற் பறந்து செல்லுவதை விட்ட
து, அப்போது (ஹாத்தி மிடமாக) இருந்தவர்கள் இம் வல்லமைசாலி
யை வெள்ள வெள்ளுயராலும் கடவுடன் நெண்ணி விடுத்து இனி
யென்ன வருவன்றோ அன்றையும் பார்க்கலாமென் றிருக்கும்போது
(ஹாத்திக்குண்பவன்) இவ்வேருமத்தியோதி யுகின்று, அப்போது

கனமான கதிகள் பதிவிடப்பட்டிருப்பதனாலும், இரூபதுமணங்கு பாபமுள்ளவைகள் வந்து விழுந்ததில் முயலிருந்த மலைநாயகத்திப் பெரு மலைப்பிப் பேராய் கண்ணுற்பார்க்கக் கூட இல்லாமல் திரும்பிப் போய்விட்டது, இவைகளைப் பார்த்து ஹத்திமானவர் (இசுமாயிலுல்தைப்)படித்து அந்தமலையைப்பார்த்து ஹதினார், ஹதினாபனே ஒரு பெரிய தாழ் வந்து அங்கத்தனையெல்லாம் கண்ணிற் காணாமல் செய்துவிட்டது.

அப்போது முன்னிருந்து (கோமேதும்பலாக்கு) என்மலை தெரியவந்தது, பின்னர் (ஊத்தியமாளவர்), அம்முடைய கட்டத்தையச்சேர்த்துக்கொண்டு முன்னோக்கி நடந்தார். அதுகண்டு (தும்பலாக்கு) இன்னொரு மந்திரத்தைப் பலமாற விரும்பித்தி யூதியிட்டுத் தரிசும் தானிருந்த மலையும் இவர்களின் அண்பார்வையில் தின்றுக் கொய்ப்பாதி யிட்டான். அப்போது (ஊத்தியமாளவர்) அவர் கட்டத்தார்களவந்து (தும்பலாக்கு) என்பவன் மந்திரத்தா ள் தமலையை கொய்பாக்கிப்போட் டிருந்திருவென்று சொன்னார்கள். அச்சொற்கேட்டு (ஊத்தியம்) அவ்விடத்தி லிருந்துகொண்டு (இராமன்) அதுவெனது சீதனார்) அப்போது ஆண்டவன்கிருபையால் (உ-க) திவந்துக்குப் பின்னர், அம்மலைதோற்றியது, அப்போது (ஊத்தியம்) அடைப்பார்த்துத் தங்கப்பட்டத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு அந்தமலையின்மே லேறினார்.

ஆகையால், அங்கிடத்திலிருந்து மந்திரவாதிகள் மிகுந்த சந்தம் போட்டுக்கொண்டு (கும்லாக்கிடம்போய்) நாம் இவ்வளவு உபத்திரவங்களைல்லாம் செய்தும் ஆவையுண்டெல்லாம் தப்பித்துக்கொண்டு (அங்கிதம்) யாதொரு குற்றமுமில்லாம லிந்த மடையின்மேற் சமர்த் தாசலக தேநிலுவென்று சொன்னார்கள். அங்கிடம் (கும்லாக்குத் தானும்-ஷாம் அங்கா எப்பவாவும்) தங்களுடைய படைகளோடுய் ல்லாந் சேர்ந்துக்கொண்டு (கூதம்) காதலவாதிற்போய்த் தன் மத் திசத்தார் செய்வவானதறி விஞ்ஞுகொண்டவர், அனதப் பார்த்து (நலாநதம்) கம்லாத் தடங்கத்செய்பவர்கள் யாதொருவரு மில்லையென்று, அச்சமில்லாமல் தாமதம்முடைய சட்டத்தார்களுள், வினா லாக அந்தப் பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்து பார்த்தார், பார்த்தையில், அப் பட்டணம்:னது மிகுந்த செப்புள்ளது. நாம், பெரிதாயுமிருப்பதோ மெல்லு ல்கள் மெத்தைகளுடைய பெருமைமையு ம் சிங்கா, னையு ம் இவ்விதமென்று வர்ணிச்சுக்கூடாதுருக்கின்றன, அந்த மடையில்குறி

னே துழைத்துப் பார்த்தால் விதவிதமான நவரத்தி இடிகளா விழைத்
 திருக்கின்ற தட்டுமுட்டு சாமான்னை இன்னவிதமென்று சொல்லக்
 கூடாததாய் எவ்விடம்பார்த்தாலும் வீடுகளிற் கறங்கூப்போலே ரத்
 தினாடிகள்,கும்பங்கும்பலாகக் குவித்துக் கிடக்கின்றதோடு தினனும்
 பதார்த்தங்களுக்கும்,மிட்டாய் தினசனனும், இன்னமனைக் விதவிதமான
 வஸ்துகளும், பிறைந்நிருக்கின்றன.

9

ஆனால், அவ்விடத்தி னொரு மனுட்பி பிறப்பப்பவது, காண
வில்லை, இவ்வித மங்கிருக்கும் கோலங்கோ (நாத்திமா னாப்பாத்து)
யோசித்து தங்கடவந்த ஜனங்களுமே, இவ்விடத்திலுள்ள மனு
டர்க் கொல்லா மெவ்விடம்போ யிருக்கிறார்களென்று கேட்டார், அப்
போதவாக்கி (நாத்திமா னாப்பாத்து) ஒகே, குதாவந்தே தங்களுடை
ய பயத்தால் (நாத்திமா னாப்பாத்து) மந்திரத்தா வுண்பெண்ணிய
வாங்கத்திலே அவ்விடைய படைகளோமே ஊர்ச்சனங்களு மொன்
றுப்போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) குருசிரிப்புக்கொண்டு, அம்மனு
டர்சனைப்பார்ந்து, ஒரே, என்னவாடய ஹினைவர்களை நீங்கவேன் பசி
யாதும், இளைப்பாறும் வினாவுக்கு வந்தவருயிரைப் போக்கிறீர்கள், ஆண்
டலு வுங்களுக் கிவ்விட்டத்தில் நல்ல விருமத்தைக் கொடுத்திருந்
தும்போதும், நீங்கள் குருசிராமம் இந்த விருமத்தான வஸ்துவனைப்
புசித்து ஆண்டலனுக்காக விதிவாடித்தொகுக்க செய்யுங்க னென்று
கொள்ளுங்கள், கொள்ளவாடினோ, அவர்கள், உங்களுக்குண்டாயிருந்
தும் மிகுந்த பசிபும், இளைப்புத் திருந்திய பசிதாரு தட்டிவருமில்
லாம வங்கிருக்கும், வஸ்துவனை கொடுத்தெடுத்துப் புசித்தார்கள்,
புசித்த பின்னர், அவர்களுடைய திரோகமெல்லாம் விலகிப்போய்
முடிசில்லாமற் (பேரேறாறாகித்) கிடந்தேறோடு மவர்களுடைய முக்
கில்லின்று மிதந்தம் பிழிட்டு டோடிதாய், இந்தக் கோலத்தை (ஹாத்தி
மானவர்பார்ந்து) தம்முண்டைய மனதில், இவ்வென்று ஆர்சரியமா
யிருக்கிறது, அந்தப் பாவியானவன் இங்குள்ள, தினவும் பதார்த்தங்
களிது மந்திரஞ்செய் திருக்கருனென்றெண்ணிக் கொஞ்சக் தண்ணீர்
கொண்டுவரும்படிச் சொல்லிவென்று அதில் (இதனால்) அகலத்தை
கொண்டுவரும்படிச் சொல்லும்படிக்குந் குடிய்தான், குடித்த வு
யேதி யுதி) சகலரும் குடிக்குமபடிக்குந் குடிய்தான், குடித்த வு
யே, அம்மந்திவென்பவானது எடுபட்டுப்போய்விட்டது.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) தின்னும்படியான அந்த நிசுமத் துகளின்பேரிலும் (இசுமுல்அசுல்தைத் யோத்யுதித்) தம்முடைய மனுடரைப் பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய நோழிகளே நீங்க விப் போது யாதொரு தடங்கலில்லாம லெந்வஸ்துதகிப் பசியாறலாம், இனிவருத்த மந்திரவிஷ மெடுபட்டுப் போயிருக்கிறதென்று சொன்னார், சொன்னவுடனே யாவருமறை வாயிறுமறைவர் புறித்தார்கள். பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) அவர்களோடு (ஐது) என்ற மந்திரவான மெய்விட மிருக்கிறதென்று கேட்டார், அப்போது அவர்கள் (ஹாத்தி மைப்பார்த்து) அவ்வாறமாதது இந்தக் காற்று மண்டலத்திற்கு மேலாக வோர், சூழ்குபோலே நோற்றமென்று சொன்னார்கள், சொன்னவுடனே (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடத்தைப் பார்த்து (இசுமுல் அசுல்தமென்று) பெருமையெற்ற ஆயத்தை யோத்யுதினார், ஹதின வுடனே அந்த மந்திர சூழ்சானது தன்மையுடைய வுடைந்து, அம் மலையின்பேரில் விழுந்தது, அதில் வெகுமந்திரகாரக விறந்து நக வாதிகளாடுப் போனார்கள், ஆனால் (சூழ்சாக் கென்பவனும்-ஷாம் அகமென்பவனும்) தப்பி மலையின்மேல்விழுந்து திருக் தெரியாமலோடினார்கள்,

இவ்வித மவர்களோடுகிறதை ஹாத்திமானவர்பார்த்து (இசுமுல் அசுல்தைதாய்) படித்துக்கொண்டு பின்னாலே தொடர்ந்து நடந்தார். நடந்து வருவதை அவ் விருவரும் பார்த்துப் பயந்து அச்சமடைந்து கால்கை தடுமாறி மலையிலிருந்து விழே விழுந்து, பொடிபொடியாகத் தெறித்துப்போனார்கள். இவ்விதம் (சூழ்சாக் கென்பவனும்-ஷாம் அகமென்பவனும்) செத்துப்போன செய்தியை (ஹாத்திமானவர்கேட்டு) மிகுந்த சர்க்காஷமாக ஆண்டவன் வாழ்ந்திப் போற்றிச் சிறிது ஷாசுலுனாக் தொழுது பின்னர், அவர்க் கென்பவனாய்) பார்த்து, ஒகே (சர்க்கே) முன்னால் காணுள்ளிடமாக (சூழ்சாக் கென்பவனைக் கொன்று) அவ் ஷுடைய பார்த்துஷாத்தனத்தை யுனக்குக் கொடுப்பே னென்றுவகு தாக்கொய்கிருத்த எல்லவா, அதுபோல வலுடைய சீமைவையும், பாத்துஷாத்தனத்தையும், இப்போது, உனக்குத் தருகிறேன், ஆனால் நீ ஆண்டவனெனினென் தென்னவி அவனை வணங்கித் தொழுக வேண்டும் யாதொரு வஸ்தையும் அந்த ஆண்டவனுக்கு இணையாக வைத்துக் தொழவேண்டாம், நீ இவ்வுன் பகலும் ஆண்டவனுடைய அச்சத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தெந் திதெயில் யாதொருகூற

தங் குறைவில்லாம துவந்தேசுத்தினுள்ள ஜனங்களுடைய மனதுகள் துலங்கும்படியாக வருத்தத்தைக் கொடுக்காம லிருந்தவேண்டும், அப் படி நீ, வருத்தங் கொடுப்பையானால், உன்னுடைய பார்த்துஷாத்தன மறித்துபோமென்று பல்பல அறிவுகளைப் போதனைசெய்து பின்னர், அவ்விடத்தி லுள்ளவர்களையும், தம்மிடத்திலிருந்த மந்திரகாரர்களையும் மறைத்துச் சென்னதாவது யாதெனில்,

(ஹாத்திமானவர்) அந்தஜனங்களைப் பார்த்து, ஒகே, ஜனங்களே, இந்த பாத்துஷாத்தனம் (வந்தக் கென்பவருக்குக்) கொடுத்திருப் பதால் நீங்க ளைவார்களு முன்மைகொண்டு அவருத்தரவுபோல்கடங்க வேண்டியது, பின்னா முங்களுடைய கெட்ட நடப்பான குணமான து, ஆண்டவன் பரூடந்த வாஸ்துக்கி வணங்கித் தொழுகாமல் என் னோரும் ஆண்டவனைப் நிந்தயப்படுத்திக் கொண்டு தொழுகவேண் டும், இன்ன முங்களுடைய கெட்டசெயலான மந்திரவித்தைக்கி பெல்லா மனதிலின்றுத் தூத்திவிடவேண்டும், அஃதேனென்றால், அவைகள், பிரசுரகரின் வேலைகளாக இருக்கும், அதினால், நீங்களென் னகவிமை செய்தபோதிலும் அஃ துங்களுக்குப் பின்னா முன்னும் கண்ணையாம், பன்னையுக்கொது, நீங்கள் ஷாத்தானேடு நகத் திற்போ மிருக்கும்படிக்கு ஆண்டவன் தெண்டனை செய்து விடுவா னென்றும், இன்னும், பல்பல அறிவுகளையும் சொல்லி - (ஷாம் அகம துடைய மகன்-மலிக்கா ஜநின்போஷுடைய) தேசத்துக்குப் போகி தே வீசிகள் சகலரும் யாதொரு குற்றங் குற்றவில்லாமற் சந்தேகாஷ மாக இருக்கனென்று சொன்னார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) சொன்னவர்கேட்டு, அவர்கள் யாவரும் (ஹாத்திமைப்) போற்றிப் புறந்து நகங்களும் தங்களுடைய வருவாற்கு மிகுந்த சந்தோஷமாகிரும், தங்களுடைய வங்கை எப் போது மீறாமலிருப்போமென்று சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவர்களைப் பார்த்து நல்லது நீங்கனென்கேட்டு இனி வருத்த கொடுத் துக்கொண்டு வரவேண்டாமென்று சொல்லி அவர்களிடமாக வுக்காஷ பெற்றுக்கொண்டு (மலிக்கா ஜநின்போஷுடைய) மலையிலோக்கிச் சிலகாள்கடந்து அவ்விடம்போய்ச் சேர்ந்த பார்த்தும்போது, அவ்விட விலகாள்கடந்து தண்ணீரையும் காணாமல் முன்னிருந்த சிருக் செய்யும், அதிலிருந்த தண்ணீரையும் காணாமல் முன்னிருந்த சிருக் மானது மிகுந்த பச்சைகிறமுள்ளதாக இருக்கக்கண்டார். ஆனால், அவ் யோரிக்குப்படுவதாக அவ்விடத்திலோர்அழகிய விஸ்காரமான வொளிவு

பிரகாசம் பொருந்திய மஹ விருக்கக்கண்டு (ஹாத்திமானவ) சந்த மஹவிண் வாசந் படியிற்போய் நின் நவீகிட்டுகிற பார்த்தும்போது (மலிக்கா ஜறின்போஷுக்கு) அவனோடிருந்தபரிசுளபாவருக் கைநட்டி மிக்கொண்டி. மிகுந்த அநபாத நிற்கிறதைக்கண்டு (ஹாத்தி) மிகுந்த சந்தோஷமாக மனம்பூரித்து நின்றார்.

அப்போ தவர்களில்கின்று மொருபரி இவரிடமாக வந்து, ஒகே, மஹுடனே நீயார், எவ்விடத்துக்கு வந்தாயென்று கேட்டான், அதற்கு (ஹாத்தி) அவனைப்பார்த்து என்னை யுறியமாட்டாயோ காணு முங்க னொழி இம்மாதிலே தொங்கிக்கொண்டிருந்தவனல்லவா ஆகலால், நீயென்னுடைய சலாக்கை யுன்னுடைய மலிக்காவுக்குப் போய்ச் சொல்லென்று சொன்னார். இவ்விதம் (ஹாத்தி) சொன்ன சொல்லைக் கேட்டு, அந்தப் பரியானவன் (மலிக்காவிடம் போய்) அவனைமிகுந்த புத்தந்தி ஒகே, ஏன்னுடைய சந்தோஷமாகிய (மலிக்கா) ஹாத்திமென்று பேருள்ள வேர்வாஸ்பன் முன்னால் நம்முடைய கூட்டத்தில் மிகுந்த வருத்தமும் துன்பமும் மடைந்துகொண்டிருந்தவன் இப்போது பார்த்தால் மிகுந்த சந்தோஷமாகவந்து நம்முடைய வாசந்படியில் நிற்கிறு னென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (மலிக்கா ஜறின்போஷுப்பவன்) தலைபைக்கிழாகச் சாய்த்துக்கொண்டு கொருக்கொம்பொறுந்துத் தலைபை யுயர்த்திப் பார்த்து (ஹாத்திமுடைய) வருதலை வந்துசொன்ன பரியை யின்பமாகத் தன்கிட்டஅழைந்து, ஒகே, பரியே, நீயந்தவாஸ்பன் இக்கான் வரையி லெல்லிடம்பேரே மிகுந்தாரோ, அல்லது (கோஷே அஹம ரென்ற) மலைக்குப்போயிருந்தாரோ தெரியவில்லை, ஆயினும், நீ ஜல் தியி லவரிடம்போய் சங்கதிகளை விசாரித்துவருவென்று சொல்லி அதுகேட்டுடனே அப்பரியானவன் (ஹாத்திமிடமாகவந்து) ஒகே, ஹாத்திமே (கோஷே அஹமமுடையசங்கதி) யும்குத் தெரியுமா னால் அநையென்குச் சொல்லுமென்றுகேட்டான், அப்போது, ஹாத்திம் அவனைப்பார்த்து, ஒகே, பரிஜாதிப்பெண்ணே (மலிக்காஜறின்போஷுடைய) தகப்பனானவன் காபிராக இருந்தான், அவனுடைய மெட்டசெயுலால், அவன் மெட்டுண்டு ஜஹன்னமென்ற நாசம்போய்ச் சோர்நானென்று சொல்லி, இன்னு மவனால் நடந்த மற்றச் சங்கதி களையும் சொல்லி, இவைகளுல்லாம் நீபோய் (மலிக்காஜறின்போஷு) யிடமாகச் சொல்லென்று சொன்னார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவ) சொன்ன சொற்களையெல்லாம்கேட்ட அந்தப் பரியானவன் மிகுவினாவாக (மலிக்காவிடம்போய்) ஹாத்தி மானவர்கொன்ன சொற்களையெல்லாம் அணுவுளவும் விடாமற்சொன்னான், அதுகேட்டவன் மிகுந்த துக்கத்துடனே மனவருத்தமடைந்து கண்ணீர் சிந்துஅழுதான், அப்போ தந்தப் பரியானவன் மிகுந்த துயரப்பட்டு (மலிக்காவுக்கு) வேண்டிய தேறுதலைசொல்லி, ஒகே, மலிக்கா வே நீயுந்தகப்பனாற்பட்ட பாடுகளை நினைக்காமல், அவனுக்காக விசுவாசப்படுவதுகேட்கத்தூக்கும், ஆண்டவனுக்கும் போருத்தமாக இருக்குமா, இரகே, ஆனால், அவன்செய்த கொடுமையான கோலத்துக்குத் தகுந்தபடி அவனுக்குவந்து முடிவாகிப் போய்விட்டது, இப்போது, அவ னிறந்துபோனபடியால், தாங்கனும், நாங்கனும் மவனுடைய கொடுமையில்கின்றும் விடுவித்துருக்கிறோமென்று பலபொழிகளை யவனுக்கு நன்றாய்க் தெரியும்படியாகச் சொல்லிப் பின்னர், தாங்கள் (ஹாத்தி மென்னும்) வாஸிபனை நான்மனைக்குள் எழைத்துப் பேசவேண்டிய சங்கதிகளைப் பேசினால் பரிமா யிருக்குமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (மலிக்காவென்பவன்) தன்னுடைய துக்கத்தை எல்லாம் நீக்கிவிட்டுத் தனது மஹவிண் சிங்காரிக்கச் சொல்லிச் சிம்மாசனத்தில் வந்திருந்து கொண்டு, தன்னுடைய தோழிப்பெண்களில் கின்றுமோர் பரியை யடைத்து அவருடைய நீ சிக்கிரமாகப் போய் ஹாத்திமை யிங்கே மழைத்துக்கொண்டு வாவென்று சொன்னான், அதுபோ லுடனே அப்பரியானவ னாடிப்போய் ஹாத்திமை அழைத்துக் கொண்டு வந்தான், வந்தபோது ஹாத்திமானவர் (மலிக்காவைப் பார்த்தார்) பார்த்த போதே தமது சுத்து மாறிக் கீழேவிழுந்து விட்டார், அப்போது (மலிக்காவென்பவன்) ஹாத்திமைப்பார்த்துத் தானுஞ் சொன்னதப்பி மயங்கித் தலையைக் கீழேபோட்டுக்கொண்டான். பின்னர், கொஞ்சநேரஞ் சென்று (மலிக்கா) வுஷாருகி யெழுந்து சிம்மாசனத்தி லிருந் திறங்கி ஹாத்திமிடமாகவரு தவரைப்பார்த்தான், அவர் உஷாநிலளாம் விருப்பதைக்கண்டு வினாவாதப் பரிஜேழைப்பித்து அதனை ஹாத்திமுடைய அழகான திரேக

மெல்லார் தெளிந்தான். தெளிந்தவுடனே (ஹாத்திமானவர்) மயக்கத் தீர்ந்து கண்ணிவிழித்தார். அப்போது (மலிக்கா) தம்மருடி விருப்பைத் தப்பார்த்து (இஷக்கனுடைய) சமுத்திரத்தங்குழிக்கு ஆசையெய்தி வெள்ளம்பெருகத் திரேகமெல்லாம் பூரித்துச் சந்தோஷ மடைந்தார்.

அப்போது (மலிக்காவென்பவர்) ஹாத்திமுடைய கையைப் பிடித் தழைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய சிம்மாசனத்தி லுட்காராவது துத் தானுமிருந்துகொண்டு, தன் தகப்பனுடைய வரலாறையெல்லாம் அவரிடத்திற் கேட்டாள். கேட்டதற்கு (ஹாத்திம்) அவனுடைய வரலாறுகளை ஆகிமுத லந்தமலரையில் நன்றாகத் தெரிவித்து அவனோடும், ஒகே (மலிக்காவே) யுனக்காசனத்தி லுட்காராவது துன்பமெல்லாமடைந்தேன். ஆனால், இப்போது நீ மென்மனம்போலென்னோர் சந்தோஷப் படுத்தவேண்டும், என்னப்பட்ட பாடுக ளெல்லாம் வினாப் போகாம். லென்னுடைய பிடியாதை மனங்கொண்டு கேட்டுத் தன்னுடைய தயவுறவும், பிரித்தினுள் மென்னுடைய எண்ணத்தை நிச்சயப் படுத்த வேண்டுமென்றுஞ் சொன்னார்.

அதுகேட்டு (மலிக்கா) தன்மையைக் குனிந்துகொண்டாள். அப்போது, தோழிப்பெண்கள் மலிக்காவைப்பார்த்து, ஒகே, எங்களுடைய ராஜாக்கினியே, மதுக்காவே, பாடுதொன்றுக்கும் சந்தேகப்பட வேண்டாம், இவரைப்போடுகொந்த வல்லமைசாலி இவவுலகத்தில இன்னொருவன் பிறக்கவுமில்லாது. இவருடைய கிருபையினால் நம்முடைய இடம்சங்களுக்கும் வருத்தங்களுக்கும் நிவர்த்தியாகிவிட்டதோ ஆனால், இவருனக்காவேதற்கு லோகத்திற் பபாத துன்பங்களுெல்லாம் பட்டுத் தெலிந்தார். ஆகையால் இவருடைய எண்ணத்துக்கு யாதொரு குறைவுவராமல்நிங்கள் நடக்கவேண்டியது, மேலுமியர் மற்றப்போர் களப்போலேசொல்பமான மனுடவல்ல, ரீயும்பாசுதுஷாவுடையமகன் தான். அவருள் எமன்கேசுரதுப் பாத்துஷாவுடைய மகளுத்தது னிருத்திருர், ஆகையால், உனக்குத் தருந்தஜோடாய் ஆண்டவன் தற்பித்திருப்பதால், அவ ரிவவிடமவந்து சேர்ந்தார். அதுவு முன்னுடைய நசுபு நலத் தினுசேதான்.

ஆகையால், நீங்க னென்பித்ததிலும் அவரைத் தலியானம் செய் துகொள்ள வேண்டியது அப்படித் தலியானம் செய்கிறது மனப் பெருமையாக வுங்களுடைய சீர்ததி லோகத்தி லெங்கும் பட்டிந்து, நன்மையாக இருக்கும், ஆனால் தங்களுடைய தகப்ப விநந்துபோன விசனத்தை விட்டுவிடுங்கள், அவன் மொல்லாத ஸ்ரீரியமும், மந்திர முமுள்ளவன் இனியுலகத்தி லவனுடைய அச்சமும், பழமு மெடுபட்டிப் போய்விட்டது, அவுனிநந்துபோனது எல்லோருக்கும் நன்மை யாயிருக்குமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு (மலிக்கா) தன்னுடைய தோழிப் பெண்களோடு மறுமொழிபேச வெட்கப்பட்டுச் சிம் லா சனத்தைவிட்டுத் தீழிநங்கித் தன்னு மஹவினுள்ளேபோ யிருந்து கொண்டு, தன்னுடைய சபையென்னு மஹாவிசி லிருப்பவர்களைமழத் து. அவர்களோடுபி லுங்கள் தலியானத்துத் தாகவேண்டிய சாமக்கிரியைகளைச் சேகரம் செய்யுங்களுள் றந்திரவு் செய்தாள். அதுபோலவர்கள், தலியானத்துத் தாகவேண்டிய சாமான்ச னெல்லாம் தயார் செய்து, தங்களைச் சேர்ந்தவர்களை யழைத்துப் பலபல விதமரீ புலயவுகள் சமைத்துச் சந்தேகமாய்ப் புதிக்கச் செய்து (எ) நான்வரையிலேவிட வேடிக்கை ஆடல் பாடல்க ளுடனே வெகுவினோ சிவகா ரிப்பரீக் (மலிக்காவைச்) சிவகாரித்துத் தங்களுடைய நடவடிக்கை போலேழாரன் இரவுமபகலுமாய்ச் செய்துள் செய்து எட்டாம் நகர, ஒன்பதாம்நா ளிரளில் (ஹாத்திமானவர்) தீருமுடைய வழங்கம் போலே (மலிக்காவைப்போல்து) என்னுடைய கிருபையினால் சந்தோஷ பெண்ணும், தாமுமாத மனவதைசேர்த்து இன்னும்மகிழ்ச்சி மென்ற சாகாவெள்ளத்தில் முழுகி ரதிக்கே க்கையாக மனமகிழ்ச்சி பெருகி விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில்.

(ஹாத்திமானவர்) முனீர்ஷாமென்னும் ராஜகுமாரனை நினைத்தார், நினைத்தபேர் நொருகம் ஆண்டவனுடைய அச்சமாய் து மனநிலவந் து நெகிட்டு, அத்தன பயத்து நகெடுங்கி வானின் முகி ரிபால்கடுக்கலெ தேத்து (மலிக்காவைப்போல்து) விடுங்கியிருந்தார். அது (மலிக்காவென்பவன்பார்த்து) பிடுக்த விசனமடைந்து தன்னுடைய மனநில (ஹாத்திமானவர்) நம்பித்ததி லென்ன குற்றத்தைக்கண்டு இப்பேர்ப்பட்ட சந்தோஷமானவேளையில் நம்மைவிட்டு மொதுங்கிய காரண மென்ன வென்று நினைத்து, அவரிடங் கேட்பதற்கும் நாணப்பட்டு யாதொன்றும் கேட்காமற் குறுமிருத்த விசனமாக இருந்தாள்.

நாத்திமாணவர் (மலிக் காரவென்பவனோ) எம்மவர் கனுபபிவிட்டுப்
பின்னர், அவ்விடமிவிட்டுப் பிரயாணமாகி (காரைம) என்னும் பட்
டணத்தை விசாரித்துக்கொண்டு போக்குமேபோது, சில நாட்களுக்குப்
பின்னர் போர் பட்டணத்தைத் தவிர்த்துப் போய்ச் சேர்ந்து, அங்குள்ள
எலக்ட்ரிகியப்பந்து, எனது பிரியமான தோழிகளோடு குறுந்தடையிற்

தியகாலமும் சொல்லுகிறான் நினைப்பேசப்பட்டவனுக்கு எப்போதும் சவுக்கியமாய்க்வே யிருக்குமென்று, ஆகலால், அந்தமனுடன் பாடுந் துகேட்டார்; தேட்டதற் கவ்வுரிஞானவர்கள் (ஹாத்நிமைப்பார்த்து) ஒகே, வாலிபனே அப்பேர்ப்பட்ட மனுட விவ்விடத்தில் யாருயிலும் ஆனாலும், மிகவும் விரிந்தாப்பியமான ஒருமெயன்மாத்நிம் நீர் சொல்லு கிற சொல்லுப்போலே தன்னுடைய வாசற்படியின்மேலெழுதியொட் டியிருக்கிறொன்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்நிமானவர்) அக்கிழவனுடைய வீடு எவ்விட மிருக்குமென்றுகேட்டார், அதற் கூடார், அவர் இவ்விடத்தில் இந் து முக்காதலுதித் தூரத்தில் (ஹாத்நிமானவர்) என்னும் யட்டணத் தி விருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு (ஹாத்நிமானவர்) அவ்வறிவேசடந்து அப்பட்டணம் போய்நின்றார், அவர் விட்டைத் தேடிக்கொண்டு போய்ப்பார்த்தால், ஒருமெய மஹலானது மிகுந்த லுயரமும், இடம்விசாலமும், அதிகவேலை பாடுமாகக் கட்டியிருக்கிற து, அதனுடைய வாசற்படியில் முன்னால் ரொண்ணதுபேரிலெழு தி யொட்டியுமிருக்கிறது, அவ்வெழுத்து (ஹாத்நிமானவர்) வாசித் துப்பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து அவ்விட்டையுடைய வெவ் வாச லில் துறைந்து தைவந்த தூரனார், அப்போது, அவ்விட்டின் கீழ் து சிலநேரம்பொறுத்து நின்று வேலைக்காரர்கள் வெளியில் வந்த (ஹாத்நிமைப்பார்த்து) ஒகே வாலிபனே நீயார், இவ்விடத்து வெள் ளவேலையாக வந்தாவென்றுகேட்டார்கள். அதற்கு (ஹாத்நிமானவர்களு டும்) நானொரு வேலைக்கார (ஹாத்நிமானவர்களுடைய) பட்டணத்திலிருந் து வந்திருக்கிறேனென்று சொன்னார். அதுகேட்டு, அவ்வேலைக்காரர் களோடிப்போய்த் தட்டமுடைய எஃமானிடமாகத் தெரிவித்தார்கள்.

ஆனால், அம்மனுடன் மிகுந்த வயதுசென்ற மெய்னாக இருக்கிற படியால் விவர மெழுத்துவரக் கூடாமல், அந்த வேலை யாட்டினோடும் வெளியில்வந்திருக்கிற, அந்த முசாயினா விட்டுக்குள்ளே யுறைந்து கொண்டு வாருங்கொன்றுகொன்னார், அதுபேர லவர்கள்வந்து (ஹாத்நிமை) யழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அங்கே, ஒரு அழகு வடிவுள்ள விரிந்தாப்பியமான மனுடனார் விவ்விடத்திலே திண்டு தலையணைக்கும், கால்களுக்குச் சிறியவருகைத் தலையணைகளும், மிகுந் த விவ்விடம் விரிப்புக்கும்போட்டு அதிலிருக்கக்கண்டு, அவருக்கு

இவர்குளிர்து சலாம்செய்தார் உடனே அந்த மனு-னு-மெழுத்து நின்றுகொண்டு சலாந்துக்குச் சவாபுசொல்லி மிகுந்த மரியாதையா கத் தாதுமிருக்குமிடத்தில் (ஹாத்நிமை) யுட்காரவைத்துக் கொண்டு, புன்ன, வேலைக்காரர்களுக்குச் சாடைகாட்டினார், அவர்களுடனேவித விதமான அன்ன முதலிய பதார்த்தங்களும், மிட்டாய்களும், கனிவர்க் கங்களு மழைச்சித்து அழகிய தபக்குகளில் நிரப்பிக் கொண்டு வந்து இவர்கள் முன்னிலைவந்தார்கள், உடனே அப்பெரியவர் (ஹாத்நிமை) உபசரித்துத் தாமும் கூட்டிடுத்து அவைகளைப் புதித்துத் தீர்த்த பின் அப்பெரியவர் (ஹாத்நிமைப்பார்த்து)

• ஒகே, காந்திய நீயார், எவ்விடமிருந்து என்னவேலைக்கார இவ ளவையுடைய வகுந்த மெடுத்துக்கொண்டு வந்தீர், ஆனாலும் மைப்போ லொருவரு மிவ்வளவு வகுந்த மெடுத்துக்கொண்டு இங்குள்ளவரை விட மென்னுடைய விட்டுக்கு வந்தவர்களை நான் பார்த்த விவ்விடையே யென்றுகொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்நிமானவர்) அப்பெரியவரைப் பார்த்து, ஒகே, புன்றுக்கொண்ட பெரியவரை நானாவன் எமனி விருக் கப்பட்டவன் இப்போது (ஹாத்நிமானவர்களுடைய) பட்டணத்திலிருந் து முன்னிலையுடைய வேலைக்காரவேண்டி யுங்கனிமமாக வந்தேன், வந் தவிவ்விட யாதெனில் (ஹாத்நிமானவர்களுடைய) வெவ்விடத்தில் அந்த முன்னிலையுடைய வேலைக்காரி அவர்களுடைய சவால்களுக்குச் சவா பு தெரியாமல் வகுந்தப் படுவதைத் தெரிந்து, நானந்த சவால்களுக்குச் சவா பறித்துபோய்ச் சொல்லி அவனுடைய எண்ணம் நிறைவேற்றும் பொருட்டுப் பிரயாண மாகிவந்து பாடுபடுகிறேனென்று தம்முடைய சங்கதிகள் யாவையும் விபரமாகச் சொல்லிப், பின்னு மவரைப்பார்த் துத் தங்களுடைய மஹலின் வாசற்படியின்மே விவ்விதமாக எழுதி யொட்டியவைத்திருக்கிற விபரமென்ன வென்றுத் கேட்டார், அதற் கந் தப்பெரியவர் (ஹாத்நிமைப்பார்த்து)

ஒகே, வல்லமைத் தன்மப்போருந்திய எமனிலுள்ளவரை நீரித்தத் துவிப்பாவிற் பெரிய நன்மையான வேலைநிறிற் பிரிங்க மானவரை இருப்பீர், அந்தேகிடுகிலெனில், உம்விடம்போய் யாவையும் நானிது வரையில் அன்னியர்க் காகவேண்டித் தன்பேரில் வகுந்தமும், பிரயாச மு மெடுத்துக்கொண்டு இவ்வளவுதரம் வந்தவர்களைக் காணவில்லை,

ஆனால், நீரிப்பேர்ப்பட்ட சங்கடமும், வருத்தமும் மெடுத்துக்கொண்டு மிகுந்த அன்புப்பட்டு நொகு கொலைதாண்டிலிருந்து வந்திருப்பதால், இன்றிரவு முழுமையு மென்னிடமாக இருந்து கொண்டு வியக்கையடைந்து கொள்ளும் பொழுது விடிந்தபின்னர், இதன் அடைய சங்கடங்களை நான் விபரமாக மறக்குத் தெரியுமா? படுத்தாகிறேன் என்று சொன்னார், அதுபோல ஒன்றிரவெல்லாம் (ஹாத்திரவான்வர்) அவரிடமிருந்து, பொழுதுவிடிந்தபின்னர், காலைநிற் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்து அன்னப்புகிற் தழுவாயிருந்துகொண்டு அப்பெரியவரைப்பார்த்துத் தாங்க நெனக்குகிறேன். அதிநின்று யாத சிவந்தைத் தெரியப் படுத்துவதென்று கேட்டேன்.

அப்போது நந்தப்பெரியவர் (நாக்கினைப்பார்த்து) ஒகே, வாலி ரீசே இதரக் (காரணம்) என்றபட்டனமுண்டாகி (என) வருஷமாயிற்று, என்னுடையவபது (அன) வருஷமாயிற்று இப்போது நீர் எவ்விராமாகப் பார்த்தீரோ அவ்விவரமாகவே நான் முன்னு விருந்தேன், அப்படிநீருக்கச்சே நான் குறுகியாயாகிறவரோடு சென்றதொன்றித் தியம் சூதாடுகிறதேயல்லாமல் உலகநிலைமையதல்லேயே யானான் னுரு செய்கிறதில்லை, இவ்விவரமாக என்பே சொந்தம் பிரசங்கமாயிருந்தது, அப்படிநீருக்க வொருநாளெனக்கு மிகுந்த வருத்தமாயிருந்ததோடு மென்னிடத்திலோரையெனவு மில்லாமலிருந்தது, இருக்கச்சே, நானன்றையதின மிரளாகிவருவேனே நிருவிவரந்தாக வெளியிற் புறப்பட்டு என்னுடைய மனதினென்னினகாவனா ஒருவழி மிஸ்கீன்கள் விடுகனிற்போய்த் திருவிவரைப் பார்த்துமற் பார்த்துஷாவுடைய அரண்மனையிற் போய்திருடி நகைவகைகள் முகையி மற் ற வந்து வலையுமெடுத்தா கதினாலும் சவுக்கியமாயிருக்கலாமென்றிற் றயோசனைசெய்து பாதி ரவிலெழுந்து பார்த்துஷாவுடைய அரண்மனையினுள் னே னுழைந்து அவருடைய களானுவிற்போய் நானெடுக்கப்பட்ட நகைகட்டுகள் இவ்விதம் ஆரியான ரத்தினுகளை யெடுத்து முட்டையாகக் கட்டிக்கொண்டெவ்ந்து பார்த்தால், பார்த்துஷாவானவர்க்கு நகை கட்டிலிசமே னுஷாநிலைமம் னாவகுநகையையும், அவ்விடத்தி லுள்ள பாரா சவுக்கிதாக்க ளானவரும் சுத்துமாநிப் படுத்திருப்பதை யும்பார்த்து முட்டையை யெழுப்பக்கமாசைவந்துக்கொண்டுமெள்ள பார்த்துஷாவானவருள் முகிப்போய் அவருடைய சமூகத்திலிருந்த பிலை

மதிப்புத் தடவந்தாநீரத்தின முந்துமலையை மெள்ளக்கழட்டி முட்டையைத் தையலெடுத்துக்கொண்டு வந்தவழியாகத் திருந்தி வெளியிற் பட்டினிநிலைப்பாமைதாய்கப் போகும்போது, அவ்விடத்திலோரையுத் தின்கிழே கிடைந்துகொண்டெவ்ந்துத்திலேயோ இருந்து கொள்ளையிற் றுத் கொண்டுவிட்டுப் பந்ததரன் பிரிக்கின்றார்கள்.

பிரிக்கின்றவர்கள், என்னப்பார்த்தவருடேன், ஒகே, மனுடனே நீயார் எவ்விடமிருந்து வருகிறாயென்று கேட்டபின்னர், அதற்கு நான், அவர்களுளும் கட்டிச்சங்கடங்களை நிறுமாநத் தெரியப்படுத்தி எல்லா வுள்ளவர்களுக்கும் கிடைக்கேன், அப்போது நந்தப்பார்த்தார் இத்தகையகளை யும், நந்தின முந்துமலையையும் பார்த்தவருடேன் அவையனைப் பெல்லாம் பறித்துக் கொள்ள எண்ணக்கொண்டார்களே, கொண்டபோதுடையே அக்காட்டிலு் கொய்பாக ஒருவர்வந்துவந்து பாய்க்காமான ஒரு சித்தம் போட்டார், அச் சித்தத்தாகக் கேட்டவுடனே அக்களர்களெல்லாம் பயந்து நடுக்கிடுகிற் றுன்னுபிரைம் தப்பித்துக் கொள்ளுபடியாக வேடிப்போனார்கள்.

அப்போது, நான் பாயிஸ்லாமல் ஒன்றியாக நின்றகையில், அந் த மனுடனென்னிடமிருந்து, நீயாசென்று கேட்டார், அதற்கு நான் யானொரு குற்றமில்லாமலவருக்கு நிறுமாந நடந்த சங்கடங்களைத்தெரி விக்கேன், அதுகேட்டப்பெரியவர் பிரிக்கக்கொண்டி என்னப்பார்த்த னுநீ நிறுமாநக் கொள்ளையியால் இத்தகையகட்டுகள் முந்து இரத் தின் மானைகொள்ள முனக்கு பச்சிசுரெய்து விட்டேன், ஆகையால் நீ யிதுமுதற் திருவிவரையார், சூதாடுவதையும் விட்டுக்கிட்டுக் கொள் பாச்செய்வாயானு னவங்கு யயது (காணமாக) நீடிச்சிருப்பாரென்று சொல்லிவிட்டு செய்யாகப் போய்விட்டார், அதுகேட்டு நான், அன்று முதற் திருவிவரையும் சூதாடுவதையும் மென்னுடைய மனதில்கின்று மெடுத்துப்போட்டுத் தேளபாச் செய்துவிட்டேன்.

பின்னர், நான்கொண்டெந்த நகைகளையும், அந்திருடர்கள் போட் டெவிட்டோடிப்போன நகைகள் முழுமையையும் நானெடுத்துக்கொண் டெவிட்டுக்கு ஸந்துகோர்த்து சிந்தனைக்குப்பென்னார், ஒருமூலப்ப பெரி நாகையும், விஜைதமாகவுங்கட்டி யுதினே அதுக சந்தோஷமா யிருத் தேன், அப்படி யிருக்குங்காலத்தில், அக்கெருவி விருப்பவர்க ளென் டோரில் மிகுந்த பலகையி அய்லார் கொத்துவாவிடமாகப்போய், ஒகே,

சொத்துவானே இந்த மனமுனாவன் நெற்றையதின முழுதும் சூத
நாகபில்லாமல் மிகுந்த வறுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான், இவ்வைய
தின மியனுக்கு எங்கிருந்தோ அநிகமான திரவியங்களுள்
கனம் கையிலகப்பட்டு இப்போர்ப்பட்ட பெரிதான் மஹாலக்ஷ்மி
கொண்டி தாமதமென்று வாழ்ந்திருக்கிறான். அதுதாழியத்தை யோ
சித்தால் எதுவோ அகமடிப்பின்பேசிலே பொருள்வந்ததாகத் தோற்
றுகிறதென்று சொன்னார்கள்.

அதுதேடித்தந்த கொத்துவால் என்னை யழைப்பித்துக் கோட்டு
முறைபோலே கேட்டான். அப்போது நான், அவளிடமிருந்து மிகுந்த
நடந்த சங்கடங்களைத் தெரிபச்சொன்னேன், அந்தக் கவன்யாதொன்
றுத சொல்லாமல் சென்னையிலே பாத்தாஷா விடக்கூடக் கூட்டிக்கொண்டு
போய்விட்டான், விட்டபோது, பாத்தாஷாவின்மேல் விவரித்தால்
நித்தமும் நான் நடந்த வந்தமான்ங்கொல்லாம் யாதொன்றையு
மொளிக்காமல் நிறுத்தையே சொன்னேன். இவ்விதம் நான் சொன்ன
சொல்லு பாத்தாஷா கேட்டு, என் பேசில் மிகுந்த இரக்கமாய்ச் சந்தோ
ஷமடைந்து, அங்கு சபையிலுள்ள மாதுரியர், பிரதானியர் முதலிய
யவனாரும்பார்த்து இந்தமனுடன் மிகுந்த ஆச்சரியமான நிகழ்வுகளையு
முடிக்கிறான், ஆகலால், இவனின்விதமான நகைகட்டுகளை யொளித்
து வைத்தாமல் ஸாபக நிகழ்த்தைச் சொல்லிவிட்டான், அதனா வித்
தகைகட்டுகள் முழுதும் இவனுக்குப் பங்கிஷ் செய்துவிட்டே னென்
து சொன்னி, யென்னுடைய குற்றத்தையும் பொறுத்துப்பின்னர், அவ
ருடைய நனானுவிசிறந்து சேவண்டிய திரவியங்களை யெழுந்தெழுந்த
குடி கொடுத்தார்.

அப் திரவியங்களை இவ்வளவென்று கணக்குச் சொல்லக் கூடா
து, அதனுலேதான், நான் மிகுந்த நிதிச்செல்லிங் னுனென், இப்போ
துமேல், நானிலாவதற்கும் வெகுலாகக் கண்டித்தெனாத சொகை
கூட்டிச் செலவுசெய்துபோக இன்னும் வேண்டிய திரவியமிகுந்தவின்
றின், அந்தநல்லி அந்தநல்லி நின்னும் நான் என்னிப்பின் கதவினமே
நெருக்கி யொட்டியிருக்கிறேன் (கிஜ்ஜைச் சொல்லப்பட்டவன்) எப்
போதும் சஞ்சீவ மனமெனவேதான் வேறில்லைபென்று, இவ்வளவு
வர்களைப்போது மெய்யைந்தவிரப் பொய்யொருபாதுரு சொல்லக்
கூடாதென்று என்னுடைய நடந்த வந்தமான்ங்களை யெல்லாம், ஜனங்
களுக்கும் தெரிவிப்படியாகச் செய்யித்தேன். ஏனென்றால், அவர்களுக்கும்

பொய்யை மறந்து மெய்யென்பதைக் கைபற்றிக்கொண்டு நடந்து,
மெய்சொன்னதினு லெனக் கெவ்வளவு திரவியங்கள் கிடைக்கதோ
அதுதிரவியங்களுள் கிடைக்கப்பெற்று வேண்டிய கஷ்டமெல்லத்தோடு
மிகுப்பார்களென்று எல்லோரு மறியும்படித் தீர்விதமாக எழுதியிருந்
திறே னென்று சொல்லிப் பின்னரும் (ஹத்திமைப்பாத்தது) என்
துவடைய வரித்திரமெல்லா மிப்போ துமக்குத் தெரிவித்தபடியால்,
நீரும்முடைய வல்லாறுகளை யெனக்குச் சந்திரே சொல்லிவிட்டுக்கேட்
ட்டார். அப்போது (ஹத்திமை) அப்பெரியவனைப்பார்த்து, நான் என்னு
டையபாத்தாஷா (ஹ) என்பவருடையமகன் (ஹத்திமை) இருக்கு
மென்று சொன்னார்.

அதுதேடித் தப்பெரியவர், நன்னுடைய மனைதென்பதைவிட்
டெய் திறிதவ்வி (ஹத்திமை) மாப்போடணைத்துக்கொண்டு, மிகுந்த,
தகுவிதம், தந்திரமான மரியாதை செய்து வணக்கத்திட்டேன். (ஹத்தி
மைப்பார்த்துச்சரிதான்) (ஹத்திமைத்தவிர) மற்றவர்களு மிப்போர்ப்
பட்டவேலையைச் செய்யச் கூடுமானவல்லென்று மிகுந்த அலுவலா
வாழ்த்திப்போற்றித்தேன் (ஹத்திமை) யென்னுடைய நல்ல நசுபிலை
னெருக்காகவேண்டி நீர் என்னிப்பின் சிலநாள் மெதிர்பாடுக, இந்து
போகவேண்டுமென்று மிகுந்த ஆவ லையைடன் கேட்டுக்கொண்
ட்டார்.

இவ்விதம் பெரியவர்கொன்னசொல்லக் கூடலாமல் (ஹத்திமை)
அவரிடத்திற் கொள்ளிருந்து பின்ன சொருளார், அப் பெரியவரைப்
பார்த்து, உங்களுடையசொல்லு நான் மீறி நடக்காம விருத்தேன, இப்
போதெனக்கு மிகுந்த அலசாமான் அதுவசிறுப்பதால், நீ குத்தாவு
கொடுத்தென்னை அனுப்பவேண்டுமென்று சொன்னார். அதுதேடிப்
பெரியவர் (ஹத்திமை) மிகுந்த ஆவலாக அபராதசெய்து பின்னர்,
தன்னுடைய வேலைக்காரர்களை யழைப்பித்து விக்கிதமான புலாவு
களும், மிட்டாய்நிலைகளும், நான் பிரிவினரும் இன்னமெனக் குளி
காமான் பதார்த்தங்களும் தயாரிசெய்யும்படித் குத்தாவு செய்தார்,
அதுபோலவர்கள் செய்து அழகாகிய பொன்னெழுத்து பாசன்களிற்
பாப்பிக்கொண்டெல்லா வெள்ளைவிசிப்பின்பேரிற் பாப்பினார்கள். அது
கண்டு பெரியவர் தாமும் (ஹத்திமை) கோத்திருந்து வெகு சங்

தோஷமாகப் புதித்திருந்து பின்னர், ஆயுபெரியவர் (ஹாத்திமம்) மிகு தமாக வாழ்ந்திப் போற்றிப்போகும்படிச் சூத்தரவு கொடுத்தார். அவ் வுத்தரவைப் பெற்றுக்கொண்டு (ஹாத்திமாவர்) அன்னிடம்கூட்டிப் புறப்பட்டு இரவும் பகலுமாக நடத்தார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமாவர்) நடந்து போகின்றபாதையில், ஒரே நாளா (மலிக்கா ஜமின்போஷ்) என்பவருடைய முயற்சினினைவு வந்தது; வந்தவுடனே (மலிக்காவைப்போய்ப் பார்த்துவிட்டுப்) பின்னர் (ஹேமே ஆபாதென்னும்காரம்) போகலாமென்று தமக்குள்ளே நிர்மானித்துக்கொண்டு எமன்கேசுதாரனோட்கூட நடந்து சிலநாளைக்குப் பின்னர் எமனுக்கருகாவையிலேர் வரிசின்களையிற் போய்ப் சந்தோஷமாக வுட்கார்த்தார், அவ்வேரியின் களையோரமாக ஒருவிருட்சமிருந்தது, அதிர்மேலொரு ஜோடு கிளிப்பினை ஆவப்பெண்ணுமாக இருந்து தங்களுக்குள்ளே பேசிக்கொண்டிருந்ததுவாண்டு (ஹாத்திமம்) தமதுகாதல் அக்கினிகளின் பேச்சின்பேரில்வைத்து வேறு நினைவில்காமல் இதுகொண்டன பேசுகிறதென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தவழி, பெண்களின் ஆண்களினையப் பார்த்து நீயென்னே சொன்னாயாக விட்டி விட்டு எங்கேயோபோகிறாயே, என்பேரிலொருவேளை என்னசந்தர்ப்பம் கேரிமமோ, ஆகையால் ஆண்டவனுக்காகப் போகவேண்டாமென்று சொன்னது, அதற்கு ஆண்களியானது பெண்களிடமிடும்.

ஒரே, பேசுகையில்லாகபெண்ணே, நீயென் நான்போகிற சல்லே லைக்குந் தடைபடுத்துகிறாய், ஸ்யாமத்தாநாஸில் நீ யென்கொண்டன வேலைக்குவாய், இந்தத் துளியாவிலுள்ளோடு சென்றிடுகையாத இருந்து நன்மையான வேலையை விட்டுப்போட்டு இருக்கின்றது, இன்னம் நீகேட்டவிலையா, ஒரு பார்த்துஷாவானவ லோர்ட்டு டன்னுடைய தளங்களுடனே வேட்டைக்குப் புறப்பட்டு ஒருநாள் முழுதும் அவர் கையில் யாரு லேட்டையும்கப்பபடாமல் மனவாருந்தமடைத்துவன் லுண்டிய படைகளை விட்டுப்பிடுத்து வேறுவி மறுபடியும் வேட்டை யை நடி ஒரு பெரிய வனாரசுரமான காட்டிற் போய்ச்சேர்ந்து ஆய் விடத்திலேர் பெரிய அன்காரமான கோட்டத்தைக் கண்டு அதில் தழைத்து போகிறவேளையில், அவ்விடத்திலொரு மிகுந்த அழகுள்ள மதுலைக்கண்டு அதிலிடமாகப்போய்ப் பார்த்தினைப்போது ஒரு குள மானது பெரிய வசியப்போலே கோத்தி, அதைப்பார்த்தார்.

ஹைய தண்ணீர் துப்புரவு மிகுந்த கல்கிறமாகவும், தெளிவாகவு மிருக்கக்கண்டு வெகு ஆர்சரியமாக அதனைப் பார்த்தார் சந்தோஷத் தையடைந்து, அதிலுடைய கையிற் போ மிகுந்துகொண்டு தண்ணீ ராலே தூய்மையிற் பின்னர், ஒருவேடிகையாகத் தண்ணீரைக் கையாலெடுத்த இறைநுதுக்கொண்டிருந்தார். அப்போது, அதிலி ருந்து ஒருசுவிக்கி கையில்கப்பட்டது, அதைப்பிடித் திருத்தபோ தோர் பெரிய இரும்புப்பெட்டியானது திறவகோதுடனே வெளியில் வரக்கண்டு, அவதக்கிறத்துபார்த்தார், பார்த்ததில், அதுவே ஒரு எவ் வர்னமான பரிபாவன் சந்திரனைப்போ விருக்கக்கண்டு அப்பர் துஷா அச்சமடைந் திருந்தார்.

அப்போ தந்தப்பெண்ணுவன் பார்த்துக்கவையப்பார்த்ததுதே, வாஷிபனே, நீயென் பயப்படுகிறாய், நானொரு இன்காகுத இருக்கு மென்றுசொல்லிப் பெட்டியிலிருந்து வெளியில் வந்து மதுமான ஷா பத்தென்ற பாணக்கத்தைக் கொண்டுவந்து பார்த்துஷாவுடைய முடி லுலையைத்துக் குஞ்சிரப்பும், சரசவார்த்தையும் பேசிக்கொண்டிருத் தான், ஆனால், அவ்வுடைய நாட்டத்தைப் பார்த்தால் போக இச்சை யின் சாடையாய், அதில் மிகுந்த ஆவலாக நிக்கின்ற தன்மையா மிகுந் தது, அதைப் பார்த்துஷாவண்டு, அப்பாணக்கத்தைக் குடித்து அவ லோடு சேர்ந்து கல்கிறுத்து பின்னர், தன்னுடைய படைகளின்பே ரிசுக்கினைவு வந்தவுடனே யெழுந்துபோக நிறைசெய், அந்தப் பெண் ணுவன், பார்த்துஷாவப்பார்த்து, ஒரே, பார்த்துஷாவே நீப்போளு னுமமுடைய நீளவும், அடையாளமுமெனக் கிருக்கும்படிக்குத் தம முடைய கையிலின் மோதிரத்தைக் கொடுத்தால் நமென்று சொன்னார்.

உடனே பார்த்துஷாவானவர் தன்னுடைய கையில் மோதிரத் தைக் கீழட்டி அவ்விடமாகக் கொடுத்தார், உடனே அப்பெண்ணு வன் மோதிரத்தை வாங்கித் தன்னுடைய கையில் வைத்துக்கொண்டு ஷாவிருக்கும் பெட்டியிலிருந்தோர் பையைப்பெடுத்து பார்த்துஷா குக் காண்பித்து, ஒரே பார்த்துஷாவே யென்னுடைய சரித்திரத் தைச் சொல்லுகிறேன் நீர் மனம்கொண்டு கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இன்னுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான், ஆம் தியாதெனில், ஷாவனுடைய புருஷனுவன் மிகுந்த கிரமிய முள்ளவன், அகனென்

பேரில் அதிக அன்பும், பிரியமுமாக இருப்பதற்கு தவிர, என்னை யாராவது பார்ப்பார்களென்று, என்னுடைய பந்திரத்துக் காக இந்தக் காட்டிலோபெரிய தோட்டமுண்டாக்கி, அதிலொருபங்கனாவங்கட்டி, யோபெரிய குளமும்வெட்டி, யென்னை அந்தப் பங்கனாவில் வைத்தால் யாராவது பார்ப்பார்களென்றோர், பெரிய இரும்புப்பெட்டியிற் போட்டு அதனை மூடிப் பூட்டிட்டு அந்தப் பெட்டியை மென்னைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து, இந்தக் குளத்திலே தொங்கப் போட்டுவிட்டு எனக் கண்டின் முதலிய எல்லா வஸ்துவும் யாதொரு குறைவில்லாமலேயே கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறான்.

இவ்விதம், அவனென்னைப் பத்திரப் படுத்திவிட்டுத் தான் வந்த தகவற்செய்யச் சீமைகளிற் திரிகிறான். அப்படியிருக்க, இவ்விடத்தில் யாராவது வழிதப்பி யும்மைப்போ கொந்தவர்கள் இத்தோட்டத்துக்குவந்து இக்குளத்தி னருகிலே கால் கை துப்புரவு செய்யவந்தால் அவர்களுக்கு இப்பெட்டியினுடைய சங்கிலி தெரிக் கவுடனே அதை யிறந்துத் திறந்து பார்ப்பார்கள். அப்போது, அவர்களோடும் நான் சேர்ந்து அவர்களுடைய மைமோதிரங்களை அடையாளத்துக்காக வாங்கி வைத்திருக்கிறேன், இதோ பாருமென்று சொல்லி, அப்பெட்டியைத் திறந்தோர் பைபையெடுத்துக் காட்டினான். அதிலிருக்கிற மோதிரங்க ளிவ்வளவென்று கணக்கில்லை, ஆனால், அவர்களை யெனக் கின்னா ரின்னாருவென்று நினை விருக்கும்படிக்கு மோதிரங்களை வாங்கின தேதவிர வேறில்லை, யென்றாலும், நாட்களதிரித்ததோடு மோதிரங்களு மறிகமா. யிருப்பதால், இன்னமோதிர மின்னாருடையதென் றெனக்குக் கியாபயில்லை, ஆனால், ஒன்றிரண்டு இருந்தாலும் கியாபய மிருக்கும் (௩-௨௪) இருப்பதால் அதைநா னெவ்விரமமாக நினைவுவைப் பேன், எப்போதும் அவர்களுடைய அடையாளமிருந்தா லொருவேளை நினைவுவரும், அதுபோல், உங்களுடைய கிளைவுக்காக நான்கு அடைய மோதிரத்தை வாங்கினேன், அவர்களை மறந்தாப்போதுங் களைபிட்டுக் கொள்ளைக்குள்ளாக மறந்துபோவேன், ஆனால், பாக்துஷா லே கீங்கின் கவனிக்கப்பாருங்கள் என் புருஷனென்னை யெத்தனை போ கட்டுக் காவலுக்குள்ளாக வைத்திருக்க நான் செய்கின்ற வேலை யெப்படியிருக்கிறது பார்த்தீரா வென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, பாக்துஷா ஹனுதை அவளை முன்னிருந்த பாவ னிப்போ எந்தப் பெட்டியிற் போட்டு மூடி முன்னிருந்த குளத்தி லெல் போதும்போல் வைத்துவிட்டுத் தன்னுடைய படைகளுடனே பட்டணம்வந்து சேர்த்து, தனது திரவியங்களை யெல்லாம் ஏழையெளி யோர்களுக்குப் பங்கிட்டுப்போட்டு, பாக்துஷாத் தனத்தையு மிழை துவிட்டோர் காட்டின் பக்கமாகப்போய் ஆண்டவனைநாடி வணங்கிக் கொண் டிருந்து, தம்முடைய வயிரிருக்குமட்டிலும் பென்சாதி முதத் தையும் பாராதிருந்தார்.

ஒருபெண்ணோ யுலகமானது இப்படிக்குருக்கரீ யுனதுபத்தினித் தனத்தை யென்னேயும் ஏன்சொல்லுகிறாய் வாயைமூடி, இப்போதுநா னோர் வேலைக்காகப் போறதை நீயேன் தடவ்கற் செய்கிறாயென்று சொல்லிப், பின்னும்வாண்கினி யைப்பர்த்துச் சொல்லுகிறதாவது, யாதெனில், ஒரே, பெண்ணே இந்த (ஹாத்திமானவரும்) ஆண்டவனுக் காக இடுப்புக் கட்டிக்கொண்டு அன்னியர்க்காகவேண்டி மிகுந்த ஆபத் தும், துன்பமும் பட்டு உபகாரஞ்செய்து எவ்வளவோ பாடுகள்பட்டு நன்மைபெடிக்கொண் டிருக்க, இப்போது (மலேக்கா தமீன் போஷ்) என் பவன்பேரில்நினைவுகொண்டு (ஷாஹே ஆபாதென்ற) பட்டணத்தினுடைய பாணதையை விட்டுப்போட்டு அவருடைய முகத்தைப் பார்க்க வேண் டுமென்று, இப்போது, எமனுக்குப் போகிறார், இவ்வளவு பாடும் வருத் தமு மெடுத்துக்கொண்டு தேடிபசுனமைகளை யெல்லாம் வினாக்கி மண் ணோடே சேர்க்கிறார், அஃகெனக்கு மிகுந்த விசயமாக இருக்கிற தென்று சொல்லிற்று.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த மனவருத்தமடைந்து ஆண்டவனுடமாக சிவிதா ஷாகுறுதை கொழுது அக்கினிக்குண்டைய சொற்களை மனதில் முத்தினைபோற் பதித்துக்கொண்டுதன்கைப்பிரித் து, ஒரே (ஹாத்திமே) இந்தச்சுத்தம் ஆண்டவ னிடமாக இருந்து வந்ததாக இருக்கும், ஆதலால், இனி யுனக்கு கவ்வை வேட்டுமெனினால் நீ எமனுக்குப் போகிற நினைவை விட்டுத் திரும்பென்று மீட்டில்லிக் கொண்டு (ஷாஹே ஆபாதென்ற) பட்டணத்தினோர்த் தடவ கிஸ் நான்குப் பின்னர், அப்பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தார். சேர்ந்தவுடனே அவ்விடத்தி னுள்ளவர்கள் (ஹாத்திமான்களும்) அவரைக் கட்டிக்

கொண்டுபோய் (ஹசன்பானேஷின்) வாசற்படியிடமாக விட்டுவிட்டுப் பின்னர் (ஹசன்பானேஷுக்கு) ஹாத்திமானவர் வந்திருக்கிற சங்கதி பைத் தெரிவித்தார்கள். அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) பறுதாவின் பின்னு விருந்துகொண்டு (ஹாத்திமை) யழைத்து வரும்படிக்குத், தன் மனுவருந் குத்திரவு செய்தாள், அதுபோல வர்கள் (ஹாத்திமை) யழைத்து வந்து மேலான விரிப்புதன் விரித்து அதின்பேரில் இரத்தினுதிக விழைந்த நாற்காலியைக் கொண்டுவந்து போட்டு அதின்பேரில் விருந்த வைத்தார்கள்.

பின்னர் (ஹசன்பானே) ஹாத்திமோடும், அவர்போய்வந்த சங்கதிசங்கேட்டாள், அதற்கு (ஹாத்திமானவர்) தம்முடைய பாடுகளையும், நடந்த வர்த்தமானங்களையும் விவரமாகச் சொல்லிப் பின்வரும், அந்தச் சுவாலுக்காகப் போனசங்கதியையும், அந்தப் பெரியவர் சொல்லிய சொற்களையும் விவரமாகச் சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீர் சொன்ன சங்கதியெல்லாம் சரியா யிருக்கிறது, அதில், யாதொரு சந்தேகமு மில்லையென்று சொல்லி, புடனே (ஹாத்திமுக்காக) விதவிதமான புலாவுகளும், மிட்டாய்களும், ஷர்ப்பத்துமுதலிய வஸ்துகளும் தயார்செய்து கொண்டுவரும்படி நாடிகளுக்கு குத்திரவுசெய்தாள். அப்போது, ஹாத்திமானவர் (ஹசன்பானேவைப்பார்த்து) ஒகே, பெண்ணாகிய ரத்தினமே, என்சுகேதான் தார்வான் சரூனிவிருப்பதா லவரைப்போய்க்கண்டு, அவரிடமாக நான் புசிப்பே சென்றுசொல்லி (ஹசன்பானேஷின்) விட்டிடமாக) அந்திரவு பெற்றுக்கொண்டு, அங்குமிட்டு விட்டெழுந்து தார்வான் சரூனில் வந்து முனீர்ஷாமைக்கண்டு இருவரும் கூடிப் புசித்துப் பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) முனீர்ஷாமுக்குத் தான்போய்வந்த சங்கதிகளையெல்லாம் தெரியப்படுத்தினார்.

அதுகேட்டு (முனீர்ஷாமென்பவர்) மிகுந்த சந்தோஷமாக (ஹாத்திமை) வாழ்த்திப் போற்றிப் பின்னர், முனீர்ஷாம் தம்முடைய கட்டிலில் (ஹாத்திமைப்) படுக்கக்கொண்டு, தாம் வேறோர் விரிப்பில் இருவரும் புதிதாகப் படுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள், விடிந்தவுடனே (ஹாத்திமானவர்) உடம்புமுனித்துத் தம்முடைய வஸ்துகளை மாற்றி வேறுபுறம் நுழைத்துக்கொண்டு (ஹசன்பானேஷுடைய) விட்டிக்கு

வந்தபோது, அவளுடைய காவற்காரர்கள் கண்டு (ஹசன்பானேஷுக்குத்) தெரியப்படுத்தினார்கள். அப்போது அடனே (ஹசன்பானே) வென்பவள்) பறுதாவிலுள்ள விருந்துகொண்டு (ஹாத்திமை) யுள்ளே யழைத்து வரும்படிக்குச் சேவகருக்குச் சொன்னாள். அதுபோல வர்கள் (ஹாத்திமை) யழைத்துக்கொண்டுவந்து விடுமதிக்கக்கூடிய தீவிர இரத்தின நாற்காலியி் விருந்த வைத்தார்கள்.

அப்போது (ஹசன்பானே) ஹாத்திமைப்பார்த்து, தீவிரமான மேகான்கொளியிடப் பிறுத்திவந்தவன் சொல்லுகிறேனானதேரீதேவரும் அரி. தெவ்விகமெனில், ஒருமலையிலிருந்தோர் சத்தம்வருகிறது, அது ஒரு கைக்குத் (கோஷெயிதா) என்ற பேர்வைத் திருக்கிறார்கள். இப்போது, அதுனுடைய செய்தியை யறிந்துவரவேண்டிய தெவ்விகமெனில், அவ்விடத்திற் சத்தம்போடப்பட்டவன் யானென்றும், இன்னமந்தமலையுக்கு மப்புற மென்ன இருக்கிறதென்றும் கண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னாள். அதுகேட்டுடனே, ஹாத்திமானவர் செழுந்த (ஹசன்பானேஷின்) உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு பின்னர், தாதுவான் சரூனில் போய் முனீர்ஷாமைக்கண்டு, ஒகே, என்னுடைய பிரியமான முனீர்ஷாமே நான் (கோஷெயிதா)யென்ற) மலையினுடைய செய்தியை யறிப்பேறுகிறேன், ஆனதால், ஆண்டவனுடைய கருப்பையானெனக்கு ஆனதே பிச்சமிருக்குமானால் அச் செய்தியை யறிந்து நிச்சயப் படுத்திக்கொண்டு வருவேன், இல்லாவிட்டால், ஆண்டவனுடைய எண்ணம்போலாகும், ஆனால், நீயாருகொன்றவரும் குறித்துச் சந்தேகப்படாம விருந்த வேண்டுமென்று மிகுந்த காரியப்படுத்தி, அவ்விடம் விட்டு, ஆண்டவன்பேரில் பார்த்து வைத்துப் பிரயணமாகுள்.

இந்தாவது சுவால்.

ஹாத்திமானவர் கோழை நிதாவுடைய.

செய்தி அறிந்துவருகிற வாலாறு.

கவி விருத்தம்.

பைத்தா ரணிலுள்ள பாளையத் தன்மனத்
துயர்நாருத் தாது யுரைத்த வரைக்கேயி
சைத்தே வினாவு மெழிலார் சுவால்களில்
பித்தா சுவாலைப் பறைநீடு வாமரோ.

இதன் பொருள்.

இரத்தின முதலிய பசியறி மாலைகளை யணிந்துள்ள (தமசன்
பாளையம்) வென்னும் கண்ணிகையானவன் தன்மனத்தில் உயிர்பிழைத்த
தன்மையாய் பொருந்துந் தாதுபெண்ணெய். சொல்லிற் கிணை
தவளாடி (ஹாத்திமானவரிடத்திற்) கேட்கும் சுவால்களென்னும்
வினாக்களில் பித்தாவதுசுவாலைச் சொல்லுகின்றாம்.

சரித்திரவசனம்.

(ஹாத்திமானவர்) முனீஷமுக்கு வேண்டிய காரியங்களுக்கொல்
லீகிட் டவ்விடத்திலிருந்து பிரயாணமாகிக் பாடுவனாற் றிசம்பாபாபை
ஸ்பப் பிடித்துக்கொண்டு போகும்போது, தமக்கு முன்னால் நேரிடு
மெழுவ்வொரு லுரிலும்போய் அஞ்ஞள்ளவர்களைப் பார்த்து, ஒகே, என
து பிழையாகிய தோழர்களே (கோழைவிறா) என்ற மலைமுடைய வழி
பையப் பிற் திருக்கிறீர்களா, அப்படி, யறிந்திருந்தால், அதற்குப்போற
பாணியை வெண்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வார், அவர்
களையாவது மிழமுடைய சொல்லைக்கேட்டு, ஆச்சரியப்பட்டு ஹைரு

இந்தாவது சுவால்.

க.உரு

ஒகி (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாலிபனே பெங்களூடைய வய
கிலும் நீ கேட்கிற இடத்தை நாங்கள் கேட்டதுமில்லை, அதிலுடைய
பெயரை யறிந்ததுமில்லையென்று சொல்வார்கள்.

ஆனால் (ஹாத்திமானவர்) சம்முடைய வதுமையால், அந்தவழி
பயத்திற் தெரிந்திருப்பதுபோல், ஒவ்வொரு இடங்களிலும் ஆண்ட
வன்பேரிற் பார்த்தைச் சாட்டிக்கொண்டு வரும்வழிகளில் ருன்றேடிப்
போற இடத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு ஒருமாதப் பயணத்தின் வழி
கையங்கடந்து அப்பாற் போரச்சே, ஒருபட்டணத்திற் கஞ்சாமையாக
திருக்குங் காட்டினிடமாகப் போய்ச் சேர்ந்து, அங்கே பார்த்தும்
போது கட்டமாக ஆண்பெண்கள் சிலதூரத்திற் சேர்ந்துகொண்
டிருப்பதைக்கண் டவ்விடத்தைநோக்கிப் போகிறபோது, அந்தக்
கட்டத்தார்கள் இவரைக் கண்டவுடனே மிகுத்த சந்தோஷமடைந்து
சத்தம்போட்டுக் கூப்பிட்டு (மறுபடியும்) ஒகே, முஸாபிரே சிக்கிரமாக
வாரும், உம்முமுடைய வழியைப்பார்த்துக்கொண்டு இதுவரையிலிருந்
தோம், ஆகையால், நீரிவ்விடம் வந்தது மிகவும் உலர்ச்சுகென்று
சொன்னார்கள்.

*அப்போதங்கோர் (முஸாபிரே) பிரேதத்தை வைத்திருந்
திறது, அதைச் சுற்றிக்கொண்டு வெகுபேரக் கிருக்கிறாடனே வேண்
டிய பதார்த்தங்களும், நிகுமத் தான் வந்துகனும், அந்த மையித்தின
முன்பாக வைத்திருக்கிறது, அதைப்பார்த்து (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்
த ஆச்சரியப்பட்டு அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, என் பிரியமானவர்களே,
ந ஆச்சரியப்பட்டு அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, என் பிரியமானவர்களே,
உழுதெறிக்கொண்டு கேட்டார், அதிற் சுவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து)
எங்கள் ஜாதியில் வழக்கமான சடங்கென்னவென்றால், சீமானுவது,
அங்கே, ஏழைகளாவது திறந்துபோனால் நாங்களெல்லோரு மந்த
மையித்தை யெடுத்துக்கொண்டு காட்டில்வந்து வைத்து விதிவியான
பதார்த்தங்களைச் சமைத்து (சுபாரு) என்றவிரிப்பை விசித் ததின்
மேற் சமைத்த வஸ்துகளை யெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு வழிய்போக்
காதிப முஸாபிரே வரும்வழியைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்போம்.

அப்படி இந்தாவது, முஸாபிரேவந்தர் எப்போ தம்மையித்தை
படிக்கஞ் செய்துவட்டுப் பின்னர், அந்த முஸாபிரே முன்பாகச் சமைத்
திருக்கிற பதார்த்தங்களை யெல்லாம் தட்டில் தீர்ப்பிவைத்து, அவருக்

குப் பசியாற்றியிட்டுப் பின்னர், காங்கனெல்லோரும் பசியாற்றியு
வழமை, அதுவேயே இந்த மையிந்தை விவ்விடப் கொண்கெல்ல
வைத்து எழுநாளைவிட்டது, இவ்விடம் (எ) காங்கனெல்லோரும் இந்தப்
பாங்கெல்லோரும் முனையிற் போவானென்று பார்த்திருந்தோம்,
குருவரும் போகத் தானாகில், ஆதலால், காங்கனெல்லோரும் தான்
பந்தை யடைந்துகொண்டி எங்கவர் விட்டிருந்துள்ள பெண்ணைத் தேர்
காம் திரைக்கொண்டியில் இவ்விட மிருந்தே அன்னஞ்சமைத்து அறுப
பினைத்துக்குகாண்டு காங்கனெல்லோரும் இவ்விடமேயே அடைந்துகொண்டு
வும் பாதுகாது விளங்குதல் யடைந்துகொண்டி இருந்திருந்தும், இப்படி
விருக்க, அண்டவ மெய்கள்பேரிற் கிருப்பவைத்துத் தம்பலே மின்
விட மனுப்பிவைத்தான், ஏழுநாளைக்குப் பின்னர் குருவரும் அறுப
பைப் பார்த்தோம், இப்போ திந்தை மையிந்தை அடைந்துகொண்டி
பின்னர், அன்னம் புதிப்போமென்று சொன்னார்கள்.

அதுமேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அவர்களைப் பார்த்து, கல்லது
குருமாலைவையிலும் இவ்விடத்தில் முனையிடுகா கொண்டால், அப்
போ தித்தெய்வியுடைய பாடு என்னமாயிருக்கும் தங்கனெல்லோரும்
பிழைப்பிடுகொண்டி மேட்டார், அதற்கண்கள் (ஹாத்திமானவர்) பந்த
து) நீங்கள் சொன்னது சரிதான், அதுவ (எ) காங்கனெல்லோரும் பெயற்
கிருந்தாவது முனையிடுகா வருவார்கள், அல்லது, குருவேகே, (யி)டு
காங்கனெல்லோரும் வாயிட்டால் காங்கனெல்லோரும் பகல்முற்றமும்
கொன்புவைத்துத் சாய்ந்திர மானடினோ தன்னினைக்கொண்டிதேரன்
புதிதப்போயும் மையிந்தைது குருமாலைவையிலும் காங்கனெல்லோரும்
மாட்டோமென்று சொன்னார்கள். அதுமேட்டு (ஹாத்திம்) அவர்களைப்
பார்த்து, குருமாலைவையிலும் மதிசமாக மையித் திருத்தால் அப்படி காற்றும்,
வருமே அந்தவையிந்தை பெயர்வசெய்யிடுகொண்டி சொன்னதற் கவர்
கள் (ஹாத்திமானவர்) அப்படிக்கு காட்டப்பட்டால் மையிந்தைதான்
கம் செய்ந்துகொண்டிப் பின்னர், தான் பெண்ணெல்லோரும் அதுமேட்டார்
வரைக்கும் காங்கனெல்லோரும் வையிந்தை சொல்லி நிற்க்கிடுகின்றார், ஆதலால்
விட்டார்துக்கும் திந்தியம் அன்னமுடைய பதார்த்தம் சமைத்துத்
கொடுப்போம், பின்னர், மையிந்தையுடைய அப்படி விட்டார்ப்போய்
மெய்யுடைய பணங்காககள் (கையிடுகா கையிடுகொண்டி) அன்னகானது,
சொன்னகானது செய்வோம், பின்னர், அவர்களை மையிந்தை
மெய்யிடுகொண்டிமென்று சொன்னார்கள்.

அதுமேட்டு (ஹாத்திமானவர்) மிருத்த அச்சரியப்பட்டு ஹைகு
குவி மிருக்கச்சே, அவர்கனெல்லோரும், அந்தமையிந்தைக் குழியி லிறத்
தி அறிவ்மேலாக் கொது துப்புரவான போர்வைபோட்டுப் பின்னர்,
அவர்க ளந்த மையிந்தின் முன்னிருத்த அன்னமுடைய பதார்த்தம்
புதிப்போய் தட்டுமெல்லோரும் கிரிப்புவிரித்துப் பலவிதமான கனி
வர்க்கும் போத் தட்டுமெல்லோரும் அனேக வாகனமொருத்திய வத்தி
கன்மொருத்தி, ஏழுநாள் அக்குழியைச் சகலரும் சுற்றிவந்து கும்பிட்
டு மென்னும் தரப்பி விட்டுப் பின்னர் அவ்விடப்பி னிடமாக உட்
காந்து (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, முசாயிரே நீர் முசாயிரே
புதிப்பைப்புகியும், அப்படி நீர் முன்னுடைய பசியாற்றிச் சந்தோஷமான
பின்னர், உங்களுடைய கிருபையால் காங்கனெல்லோரும் காங்கனெல்லோ
மெய்யு சொன்னார்கள், அதுமேட்டு (ஹாத்திமானவர்) சந்தோஷ
மாகி முதற்புதித்தத் துணுக்கத்துசெய்தார், பின்னகொல்லோரும் துணுக்
கது செய்கார்கள்.

இவ்விடம், காங்கனெல்லோரும் புதித்துத் திர்ப்பினவன், மிருக்கினதை
மெய்லார் தங்கள் தங்கள் விடுகளுக்குக் கொடுத்தனுப்பினார்கள்,
அதை அவ்வாறான பின்னை பெய்கொண்டி புதித்தார்கள், பின்னர் சக
வரும் அவ்விடத்திற் தலைமுழுதெய்திட்டு அப்படியான வுடுப்புக குருத்
துக்கொண்டி தங்கள் தங்கள் விடுகளுக்குப் போகிறபோது (ஹத்
திமைப்பார்த்து) நீரில்லரி விருக்க வேண்டாமென்று நமது விடுகளிற்
கொகட்ட சந்தோஷமாக இருத்து போகலாமென்று சொன்னார்கள்,
அதுமேட்டு (ஹாத்தி மையிந்தைப்பார்த்து) கல்லது, நீங்கள் கில்லிம்
சொன்னபடியும் உங்களுடைய இஷ்டத்துக்காகவேண்டி இரண்டுமூன்
சொன்னபடியும் சொன்னார், அப்போ தவர்கள் (ஹாத்
துகாங்கனெல்லோரும் கிருக்கிறேனென்று சொன்னார்க்குப்போய்ச் சகலரும் கூடி
திமை) யவைத்துக்கொண்டு தங்க ளுருக்குப்போய்ச் சகலரும் கூடி
அவருக்காக ஒருபெரிய மறையெடுத்திற்று அவிவிருக்குப்படிசெய்து,
அவருன்னும்படிக்கு வேண்டிய அவ்வையிந்தைதங்கள் சமைத்துத்
தங்கள் தங்கள் விடுகளிலின்று கல்லதல்ல லட்சணமான பெய்கள்
கையிற் கொடுத்தனுப்புவார்கள், அதிலே (ஹாத்திமானவர்) எந்த
கையிற் கொடுத்தனுப்புவார்கள், கொஞ்சம்கொஞ்ச மெடுத்துத்
கொண்டி தம்முடைய மையிந்தை இத்தந்திவழக்க மெத்தவும் தேத்தி

பாகவும், நன்றாகவு மிருக்கிறதென்றெண்ணி நாம் நம்மவெயிலிலிருத்
து சாவகாசம் பெறுவோமானால், ஆண்டவன் நம்முடைய எண்ணிக்
கையும் நிறைவேற்றுவானாகில், நாமு நம்முடைய பட்டணத்துக்குப்
போய் இவ்விதமான விருந்துகள் முசாபீகளுக்குச் செய்ய வேண்டு
மென் நெண்ணங்கொண்டார்.

இப்படி யிருக்க, அவ்வுர்ப்பெண்ணர் (ஹாத்திமேயி) மிருத்
த ஆவலாக இருந்தார்கள், அஃ தெவ்விதமெனில், இந்த மீளலிபன் நம்
மனில் யாரிடமாவது சேர்வதற்கு இஷ்டமானால், அந் பெண்ணிடம்
யாதொரு நடக்கவிலாமற் சேரலாம், இன்று மயவரிடமிருக்கிற பாள
மான ஷாப்ததையும் இஷ்டம்போற் புரிந்தலாமென்று மனநி லெண்
ணித்தொன் டிருப்பார்கள். ஆனவியர், யாதொரு பெண்களுடைய
முக்கதையு மிச்சித்துக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கிறதேயில்லை, இவ்வி
தமாக யமுதானவியோடும், அந்தப் பெண்கள் தங்களுடைய சாஜ
மானக் கிடமாக (ஹாத்திமுடைய) முகலக்ஷணத்தையும், நன்னடத்
தையையும், அவளுடைய நலவெண்ணத்தின் குணங்களையும் தெரிவித்
ததிலே, அந்தநகரத்து, அதிபதியானவன் (ஹாத்திமுடைய) பெரு
மைபயக் கேள்விப்பட்டு இரகசத் தனது சமூகத்தில் அழைப்பிற்று
மிருந்த அன்பாகவும், பெருமைபாகவும் தம்முடைய (மன்னதென்ற)
சிம்மாசனத்தின்பேரி மிருக்கச்சொல்லி (ஹாத்திமைப்பார்த்து)

ஒகே, வாலிபோ நிரெப்பேரிற் கிருபையைத்து இந்த நகரத்திற்
ருடியாக இருப்போகில், அஃதென்னக்கு மிருந்த நன்மையாக இருக்கும்
அதூதவிர, என்னுடையபெண்ணையும் கு நிக்காகுஞ் சொன்னகொடுப்
பேனென்று சொன்னான். அதகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அவளைப்
பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவேகானென்னசெய்வேன், ஒருவேலையைக்
கைப்பற்றிக்கொண் டிருப்பதால், அந்த வேலைவினால் நான் யாதொன்
றும் சொல்லக்கூடாமையாக இருக்கிறேன், அப்படிச் சிலலாவிட்டாற்
றுங்கள் சொல்லியதுபோ விருப்பேனென்று சொன்னார். அப்போது,
பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அந்த வேலையைக்குறித்துச் சொல்
லோகில், அதற்குநானு முகவியாக இருப்பேனென்று சொன்னான்.
அதற்கு (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து என்னுடைய
வேலைக்காக நான் இப்பொருளுக்கு வருத்தம் கொடுக்கமாட்டேன்.

என்று சொன்னார், அதற்கு பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்
லிது, நீரிப்படிக்குச் சொல்லவதால், அந்வேலைய சங்கதியை நமக்குத்
கொஞ்சத் தெரிவிக்கவேண்டும், அந்த வேலை பெறுபேர்ப்பட்டதாக
மிருக்குமென்று கேட்டான்.

அப்போது (ஹாத்திம்) அவ்வசனைப் பார்த்து (ஹாத்திமுடைய
தென்னில்) பட்டணத்தில் (ஹாத்திமுடையவென்னும்) ஒரு பெண்
மிருக்கிறார் அவ்வேலையவர்கள் சொல்லுகிறார், அதற்கு யாதொ
ருவர் சிசுவிலிதல் ஜவாபுசொல்வார்களோ, அவர்களை நான் நிக்காகு
சொன்னகொண்டேவென்று சொல்லுகிறேன், அதற்கு வேர்பாத்துஷா
வடையகுமாரன் (முனிஷாமென்பவன்) அவன்பேரி லாவையாகி, அவ
ளவனைவிட்டுப் பிரிப்பதும், அவளுடைய சவால்களுக்குச் ஜவாபு
கொடுக்க வலாமதும் கூடுகள், மலைகள்கோறும் அவளுடைய பேரகத்
தால் மெய்மறத் தாழ்த்துகொண்டி திரிதிறன், அப்படியிருக்க வெரு
தான், நாளவனை யெமன்காட்டிற் கண்டேன், அவன்படுகிற வருத்தத்
தைப் பார்த்து, என்னக்குமிருந்த வருத்தமாகிக் கண்ணீர்சொரித்துமனம்
பொதுக்காமல் அவனுடைய வாலாற்றைத் தெரித்து, அவனைக் கூட்
டிக்கொண்டுபோய் (ஹாத்திமுடைய) பட்டணத்திலோர் கார்வான்
லறு என்ற சத்திரத்தில் வைத்துவிட்டு, அவனுக்காக வேண்டி மிருத்
த வருத்தமெடுத்துச் சபர் புறப்பட்டுச் திரித்து அனேக பாடுகளெல்
லாம் பட்டு அவளுடைய சவால்களில் (ச) சவால்களை யறிந்து ஜவாபு
சொல்லிவிட்டேன், ஆண்டவன்கிருபையால், இப்போது (ஹாத்திமுடைய)
சவாலின் சபருக இருக்கும், அந்தச் சவாலின் விபரம் (ஹாத்திமுடைய)
வென்றமலையின் சங்கதியை அறிந்துவரும்படியாகப் பிரயாணமானேன்
ஆனால், அந்வேலைய சங்கதியைப் குறித்து நான் அவ்விடம் விட்டு
ஆறமரதமாகத் திரிகிறேன், அதின் பாதையையும் அந் விடப்பையும்
கேட்டால் யாதொருவரும் சொல்வாசில்லை, ஆகையால், நிரெப்பேரிற்
கிருபை வைத்து அவ்விடம்பேராக எனக் குறையெந்தாசை செய்ய
வேண்டுமென்று சொன்னார்.

அப்போது, அவ்வரசன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அவ்வருடைய
பெரியோர்களை மாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் (தக்கன் தேசத்
தில்) ஒருகிணியாக இருக்கின்றது, அந்த இடத்துக்கு இடைய பக்க
மாக ஒரு மிருக்கப் பெருமையுள்ள பெரியபட்டணம் ஆயிற்று இது

சிறையு அங்கிடத்தி லிநாள் வனாதினும் இறந்துபோன மையிற்
தைப் பார்த்ததில்லி, அல்லது ஒரு கபுதையாவது பார்த்ததில்லி
அல்லது ஒருவர்க்காக அழுவார்களு மில்லையென்று சொன்னார். அது
கேட்டு (ஹாத்திம்) அந்த அரண்மனைப்பார்த்து, நீர்சொல்லிய இடத்துக்
கு நான் போகவேண்டுமென்று சொன்னார், அப்போது, அவ்வாசன்
(ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, என்னுடைய அன்புள்ள பிள்ளையா
தக்காமானது வெகுதொலைவாக இருப்பதால், சீயெவ்விதமாகப்போய்
அந்த நகரம் சேருவா யென்று சொன்னார். அப்போது (ஹாத்திம்)
அந்த அரண்மனைப்பார்த்து, என்னை யிவ்வளவுதூரம் கொண்டுசென்றுசேர்த்
தலுண்டவன், அங்கிடத்திலும் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பானென்று
சொன்னார்.

அங்கேட்ட டவ்வாசன், யாதொன்றும் போாமற் சிலசேரம்
பொறுத்து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீர் இங்கிதமான வறுமையென
மருப்பதால் நன்மைதானென்றுசொல்லி யவருக்கு முன்பாகச் சிறிது
இரத்தினத்திலும், கொஞ்சம் பொருள்களும் கொண்டுவந்து வரத்
தார், அறிவே(ஹாத்திமாவவர்)கமது வழிச்சிலவுக் காகும்படியாக
கொஞ்ச மெடுத்துக்கொண்டு, மற்றதை பக்கிர்களுக்குப் பங்கிட்டு
அவர்களிட முத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, அந்த வெளிநாடு போய்
கட்டி சிலசேரக்குப் பின்னர், ஒரு பட்டணத்தி னென்கையிற்
போய்ச் சேர்ந்து, அங்கிடத்திற் கற்றிலும்பார்த்தார், அங்கேயாதொ
ரு கபுர்கலையும் காணாமலிருந்தது, அப்போது (ஹாத்திமாவவர்)இது
பட்டணம்போத றேற்றுகின்றதென் றெண்ணி அப்பட்டணத்தைக்
குட்போனார்.

அங்கிடத்தி னிருக்கப்பட்டவர்கள்(ஹாத்திமைப்பார்த்து)ஒகே,
லாபிபோன, சீயெவ்விருத்துவந்தான் எங்கிடம் போகுமென்று கேட்
டார்கள், அங்கு(ஹாத்திமாவவர்)அவர்களைப்பார்த்து நான்(ஹாத்தி
மாவவர்) பட்டணத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன் (கோவேற நிதா
யென்று) இடத்துக்குப் போகிறேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு,
அவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அப்பட்டணத்திலாவதி. இங்கிடத்
துக்கு வெகுதொலைவாகுத்தால், சீ யெவ்விதமாகப்போய் கொன்னார்
கள். அப்போது (ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த்து, என்னை யிவ்வளவு
தொலை கொண்டுசென்று சேர்த்த லுண்டவனான நானாவது அங்கிடத்
திற்கும் கொண்டு போய்ச்சேர்ப்பானென் / சொன்னார். அதுகேட்ட

டவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்லது, சீ யெவ்விதம் இங்கிடத்தி
லெவ்விதமாக இருக்கிற பருப்பும், நொட்டியும் புவிவென்று சொன்
னார்கள்.

அச்சொல்லே (ஹாத்திமாவவர்) உபுச்செய்துகொண்டிருந்தார்,
இந்த நிலை, அங்கேதார் மனுடன் எத்தனைபோதென்க ளியா யிவ்வித
துக திருந்தான், அவனினத்தார்தான் சேர்ந்துகொண்டு, அவ்வளவுத
துச் சகலரும் அத்தநியைப் பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள்,அதிலே (ஹாத்தி
மக்கு) சிறு அச்சொன்ன மனுடனுக்கும் ஒருபங்குக்கறி யறுப்பி
விட்டுக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்,அவ்வளவுப் பங்குக்கறியைச் சமைத்
துச் சாயத்திலேயேயில் (உ-க) நொட்டியும் ஒரு ஏனத்திற்கொண்டு
ஒருகறாகிற் தண்ணீரும் கொண்டுவந்து வைத்து, அந்த மனுடன்
(ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, முராரிசே நீர் இத்த நியைச் சமைத்
துக் தின்னும், இது மிகுந்த ருசியுள்ளதாக இருக்கும், இப்பேர்ப்
பட்டசரி யுன்னுடைய அரிதிலும் தின்றிருக்க மாட்டாயென்று
சொன்னார், அப்போது (ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, என்
நியைது துளியளவில் நல்லாண் வஸ்துதான் பறவை கற்காக
வீவன்களைக் கபாடியெது தான்காப்பிட்ட வஸ்துதனின் ருசினெல்லா
மெனக்கு நன்றாகத் தெரியும், ஆனால் நீர் சொல்லுகிற கறியானது,
எப்போப்பாட்டதாக இருக்குமென்று கேட்டார். அதற்கவன் (ஹாத்தி
மைப்பார்த்து) நீ மிகுந்திருக்கையைய கறியைத்தின் திருப்பாய்,
ஏனலிது, மனுடனுடைய கறியாக இருக்கும், உன்னுடைய வஸ்தி
தும், நீ தின்றிருக்க மாட்டாயென்று சொன்னார்.

அப்போது (ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த்து வீங்கள் (ஆதம்கார்)
என்னுமனுடன்களைத் தின்னுமபடியான புலிகளாயிருக்கிறீர்கள்,ஆனால்
உங்களைக்கண்டார் பயப்படவேண்டியது யாதொன்றும் முராரிகள்
வந்தாலும்,அவர்களுமும் அதுதான் தின்றீர்கள்போலிருக்கிறது,ஆன
லிவ் வங்களுடைய வழக்கமாகுக்கும்,அதனால், இன்றையதின மேதோ
லொருதுழிதப்பினமுராரி, இவ்விடம் வந்ததுபோற் றேற்றுகின்
றது, அவர்களை அங்கு நீங்கள் சகலரும் கறிப்பங்கிட்டுக்கொண்டு அத
கறியைச் சமைத்துப் புதிதுவிட்டீர்களென்று சொன்னார். அப்போ
துவான் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, முராரிசே நீர் அப்படிச் சொல்
லீதிர், நொட்டிச்செய்யும் அண்டவனுக்கும் பரிப்பெய், நாய்கள்

அதுகேட்டு (ஹாத்தி) மிகுந்த மனவருத்தமடைந்து, அவர்
கணைப்பார்த்து, ஒகே, மனுடர்களை பிணத்தினோடு முயிருள்ள இத்
துவை உறுக்கிறது மிகுந்த கொடுமைபான் ரெயலாக இருக்கும், அப்
படி யிருக்க, உங்களுடைய வழக்கமும், சாஸ்திரமும் எந்தப் பாவி
யானவன் செய்தானோ, அவன்பேரிலும், உங்களைப்பேரிடும், அண்டவ
னுடைய லுணத் துண்டாவதாகவும். மேலும், இந்தப்பழித்தல், பாவ
மும், சந்தேகமில்லாமல் நீங்கள் சுமந்திருக்கின்றீர்கள். அந்தெவ்வித
மெனில், ஆண்டவன் மனுடர்களை யெல்லா வந்துகொண்டிருக்கும் அரு
மைபானதாகவும், மேன்மையானதாகவும் படைத்து, அவரவர்களுடை
யகன்மை நிலைக்காக நாகம், சொர்க்க மிரண்டையு முண்டாக்கி, நன்மை
செய் தவர்களுக்குச் சொர்க்கமென்று மூலமெழுந்தவர்களுக்கு நாக
மென்றும் எல்லா வேதங்களினு முன்னோர்க ளொழுதிய எல்லா சாஸ்
திரங்களினுள் கண்டிருக்க, இப்போது நீங்கள் நாகமும் பாவியு
மில்லின்றும் ஆண்டவன்செய்யாத செயல்களைச் செய்து நிகத்திற்
போட்டெரிந்தி விடும்போல், உயிருள்ளவர்களையும், இறந்துபோ
னவர்களையும் நெருப்பிற்போட் டெரிக்கிறீர்கள், நீங்களு மனுடர்
களாவென்று மிகுந்த மனவருத்தப் பட்டுக்கொண்டு, அவ்விடமிட்டு
முன்னால் நடந்தோர் ஹரித்போய்த்தங்கி, அவ்விடத்தி லொரு மனு
டனைக்கண்டு, நாகத்துக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுத்தா னானக்கு
மிகுந்த நன்றிடைக்குமென்று சொன்னார். அதுகேட்ட மனுட
னுடனே தன்னுடைய கீட்டுக்குப்போய் ஒருசொம்பிற் பாலும், இன்
னொரு சொம்பில் மோரும் கொண்டு வந்து (ஹாத்திமுடைய) முன்
பாக வைத்து இவ்விண்ணென்று தன் மனங்கொண்டதைப் புசிவென்
து சொன்னார்.

அப்போது (ஹாத்தி) முதலில் மோவைக்குடித்துப், பின்னர்
பாலையும் குடிக்கத்தேட்டார். அப்போதவன், பாஷிற்கொஞ்சம் சர்க்
கண்போட்டுக் கொடுத்தான், அதையுயிர் வாங்கிக் குடித்தார், பின்
னர், அமமனுடன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, முசாயிரே இப்போ
து என்னுடைய கீட்டில் நல்ல வயிற் றவசனையுள்ள ஒருவன் அரிசி
சுமைத்திருக்கின்றது, அதை நீர் புசிப்போனால், அது உயிரை கொண்டு
வருகிறேனென்று சொன்னான். அப்போது (ஹாத்தி) அவனைப்பார்த்
து, ஒகே, மனுடனே நல்லேவென்றாகத், கேட்டவேண்டிமா வென்று

கொல்லிக், தன்மனது வலனுடைய நன்மையை தினைத்து ஆச்சரியப்
படுத்திக்கொண்டிருக்கையில், அந்த (ஹிந்துவானவன்) ஹாத்திமுக்
காக வேண்டி மிட்டாய் தயார்பெய்து முன்சொன்ன சாதத்துடனே
சட்டுகளில் வைத்துத் கொண்டுவந்து இவர்முன்கிரில்வைத்தான், அவை
கூடியும் (ஹாத்திமானவர்) மன மகிழ்ச்சியாகப் புசிந்து அன்றிரவுவல்
லா பவ்யுரிற் றங்கி யிருந்தார்.

பின்னர், விடியற்காலையி லந்த ஹிந்துடைய பெண்டாடியான
வன்வந்து (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, முசாயிரே இப்போது உங்
களுக்குக்க காடையில் அன்னஞ் சுமைத்திருக்கிறது, அதில் நீங்கள்
கொஞ்சம் புசிக்கலாமென்று சொல்லிப், பின்னுஞ்சொன்னான், நீங்கள்
முசாயிராய் வெளிப்பிரயாணப்பட்டுத் திரிந்ததில் உடம்பிழைத்திருந்
திற தாதலால் நட்பிடத்தில் காலைநாநாளிருந்து சரிசுத்தைத் தேற்றி
மனதைத் தீட்டிப்படுத்திக்கொண்டு போகலாமென்று சொன்னான். அது
கேட்டு (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து, அவனைப்பார்த்
து நிரொன்பேரில் இவ்வளவு கிருபையாகச் சொன்னதெனக்கு மிகுந்த
சந்தோஷந்தான், ஆனால், எனக்காக நீரேன் வருத்தப்படுகிறீரென்று
சொல்லி, அவரை மிகுந்த வாய்த்திப் போற்றினார், அப்போதவன்
(ஹாத்திமைப்பார்த்து)

ஒகே, முசாயிரே நான்குமுகக் காகவேண்டி வேறே சுமைத்தவில
லை, உங்களுடைய பிள்ளைகுட்டிகளுக்காக வழக்கம்போலே, சுமைத்
துத்தின்பதி லாமற்குள் கொடுத்தோமேதவிர வேறே சுமைக்கவிலலை,
ஆனால், உமக்காகவேண்டி இப்போது, நான்கள் வேறே சுமைத்துக்
கொடுக்க எண்ணிக்கொண்டிருப்பதால், ருமெங்கள்பேரிற் றயவு
செய்து (காலைந்து) காளைக்கு இவ்விடமிருந்தால் வெகு நலமென்று
சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்தி) மிகுந்த சந்தோஷமாகி யவனைப்
பார்த்து, உங்களுடைய எண்ணத்துக்கும், நடப்புக்கு மாகவேண்டி,
யுங்கள்கொற்கடலாமல் நானிரண்டுமன்று காளைக் கிங்கே யிருப்பே
னென்று சொன்னார். அதுகேட்டவன், மிகுந்த சந்தோஷமாகி ஒரு
அழகுள்ள மனுடைய வாடகையாக வாங்கி அதில்கட்டில் மெத்தைகாற்
காலி முதலிய சாமான்கள் கொண்டுபோய்ப் போட்டு, அவைகளில்
மிகுந்த வேலைப் பாடுள்ள பட்டுப்பட்டாவளிகள் கார்க்கிப்பிச் சரிசை
வேலைசெய்யப்பட்ட விரிப்புள்ளினுற் கட்டிலின் மெத்தைமேல் விரித்

து (ஹாத்ஜிமாநவரை) அந்நிநாந்கும்படி செப்து, சின்னர், அவருக்கு முன்பாகயோர் (தஸ்தர்கான்) என்றவிரிப்பு மேலானதாகக் கொண்டு வந்து விரித்து, அதின்மேல் விதவிதமான புலாவுகளும், மலிவாக் கங்களும், மேலா, சிவப்பங்களும் கொண்டுவந்து (ஹாத்ஜிமைப் பார்த்து) இவைகளிற் குங்கள் மனதிஷ்டம்போல் எங்குசெபிற் கிரு பைவைத்துத் திர்ப்பியாகப் புசித்தா லென்றருக்கு மிருந்த இதுசா னாகவும், நன்மைபாகவு மிருக்குமென்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் (ஹாத்ஜிமாநவர்) தமதுநாகிய எண்ணெய் வெளிப் பட்டபின்னர் இப்பேர்ப்பட்ட வஸ்து எதுவாயிலும் புசித்தா திருந் ததினால் மன மகிழ்ச்சியாகப் புசித்துப்பின்னர் ரவர்களை மிருதமாக வாழ்த்திப்போற்றி அவர்களைப் பார்த்து, அப் ரேசர்களை இந்த வமிந்துவதானது, குவிந்தானது இருக்கின்றதென்று நினைந்து, இவன்பொருள் (குவிந்தானென்றால்) வாசனைப்பொருதிய புற்காவனத் தோட்டமென்பதாம், ஆனால், இப்பேர்ப்பட்ட சிமையிலோர் கெட்ட கடப் பிடுக்கிறது, அஃதென்னெனினில், உயிருள்ள பெண்ணை இறந் துபோன புருஷனோடு கெருப்பிற்போட்டுக்கொண்டென்றுசொன் னார், அதுகேட்டு, அந்த வமிந்துவானவன் (ஹாத்ஜிமைப்பார்த்து) நீங்கள்சொன்னது சரிதான், ஆனால் பெண் புருஷன்பேரில் மிருந்த ஆகையும், அன்பும்வைந்து ஆஷ்கு, மழ்ஷலக்குமாக இருக்கிறா் கள். அப்படியிருப்பதாற், புருஷனிற்குரியினர், பெண்சாதி யிருக்கிறது ஞாயிலிலென்று சொங்கிறார்கள். ஆனால், நாங்கள்வளை வுலுவாக எரிக்கிறதில்லை, அவன் தன்னுடைய புருஷனோடு தன்னிஷ்ட த்தால் கெருப்பில்விழுந்து உயிர்போக்கிக் கொள்ளுகிறானே தவிர வேறில்லை, ஆனால், நீங்கள் இன்னஞ் சிலநாள் இப்பட்டணத்திலிருப் பிரிவுகளில், அதினுடைய சங்கதிகளை யுங்களாக நன்றாகத் தெரிவிக்கிறே னென்று சொன்னான்.

அதுபோலே (ஹாத்ஜிம்) சிலநா ளங்கிருக்கையில், அப்பட்ட ணத்தாகச் சிவப்பியாக இருந்து (உ-க) தினத்துக்குப்பின்னர் விரித்து போனான். அவனுக்கு அழகுபொருதிய நான்கு பெண்ணிதக ளிருந்தார்கள், அதில், முத்தின் பெண்சாதிக்கு ஒரு அண்பிள்ளையு மிருந்தது, அந்த நான்கு பெண்சாதிகளும் வெளிப்பட்டு வந்து அப்பிணைத் திதேனும் போகிறார்கள். அஃ தெவ்வங்குமெனில், அவர்கள் மிருத்த

விழிபெற்ற சரிவைவேலைசெய்துகின்காப்புப் பாவாடைக ளுடுத்து, அதின்மேல் விலைபெற்ற சரிவைப் புடவைகள் கட்டித்தொண்டு, விசை மதிக்கக்கூடாத ரயிச்சைகளும் போட்டுக்கொண்டு, திரேகங் கொள் ளாத நவரத்தினாதிகள் பூண்டுகொண்டு, சந்தோஷமாகக் கழுமதிற் பூமாலை எணிந்து, வாய்கிறையத் தாம்பூலமுற் தரித்துச், சந்தனம், அத்தர், புதுகு, ஜவ்வாது முதலிய பலமணங்களுந் பூசிக்கொண்டு மன மகிழ்ச்சியாகப் போகையில், அவர்களைச்சேர்ந்துபந்துஜனங்களெல் லாம் வந்து, அப்பெண்களின் கால்களில் விழுந்து அழுது சொல்லு கிறார்கள், அம்மா நீங்கள் கெருப்பில் வினாகப்போய விழுந்து உங்க ளுயினை யேன் போக்கடிக்கிறீர்கள். அதுதாமல்ல, நீங்கள் திரும்பி விடுங்க ளென்று. இவ்விதமவர்க ளென்னசொன்னபோதிலும், அந்தப் பெண்கள் கேட்காமல், அப்படியே போகிறார்கள், இஃதெல்லாம் (ஹாத்ஜிமாநவர் பார்த்து) மிருத்த மனவருத்தமடைந்து, தாமிரு வினாவாசச் சனங்களை விலக்கிக்கொண்டு அப் பெண்களிடமாகப் போய் அவர்களைப்பார்த்து.

ஒகே, பெண்களே யுங்களைப் பார்த்தால் பரிஜாதிகளைப்போ லொத்த அழகும், வடிவம்பொருத்தி யிருக்கிறீர்களே யுங்களுக்கு ஆண்டவன் நற்புத்தியும், நல்லறியும் கொடுக்கவில்லையா, கொஞ்சமா வது யோசியாமல் வெட்டமென்ற பறுதாவை பெடுத்துப்போட்டு இறந்துபோன பிணத்தோடுங் கண்கொள்ளாத ஆண்பிள்ளைகள், அன் னியர்கள் முன்பாக நீங்கள் வெளிபில் ஸுலாமா, உங்களுடைய வுயிர் களை வினாக கெருப்பிலேயே போக்குகிறீர்கள், உங்களுக்கு ஆண்டவன் ஒருபோதும் நன்மையகொடுக்க மாட்டானே, நீங்கள் அநீதமாக வுயி ரைக் கொடுப்பது தாம் மல்லவேயென்று அனேக விதமான முகாந்திர மெல்லா மெடுத்துக்காட்டிச் சொன்னார். அப்போ தந்தப்பெண்கள் (ஹாத்ஜிமுடைய) சொல்லக்கேட்டுக் குஞ்சிரிப்புத் கொண்டு அவ ளைப்பார்த்து)

ஒகே, வாய்பனை யுன்னை யு மிந்தகனங்களுமும் நாங்கள் பார்த் தால் எங்களுக்கு வெட்டம் வாமாட்டாது, அஃதேனென்றால், நாங்கள் சிப்போ துயிர்போன பிணமாக இருப்பதால் எங்களுக்குத் தோஷ மாகப் பொலிப்பாகிய பறுதா வேண்டியதில்லை, ஆனால், இந்தநா

ளெங்களுந் கெவ்விதமாக இருக்கிறதென்றால், இந்தப்பிண முயிருள்ள போது நாங்க எவ்வளவு இன்பமோகமென்ற வெள்ளத்தில் முழு ஓப்போ யிருந்தோமோ, அஃதெல்லாக்கையும், இப்போ திவ ரிதந்து போ யிருப்பதால் நாங்கள் விட்டுவிட்டு வேறுபட்டிருக்கின்றோம், இவ ருளிரோ இருக்கும்போது எங்களுடைய ஆசையும், இன்பமும், மோகமு மடைந்துகொண்டு சந்தோஷமென்ற சாகசத்தில் முழுநிக் கொண் டிருந்தோமோ, அவ்விதமான சந்தோஷத்தை யடைந்து இப் போது இவருக்குப் பின்னர், அந்த இன்பத்தையும், சந்தோஷத்தையும் நாஸ்தோதும் நீசைந்து ஆய்செல்லாம் துக்கத்தில் முழுநிக் கொண் டிருப்பதைப் பார்க்கிலும், இவரோடு நெருப்பில் வெந்து உயிர்விடுவது நன்மையென்று நாங்க எவ்விதத் துணிவுகொண்டோம்.

இல்லாவிட்டால், எங்கள் ஆய்செல்லாம் துக்கமும், துன்பமும் மடையும்படியாக நேரிடும், இஃதெல்லாம், இன்னு மனதிலோர் அச்சம் வருகின்றது, ஒருவேளை நம்மைக் கெடுக்கும்படியான ஸ்மித்தான கூட இருப்பதால், அவன் எங்கள் மனதைத் திருப்படித்துப் பாவத் தின் வறி போகும்படியாகச் செய்வான், ஆகையால், எங்களுடைய புருஷனை மறந்துவிட்டு அன்னிய புருஷன்பேரில் பார்வையாகி நம் முடைய நலநடப்பான பத்தினித்தனத்தை இழந்து போகும்படியாக நேரிடும், அப்போப்பட்ட சமுசாரத்தின் நடத்தையின்பேரில் ஆண் டவனுடைய லகுனத்து இறங்கு மாகையால், எவ்விதமான சொற்கள் நீர்சொன்னபோதிலும் நாங்கள் கேட்கமாட்டோமென்று சொல்லிப், பயித்தியங்கொண் டவர்களைப் போலே, அங்குமிங்கும் பார்த்துக் கொண்டு தங்கள் புருஷன்போகிற சிறேதா சனத்தைப் பிடித்தவர்களாய் மசான் சத்தி விழுவதற்குப் போகின்றார்கள்.

பின்னர், சத்திவிழுகின்ற பள்ளத்தில் இந்த நான்குபேரும்போய்ச் சந்தோஷமாகச் சிறித்துக்கொண்டு இறங்குகிறார்கள். இறங்கினவுட் னே, அப்பிணத்தையும் எல்லோரும்கூடி அவர்களிடமார் இறங்கிவிட் டார்கள். அப்போது பெண்கள் நால்வரும் அப் பிணத்தைத் துழந் துகொண்டார்கள், அதிலிருவர்கள் பிணத்துடைய தலையை யெடுத்த லுத், தங்களுடைய முழங்கால்களில் வைத்துக்கொண்டார்கள், மற்ற இருவர்கள் பிணத்துடைய கால்களை யெடுத்துத், தங்களுடைய மடி களின்மேற் சந்தோஷமாக வைத்துக் கொண்டார்கள். பின்னர், பிணத்

தோடு மப்பெண்களைச் சேர்த்துக்கட்டி விற்குகளைக் கொண்டுவந்து அடுக்கிச் சுற்றிலும் வைக்கோலைவிடப் பி நாலுபக்கங்களிலும் நெருப் பைத் கொளுத்தி, அதின்மே லெண்ணெயையும், குங்கிலியத்தையும் போட்டுவிட்டார்கள். உடனே, அப்பெண்களின் லாயிலிருந்து கொஞ் சநேரம் ஹரி, ஹரிமென்ற சொல் வந்துகொண் டிருந்தது. பின்னர் அக்கனிபற்றி நாலுபக்கமு மெரிவள லப்பெண்கள் வெந்து சாம்ப லாகிப் போனார்கள் அப்போ தத்தவேடிக்கையை (ஹத்திம்பார்த்து) மிகுத்த மனவருத்தப்பட்டு, அந்த விரிந்துவானவனோடு தாமிருக்கும் ஜானகியை வந்துவிட்டார்.

பின்னர், மசான்கொல்லையில் நின்றவர்களும் இறந்தவர்களு டைய இனத்தார்களும், மிகுத்த துக்கத்தை யடைந்துகொண்டு தங் கள்தங்கள் விடுகளுக்கு வந்துவிட்டார்கள். பின்னர், அந்த ஊர்து வாள்வன் (ஹத்திமைப்பார்த்து) ஒசை வாசிப்பேன பார்த்தீர, அக் தப்பெண்கள் தங்க ளுறுதிப்பாட்டாலே, தங்களுமனதுக்கு யாதொரு வருத்தமில்லாமற் சிறித்துக்கொண்டு, தங்க ளிஷ்டம்போல் நெருப் பில் வெந்துபோனார்களேதவிர வேறில்லையே பார்த்தீர, அவர்கள் பேரில் யாராவது ஜாலங்கள் செய்தார்களா, இல்லையே, அந்தப் புரு ஷனுடைய ஆசை யன்பால் இவ்வித மாகிவிட்டார்களென்று சொன் னான்.

அதுகேட்டு (ஹத்திமனவன்) அந்த விரிந்துவானவனோடும், இவர்களசெய்த வல்லமையாவதைப் பார்த்தாற், தங்கள் புருஷனு டன் உயிரைக்கொடுத்தது மிகுத்த பெருமைமாகத்தான் காணுகிறது, அவர்கள் சொன்னசொற்களை யெண்ணிப்பார்த்தாற், தங்களுடைய புருஷ னிறந்தபின்னர், அப்பெண்களை வேறொருவர்களுக்குக் கட்டி டிக்கொடுக்காமல், விட்டிடுவதைத்துக்கொண் டிருப்பதால், அப்பெண் கள் தங்களுடைய காமவிசார ஆசைகளின் நெருப்பில் ஆயிசுவையில் வெந்துருகிக்கொண் டிருப்பதைப் பார்க்கிலும், அவனோ டுறந்துபோவது ஒரு காரியத்துக்கு மன்னையாபத்தான் தோற்றுகிறது, ஆனால், உங்களுடைய மார்க்கத்தின்படி புருஷனிறந்துபோனால், வேறொரு வருக்கு அப்பெண்களைக் கட்டித் கொடுக்கும்படியாகச் சாஸ்திரவேதங் களினும் சொல்லியிருக்க, அச்சொல்லே நீங்கள் தள்ளிவிட்டு, இவ்வித மாக வங்களுடைய ஐதரியக் கட்டிப்பாடுகள் செய்திருக்கிறீர்கள்

அப்படியில்லாமற் சாஸ்திரம்போற் கட்டிக்கொடுத்தால் இந்தப்பெண்
களை நெருப்பில்விழுந்து தங்க ஞாயிரைப் போக்குவார்கள். இன்னு
ம்தப் பெண்களைப் புருஷனிறந்தபின்னர், தங்கன்விடுதலில் வைத்துக்
கொண்டிருப்பதால் அதினாலெவ்வளவோ கெடுதலையும், வருத்தமும்,
குற்றங்களும், பாவமும் வருகிறது. அவைகளைப்பெல்லாம் அறிந்திருந்
தும், இப்போர்ப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் செய்திருக்கிற அறிவாகா
ரில்லாத மூடத்துமாக்களுடைய தலையிலே அந்தப் பெண்களினால்
வருகின்ற பாவமும், பழிகளும் சுமருமேயல்லாமல் ஒருபோதும்விடப்
போகிறதில்லையென்று மிகுந்த மனவருத்தமடைந்து விஷனனார்,
அதற்கந்த ஹிந்துவானவன் யாதொன்றும், பதல் தவர்பு சொல்லாமற்
தலையைக் கீழே சாய்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

இருந்தவனோடு, இன்னும் (ஹாத்திமானவர்) இவிரா னிப்பேர்
பட்ட பழிகார்கள் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு இவ்விட மிருப்
பேனாவில் எவ்ளையும் அந்தப் பாவமவந்து சூழ்ந்துகொள்ளுமென்று
மிகுந்த மனவருத்தமாகச் சொல்லி நானுமமுடைய சொல்லிக்கேட்டுக்
கூனாத ஹிந்தியமான பாவத்தைக் கண்ணாற் காணும்படிக்கு நேரிட்
டது. ஆனாலெனக்கு மிகுந்த வுபகாசு செய்திருக்கிறீர், அதற்காக
நான் பதிலுபகாசு மென்னசெய்வேன், ஆனாலெனக்குச் செய்த நன்
திக்கு ஆண்டவ னுமக்கு வேண்டிய பறக்கத்தும், நீளிர்த லுபாத்
தும் கொடுப்பானென்று மிகுதமாக வாழ்த்திப் போற்றி, அம் மனு
டனைப்பார்த்து ஒகே, என்யிரியமான தோழனே என்பேரிற் நடவடி
செய்து நான்போருகிட்டதுக்கும், போக எனக் குந்தரவு கொடுமென்
து கேட்டார், அதற்கந்த, ஹிந்துவானவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து)
ஒகே, வாஸிபனே நீபோகின்ற (கோலேஹிதாவென்ற) இடமானது
வெகு தொலையாக இருக்கிறது, அவ்விடத்துக்கு நீ எவ்விதமாகத்
தனித்துப் போவாயென்றுகொண்டான். அப்போது (ஹாத்திம்) அவ
னைப்பார்த்து. என்கை யென்னுடையதே சந்திவிருந்து இதுவரைநீ
கொண்டெந்து சேர்த்த ஆண்டவனது எவ்விடத்துக்கும் கொண்டி
போய்ச் சேர்ப்பா எனென்று சொன்னான் சொல்லி, அவ்விடமாக வுத்
தரவுபெற்றுக்கொண்டு ஊர்க்குதோடும்போய் விசாதித்துக்கொண்ட
வடதேசத்தைப்பார்த்து நடந்துபோனார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திம்பேசுச்சே) போரிடத்தில் ஓர் பட்டணம்
தோற்றக் கண்டு, அதினருகி லிவர் போகிறபோது, அங்கே மனுடர்
கள் வெகு கட்டமாகின்று மிகுந்த சத்தமாக அழுதுகொண்டி நிற்
கிறார்கள், அவர்களிடமாக (ஹாத்திம்போய்) ஒகே, கினைகிறீர்களே
இவ்விடத்தில் நீங்களெல்லோரும்நின்று மிகுந்த விசனமாகச் சத்தம்
போட்டழுகிற் தென்ன சந்திந் தென்னுக்கேட்டார், அதற்கவர்
கலி லொருவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) இந்தப் பட்டணத்திலுள்ள
ஒருபெரிய சிமனாடையமாக நிறந்துபோனான், அவ்வோடும், அவ்ரு
டைய புருஷனைப் முயிரோடு புதைக்கவேண்டுமென் திருக்கிறோம்,
அதற்கு அவன் ராஜியாகமாட்டேனென்று சொல்லுகிறான், அதற்காக
வேண்டி யெல்லோரும் அழுது விசனம் மடைகிறோமென்று சொன்
னான்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அவனைப்பார்த்து உங்களுடைய
எஜமான் எவ்விடமிருக்கிறார் அவ்விடமாக என்னை யழைத்துக்கொண்
டுபோனாலு லாரிடமாக நான் சில வார்த்தைகள் பேசவேண்டுமென்று
சொன்னார். அதுகேட்டவ னுடனே (ஹாத்திமை) பழைத்துக்கொண்
டுபோனபோது (ஹாத்திம்) அந்தச் சதுதாநைக்கண்டு சலாம் செய்
து அவரைப் பார்த்து, ஒகே, புஜுறுக்கான பெரியவரே யுங்களுடைய
ஜாதிச் சடங்குகள் உயிருள்ளவசை இறந்துபோன மையிடுவின்
கூட அடக்கம் செய்கிறதா, ஆனாலவன் ராஜிப்பட்டமற் போனால் நீ
கள் அவனை யேன் ஜபர்த்தி செய்தீர்கள் ஆண்டவனுக்குப் பயப
படுகிற தில்லையாவென்று சொன்னார், அப்போது அந்தச் சதுதா
(ஹாத்திமைப்பார்த்து).

ஒகே, வாஸிபனே அந்த மனுடனவன் உன்னைப்போலொரு
முசாபிர்தான் அவனிறத்தப்பட்டனம் வந்து சேர்த்தபின்னர், லொநா
ளிவ்விடத்திலிருந்து என்னுடைய மகளை இச்சித்து எங்களுடைய
ஜாதியிற் சேர்த்துபோனான், ஆனாலுந்தவ்வுழைக்க மெப்படியானால்
பெண், அல்லது ஆண் இவர்கள் தங்களுடைய வர்லிபம் வாரிப்டால்,
நாங்களவர்களைக் கவியானகு செய்கிறதில்லை, அப்படியு வர்லிபம் வந்
துபோது, அவரவர்கள் சந்தோஷமாக வுறுதிப்பாடு செய்துகொள்ளு
வது, எவ்விதமானால், நாமியுக்கலி லொருநா நிறந்துபோனால் என்
னோடு மூன்றையும், உயிராடிப் புதைக்கப்படுவதென்று வாக்குத் தந்த

தஞ் செய்துகொண்டதின் பின்னர்தான், அவர்களி லிருவரையுங் சட்டி க் கலியாணஞ் செய்துகொடுக்கிற வழக்கம், அதுபோலிற் ற மனு டனும் எங்களுடைய ஜாதிவழக்கம்போல் நடக்கிறேனென்று வார்க் குத் தத்தஞ்செய்து என்னுடைய பெண்பேரி விச்சைகொண்டான், அப்போது, இவனுடைய எண்ணமும் இச்சையும் சரியாக இருக்கு மென்றெண்ணி இவர்க ளிருவரையும் இந்த ஐருக்கு அறிபதியாகிய பாத்துஷாவி னிடத்திற் கொண்டுபோனோம், அப்போதவர், இவர்க ளிருவரையும்பார்த்து, எங்களுடைய ஐர்வழக்கமாகிறது, எவ்விதமே னிற் பெண்ணிறந்துபோனாற் புருஷனை யவளோடு முயிராகப் புதைக் கிறது, அல்லது, புருஷனிறந்துபோனாற் பெண்ணுதியை யுயிராக அவளோடு சேர்த்துப் புதைக்கிறதென்றுசொன்னார். அப்போ தவ் ளிருவரும் ராகியாடு யொப்புக்கொண்டார்கள்.

பின்னர், இவருடைய எண்ணத்தை நான் பார்த்துக் கலியாண முடித்துக் கொடுத்துவிட்டேன், அவ்விதமாகப் புருஷனும்பெண்ணும் சிலநாட் சந்தோஷத்தை யடைந்துகொண்டு அந்தப் பெண்ணுடைய வாஸிப் பூங்காவனத்தின் பூவென்ற இன்ப மதுமான வஸ்தைப் கொள்ளையடித்துக்கொண் டிருந்தான், இவ்விதமாக இருக்கையில், அக் பெண்ணைவ ள்றிந்துபோனார். இப்போது, இவன் தன்னுடைய வாக்குத்தத்தம்போற் சந்தோஷமாக அப்பெண்ணோடும் புதைக்க ராசிப் படமாட்டேனென்று சொல்லுகிறான், அதிசூ விதிலே யாரு டைய பேரிற் தப்பித்தமிழுக்கிற நான்கு னொருவரையும் வலுவாகப் புதைக்கிறதில்லை, அப்படிக்குக் கட்டி அவளோடு குழியிற் புதைத் தாலது ஜாலமாக இருக்கும், ஆன விவன் தன்னுடைய வாங்கிலின் னும் ஏன் மாறியிருக்கிறான், இவன் சொன்ன வாக்கையே னிறைவேற் றுகிறதில்லை யென்றுசொன்னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அந் த மாப்பினைக் காணிடம்பேய் அவளைப்பார்த்து.

ஒகே, வாஸிபனே நீசெய்த குறார்போல் நடக்காமல் ஏன் தகராற் செய்கிறாய், நீஇந்த லோகத்தி லெத்தனைகாலம் பிழைத்திருக்கப்போயி ருப்பதுபடியெத்தனைகாலம் பிழைத்திருந்தாலும் ஒருநா ளிறக்கவே ன்றோமே, ஆகலால், நீ எவ்விதமாக இருகூர்செய்தாயோ அதுபோலநடக்கு வேண்டும், அஃது எனக் குள்ளமையாக இருக்குமென்று சொன்னார், அது கேட்ட மம்மனுடன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, முசாபிலே நீநீ

அயர்களுோடு சேர்த்துகொண்டு, இவ்விதமாகச் சொல்லுகிறீர், அது நல்லதல்ல, அவர்களுந்ரு உய்களுடைய தேசந்தக்கையையும், வழக் கத்தையும் ஏன் சொல்லாமலிருக்கிறீரென்று கேட்டான். அப்போது, (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீ அவர்களுக்கு இருகூற்றென்ற வாக்குத்த தம் கொடுத்திருக்கிறாய், அந்தவாக்கை நிறைவேற்றாமல் அதிலின்று மாறுகிறது உனக்கு வெட்கமில்லையா யென்றுசொன்னார். அப்போ தவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அந்த வேலை யென்னு லெப்போதும் முடியாது, அவர்கள் சொல்வதுபோல் இறந்துபோனவளோடு முயி ரா யிருக்கப்பட்ட நானெப்படிப் புதைக்கப்படுவே னென்றுசொன் னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) யோசிக்கதிலே அவர்க ளிவனை அவ ளோடு புதைக்காமல் விடப்போகிறதில்லை, இவனும் தன் மனாசி யால், அவளோடு புதைபட மாட்டேனென்கிற குணங்கள் தெரியவந் து, அம்மனுடனுக்குத் தங்கள் தேசபாஷையால், ஒகே, எந்தோழ னே நானுன்னை யெவ்விதத்திலும் கபுலிவிருத்த தப்பி வெளிப்படுத் துகிறேன் நீ அவர்கள்சொற்போலே கபுலி லடக்கமாய்விடு என்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, அம்மனுடன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்லது, நீசன் னை யெடுக்கிறவனாலிலே கபுலி என்னுடைய சிவலிருக்குமா கொஞ் ச நேரத்துக்குள்ளே தவாசம் பந்தாப்போயத் திக்குமுக்குநெண் டெ என்னுயிர்வினாகப் போய்க்கிடமேயென்று சொன்னான். அதுகேட் டு (ஹாத்திம்) அவன்பேச்சை யொக்துங்கொண்டு, அவனைத் தேடிநல் செய்து, பின்ன ரவாகளைப்பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய பிரியமான வர்களை அவன் தன்னுடைய பாஷையாற் சொல்லுகிறான். எவ்வித மானால், எங்கனதேசத்தின் வழக்கம் கபுறை இபாதத்துச்செய்கிற (ஹாஜா) என்ற விவன் அறைபோலேகட்டி யென்னையு மந்தப்பெண் னையு மதினுள்ளே வைத்தால், என்னிஷ்டம்போ லதிலடங்கி விடுவே னென்று சொல்லுகிறென்னு என்று சொன்னார். அதுகேட்டவர்கள் (ஹாத் திமைப்பார்த்து) நான் ள்விதற்காக ஜவாப்சொல்லமாட்டோம், ஆனால், எங்களுடைய சமூதாமிடத்திற் நெரிவிக்கிறோம், அவர் சொல்வது போல் நடப்போமென்று சொன்னார்கள், உடனே (ஹாத்திமானவர்) அவர்க ளொல்லோரையும் அந்த ஹாக்கிமென்ற சமூதாமிடமாகக் கொண்டுபோய் அவரைப்பார்த்து, ஒகே, ஆண்டவனே இந்த மனு

டன் இப்பெண்ணேடு சுத்தமாய்ப் புனையப் பாட்டேனென்றுசொன்
றுகிறான், ஆனால், எங்கள் பேரத்தின் பழக்கப்போற் குழிகட்டினால்
கான் அதி லடக்கமாகவேனே தவிர வேறில்லைபென்றுஞ் சொல்லு
கிறெனென்று சொன்னார், அப்போதந்தச் சமநாளுவன் ஹாத்திமைப்
பார்த்து (ஹாஜா) என்ப தெவ்விதமாக இருக்குமென்றுகேட்டான்.

அதற்கு (ஹாத்தி) அவனைப்பார்த்து, ஒகே, சமநாறே அவ்
விடத்திற் குழிகள் கட்டுகின்றது (யிட்ய) பேர்கள் உட்காரும்படிந்
ரு விஸ்தாரமாக இருக்கவேண்டியதென்று சொன்னார். அதுகேட்டு,
அந்தச் சமநாளுவன் தன் தலையை முழங்காவிற் சாய்த்துக்கொண்டு
கொஞ்சநேரம்போதுத்துத் தலையை யுயர்த்தி லாவரையும் பார்த்து,
நல்லது, அவன்சொல்லிப்போலே குழிகட்டி அவன் சந்தோஷமாகுந்
படிக்கு அதி லடக்கஞ் செய்யுங்கொன்று சொன்னான், அதுகேட
ட்டம்னுடர்கள், அவனைக்கொண்டுபோய் ஸாத்திம் சொன்னதுபோ
லோர் (ஹாஜா) கட்டினார்களா அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்த
மனுடனுக்கு வேறுபாஷையாலே, ஒகே, மனுடனே யிப்போது
கீ யாதொரு நடவட்கலில்லாமல் இதிலுள்ளேபோயிரு, நானெவ்விதத்
தினு மின்றைய இவைக்கு உன்னைவெளிப்படுத்திக்கொண்டு போக
றேனென்று சொன்னார். அப்போ தவன் (ஹாத்திமுடைய) சொல்லி
நம்பி அதிற்போக ராஜியாகி அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, மனுடர்களே
இனி நீங்கள் தாமிவுப் படுத்தவேண்டாம், எவ்விதமாக என்னுங்கிறீ
ர்களோ, அவ்விதமெனக்கு ராஜியாக இருக்கிறதென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டவர்களிருவரையு மந்த (ஹாஜா)யிற் போட்டு ஒரு
பெரியகல்லினால் அறிவ்வாசலை யடைத்துவிட்டு யாவர்க்கும் (ஹாத்
திமோடும்) கூடிக்கொண்டு தங்களுடைய நகரம்போய் சேர்ந்து
(ஹாத்திமுக்கு) சந்தோஷமாக விருந்தளித்துப் பின்ன ஸுபிரி
பதற்காக வேர்திறமான நல்லரிடும் காலியெதுகொடுத்தார்கள். அப்
போது (ஹாத்திமானவர்) எப்போ திரவாகுமோ வென்று வெளி
யைப் பார்த்துக்கொண்டு எவ்விதத்தினு மந்தமனுடனே (ஹாஜா)யி
லிருந்து எடுக்கவேண்டுமே யென்கிற எண்ணம் பெரிதாகக் கொண்
டிருந்தான். பின்னர் பொழுதுபோ யிரவானவுடனே (ஹாத்திமானவர்)
மணவெட்டியும், ஒருகத்தியும் கையி லெடுத்துக்கொண்டு அந்த (ஹாஜா
முக்குப்) போனார், போனதற்கென்ன, அங்கே, அந்த ஹாஜா

வழிமேபோல் மூன்றுநாளாவரை யிருந்ததங்கள் பெண்குறிகள் முதல்
நையும் கூடப்பாராமல் மெயித்துடைய இவத்தார்கள் இவதால்த
தில் கபறஸ்தானில்வந்து காவலாயிருப்பான். அதுபோல் இம்மனு
டனுக்கு மிருப்பதால் (ஹாத்திமானவர்) நரீப்போனபடிக்குச் செய்
யச் சந்தர்ப்பப்படாமல், அம்முன்றுநாளும் இவ்விற் போய்ப் போய்ப்
பார்த்துக்கொண்டே வருகிறவா யிருந்தான்.

பின்னர், நாலாம்நாள் காவலிருந்தமனுடர்க் கொல்லோரும் தங்
கள் தங்கள் விடுவதற்கு வந்துவிட்டார்கள், அந்தநின்று (ஹாத்தி
மானவர்) அவ்விடிலிருந்து (ஹாஜா)யிற்குப்போனார் அப்போ
தந்தக் கபுறுக்குள்ளே இருக்கிறமனுடன் (ஹாத்திமை) யவனுடைய
புறங்கு வந்ததுபோலே தூஷணித்துப் பின்ன்துக்கொண்டிருக்கிற
தெவ்விதமெனில், அந்தமுசாபிர் மிருந்த பெய்யினுள் தகல்பாஜாக
இருக்கிறான், எளியவனுடைய என்னைத் தன்னுடைய பெய், ஸூது, பித்
தலாட்டத்தினுலே மறுபாடுசெய்து எத்தனைமோ தயிரியஞ் சொல்லி
இந்தக் கபுறிலுள்ளி யடக்கஞ் செய்துபோட்டுப் போய்விட்டான்
ல்லா, நானார்க்கள் சொல்லுக்கு ராஜியாகம் விருந்தாம், இவன்
சொல்லி மெய்யென்றல்லோ நம்பிஇருந்தேன், இவ் பெய்ப்பெய்ப்பட்ட
திலெகிறான் இவனுக் கென்னகடுதலை யாச்சுதென்று மனவருந்தத்
தோடும் பசியினைப்பாகப் புலம்பிக்கொண்டிருந்தான்.

அப்போது (ஹாத்தி) அந்தக் கபுறையின் வாசற்படியிலே
தன்னுடைய காதைவைத்துக்கொண்டு அவன்சொன்ன சொற்களை
மெல்லாம்கேட்டு மனவருந்தமடைந்து (ஹாஜா)யை அடைக்கிறும்
கிறவழியாக வரைய வைத்துக்கொண்டு அவனைமிகவு முயல்பாக,
ஒகே, வாஸ்பனே யுன்னையெடுத்த நான் வந்திருக்கிறே னென்று கூப்
பிட்டார், அப்போதிலவன் பதில் ஜவாபு யாதொன்றுஞ் சொல்லாமை
யால், மறுபடியும் (ஹாத்திமுடையமனதில்) இப்போது புலம்பிக்
கொண் டிருந்தவனுடைய சப்தம் வராமையிருப்பதைப் பார்த்தான்
லொட்டுவிடையிறத்து போனாலேவென் றெண்ணி மறுபடியும் அவ்
னைக்கூப்பிட்டார், அதற்கு மவன் பதிற் சொல்லாமையினால், மறுபடி
யும் (ஹாத்தி) தமது மவதிலெண்ணினார். இவ்விதத்துதான் போன
னென்று மிருந்த துக்கத்தோடு கண்ணீர்செரிந் தழுது, பின்னும்அதிக

மாகச் சத்தமிட்டவனைக் கூப்பிட்டார், கூப்பிட்ட தெவ்விதமெனில், ஒகே, வாஸிபேனே, நீ யுசிதே டிருப்பா யாகி லெனக்குச் சுறுக்கில்லவா புகொடு, இல்லாவிட்டால் தியாமவரையில் நீ யிந்த கபுறிலேதா னிருத் தும்படிக்கு கேரிமே, ஹன் என்னுடைய வாக்கைப்போ லிப்போது வந்திருக்கிறே னென்று சொன்னார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) சப்தித்துக் கூப்பிட்ட தவங்காதிற் கேட்டு, யாரோவொருவன் கபுறி னிடமாக நின்றனுகொண்டு நம்மைக் கூப்பிடுகிறானென்று மெள்ளவெழுந்து, அந்தக் குழியின் வாசற்படி யில்வந்து நின்றனுகொண்டு, நீ யார் என்னைக் கூப்பிட்ட தென்னவென் னுகேட்டான். இவ்விதம், அவனுடைய சத்தி வந்தவுடனே (ஹாத் திமானவர்) ஆண்டவனிடமாகச் (சுவிதாஷு-க்குறளுத்தொழுது) துவ யேடும், நானாகிறவ னுனக்கு வாயிதாச் சொல்லிவிட்டுப் போனவ னென்றுசொல்லி மண்டவட்டியினால் கபுறையை மெள்ளவெட்டிப் பின்னர், தமதிடுப்பிற் கட்டியிருந்த கத்தியை யெடுத்த, அத்தனல்மென் னக் தெல்லி, கபுறிலேன், ஆன் வெளியே வரும்படியான தொலைசெய்து, அவனைமெள்ள வெளியிலிருக் துட்கா வலத்து, அவனுடைய பதி தாகும்பிறும்படிக்குச் சோது கறிகளைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தது, தன்னாரும் குடிக்கக் கொடுத்துத் தாது இளைப்பைத் தீர்த்துப் பின்னர், ஹாத்தி மலனைப்பார்த்து (முன்னாளாக) அவ்விடத்தில் நடந்த சப் கதிகளைத் தெரியப்படுத்தினார், அதுகேட்டவன் (ஹாத்திமை) மிகுந் த வணக்கத்துடனே அஜேஸ், மாக வாழ்த்திப்போற்றி என்னுடைய வயிறைக் காப்பாற்றிய வல்லமைசாலியே, யுமமைப்போனொத்த வாக் குமாருத மனுடர்களை நான் காணவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை, யாதலா துமக்கு யாரை யொப்புசொல்வேனென்று அஜேசுகிறதமான நன்மொ ழிகளைப் பேசினான்.

அப்போது (ஹாத்திம்) அவனைப்பார்த்து, ஒகே, மனுடனே நீ இனி யிவ்விடத்திலே தலையாட்டாமல் இஷணமே புறப்பட்டு, உனக் கிஷ டமான ஒருக்குமெள்ள நடந்து இந்த யெக்கையை விட்டு மூப்பறம் போய்விடு என்று சொல்லி அவனுக்கு வழிர்செலவுக்குத் தம்மிடத்தி லிருந்ததைக் கொடுத்து, அவனைச் சில தூரத்திற் கொண்டுபோய்வழி காண்பித்து விட்டுவிட்டு, அந்தக் கபுறை முன்விருத்தபோல், அடை யாளம் தெரியாமல் மூடிவிட்டுத் தம்முடைய ஜாகையி னொருவருத்

தும் தெரியாமல் வந்து படுத்திருந்து பொழுது விடிந்தவுடனே அம் மனுடர்களுடமாகப்போய், அவர்களோடும் நான் (கோதேவநிதாவென் ற) இடத்தினுடைய சங்கதியை அறியப்போகவேண்டும், அதற்காக வேண்டி நீங்க ளுத்தரவு கொடுங்கனென்று சொன்னார், அதுகேட் டவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து)

ஒகே, வாஸிபேனே (கோதேவந்தா) வென்றஇடம் இவ்விடத்துக் கு அருகாமையாக இருக்கிறது, ஆமலால் நீர் மெத்தவும் கஷ்டமாகப் போகலாம், என்னாலும் நாவதன் சொல்லுகிறதொல் துமக்கு நன்றாய்க் கியாபக மிருக்கவேண்டு, அதாவது, நீ ரிவ்விடமிட்டுக் கொஞ்ச துளும் போனால், அங்கே யிண்டு பாறையிரிவும், அதிலே நீர் வலது பக்க மிருக்கிறவழியாகப் போகவேண்டும் இடதுபக்க மிருக்கிற வழி யாகப்போகவேண்டி மப்படி விடதுபக்கமிருக்கிறவழியாகப் போகி றால், நீர் கொண்ட என்னம் நிறைவேறுகிறது. சொன்னார்கள், அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அவர்களிடமாக வுத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு (யி-நாள்) இரவுப்பகலுமாக நடந்து வழிகளைத் தலைத்துக் கொண்டு போறபோது (யெ-நாள்) இரண்டாகப் பிரிந்த பாறையி னிடமாகப்போய்க் சேர்ந்து, அவர்கள் சொன்னசொல்லை மறந்துவிட் டெடுத்தபக்க மிருக்கிற பாறையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒருபெரிய கொடுமான கட்டின் வழியாகப் போனார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) கோகிறவேளையில், அந்தக் காட்டி லிருந்து கூட்டப் கூட்டமாக நாற்கால் நிருக்கக்களான புலி, கடி, யாடா மான்டாமிருக முகலியவைகள் பாய்ந்து காற்றைப்போலே பறந்து கொண்டி தமக்கெதிரிலேவாக்கண்டு மனம் பயந்து அச்சமடைந்து ஒருசெடியினுடைய மறைகிற்போய் ஒளித்துப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறபோதே, விரைவாகவருகிற எல்லா மிருகங்களுக்கும் பின்ன லோர், சிறிய கொடுமான முழுள்ள மிருகமானது இருண்மையும் நெருப்பைப்போலெரியப் பெருமூச்சு விட்டதாய் மிகுந்த ஆங்கா மாசுச் சித்தமிட்டுப் பின்னாலே தூக்கிக்கொண்டுவருவரைப்பார்த்து (ஹாத்திமானவர் பயந்து) இஃதென்ன கொடுமான மூதேவியாக லிருக்கிறது, இந்த மூதேவியினு லிப்போப்பட்ட மிருகங்களுள் லாம் பயக் கோகிறதானால், நாமதற்கு முன்னாலே பெருந் முயல் யோவென்று கலங்கி யிவ்விடத்தில் நாம்நின்றால் மேச்சம் வருமென்று

மனதிலெண்ணியிட்டு வினாவாக, அங்விடத்தி லிருக்கிறவோர்ப்பரிய மரத்தின்மேலேறி மனதைத் தையியப்படுத்திக்கொண்டு, நம் மீதிப்பி லிருக்கிற கத்தியை யுருவிக் கையிற் பிடித்துக்கொண் டிருக்கும்போ து அந்தக் கொடியோமான மிருகமானது, அந்த மரத்தின்கீழ் வந்தது, வந்தவுடனே, யது மனுடனுடைய வாசனையை முதல்து மரத்தின் மேற் பார்த்தோர் சுத்தம்போட்டுப் பாய்ந்து (ஹாத்திமையப் பிடித் தது) தின்ன எண்ணங்கொண்டு வாகைமுறுக்கித் தின்னும் மூர்ச்சை பொருத்திக் கொண்டு மயோரோத்ததுடனே மேலேயெழும்பி (ஹாத்தி முடைய ஷடமபிஸ்) அதினுடைய இருகைகளையு மெடுத்து நீட்டி யிருக்குமுன்னர் (ஹாத்திமானவர்) தம்மிடத்திலிருக்கிற கத்தியினால், மகா வீரத்தவற்றோடுமோர் விச்சுவிதினால் அந்த விச்சில் அந்த மிருகத்தினுடைய இருகைகளும் இருதுண்டாக விழுகன.

பின்னு மந்தமிருகம் ஓர் சுத்தம்போட்டு ஆங்காரத்துடனே எழும் பித்தன்னுடைய வாபைக்கொண்டு (ஹாத்திமையக்) கழிக்கவந்தது; அப்போதும் (ஹாத்திமானவர்) தமது கையிலிருக்கும் கத்தியைப் போங்கி யோர் செட்டு வெட்டினார், அவ்வெட்டு, அதினுடைய வயிற்றிற்பட்டு வயிற்றினுடைய குடல்களெல்லாம் வெளியிற்றித்துக் கி வந்துவிட்டது, மதுபடியும், அம்மிருகம் சுத்தம்போட்டு நிலத்தில் விழுகிறவேளையில், அதினுடைய வயிற்றிலிருக்கும் முதலிப்பையி டிழிந்து, நிலத்திற் பஸ்பக்கத்தி கனிலும் கிதறிச் சிந்தினதுளிகள், எங்கெங்கே பட்டதோ அங்கங்கேயுள்ள புறமுண்டு மரங்களெல்லாம் பத்திக்கொண் டெரிந்து (ஹாத்திமேறிய) மரத்தினருவினும் கெருப் புப் பத்திக்கொண்டிருக்கையிற், அந்த கெருப்பினுடைய அளர்மிருத் த னரிச்சலாக இருப்பதால் (ஹாத்திமுடைய) திரோகம் பொறுக்கக் கூடாமற், றும் கறுக்காக மரத்தினிற் றிறங்கி அவ்விடத்தில், ஒரு தடாகமான குளமிருக்கக்கண்டு, அக்குளத்திற்போய்க் குதித்து முழு கி வெப்பைமாற்றிப்பின்னர் குளத்தின்மேலேறி அந்த மரத்தினருவிற் போய் மிருகமானது இறந்து கிடப்பதைப் பார்த்தார், அதினுடைய நான்குபற்களும், நான்கு கத்தியைப்போலே கூமையாகவிரிநுக் கின்றன.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்)தமது கத்தியினால் மிருகத்துடை யினால் குபற்களையும் தட்டிப் பிடிக்கிக்கொண்டு, பின்னர், அதினுடை ய இரு கைகளையும், வாலையும்முதுக்க கத்தியினுடைய வுறையிற்

போட்டுக் கொண்டு சிலநாள் கூந்து காடு வனந்திர மெல்லார் தூண் டிப் போகும்போது, ஓரிடத்திற் பெரிதானவோர் கொட்டையான கொஞ்சக் கொடியி லிருக்கக்கண்டு, அந்தக் கொட்டையைப் பார்க்க நடந்து, அதினருகாமையிற்போய் அதினுடைய மதில்களைப் பார்த் தார், அம்மதில்கள் வானத்தை யளவிக்கொண்டு கிற்கிறதா யிருத் தது, இவ்வித மிருக்குங் கொட்டையி னுள்ளே (ஹாத்திமானவர்) போய்ப் பார்க்கச்சே, அங்கே கண்ணிற் கட்டங்காத பெரிய பெரிய மெத்தைகளும், மதுவகளும், வெகு ஷோடிக்கையாய், அலங்காரமான ஷோடிகள் செய்ததாய்க், கண்ணாடி யொளிவைப்போற் பிரகாசிக்கும் வீடுகளு மிருக்கக்கண்டு, பின்னும் கொஞ்சந்தர மெட்டிப்போய்ப் பார்க்கையில், அங்கே கடைகளும், கடைத்தெருவுகளும், அலங்கார வீதிகளும், வெகுஅழகாகவும், ஒழுங்காகவு மிருக்கின்றன, அவை களி லெந்தெந்தக் கடைகளினு மென்னென்ன வஸ்துகள் வேண்டு மோ அவைகளெல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றன, இவ்விதமாக இடங்கள் தோறும் வைத்ததுவைவந்தாற்போ லிருக்கின்றன, ஆனால், மனுட ருடைய இருப்பு நடப்பு மாதிரி யாதொன்றுமில்லை, இவ்வேடிச் சைக்கோ (ஹாத்திமானவர்) பார்த்து மிருத்த ஆச்சரியமும், அச்சமும் கொண்டு தமது மனதிலெண்ணினகாவது.

இந்தப் புட்டனத்தி னுள்ளவர்க ளொருவராவது இல்லாததைப் பார்த்தால் இங்கே, வேறுதோலோ பெரிய பனாயானது வந்திருக்க வேண்டும், அதினுடைய அச்சத்தி லேதான், வீடுகளிலும், கடை களிலும், யாதொரு மனுடரு மில்லாமற் திளைத்தபி யோடிப்போ யிருக்கிறார்களபோலே தோன்றுகிறதென் றெண்ணிக்கொண்டு, இந் திருக்கிறார்களபோலே நடந்துபோய்ப் பார்க்கையில், ஓரிடத்தில் னுங் கொஞ்ச முன்னாலே நடந்துபோய்ப் பார்க்கையில், அந்நிலத்தில் அவ்வூர் பாந்துவாடினுடைய அர்ண்மனை மிருக்கக்கண்டு, அதின்வாசற் கருகிற் முகிப்போய்ப் பார்க்கதில், அந்த பாந்துவாடினவார் தம் முடைய அர்ண்மனையில் நாலா பக்கத்திலுள்ள கதவுகளையுஞ் சாத்திக் கொண்டு, தன் பெண்காதி பிள்ளைகளும், சிறிது சொந்த பந்து ஜனம் கருமானத், தம்முடைய வணர் தினுக்காக வேண்டிய வஸ்துகளையும், மற்றப்பேருடைய ஆஸ்தி பாஸ்திகளையும் வைத்துக்கொண் டவ்விட மிருக்கிறார். ஆனால் அதிலே நானித்து செவகர்கள் மாதிரிம் வாசற் படிக்ககவை யடைத்துக்கொண்டு ஜன்னலினிடமாக வெளியே பார்த் திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்போ தக்கச், தேவர்களே கொருவன்

ஹாத்திமையப்பார்த்தான், பார்த்தவன், மற்றொரு சேவகனைப்பார்த்து
உத்தப்பட்டன, அங்கு யெருநான்குப் பின்னரோர் முசாயிவந்தி
திற்குறவென்று சொன்னார். அதுகேட்டவன், சொன்னவனைப்பார்த்து,
அந்த முசாயிரை இங்கே அருகில் வரும்படிக்குக் கூப்பிடுமென்
து சொன்னான், சொன்னவுடனே யவன் (ஹாத்திமைக்கப்பிட்டான்)
அந்தச் சந்தத்தைத் தேட்டவுடனே (ஹாத்திம்) அந்தச் சேவகர்க
ளிருக்கிற கிழக்கின் கீழ்வந்து வின்னார், அப்போது பாத்துஷாவானவர்
தன்னுடைய தலைவயக் கிழக்கின் வெளியாக நீட்டி (ஹாத்திமைப்
பார்த்து) ஒகே, முசாயிரே, நீரெங்கேவருந்து இங்கேவந்தீர் என்
டம் போகிறென்று கேட்டான்.

அதற்கு (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து நான் என்
தேசத்தி லுள்ளவன் (ஷாஹே ஆபுதென்ற) பட்டணத்தி லிருந்து
(கோஹேநிதாவென்ற) மலைக்குப் போக எண்ணுகொண்டு வந்திருந்
திறே வென்று சொன்னார். அதுகேட்டு, பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்
பார்த்து) ஒகே, முசாயிரே நீவலதுபக்கவழியை மறந்துவிட்டு இடது
பக்க வழியாக இவ்விடம் வந்துவிட்டாய், ஆனா துள்ளுடைய (மவுத்து)
என்ற சாவானதுவனை இவ்விடம் கொண்டு வந்திருக்கிறதென்று சொல்
லி, நீ வெண்ணிய எண்ணமுளக்குக் கைகட மாட்டாமென்று சொன்
னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பாத்துஷாவைப் பார்த்து,
ஆகே, பாத்துஷாவே ஆண்டவனுடைய எண்ணம்போல் முடியும்,
மேது மவனுடைய கட்டளைக்கு என்னுயிரும், மன்றங்கொண்டுநான்
சாவியாக இருக்கிறேனென்று சொல்லிப், பின்னரும்.

(ஹாத்திமானவர்) அந்த பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே, பாத்
துஷாவே, நல்லது, உம்முடைய வந்தவமானத்தைக் கொஞ்சமெனக்
குந் தெரியச் சொல்லும், உம்மைப் பார்த்தான் பெரிய தவுஷத்துக்
காரணப் போலே கோத்துகிறது, அப்படி யிருக்க, நீர் வன் கோட்
கையைய முடிக்கொண்டிருக்கிறீர், நீர் நீசத்தைச் சொல்லவேணும்,
நீர் பாராக இருக்குமென்று கேட்டார். அப்போதவர் (ஹாத்திமைப்
பார்த்து) ஒகே, வாலியனே நானிந்தப் பட்டணத்தி லுடைய பாத்து
ஷாவாக இருக்கும், ஆனா வீத்தத் தேசத்திற் கிவரானாக யொருப
திய பலாயான முதேவி மிருகமானது வந்திதது, அதினை விவ்லி
துள்ள வந்திருக்கிறேன், என்விடத்திற் சேவிக்கப்பட்ட கிபாய்களும்

மற்றவர்க ளெல்லாரும், அந்த மிருகத்துக்காதத் தங்க னுடைய
தப்பிவிக்க வேண்டி என்னுடைய வந்தாயுடைய இல்லாமற் பெ
டது போட்டதுபோலே போட்டுவிட்டு என்னையும் விட்டுவிட் டோ
டிப்போ, யிருக்கிறார்கள். அதனால்,

இந்தப் பட்டணமும், மற்ற நாடுகள் யாவும் பாழடைந்துபோ
யிருக்கிறது, நாறுநவி யொத்தானை யில்லாம விருக்கிறே னெவர்க
ளாலும் யாதொரு குற்றமு மில்லை, அந்த முதேவியை அடிக்கவும்
பிடிக்கவும் போத்செய்யவு மொருவ ராலு முடியாது, ஆனா வென்ன
டைய வெட்கம் ஹாவியுலே நான் என்பின்னே குட்டிகள் பந்துக
ளோடும் இந்தக் கோட்டைக் கதவுகளெல்லாம் பந்தாகப் பூட்டிக்
கொண்டிருக்கிறேன், அந்த முதேவியை யடிக்க என்னுலே கூடாமல்
(தவக்கல்இலாவி) இடமாக சிவிதாவுக்கீர் செய்யுகொண்டிருக்கி
றேனென்று சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பாத்
துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே பாத்துஷாவே அந்த பலாயான பின்
யானது தேவாக இருக்குமா, அல்லது, அகோரானா மிருகஜாதியா
யிருக்குமா, அப்பேர்ப் பட்டினிப்பேரி லேனும் கெதிர்க்கக் கூடாம
யிருக்கிற தென்று கேட்டார், அதற்குப் பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்
பார்த்து) அந்த முதேவி அகோரமுள்ள மிருகமானதுதான், ஆனா அது
இவ்விடத்தி லுள்ளதல்ல, அது (கோஹேநிதா) மலையி னருகி விருக்கப்
பட்டது, கிவரானாக இக்கேசுக்கில்வந்து தமொதுகிறது, அதுகிழம்,
நீதம் வெளிப்பட்டு (சுடூ) பேசல் யடித்துத் தின்றுவிட்டுப் போகி
றது ஆனால், நானிவ்வாயில் அந்த முதேவியானது இந்தக் கோட்
டைக்குள் வராமற் சுற்றிலும் அகழ்வெட்டி பெய்ப்போதும் தண்ணீ
ரை நிரப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், அதனை விதுவளையில் அது
இங்கே பெட்டியும் பார்க்கவிலையென்று சொன்னார்.

இவ்விதம், இராஜாசொன்ன சொற்களையெல்லாம் (ஹாத்திமான
வர்கேட்டு) ஆண்டணிடமாக ஷுக்காய்செய்து பாத்துஷாவைப்பார்த்
து, ஒகே, பாத்துஷாவே, யுமக்குச் சுந்தோஷ முபாறக்காதவும், இங்கே
வருகிறதென்று நீர் சொன்ன மிருகத்தை நானின்னகாட்டில் வெட்டி
அதினாயிரைப் போக்கிவிட்டேன் ஆண்டவன் இதற்காக வேண்டியே
நான் (கோஹேநிதாவுக்குப்) போகும் விஷயத்தில் எனக்கு மறவியை
யுண்டாக்கி வலதுபக்கமிருக்கிற வழியை நோக்கிப்போகாமல், இடது
பக்கமிருக்கிற வழியாக வரச்செய்தானென்று சொன்னார் நான் வரும்

பேர்த் திபிலகடந்த வர்த்தமானங்களுக்கும் நாதகால் பிருகங்கன், பிழி
பாடி, யான முதலிய காட்டு மிருங்கு நெல்லம் தமது முன்னுலோடி
வந்ததையும், அந்நால் தாமதத்தின்மே லேறினதையும், அந்த மூத்தி
விடமாக அந்தமிருகம் பாய்ந்து தம்மைக்கடிக்கவந்ததையும், தாமத
வெட்டினதையும் ஒன்றேனும் விடாமல் விஸ்தாரமாகச் சொன்னார்,
இவ்விதம் (ஹாத்திமும்) சொன்னதன்பேரில் பாத்துஷா சந்தோஷமாகி
யுள்ளே கோட்டையிலிருந்து விவசரிப்பட்டுவந்து (ஹாத்திமுடைய)
கையைப்பிடித் தசைத்துக் கசைகாளு சந்தோஷத்தோடு மாப்போடு
மாப்புசேரக் கட்டியனைந்து ஆவிய்களஞ்செய்து, பின்னர், கோட்
டைக்குள் மிருகப்பெருமையாக அழைத்துக் கொண்டுபோய்த் தம்
முடைய மஸனதென்ற கிம்மாசனத்தி லிருக்கவைத்து விசரிதமான
புலாவதனும், குறுமாடுபெட்டிகளும், விதவிதமான மிட்டாய்களும்
இன்னுமனென குகிராமான நினைக்கனும் பெரியபெரிய பொன்பு
சங்குளித்திப்பி, விலைமதிக்கக்கூடாத இரத்தினத்தி களிழைத்ததட்டு
களில் விதவிதமான கனிவர்க்கங்களும், கிப்பி ஒரு மேல்கையான
(தளத்தான) என்ற விரிப்பைவிசித்து, அந்நிலைமையையேயுடைய
லாம், பரப்பித் தாமுங் கூட்டிநுந்து (ஹாத்திமானவரைப்) புதிக்கச்
சொன்னார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமும்) பாத்துஷாவடமகிழ்ச்சியாய், கைமணங்க
வாய்மணங்க மனங்கூர அமைக்கே, பிழித்துப் பின்னர், வாசலி
பொருந்திய மதுமான ஷர்ப் அந் குடிந்தார்த்தம் பின்னர், பாத்து
ஷாவானவர் (ஹாத்திமானவரைப்பார்த்து) கிரந்தத் துஷ்ட மிருகத்
தை வெட்டிக் கொன்றதாகச் சொன்னதிலே யெனக்கு ஈழர்க்கை
யெல்லிதமாக இருக்குமென்று கேட்டார் அப்போது (ஹாத்திமான
வர்) தம்முடைய கத்தியுறைப்பையி லிருக்கிற அம்பிருகத்தின் வாய்
யும், காதுகளையும், காங்கு பற்களையு மெடுத்துக் காண்பித்தார் காண்
பித்த ஷுடனே பாத்துஷாவானவர் (ஹாத்திமுடைய) காலின்னிறுந்து
மிகவும் பெரிதாய் ஆண்டவனிடமாக வுக்குறஞ்செய்து, அந்நி
மாக வாழ்த்திப் போற்றிக்கொண்டு தம்முடைய நகரத்தின் முன்பி
ருத்த (நகரத்தென்னும்) பிரஜைகளுக்கெல்லாம், அந்த மிருகமான
து வெட்டுண டிந்ததுபோனதென்று தெரிவித்து, இனி நீங்கள்
யாதொரு ஆசையும், பயமுமில்லாத நங்கள் நங்கள் விரிகளில்வந்து

எப்போதும்போற் சமுசாரங்களை நடாத்திக்கொண்டு வரவேண்டு
மென்றும், இன்னும், தமது சேவகர்களையும் தங்கள் தங்கள் சேவகத்
திலே தடங்கலில்லாமல்வந்துசேரவேண்டியதென்றும் கிதித்தகடிதங்க
ளாலும், சேதிசொல்பவர்களாலும் பல பல விடங்கள்தோறும் விளம்
பாஞ் செய்தார், அதுபோற் சதனரும் பாத்துஷாவுடைய பத்திரிகை
பைப் பார்வையிட்டும், வாய்மொழிகேட்டும், உடனே தங்கள் தங்
கள் விடுகளில் வந்து எப்போதும்போற் குடியேறினார்கள்.

பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்
துஷாவே, கிரிப்போது எனக்குக் (கோடுறவிதாவுடைய) வழியைக்
காண்பிக்கத் தயவுசெய்து ஒருமனுடனே யனுப்பவேண்டுமென்று
சொன்னார், அதற்கு பாத்துஷா (ஹாத்திகைப்பார்த்து) ஒகே, யிரிய
மான வாஸிபனே இப்போது, இந்தப்பட்டணம் ஆண்டவனுடைய
கிருபையாலும், தம்முடைய தயவினாலும் ஆபாதாகி காங்கள் சந்தோ
ஷத்தையடைந் திருக்கிறோம், ஆகையால், இந்தப் பட்டணமானது
தாங்களுடையதென்றெண்ணித் தயவுசெய்து இங்கே தாங்களிருப்பி
ரானால் என்னுடைய பெண்ணைத் தங்களுக்குக் கடுமைப்படுத்தி வைப்
பேனொன்றும், எவ்விதத்திலும் தாங்க நொன்றுடைய சொல்லிக்
கூழ்ச்செய்யவேண்டுமென்றும் சொன்னார்.

அதுகேட்டி, (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே,
பாத்துஷாவே நாது ஆண்டவனுக்காக ஒருமனுடைய வேலையை நிறை
வேற்றுகிறவகையில் அனியாவுடைய கசைவுகளிற்சை தூறும்செய்
திருக்கிறெனென்று சொன்னார், அதற்கு பாத்துஷா (ஹாத்திகைப்
பார்த்து) ஒகே, வாஸிபனே ம்முடைய ததரியத்தையும், மனக்கிரு
பையையும், மற்றெந்த கோக்கிய தன்மையையும் கோட்டமிட்டுக்
குறிப்பாகப் பார்த்தால் கிரி ஆகியிருக இருக்குமென்று வாழ்த்திப்
போற்றித், அனைத்தாக ஒருமனுடனே அவரோடும் அனுப்பினார், உட
னே (ஹாத்திமானவர்) அம்மனுடனாக் கூட்டிக்கொண்டு சிலதூரம்
நடந்துபோகச்சே, அவனியைப்பார்த்து, ஒகே, ஹாத்திமே (கோடுற
விதாவென்றதற்குப்) போகிற பாதை இதுவாக இருக்கும், ஆகை
யால், கிரித்தப் பாதையைப் பிடித்துக்கொண்டு கோக்கியதொரு தடங்

பைப்போலேபிசுரன், அதிலே நீங்கள் சொல்வதையும் கேட்காம
தும், அதற்கு யாதொரு ஜவாபு கொடுக்காமது மோகெருளே, அஃ
தென்ன காரணமென்று கேட்டார்.

அப்போ தந்தமனுடர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அவனைக்
(கோழேந்திராவி லிருந்து) அழைக்கப் பட்டதென்று சொன்னார்கள்,
அப்போது (ஹாத்திமானவர்) மனதிலேயொசித்து இவனையாரோ கூப்
பிட்டாப்போலே தெரிந்து இவ்விதமாக இவ ழேறுகிறு நென் நெண்
னிக்ஞாண்டு தாமுமெழுந்து ஓட்டமாகவேடி யவனைப் பிடித்துக்
கொண்டு, ஒகே, என்னுடைய பிரியமான சகோதரனே யன்னுடைய
சினேகத்தைப் பார்த்தால் மெத்த நல்லாத இருந்தா நீ இப்போது
நம்மைப்பார்க்காமல் யாரோகூப்பிட்டானென்று ஒருவருக்கும் சொல்
லாமதும், பிரிந்து பாராமது மோகெருளே, அந்த நீ ஆண்டவ
னுக்காக எனக்குச் சொல்லவேணுமென்று அனேக விதமாகக் கேட்
டார், எவ்விதமாகக் கேட்டபோதிலும் அவன் யாதொரு மறுமொழி
யுஞ் சொல்லாமல் இருருடைய கையை யுதறிப்போட் டோடி அந்த
மலையி னருகிற்போய்ச் சேர்ந்தான்.

அப்போது (எமன்ஹாத்திமும்) அவனோடு துபந்துபோனார், அப்
படிப்போரும்போது (ஹாத்திமுடைய) கண்ணுக்குத் தெரியாமல், அம்
மனுடனும், அம்மலையும் கொப்புளிப் போய்விட்டது, அப்போது
(ஹாத்திம்) சிலதூர்த்திற்போய்ப் பார்த்தார், அங்கே யாதொன்றுந்
தெரியாமல் வெறுசெவ்வாக எங்கே பார்த்தாலும், கல்களுள்ள காண
மாக இருக்கிறதே தவிர வேறே யாதொன்றும் காணப்படவில்லை
அப்போது (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த விசனமும், வருத்தமு மெடு
துக்கொண்டு வழிதடுமாறி, அவ்விடத்தில சிறகின்றவர்களுடன் சேர்ந்
துகொண்டு பட்டணமவந்து சேர்ந்தார் (கோழேந்திராவுக்குப்) போன
வனுடைய இனத்தாரை வெல்லோரும் தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குப்
போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

ஆளு லந்தக் (கோழேந்திராவுக்குப்) போனவனுக்காக யாராவ
தொருவரோனும் விசனப்பட்டு அழவில்லை, அவன்போற் சோறுகறிக
ளாக்சிச் சங்களுடைய பந்துஜனங்களுக்கும், ஏழை பெளியோர்களுக்
குங் கொடுத்து மிகுந்த சந்தோஷமாகப் புகித்து அவனவர்கள் மனக்
கனிப்படைந்து தங்கள் தங்கள் வேலைகிற் போய்க்கிட்டார்கள். (கோ

(ஹாத்திமானவர்) அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய பிரியமா
கிய சகோதரர்களே, யுங்களில் யாருக்காவது தெரியவந்ததா, அவன்
பேரில் நடந்த சங்கதி பென்னவென்று கேட்டார். அந்தவர்கள்
(ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீரு மெங்கனோடு சேர்ந்திருந்தீரே நீ ரேன்ன
பார்த்தீரோ அதுவே நாவகளும் பார்த்தோமேதவிர வேறில்லை, இன்ன
மென்னகேட்டீர் ரென்றார்கள். அதற்கு (ஹாத்திம்) ஒன்றும் ஜவாபு
சொல்லாமல், அவ்லாவினைகினைத்து மிகுந்த விசனப்பட்டு அழுது
கொண்டிருந்தார்.

அப்போதவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, முசாமிரே நம்
முடைய தேசத்தில, இவ்விதமாக எவரோனொருவருக்கு யாவாவது
அழுது விசனப்படுகிறது எழக்கமில்லை, ஆனால், நீ நிர்தப் பட்டணத்
திற் (காலைந்து) தானிருக்க எண்ணங் கொண்டவராக இருந்தால் எங்க
ளுடைய நடப்பைப் போலிரும், இல்லாவிட்டால் இசுஷணமே இந்
தப்பட்டணத்திலின்று மெடுபட்டுப் போய்விடுவென்று சொன்னார்கள்.
திச்சொல்லை (ஹாத்திம்) கேட்டவாடனே அழுதையைவிட்டு மனதில்
முசாமிரே, நீ ரேன் விசனப்படுகிறீர் இந்தக் (கோழேந்திராவுடைய)
சங்கதி யிதுவாகத்தா லிருக்கும், தோபார்த்ததில்லையா வென்றுசொன்
னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த்து நானென்ன மண்
னைப்பார்த்தேன், எனக்கு யாதொன்றும் தெரியாதென்று பெரிய
வருத்தமான வெண்ணங்கொண்டு (ஹசன்பானோ வென்பவருக்கு)
வருத்தமான விசையச் கண்டுபோய்ச் சொல்லோமென்று அந்த (குல்
நாமென்னரங்க விசையச் கண்டுபோய்ச் சொல்லோமென்று அந்த (குல்
ஜார்ப்) பட்டணத்தில ஆறுமாதமாக இருக்கையிற் (பகிசோந்து) பேர்
கள் முற்போனவனைப்போல் அந்தக் (கோழேந்திராவென்னும்) மலைத்
தக் (குல்ஜார்ப்) பட்டணத்தி லொருமனுடன் (ஹாத்திம்) என்ற
தக் (குல்ஜார்ப்) பட்டணத்தி லொருமனுடன் (ஹாத்திம்) என்ற
பேருள்ளவ லிருந்தான், அவனிடமாக எமன்கேசத்தாரான இந்த
(ஹாத்திம்) மிகுந்த முஹப்பத்தாக இருந்தார். அஃதெவ்விதமானால்
அவரோடும் வேண்டிய மனுடர்களும் கூடலர் திருந்த போதின
பிவர்க்கிருவரும் சந்தோஷமாக இரவும், பகலுமாக ஒரேயிடமிருப்
பார்க்க, அப்படி மிகுக்குநாட்களி லோரநாட் (கோழேந்திராவின்)
கேட்டணயிலிருந்து அந்த சபகம் வந்தது. அஃதெவ்விதமானால்

(பா, அபி-யா, அபி-யென்) இவ்விதமான சப்தம் வந்தவுடனே (குல் லா) ஹத்திமெழுந்து அந்த மலையினிடமாகப் போனான், அப்போ து, அவனுடைய பந்து ஹக்களுக்குக் கொரியவந்தது (குல்லா) ஹத்திமையும் (கோலே நிரா அழைத்து) இருக்கின்றதென்று எல் லோரு மோடிப்போய் அவனைச் சுற்றிக்கொண்டார்கள்.

அதுகண்டு, எம்ன்ஹாத்திம் தம்முடைய மனதில், இவனு முன் போனவர்களைப் போலே போய்விட்டால் நமக்கு யிருந்த மனவருத் தம் கோரிமேயெய்வெண்ணி, இவனோடு நமக்கு அதிக சினேகித மும், பிச்சமுமா யிருக்கிறதே, அப்படியிருக்கிற இவனும் கம்மை விட்டு வேறுபடப் பிரித்துபோனால் நமக்கெப்படி, சுகையால், இவனை யொருபோதும் காங்கிட்டுக்கொண்டு, எவ்விதமு யிவ்வினோடு நாமும்போய் வேவ்விம், ஏதுவந்த வேதிலும் வாட்டு மிவ்விட்டுதினள்ள மனா எல் (கோலே நிராவுடைய) விபரம் சரியாகத் தெய்யுறாதுகொண்டி ன்றுவதி படுத்திக்கொண்டு இப்பைக் கெட்டியாக இழுத்துக்கட்டி அவனுடைய கையைப்பிடித்துக்கொண்டு மலைகளோத்தி போயினார், அப்போது (எம்ன்ஹாத்திமானவர்) அவனைப் பார்த்து, ஒகை, என்ஹே, இவ்வெண்ண சங்கதியாக இருக்கும், உன்னை இப்போது பார்த்துக் குக்கொண்டு போகிறென்று கேட்டார். அதற்கவன் யாதொன்றும் பேசாமலும், ஜலாபு கொடாமலும் போகிறான்.

அப்போது (எம்ன் ஹாத்திம்) இவனைப்பார்த்து, ஒகே, நீர்தாட் சனையுள்ளஹத்திமே, இவ்வெப்பேர்ப்பிட்ட சினேகிதமாக இருந்தது ன்வும் நானும், வெகுநாளாய் ஒன்றா போர்கெண்ணத்திலும், ஒரு கூலா விலும் நீர்குடித்துக்கொண்டு ஒருபடுக்கையி லிருவரும் படுத்துக் கொண் டிருந்தோமே, இவ்வளவு சினேகிதமாக இருந்தது முன்மன துக்குக் தெரியவில்லையா, இப்போது, ஒருமொழி யென்னே மிம்பேசா மல் வாயை மூடிக்கொண்டு நாவைத் திறக்காமல் ஏன் பந்தாப்போய் விட்டது, நீசந்தைச்சொல்லு, இப்போதுன்னை யாதுழுக்கிறார்கள், நீ யெவ்விடம்போகிறென்றுகேட்டார், அதற்கவன், யாதொன்றும் ஜலா புப் கொடாமல் கோபமாக, (எம்ன்ஹாத்திமைப் பார்த்து) நீயா ரென்னபிறந்துகிறீர் சொன்னசொல்லித் தன்னுடைய கையை (உ)த்தி (முண்டிய) ன்றவிவ் கின்றத் தியிற் இழுத்துக்கொண்டான். இழுத்துக் கொண்டபோது, உடனே (ஹத்திமானவர்) நிலத்தில் விழ்ந்துவிட் டார், அப்போதவன் யாதொருவரையும் சொல்லாமல் (கோலேவிநா வென்ற) பாசையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஹக்காகப் போனான்.

அப்போது (எம்ன்ஹாத்திமானவருக்கு) அவனைத் துடர்ந்து போய், அவனோடு சேர்ந்துகொண்டு, இருவரு மொரோமுக்கில், அந்த மலையினருகில் முன் பின்னாகப்போய்ச் சேர்த்தார்கள். அப்போது, (எம்ன்ஹாத்திமானவர்) அவனுடைய இடுப்பை யொருகுதி குகித்துக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டார். அதுகண்டவன், தன்னுற் கூடிய வகையின முகறிப்பார்த்தான், அவனோலே யொன்றும் கூடவில்லை, இவ்வித மிருவரும் விழ்ந்தெழுந்து தட்டுக்கெட்டித் தடுமாறி இழுப் பும், பறிப்புமாக அம்மலையின்மே லேறிப்போய், அவ்விடத்தி லிருக் கிற கோட்டையினருகிற் போனவுடனே, ஒரு பின்னக் கிடித்தித் தோற் றியது, அதினருகிற் போய் இருவரும் ஒருவனையொருவர் பிடித்துச் சுற்றிக்கொண்டு அக்கிடிக்கில் துறைமுத்தவுடனே, மறுபுகளுடைய பார்வையில் தினனும் கொப்பாகப் போய் விட்டார்கள்.

அப்போது, எல்லோருஞ்சேர்ந்து (குல்லா) ஹத்திமுக்காக ன்சனப்பட்டுக்கொண்டு பட்டணமலந்து சேர்ந்தபின்னர், பாத்லகா வுக்குத் தெவிவித்தார்கள், முசாபுராகலந்த மனுடைய நமது (ஹாதி மெமே) அந்தமலையிற் போய்விட்டா னென்றுசொன்னார்கள். அது கேட்டு, பாத்லகாவானவர் பிசுத்த கோபக்கொண்டு அந்தகூலாகப் பார்த்து, ஒகே, புதிதில்லாதபுயல் களே இன்னுள்ளவையிற் கூப்பிடீர் மல் ஒருவரும் போனதில்லையே, நீங்கலாவனா யெவ்விதமாக விட்டுவந் தீர்கள், ஏதுக்காகப் போகச்சொன்னீர்கள், ஆன கந்த முசாபுராகி யவனுடைய பழிபாவ மெல்லா முங்களுடைய கழுத்தில் விழுமின் னசொன்னார். அப்போது, ஹாக்கள் பாத்லகாவைப் பார்த்து, ஆய் ஆண்டவனே, அந்த முசாபுராகி நீ போகவேண்டாமென்று கால்கள் எங்களைற் கடியவரையினும் சொல்லப் பார்த்தோம், அந்தச் சொற் களை நீ கேட்கவில்லை, அதற்களிர், அந்தமுசாபுராகி, நமதுராஜைப் பார்த்து, என்னுடைய தோஸ்தானவனுடைய என்னுயிரைப்போலொத் தவ்விடமா யிருப்பதால், அவனை யொன்றியாக நானொருபோதும் விட் தவ்விடா யென்பதால், அவனை யொன்றிமுசுப்பது விழுமோ அதில் மாபுத்தி யென்னும், அவன்பேரி லென்னமுசுப்பது விழுமோ அதில் னுன் சேர்ந்திருப்பேனென்று, சொல்லிக்கொண்டு அவன்கடவே னுன் சேர்ந்திருப்பேனென்று, இச்சொற்களை அந்த பாத்லகாவும் போயினுனென்று சொன்னார்கள். இச்சொற்களை அந்த பாத்லகாவும் அவ்ருடைய தகியபுத்தான் யாவரும் கேட்டு யிருந்த பின்னக்கை யடைத்தவர்களாக இருந்தார்கள். இதுசிற்கு

அந்த இரண்டு (ஹாத்திமும்) அந்தக்கங்கையெய்திட்டு உப்புறஞ் சென்றுபோய்ப் பார்க்கச்சே, அங்கோர்பெரிய விஸ்தாரமான மயிதா னமிருக்கக்கண்டு, அதினிடமாகப் போய்ப்பார்த்தார்கள், பார்க்கச்சே அவ்விடம் பசுமைநிறமான இடமாக இருந்தது, அதிலும் பச்சை நிற மான விரிப்புள்ளசெய்து நாலா பக்கங்களிலும் விரிந்திருந்தது. அத னைக் கண்பார்க்கக் கூடாமையாகவு மிருந்தது, ஆனால், அவ்விடத்திற் கொஞ்சநிலமாத்திரம் பச்சை விரிப் பில்லாமல் வெளும்பிடமாக இருந் தது, அப்போது அந்த(குலோர்) ஹாத்தி மயிலே தன்னுடைய கால் களை வைத்தான், வைத்தவுடனே அவன் கீழே விழுந்து விட்டான்.

அப்போது (எமன்ஹாத்திம்) அவனுடைய கையைப் பிடித்து எடுக்கலாமென் றெண்ணி அவனுடைய முகத்தைப் பார்க்கதில், அந் தமுக் மையித்துமுதமாக வெளுத்துப்போயும், கண்ணீர் கீழிறமாகக் கால்வைகள் குவிந்து மாம்போ லாகிவிட்டது. அப்போ நவனுடைய கோலத்தை எமன் ஹாத்திமானவா பார்த்துத் தம்முடைய மனதில் ஓ-ஓ-என்னமோசம் வந்ததென்று மனதில்லங்கிக் கண்ணீர் சொரிந்து மிதந்த விசனத்தோடே அழுதுகொண் டிருக்கையில், அந்தநிலமான து வெடித்தது. அப்போ தந்தவாஸ்பன், அதினுள்ளே நுழைந்து போய் விட்டான், உடனே, அந்திலம் சரியாக முடி நிலத்தோடேநில மாகிப் பழயபடி பசுமைநிற மாநிவிட்டது, இக்கோலத்தை யெல்லாம் (ஹாத்திமானவாபார்த்து) மிதந்த விசனப்பட்டுக் கண்ணீர் சொரிந்து கீழே புரண்டு புரண்டு அழுது (ஹக்குசுபுதான கடத்தாலிவினிடம்) சித்திதாஷ்குருனாத் தொழுதுகொண்டு தம்முடைய மனது, இந்த லோகத்தின் வாழ்க்கையானது பொய்யானதென்றும், கண்ணுலே பார்க்கிற வஸ்துகளெல்லாம் அழிந்துபோகிறதே யல்லாமல், நமது எதாக மாட்டாதென்றுமெண்ணி நாம்வந்த (கோழை நிராவென்று) சங்கதி நன்றாகத் தெரியவந்தது, இனிநாமில்கிடம் விட்டு உருக்க ிவண்டியதென்று அவ்விடத்தைவிட்டுத் திரும்பி, அன்றையதினமெல் லாம் நடந்துபோய்ப் பார்த்தாற் கோட்டையையும், அந்தக்கங்கையையும் காணப்படாமல், ஆண்டவனோ இங்கே காணப்பட்ட கோட்டை

எங்கே போய்விட்டது, அந்நிலைக்குடிக் கிழும், மற்றவஸ்துகளு மெங் கே தெய்யாகப் போய் விட்டதென்று மெண்ணி விசனப் பட்டுத் கொண்டுவந்ததி லேழுநாள் வரையிலும் அன்னுரை யல்லாமல் நடக்கச் சக்தியற்றது. தம்முடைய மனதைப் பார்த்துச் சொன்ன தாவது யாதெனில்.

தேவ, (ஹாத்திமே) புண்ணுடைய மவுத்தானது இவ்விடம் கொண் டெவந்தது, ஒருவருமுள்ளைக் கப்பிடாமல் வந்தபடியால், இப்போது அந்தக்கோட்டையையும், மலையையும், அந்தப்பிட்டணத்தையும் காணு மல்லின்று ஆயாசப்பட்டுக்கொண் டிருக்கிறாய், இந்த ஆயாசத்தை ஆன் டிவன்தான் தீர்ப்பான், இனி நாமிகங்கே யிருந் தென்னசெய்கிறதென் னாய், அவ்விடம்விட்டெழுந்து வழிதெரிமாறிக்கொண்டு வரும்போது, ஒரு சமுத்திரம் தோற்றக்கண்டு, கல்லது, இப்பாதையைப் பார்க்கலா மென்றந்தச் சமுத்திரக்கரை யோரம்போய்ச் சேர்த்தார், சேர்த் ததைப் பார்த்தான், அங்கு அலைகளையும், அங்கு இரச்சலையும், அங்கு குமுறலையும் கண்டாரேதவிச யாதொரு கரையையும் காணவில்லை, அந்தது ஸ்வயிருத் த் மனவருத் தமடைந்துகின்று கொண்டு ஆண்டவனே இந்தச் சமுத்தி ரத்தைவிட்டு மென்னை அப்புறப்படுந்துவது சீயே யல்லாமல் வேறெ னக்கு ஆராய் யாரு மில்லையென்று மனங் கலங்கி சித்திம போது னக்கு ஒரு படவானது தாமிருக்கும் பந்த மாகத் தமத் தெதிரிலே வாக் ஒரு படவானது தாமிருக்கும் பந்த மாகத் தமத் தெதிரிலே வாக் கண்டு, இதையாரோ ஒருவன் றட்டிக்கொண்டு வந்திருனென் றென் னிக்கொண் டிருக்கையில், அந்தப்படிவானது, கரையோரமாகவந்த னின்றது, அதைப்பார்த்தால், அங்கிலே யாதொருவரையும் காணவில்லை.

அப்போது, (ஹாத்திமானவா) மிதந்ததுச்சரியப்பட்டு ஆண்ட வனிடமாகச் சக்கங்கெய்தி, அந்தப் படவின்மேலே லேறிக்கொண்டு அங்கிலே பாரக்கும்போது அங்கேசேரார் தங்கள் சுருட்டப்பட்டி மூலை யி வித்தக்கண்டு தமக்குமிருந்தபடியும், இளைப்புமாக இருப்பதால், அந் தத்தவந்தாச் சுருட்டையெடுத்துகிரித்தப்பார்த்தார், அதிலொன்றுறட்டி யும், கொஞ்சம் பொரித்தமீனாள் சுடச்சுட இருக்கக்கண்டு தம்முடைய மனத்தி லெண்ணின தாவது, யாதெனில், இந்தப் படவாகாள் தன்னுணவுக்காக வைத்திருக்கிற அபோலேகோர்துகின்ற தா, கால்,

நாம், அன்னியர் சொத்தைப் புசிக்கும் கூடாதென் திவ்வித நெண்ணிச்
கொண் டிருக்கையில், ஒருமினனது சமுத்திரத்தி லிருந்துதனது தலை
வையுயர்ந்தி (ஹாத்திமைப்பார்த்து)ஒகே,(ஹாத்திமே)இந்தறொட்டி
யும், பொறித்த மீன மும்முடைய ரிஸக்காக இருக்கும், ஆகலால்
யாதொரு தடங்கலு மில்லாமல்நீர்புசித்துக்கொள்ளும் யாதொரு கல்
மிசமு மனதி லெண்ணுதிரென்றுசொல்லிவிட்டுச்,சமுத்திரத்தில் மூழ்
கிப்போய்விட்டது, இந்தக் காரணத்தை (ஹாத்திமானவாசண்டு) சந்
தோஷ மடைந்து, அந்தறொட்டியையும், பெரிந்தமீனையும் புசித்தார்.

புசித்துத் தண்ணீருங் குடித்து ஆண்டவனை நினைத்துச், சித்திபூ
ஷைக்கருஞ்ச் செய்தார், செய்தவுடனே ஒரு பெரிய காற்றானதுவந்
து அந்தப்படவை இரண்டு மூன்று நாளைக்குள் அக்கரை கொண்டு
போய்விட்டது,அப்போது (ஹாத்திமானவர்) ஆண்டவனைப் புகழ்ந்து
கொண்டு அந்தப் படவிலிருந்து கீழிறங்கி மனதிலெண்ணினார், இப்
போது, நமக்கு யாதொரு வழியுந் தெரியாது, எந்த இடத்திற் போய்
அந்த வாஸிபனுடைய சங்கதி எவ்விதமாகச் சொல்லலாமென்று(எழு
நாள்) இரவும் பகலுமாக நடந்துபோய்ப் பார்த்தால், அவ்விடத்தில்,
ஒரு வழியாவது, வெளிச்சமாவது, தீன்பண்டமாவது, தண்ணீராவது,
இன்னும் யாதொருவஸ்துவாவது கண்ணில்லை ஆனால், உட்காரலா
மென்றாலும், ஒருமரத்து நிழலாவதுஇல்லை, இவ்விதமிங்கே நிழலென்
டையே பெண் நெங்கேபோய்ப் பார்த்தாலும் அவ்விடங்களுள்ளாம்
காலாகமான வனாந்திரமா யிருக்கிறதே தவிர வேறில்லை, இவ்விதம்,
சபாத துந்தர்களுடைய மனஇஞ்சற்போல் இடஞ்சலாகிய பாலை
வனத்திற் போய் (ஹாத்திமானவர்) சிங்கிக்கொண்டதினே தமக்குப்
பசியும், இளைப்பு மிகுதமுண்டாகி வருத்தப்பட்டு ஆண்டவனை நினைத்
து, யாறப்பு நீயே யெனக்குத் துணையென்று மனதைக் தெரிவிசெய்
து, அனேகவிதமான வருத்தங்களை யெடுத்துக்கொண்டு நடந்துபோ
கையில், மிகு தொலைதூரத்தில் ஒரு மலையானது மெம்பப் பெரிதாக
வும், உயரமாகவும் கண்ணுக்குத் தோற்றிற்று, அம்மலையை நோக்கி
இரவும் பகலுமாக நடந்து மூன்று நாளைக்குப் பிறகு, அது எருநூற்
போய்ச் சேர்ந்து, அம் மலையினுடைய கற்களி லெதை யெடுத்துத்
பார்த்தபோதிலும் அதின்கீழிருந்து இந்த மோடிக் கொண்டிருந்த
துகண்டு,

அதுனால் (ஹாத்திமானவர்)மனவருத்தமடைந்து இவ்விடத்தில்
யாதொருவாயுங் காணாமே, அப்படி யானாயவது கண்டாலும்
இதினுடைய சங்கதியைக்கேட்டநியலாமேயென்று திடீராக அந்த
மலையின்பேரி லேறிப் (பணிரண்டுநாள்) நடந்துபோய்ப்பார்க்குமிடத்
தில், அங்கே யொரு விஸ்தாரமான மயிதான மிருந்தது, என்றாலும்,
அவ்விடத்திலுள்ள மண் முதலாகிய ஜீவராசிகளும், நாத்கால் ஜீவராசி
களும், பறவை பக்குஷாரங்களும், மரம், புற்பூண்டு முதலிய எல்லா
வஸ்துக்களும் இந்தத்தம்போ லொரோ செகப்பாகவே யிருந்தன.

அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) தமது லிளைப்பையும், பசித்
தாக்கத்தையும் கூடப் பாராமல் அங்கே நின்றும் இருகாதவழி நடந்து
போய் அவ்விடத்திற் பார்த்தால், ஒரு சமுத்திரம் இரத்தத்தினால்
நிறைந்திருக்கவும், அதிலிருக்கப்பட்ட மச்சமுதலாகிய வஸ்துக்களால்
லையும் இரத்தத்தாற் செய்ததுபோ லிருக்கவுங்கண்டு(ஹாத்திமானவர்)
மிகுந்த அச்சமடைந்து, ஆண்டவனே நானிந்தச் சமுத்திரத்தை விட்
டுங் கடந்தெவ்விதமாக அப்புறம்போவேனென் நெண்ணி, அந்தச்
சமுத்திரக்கரை யோரமாகநடந்து இறங்கிப் போகும்படியான துறை
பையப்பார்த்தால், ஓர் துறையு மகப்படாமற் துன்பப் பட்டுக்கொண்டு
போகும்போது, பசிகேரிட்டாற் கவிவர்க்கங்களைப்பொகிச்
சிறுதாம், தாடித்துக்குத் தம்பிடத்தி லிருக்கிற மொகளுவை வாயிற்
போட்டுக் கன்னத்தி லடைக்கிக்கொள்ளுகிறதாமாக அந்தச் சமுத்தி
ரக்கரை யோரத்தி லோர்மாதம் நடந்துபோய்ப் பார்த்தார், பார்த்தா
லுமென்ன, முன்னிருந்த இரத்தத் தடலல்லாமல் வேறொரு பூமியில்
லை, மேலும், நாத்கால்ஜீவன், பறவை பக்குஷாரம்,புற்பூண்டு மரமுத
லிய வஸ்துகள் யாதொன்றுமில்லை, இவ்விதமிருப்பதுகண்டு (ஹாத்தி
மானவர்), மிகுந்த விசுனப்பட்டுத் தமது மனதிற்குச் சொல்லுகிறதா
வது யாதெனில்.

ஒகே, (ஹாத்திமே) நீ இந்த ஒருமாதம்வரையில் வெகு வருத்த
முட, துன்பமு மெடுத்துக்கொண்டு நடந்தாயே, அப்படி நடந்தும்
யாதொன்றும் காணப்படவில்லையே, ஆனால், நீ இவ்விதமாக (ய) வரு
ஷம் வரையில் நடந்தபோதிலும் இரத்தத்தின் சமுத்திர மல்லாமல்
வேறொன்றையும் காணமாட்டாய், என்றாலும், ஆண்டவனுடைய வல்

ஒமே, (திராத்திரமே) தி அண்டைய கடிசக்கா தி இங்கிதமானோ
 டு செய்யலில்லே, ஒருவனுக்கு அகலேண்டி யிவ்வளவு பாடுபட்டுத்
 கொண்டு இவ்விடம் வந்திருக்கிறார், ஆகையால் அவ்வுடைய பாட்
 டெகாவது ஆண்டை அதுவிளியுமா, அதுவடைய வேண்டிய நிலை
 வேற்ற வேண்டிமென்று, ஆண்டவனின் நிலைத்தும் கண்ணின் கித்திப்
 பல்பல் விதமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபோது, எதோபோர்
 பிழம்பாடபாடி வந்துவிட சமுத்திரத்தில் நின்றுப் வருகின்றதைப்
 பார்த்து யோசித்தால், இந்தேதோபோர் நித்த வந்துவருக இருக்கும்
 அல்லது, ஒரு பெரிய பாசமாக இருக்குமென் மெண்ணிக்கொண்டிரு
 கையில், அது, கனாயருக்கின்றபோது பார்த்தாலோர் கம்பலா
 இருத்தது, அதுகண்டிடவே (திராத்திரமாவா) ஆண்டவனாகியோர்
 விதிநா ஒருநாளுக் கொழுது, அக்கப்பலி லேறிப்பார்த்ததில், மூன்று

[illegible]

இந்தச் சமுத்திரத்தில் நின்றும் தங்கிவிட வேண்டுமென்றால், செந்திரச் சேட்டுக்கொண்டு நிற்பதேபோது, கொய்பாக வோர் சந்திரம் (ஹாத்திமுடைய) நாடில் விழுந்தது, அல்கெவ்விக் மெனில், ஹோ, (ஹாத்திமே) நீர், அச்சப்படாமற் றையியமாக இச் சமுத்திரத்தில் இறங்கி நடத்தால் நிலத்தில் நடக்கிற பாவனைபோலாகுமென்று. இச் சந்திரம் தேட்டவுடனே (ஹாத்திம்) ஆண்டவனே யுள்ளே நம்பினேனென்று அச்சமுத்திரத்தி லேறங்க நிலத்தில் நடந்து போகிறதுபோலே யாதொரு குற்றமுமில்லாமல் நடந்து அச்சகைபோய்ச் சேர்ந்தார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) சிலநாள் நடந்து போகும்போது அங்கோர் சமுத்திர மிவருக் கெதிரிலே காணப்பட்டது, அதைப் பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷிப்படைந்தார், என்றாலும், பசித்தாக மிச்சமாக இருந்தபடியால் அந்தச் சமுத்திரத்தி னருகாமையிற் சேர்ந்து, அங்கிடத்திற் பார்த்தார், பார்க்கும்போது, அதிவூண்டய வேரத்திற் கண்டதுக்கடங்காத ஆணிமுத்துகள் கோழிமுட்டைப் பிர்மானமாகக் கிடந்தன, அவைகளை ஹோரிவு கண்டன முழிக்கக் கூடாமையிற் சந்தன, அவைகளுக்கு வில் இவ்வளவென்று மறிக் யாராலும் கூடாமையிற் சந்தன, இவ்வித மிருப்பதால், (ஹாத்திமானவர்) அவைகளை விசைக்கொண்டு (10-20) முத்துகளை யெடுக்க வெண்ணக்கொள்ளையில் அந்த இரண்டு தேவுகள் சொன்னசொற்கள் நிறைவுண்ட மனம் பயந்து அவைகளைத் தொடாமல் விலகினார், பின்னர், அந்தக் கலாயோரத்தி லேருந்து அதிவூண்டய தண்ணீரைப் பார்த்தால், வெண்ணையான பால் நிறம்போலவும், ருசிகேதலைப் போலவு மிருந்தன.

அப்போது தனக்குப் பசித்தாக மிச்சமாக இருந்தபடியால், அப்பகிதணியும் வளையில், அந்தத் தண்ணீரைக் கையாலெடுத் தெடுத்த வயிறு நிறையப் புசித்துப், பின்னர், இதைக்கடந்து எவ்விதமாகப் போவேமென்று விசனப்பட்டு நிற்கிற போதில், ஒரு மனுடன் வந்து (ஹாத்திமைத்துக்கிப் பறந்துகொண்டபோய் அப்புறம் வீட்டு விட்டுக் கொய்பாக மறைந்து விட்டார், பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடத்திலிருந்து முன்னால் நடந்து போகிறபோது வெகுதொலை யிலேவாவெரிச்சம் காணப்பட்டது, அல்கெவ்விக்மெனில், தாற்றிற் மேலாகப் பெண்ணுஞ்செந்திர வோர் சிம்மாசனம்போற் பாகாசித்துக் கொண்டு இருந்தது, அதைப் பார்த்துக்கொண்டே டொருபுறம் நடந்து

போய் அதி னருகிற் சேர்ந்தார், சேர்ந்து பார்க்கும்போது, பொன் மலையானது வானந்தையளாவிக் கொண் டிருந்தது கண்டு (ஹாத்தி மானவர்) அதின்மே லேறிப் பார்க்கவேண்டு மென்றுயோசித்துமனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு அம்மலையிலேறிப்பார்க்கையில், அவ்விடத்திலுள்ள மாங்கள், புழ்ப்புண்டிகள் முகவிய மற்றங்குள்ள வண்டுக் கொல்லாம், பொன்னுகையே யிருந்தன, இவ்விதம், எதைப்பார்த்தாலும், பொன்னுகையே யிருப்பதைக்கண்டு (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த ஆச்சரியமாக இன்னமகிலென்ன ஆச்சரியமிருக்கிறது, அதையும் பார்க்க வாமென் றெண்ணி முன்னேக்கி (முன்னு) நாள் நடந்துபோய்ப் பார்த்தால், அங்கோர் பெரிய மயிரானங் காணப்பட்டது, அதி னிலமெல்லாம் பொன்னிறமாய் ஓசரிவெருந்தி னிருந்தது.

அவ்வப்பார்த்து (ஹாத்திமானவர்) நிகுந்த ஆச்சரியமாய் இன்னும் கொஞ்ச மப்புறம்போய் பார்க்கையில், அங்கோர் பெரிய வில்லா னுமன மலையானது பொன்னுருக்கடி இரத்தினிகளாலிழைக்கப்பட்டிருந்தது, இவ்விதமான மஹா னருகிலே (ஹாத்திமானவர்) போய்ப் முடியாது, இவ்விதமான மஹா னருகிலே (ஹாத்திமானவர்) போய்ப் பார்த்ததில், அந்த மலையிலுடைய வாசற்படிக்க் கருவு திறந்திருக்கக் கண்ட, அதி னுள்ளே நுழைந்துபோய்ப் பார்த்ததில், அங்கோர்தோட் டமானது காணப்பட்டது, அதி னுள்ளே கணக்கில்லாதபொன் மரங் களும், பொன் புட்பந்தளும்இன்று நிவ்விதமென்று சொல்லக்கூடாமையான அவைகளின் புட்பம், இலை, காய்பிஞ்சுக் கொல்லாம் நவரத் தினங்களை யு மிருந்தன, இன்னும், எங்கிடங்ககிற பார்த்தாலும் அவ்விடத்திலுள்ள மாங்க் கொல்லாம், அவ்வித வர்ணமாகவே யிருந்தன, அவைகளுடைய பிரகாச வெளி யெதிர்த்துப் பார்க்குங் கண்ணெவி யைக் கசக்கசெய்தது இந்த ஆச்சரியங்களை (ஹாத்திமானவர்) பார்த்து மிகுந்த அதிசயமாக ஆண்டவனே யுன்னுடைய தாரண முனக்கெதிரி யுமென்று மனம் துரித்தி அனேகவிதமாக ஆண்டவனைப் புகழ்ந்து போற்றிக்கொண்டு, அந்தக் கனிவர்க்கங்களை, கின்னளாமென்றுயார்

தினாகுறிபோய் ஒருகனியைப் பறித்துத் தின்றார், அநினுடையருயி
யும், வாசனையு மிவ்விதமென்று சொல்லக் கூடாமையா யிருந்தது,
அவைமனைப் பசி நிரும்படியாகப் பறித்துப் பறித்து வயிறு நிறை
யப் புசித்தார், புசித்த வுடனே தன்னை மறந்து சுத்துமாறிக் கீழே
விழுந்து கிடந்தார்.

பிரான், (ஹாத்திமானவர்) கொஞ்சநேரம் பொறுத் துடவி
துஷாரூண்டா யெழுந்து பார்க்கையில், அவ்விடத்தி லோர் குளமிருப்
பதைக்கண்டு அந்தக் குளத்தி னருகிற்சென்று பார்க்கையில், அந்தக்
தண்ணீர் பாலிலும் வெண்மைபாக இருந்தது, அதைக் குடித்தார்
தேனிலும், அதிக ருசியாக இருந்தது, இவ்விதமான குளக்கவையி
லிருந்து (ஹாத்திமானவர்) தமது மனதில், இவ்வித வலங்காசிடான
தோட்டம் யாருடையதாயிருக்கும், என்மானவன் யாராயிருப்பான்,
இதையாசிடம் கேட்கலாமென்று யோசித்துப் பெரிய எண்ணமிட்டுக்
கொண்டிருக்கும்போது, அங்கே, சிறிது பரிக் கூட்டங்கள் மிகுந்த
அழகுபொருத்திய மின்னற் கொடிபோலச் சந்திரனாக் கொப்பான
நீரேகக் கொள்ளாத மாணிக்கம், முத்தாற் பலபல நகைக ளளவிந்
தொலிவிபொருத்திய வுதிப்புரகு முடித்துக்கொண்டிருந்த அலங்
காசமாக வந்துகொண்டு (ஹாத்திமானவரைக்) கண்டு குஞ்சுரிப்புச் சிறித்
துக்கொண்டு ஹைரூனாகி, (ஹாத்திமானவரைக்.)

ஒருகே, (ஆண்டவர்களை) நீ யாராக இருக்கும், எவ்விடத்தி லிருந்
து இந்தத் தோட்டத்தினுள்ளே வந்தாயென்றுகேட்டார்கள், இவ்வி
த மவர்கள் கேட்கிற கேள்வியி னலங்காசத்தைப் பார்த்தால், முத்
துகையையும், இந்தின ராசிகளையும் கவந்து இதைக்கின்றதுபோ லிருந்
தன, அதை (ஹாத்திமானவர்) பார்த்துக் கண் கொள்ளாத பூரிப்புட
னே ஆண்டவனை நோத்து என்னுடைய ஆண்டவனே நீஇருக்கப்பெண்
கனாயென்னுடைய தையாலே செய்தாய், இந்த அழகையுந் வடிவை
யும், பிரகாசத்தையுந் உன்னுடைய சூதமத்தால் இயற்களுக்குக்
கொடுத்தாய் என்று புரமுத்தவந்தவிய, அந்தப் பெண் தனாக் கண்ட

போதே (மணிக்காஜரில்பேட்டி) என்றபெண்ணை, நோத்து அவளு
மிவர்களைப் போலவே அழகா யிருக்கிறாள், ஆண்டவனே பெண்ணை
யவனோடு சுறுக்கிற் சேர்த்து அவளுடைய முகத்தை நான் பார்க்க
கூடியதகியெய்வென்றமென்றெண்ணிக்கொண்டப்பரிசுனைப்பாந்து.

ஒருகே, ஆண்டவனுடைய படைப்பி லுள்ளவர்களை நோக்கி என்
னொன் மெனக்கு நிகழ்ததைச் சொல்லவேண்டம், அதனோடு, இந்தத்
தோட்டத்தினுடைய பாத்துஷா இன்னொன்றும் சொல்லவேண்டு
மென்றுகேட்டார். அப்போது, அந்தப் பரிசு (பரிசுவுஷல்) என்பவனுடைய
இந்தத் தோட்டமும், இந்த மஹாலும் (பரிசுவுஷல்) என்பவனுடைய
தாமிருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தப்பரியான
வன் வந்து சேர்த்தான், அவனைப்பார்த்தவுடனே (ஹாத்திமானவர்)
தன்னைமற்றது சுத்துமாறி நிலத்தில் விழுந்துவிட்டார். அப்போதவன்
(ஹாத்திமானவர்) தலைமாட்டில்வந்து தின்றுகொண்டு, எடா - நீயா
(ஹாத்திமானவர்) உணர் வின்றிச் சுத்து
மென்று கேட்டதற்கு (ஹாத்திமானவர்) உணர் வின்றிச் சுத்து
மாறிக்கிடப்பதால், அவன் கேள்விக்குச் சலாபுகொடுக்கவில்லை, அதை
யறிந்தவன், தன் பக்கத்திற் பார்த்து, அவ்விட மிருக்கப்பட்டவர்களை
நீங்கள் சுறுக்கிலே பணிநீர் கொண்டுவந்து இவனுடைய முகத்திற்
மெலியுங்கொண்டு சொன்னார்.

அதுகேட்டு, ஒரு பரியானவ னோடிப்போய் ஒரு (குளப்புஷா
வைக் கொண்டுவந்து இரத்தினமிழைத்த பணிநீர்ச் செம்பில் விட்டு
(ஹாத்திமானவர்) முகத்திற் மெலிந்தான், உடனே அவர் மயக்கம்
தெளிந் திழைந்திருந்தார், அப்போது (பரிசுவுஷல் என்பவன்) நவ
ரத்தினமிழைத்த செம்பைச் சந்திப்போ யிருந்து (ஹாத்திமானவர்) ஒரு
நாற்காவி ரத்தின மிழைத்ததாகக் கொண்டுவந்து போட்டார்கள்
அப்படியே, தாதிப்பெண்கள் நாற்காவிக்கொண்டுவந்து போட்டார்கள்
அதினமேல் (ஹாத்திமானவரைக்) ஒருகே, அழகும், வடிவுமுள்ள வாஷி
யானவன் (ஹாத்திமானவரைக்) ஒருகே, அழகும், வடிவுமுள்ள வாஷி
யானவன் (ஹாத்திமானவரைக்) ஒருகே, அழகும், வடிவுமுள்ள வாஷி
யானவன் (ஹாத்திமானவரைக்) ஒருகே, அழகும், வடிவுமுள்ள வாஷி

என்னவெனையாக என்னவென்கொண்டு வந்திருக்கிறாய், எங்கே போகப் போகிறாயென்று கேட்டான், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்த எஜமான் பரிசையப்பார்த்துத், தம்முடைய சங்கடங்களை யெல்லாம் ஆதிமுதல் அந்தம் வரையிலே சொல்லிப் பின்னர், இந்தத் தோட்டமும், இது விருக்கிற மஹாலும் யாருடையதென்றும், இந்த மலையினுடைய பேசென்னவென்றும் கேட்டார்.

அதற்குப் பரிசையவர் (ஹாத்திமானப்பார்த்து) இந்த மலையினுடைய (கோணேஜின் என்றதாயிருக்கும்) இந்தத் தோட்டமும், மஹாலும் (ஹாத்திமான பரிசையவுடையதாயிருக்கும்) அந்த பாத்தாஷாவுடைய பென் (ஆஷா) மென்றபேருள்ளவனாயிருக்கும், நான்குப் பெண்ணுடைய தோழிகளிடொருத்தியாயிருக்கும், ஆளு செல்லுடைய முறை நாளைமாயிருக்கும், அவளாகு விருப்பவளும் நானாயிருப்பேன், இந்தத்தோட்டமும், மஹாலும் (கோணேஜாபு) என்றமலைபைச் சேர்ந்ததாயிருக்கும், அந்த மலையினுடையவுடையகடைசியாயிருக்கும், தொலையில் தெரிந்ததே அஃகவனுடைய தோட்டையாயிருக்குமென்று சொல்லிப், பின்ன வன் (சு) நாள் வரையில் (ஹாத்திமானவருக்குப்) பலபல விதமான அன்னமுதலிய உபகாரத்தங்களும், கவிவர்க்கங்களமுதலிய விவகாரமான வஸ்துகளும் புசித்துச் சந்தோஷங்கொள்ளும்படியாய் விருந்துகொடுத்து (இத்தானாள்) (ஹாத்திமானப்பார்த்து) ஒகே, வாலியனை நீரிவ்விடமிருந்தத் தகுந்தகல்ல, ஆனால், இனிமே இவ்விடம் விட்டுப்பறப்பட்டுப்போறது நல்லா யிருக்குமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அவ்விடமாக வந்தவனுக்குப் பெற்றுக் கொண்டு, காடுகள், மலைகளோடும் நடந்துபோய் (மலிப) நாளைக்குப் பின்னர், அந்த மலையினிடம் திறங்கி யெகோ வொரு வஞ்சிகையான காட்டிற் போய்ச் சேர்ந்து பார்க்கும்போது, அவ்விடத்திற் போய்விறமாக வொர் சமுத்திரம் தோற்றிற்று, அதிலிருந் விவர்போய்ப் பார்க்கச்சே அது பொன்னுருக்கிய கோப்போ விருத்தது, அது பெரிய அலைகளடித்துக் கொண்டிம், வானத்தை யளவிக் கொண்டு விருத்திதது.

இவ்விதமான சமுத்திரத்தை (ஹாத்திமானவர்) பார்த்தவுடனேயிருந்த விவரமாக அங்குக்களையி விருந்துமொன்றி தமது மனதில், காமித் தச் சமுத்திரத்தைவிட்டு மப்புற மெவ்விதமாகப் போவோ மென்றிருக்கையிலே கொப்பாச வோர் பொன் படகு எதிரில் வரக்கண்டிமிருந்த சந்தோஷமடைந்தார், அப்போது அந்தப்படவு கனாயோசம் வந்து பின்றறுடனே யிவர் ஆண்டவனை ஷங்குச் செய்துகொண்டறிவேறினார், ஏறினபோ தங்கே போர் தட்டிற் கடச்சட (ஹாலுவா) சோப்பி யிருக்கக்கண்டார். கண்டபோது, தமக்கு மிருந்த இகாப்பும், பசியுமாயிருந்தபடியால், அந்த (ஹாலுவாவை) வயிறுநிறையப் புசித்திப், பின்னர், அச்சமுத்திரத்தின் தண்ணீர் கொஞ்சம் குடிக்கலாமென் மென் மென்னினதில், ஒருபோசனைவந்து முன்ன வைவள்ளியாளதுபோலே இப்போது வாயையிட்டால், அதுபொன்னுகிப் போய் விடுமோ வென்று பயந்து தண்ணீர்குடிக்காம விருத்த, தம்மிடத்திலிருந்த ஒருகட்டோருவை மெடுத்துக்கொண்டு கொஞ்சம் தண்ணீரை மொண்டு தம்முடைய தாகத் திருப்படியாகக் குடிக்கலாமென் மென்னிப், பின்னரு பித்தத் தண்ணீரைக் குடித்தா லென்ன பழுது வருமோ வென்று யோசிந்து, அன்னாற்றுகொண்டு அந்தத் தண்ணீரில், நானுதளி கொண்டலிற் படும்படிக்கு விட்டுக்கொண்டு பார்த்தால், அந்தத் தட்டோராவும், நான்கு முன் பஸ்துகளும் பொன்னுகி விட்டன.

பின்ன சவ்விடத்திலின்று (ஹாத்திம்) பரியானமாக ஆண்டவனைப் சோற்றிப் புகழ்த்துகொண்டு இவரும் பகலுமாக நடந்து (நாற்பாநாள்) அந்தகா யோரம்போய்நின்று ஆண்டவனுடைய பெருமையான குதறத்தின் வேடிக்கைகளைக் கினைத்து (உ)றக்கு ஆத்துக்கு மானை கொழுது (எ) நாள்வரையில் நடந்து தம்மனதில், நம்முடைய ஆப்சிசுதும் இவ்விதமான வேடிக்கைகளைப் பார்த்தது மிஷைக், கேட்டதும், இயேயென்று முன்னால் நடந்து (எட்டாம்) நாள் சுத்தக் கல்லால் சிறைத்திருக்கிற பெரிய விஸ்தாரமான மைதானத்திற்

போய்ச் சேர்த்தார், அந்தக் கல்லுக்களின்மேல் நாலடிவைத்து நடக்கக் கூடாமையாகிவிட்டது, அங்கேனென்றால், அந்தக் கல்லுகளெல்லாம் நெருப்பிற்போட்டுக் காய்ச்சியிருக்கவிட்டதுபோலிருக்கின்றன.

இவ்விதமான கல்லுகளிற் கொஞ்சதூரம் நடந்து போகலாமென்று நாலடி பெட்டிவைத்து முன்னால் நடந்தால், இவ்வால் நடக்கப் பதற்குத் தடையாகியபோய் அவ்விடத்தி னுட்கார்ந்துவிட்டார், அந்த வெப்பத்தால் இவருக்கு நாவிலுந்து நொண்டையும், உதமும் வறழ்ந்து திரோகமெல்லாம் அனலெழும்பிப் பற்றிப் பதைபதைத்துத் தமொத்தித் தன்னிடத்திலிருந்து மொகறவை பெடுத்து வாயிற்போட்டுக் கொண்டார். அதிலு் செப்போதையும்போ லொரு குணமும் காணவில்லை, அப்போதத்தி மொகறவை வாயில்கின்றெடுத்துக் கோபத்தால் நெற்றியிலிட்டார், அப்போ திவர் எப்படி யானாலானிற், தன்னிலிருந்து மீளக் கணையிற் பிடித்துப் போட்டா லெவ்விதமாகத் துள்ளாமோ அதுபோற் பதைபதைத்துத் துடித்துக்கொண்டு ஆண்டவனையென்னை இப்பேர்ப்பட்ட அகப்பாட்டில் அகப்படச்செய்யுவதைத் தாயே, ஆனால், துளியாவிலிருந்து இப்பேர்ப்பட்ட துன்பமடைவதைப் பார்க்கிலும், இப்போது நீ என்னுடைய வயிறை வாங்கிக் கொண்டால் மிகவும் நன்மைபாக இருக்குமென்றெண்ணி, அனேக விதமாகப் புலம்பியழுது தன்னைமறந்து சுத்துமாரி மையித்தைப்போலே மண்ணி நிறமாநி நாவு மடங்கிப் பற்கிட்டுக்கொண்ட வேளையில், முன்னால் அந்தக் குளத்தி லிருந்துவந்து இரத்தினங்களைக் கொண்டுபோகக் கூடாதென்று சொன்ன இரண்டு தேவுகளும் வந்து (ஊத்திம்) கிடங்கிறைப்பார்த்து மனவருத்தமடைந்து அவனாமடியிலே தாக்கெவதற்குக்கொண்டு தங்கனிடத்திலிருந்து ஷர்புத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இவருடைய வாயில்கிட்டார்கள், அந்தக் குளிர்ச்சியானஷர்புத்தானது நாவிற்பட்டவுடனே (ஊத்திமானவர்) மயக்கம் தெளிந்து கண்ணைத்திறந்துபார்த்தார், பார்க்கச்சே முன்னாற்கண்ட தேவிகுளவர்களுமிருக்கக் கண்டு மிகுந்த வாழ்த்தல்வாழ்த்தி இந்த வேளையில் நீங்களைக்குப் பெரிய வுபகாரஞ் செய்திகள், ஆனால் இப்போது நான் எந்தவழி போகவேண்டும், இந்தச் சூடான வெப்ப இவ்விடத்தில் இவ்விதமாக இருக்கிற காணமென்ன வென்றுகேட்டார்.

அப்போதத்த தேவுகள் (ஊத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வானிப்போது இந்தச் சூடான வெப்பமான லேதற்கு முன்னாற்கெருப்பினுடைய சமுத்திர மிருப்பதால் அதினுடைய சூடாயிருக்கும், அதை நீர் கடத்திப்போனால் ஆண்டவனுடைய குகறத்தினு லுக்குமுடைய தேசம் திபாய்டுசாலாம், ஆனால், எங்களுமக்கு வழிவாங்கிக்க யெங்களுக்குத்தரவுமில்லை, அங்கேங்கள் வேலையுமில்லை, என்றாலும், எங்களை வகவேண்டிய வுபகார மித்த நெருப்பானது கூடாமற் குளிர்ச்சியாக இருக்கும்படிக்குச் செய்வலாமென்றுசொன்னார்கள். அதுகேட்டு(ஊத்திமானவர்) அத்தேவுகளைப்பார்த்து நீங்களைக்கு நன்மைசெய்ய வேண்டியதைத் தடங்கலில்லாமற் செய்யலாம், அது (ஐத்திம்) (ஐத்திம்) நன்மைபாகவும், இருவாளுகவு மிருக்கும், தம்முள்ளுவி வியப்போகா தின்று சொன்னார், அப்போ தத்த இரண்டு தேவுகளும் போகித்து (ஊத்திமுக்கு) ஒருமொகறவைக் கொடுத்தது, ஒகே, வானிப்போது இவ்விடத்துக்கு முன்பாக நெருப்பினுடைய சமுத்திர மிருக்கிறபடியால் அவ்விடம்போனால் நீர், இந்த மொகறவை வாயில் வைத்துக்கொண்டால், அந்த நெருப்பின்கு மெல்லாம் என்னொன்றுச் செய்வமாட்டாது, குளிர்ச்சியாக இருக்கும், அப்பறம்போனவுடனே இந்த மொகறவை கொடுத்த மறக்கூறல் வாயிலிருந்தெடுத் தெறித்து விடுமென்று அறிவுக், தைவியமுஞ் கொள்ளிவிட்டு அத்தேவுகள் சொப்பாகப் போய் விட்டனர்.

அப்போது (ஊத்திமானவர்) அன்றிரவுவல்லாம் அவ்விடத்திற் பங்கியிருந்த, விடிந்தசின்னம், அந்த மொகறவை வாயிற்போட்டுக் கொண்டு நடந்தார், முன்னாதினத்திற்குப் பின்னர், நெருப்பினுடைய அலைகள் எதிராலேவந்தது, அதைப்பார்த்தவுடனே இவர் அச்சப்பட்ட ஆண்டவனே இந்த அக்கவிலையைக் கடந்துபோக நீவுதனசெய்யவல்ல அவினைப் புரந்ததுகொண்டு நடந்து அந்தச் சமுத்திரத்தின் கரையிற்போய்ச் சேர்த்துபார்த்தும்போது, அந்தநெருப்பினுடைய அலைகளானது வானத்தைவளாவிக்கொண்டபோவதையும், வருவதையும், பார்த்துவிட வானத்தைவளும், பூமியையும் கீழ்மேலாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது, சொப்பாக ஒருகப்பலானது கணையோரத்திலுந்து

ஒதுங்கித்தொடர்ச்சி ஆண்டவனே மிகுந்த புகழ் போற்றிப்புகழ்
தம்முடையமனத்தில் நாம் பார்த்தும், தெரிந்தும் இந்த கெடுப்பின்
சுழற்சியின் நம்முடைய நிகழ்ச்சைப்போலான சரிவன்முறையில்
நாளைகளெல்லாம் இதுவரை வேறுவழி தெரியவில்லையே, என்
விதத்திலும் ஆண்டவனாக் குதவிரைவான அலுவலையை நாம்
போல்கடக்கும் எதுவந்தபோதிலும் அதற்கு நாம் சம்பந்தம்
விருக்கவேண்டுமென்று மனதைக் கெட்டப் படுத்திக்கொண்டு விதி
யப்போல் நடக்கட்டுமென் தொன்னி அந்தக் கப்பலிலேறி அவ்
விஷயத்திலே நோக்கி மொகருவை வாய் வடக்கிட்டுக்கொண்டு பார்
கும்போது குதந்தாக அங்கப்பள்ளைத் தட்டில் குதமாவும், தோ
மை சொட்டிப்போய் இறந்திருக்கின்றது, அவைத் தட்டிலே இருந்து
வைத்து வாயிற் சிறைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கச்சே, அங்கப்பள்ளை
து மிகுந்த வேதமாய் போகிறதை யிவர் பார்த்து மிகுந்த பய
மடைந்து கண்ணைக் கெட்டதாக முடிந் குப்புறப் படுத்துக்கொண்
டிருந்தார்.

அப்போது கண்ணின் தன்னிலை திறந்துபோய்க் கடந்தெறிந்
ததில், உயிரான அடவின் டோடுகொண்டிருக்கிறது, உடனே
கண்ணைப் பலமாக முடிக்கொண்டார், இப்படிப்பட்ட டோடுகொண்ட
தில், அங்கப்பள்ளை மத்தியில் ஒருசுழலி வகப்பட்டுக்கொண்டு பம்
பம் சுற்றுகொண்டிருக்கிறது. அப்போது (ஹாத்திமான்வர்)
தம்முடைய மனதிலே சந்தேகமில்லாமல் காரித்தச் சுழற்சியில்
முழுவி விடுவோமென்று அனியாவின் ஆணையையெல்லாமல் ஒதுத்து
விட்டு ஆண்டவனே நீயேயென்று நினைத்து சிறிதளவில் விழுந்து
கிடந்தார். இவ்விதம் மூன்றுகால்களில் அந்தச் சுழற்சியை வகப்
படுத்தி தோன்றி ஆண்டவன் கிருபையால் அக்கரைப்போய்க் தோணி
சேர்த்து வின்றவுடனே (ஹாத்திமான்வர்) கண்ணைத் திறந்து பார்
கும்போது தோணியிலே இருக்கிற யிறங்கப் பார்த்துப்போது, அந்தச்
சுழற்சியிலும், அந்தத் தோணியும் உடனே வகப்போய்க் தோணி
போய்விட்டன.

மீனார் (ஹாத்திமான்வர்) மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டு ஆண்டவ
னே, இவ்விதம் வன்னுடைய வந்தமையென்று நினைத்து அப்பறம்
போய்க் போது ஒரு அகோசமான காமனாப்பட்டது அப்போ
தத் மொகருவை வாய்க்கருக்கெறித்து அவிடத்தி லெறித்துவிட்டு
கடக்க கொஞ்சம் பாசையைத் தொலைத்துப்போய், அவிடத்தைப்
பார்த்ததில், அது, எமனுடைய என்னைப்போய் காணப்பட்ட
தால், உடனே ஆண்டவனாகித்தான் சர்வவல்லமையுமுள்ள (ஹா
த்திமான்வர்) யாகுபாயே யுன்னுடைய கிருபையால் கெண்டி
தேசத்திற் கொண்டு வந்து சேர்த்தாயென்று மிகுந்தமாய் போற்றி
புகழ்ந்துகொண்டு அவ்விடமிடமிட முன்னாலே கொஞ்சதுவந்தோரும்
தோதோர் வர் காணப்பட்டது, அந்த ஜனாரணங்கிப் புகழ்போது
அவ்விடத்தி லொருவர் வேளாண்மை செய்துகொண் டிருந்தான்,
அவனைப்பார்த்த இவர், ஒகே, மனுடனே இவ் தெந்தேசம் யாகு
பையது, இவ்விதமையே சொன்னவென்று கேட்டார்.

அந்தவாசம், மனுமொழி சொல்லாமல் (ஹாத்திமான்வர்) முகத்
தை யுற்றுற்றுப் பார்த்தான். அப்போதுவரை (ஹாத்திமான்வர்)
ஒகே, மனுடனே நான் கேட்கின்றமொழிக் குத்தாடி மொடாமல், என்
முதத்தை யெல்லாம் வந்துப் பார்த்திருப்பென்று கேட்டார், அந்த
கவன் (ஹாத்திமான்வார்த்து) ஒகே, வாப்பனே இந்தத் தேசமான
து எமதேசமா யிருக்கும், இந்தத் தேசத்தை யிப்போ தானாக
நவர் (தை) என்னும் பெயருடைய பரிந்துஷாவா யிருக்கும், அவர்
குமான் (ஹாத்திமான்வார்த்துக்கு) அவர் இந்தத் தேசத்தைவிட்
டுப்போய் (எ) வருஷமொருமுறை இவ்விடத்திலே (மனிதர் ஜனின்
போஷ) இவ்விடம்வந்தான், அவ்வாறென்கொஞ்சம் சேதி இங்குள்ளவர்
களுக்கும் (தை) பரிந்துஷாவுக்குத் தெரியவந்தது, அதிலிருந்து அவ
ரின்பபக்கம் மிகுந்திருக்கொண்டு தெரியாமல், அவருடைய தாய்க்கப்
பண்புத்துக்கள் மிகுந்த அன்புத்தை யடைந்துகொண் டிருக்கிறார்
கள். மனும், அவர்க்குப்போய் (தை) மனனுடைய தேட்டத்தால் மிகு
தமாக மகிழ்ந்து விவாதி யந்தாரைப் போனது, தந்தம்.

பரிமாசனத்துக்கும், ஆன்மிகஞக்கும் வேறொருவரு மில்லையே யென்று பெரிய விசனத்தோடும் இரவுப்பாது மிதவே விசாரமாக இருக்கிறார், அதற்குள் (மலிகாஜாஜின்போல்) என்பவன் யிருந்த விபாதிபா யிருக்கிறார், அந்நிலை முக்கியமாக அவன் சொல்லுகிறார் (ஹாத்திமுடைய) முகத்தைப்பார்த்து இறந்துபோலேனென்று ஆனால், ஒருவேளை யவ ரிவ்விடம்வருமளவும் அவன் பிழைப்பானே, அல்லது, இறந்து போவானோ தெரியாது, அவளுடைய சங்கதி இவ் விதமாக இருக்கிறதென்று சொன்னான்.

அதனோடு (ஹாத்திமானவர்) அம்மனாடனைப் பார்த்து, ஒகே, மனுடனே நான் (ஹாத்திமானவரை) கொஞ்சநாளைக்கு முன் பெயி ரிற் கண்டேன், ஆண்டவன் இருபையால் அவர்களை சவுக்கியமாகவே யிருக்கிறார், அவ ரென்னோடும், கீழ்க்கண் எமல்கொசும் போகிறவரை னால் என்னுடைய பக்கமாகப் பெரிதோர்கள் இறியோர் களுக்கெல் லாம் துடிசலாம் சொல்லுங்களைன்று சொல்லி யிருக்கிறார், ஆனால், எ னிப்போது அங்கே போவதற்கு அரத்தற்பமாக இருப்பதால் நானொரு அலுவலாகப் போகிறேன், அந்த வேலைவாறுபடுத்துப் பின் னால் அவருடைய தாய்க்கப்பன் மற்றவர்களைக்காண்டு அவருடைய சங்கதிகளைத் தெரியப்படுத்துவேன், இப்போ தென்போடு மிருத்ததாக மாக இருப்பதால் கொஞ்சக் தண்ணீர் கொடுத்தால் கூறுகி லென் தாகக் திருமென்று சொன்னார், உடனே அந்தமனுடன் ஒருசெம்பிற் பாடும், ஒருசெம்பில் மோரு மெடுத்துக்கொண்டுவிட்டுக்கொடுத்தான், அவன் (ஹாத்திமானவர்) வாங்கித் தமது நாகத் தீரப் புதித்தார்.

புதித்து, ஆண்டவனைக் கூட்கொண்ட வல்லபத்திற் கெல்லாம் வல்லபத்தை யுடையவனே என்னை யென் சிமையிற் கொண்டுவந்து சேர்த்துப் பாலும், மோரும் சந்தோஷமாக நான் குடிக்கவைத்தாயே யுன்குதே யெல்லாப் புதரும், புதழ்ச்சியுமென்று வாழ்க்கிப் போற் றிக்கொண்டு அந்த மனுடனாருக்கு சொல்லிக்கொண்டெழுந்திருந்து (ஹாத்திமானவரை) பட்டணத்தின் பாதையைப் பிடித்துத்

கொண்டு கடந்து கொஞ் நாளைக்குப் பின்னர், அப்பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்த வுடனே ஹாத்திமைக் கண்டதான் (ஹசன்பானேயின்) இட் டாகப்போய்த் தெரிவித்தார்கள், தீபதிபாதவன் தன்னிடத்தில் வந் து சொன்னவர்களைப்பார்த்து, ஹாத்திமைத் தன்னிடத்திற் கழைத் துவருமாடிக்குத் தரவு செய்தான், அதுபோல வர்க ளனைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள், அதுகண்டு (ஹசன்பானே) வெண்பவன் ஹாத் திமை யுட்காரும்படிக்கு இரத்தினிகளா விழைந்த நாகாவி கொண் டெவந்துபோடுகின்றனவே யிருக்கச்செய்து தாயுமிருந்து கவிற் பது தாவை விட்டுக்கொண்டு (ஹாத்திமைப் பார்த்து)

ஒகே, வல்லமைசாலையே, ஆன்பிள்ளைக்கிங்கமே யுட்கோயெல் லாபி பெருமையும் தரும், ஆனப்போது (கோலோதிதாவுடைய) சந்திக்காயும், அநிலாகசியத்தையு மெனக் கதயச் சொல்லவேண்டு மென்று தேட்டான், அப்போது ஹாத்திமானவர் (ஹசன்பானே) வைப்பார்த்துத் தாம்போய் அகப்பட்ட பரிகையெல்லாம், ஆதிமுத லத்தவையிலும் விபாதிபாமாக எல்லாச் சங்கதிகளையும் தெரியச் சொன்னார், அச்சொற்களை (ஹசன்பானே) கேட்டு மிருத்த ஆச்சரியப் பட்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) தீரிப்போது சொன்ன விசனங்களைக் காம் சரியாக இருந்தென ஆனால், அவ்விடத்திலுடைய அடைமான லாம் சரியாக இருந்தென ஆனால், அப்போதெனக்கு நிச்சயப் படு மெனாவது காலக்குக் காண்பித்தால் அப்போதெனக்கு நிச்சயப் படு மென்று சொன்னார், அதனோடு (ஹாத்திமானவர்) தாம்போனவிடத் திலிருந்துங் கொண்டுவந்த அடையாளங்களாவன. (க—வது) தம் முடைய கைகத்தைக் காண்பித்து, ஒகே, பெண்ணே நானொரு சமுத்திரத்திற் கொஞ்சக் தண்ணீரைக் கையா கெடுத்தேன், அதனா லித்தத் தண்ணீரையு வெள்ளியாய்ப் போய்விட்டது, பின்ன ரோர்நான் ஒருகுளத்திற் போய் அந்தத் தண்ணீரையெடுத்துக் கை கால் கழுவி னேன், அதனா லெப்போதும்போலே கையாக நகமாத்திரம் வெள்ளி ரென், அதனா லெப்போதும்போலே கையாக நகமாத்திரம் வெள்ளி ராயிருந்துவிட்டது (உ—வது) ஐயின், என்ற சமுத்திரத்தின் தண் ணீரை என்னுடைய நான்கு முன்பற்கள் பொன்னாகி விட்டதென்று நம்முடைய பற்களைக் காண்பித்தார் (க—வது) அந்தத் தேவுகள் கொடுத்த முன்று விதமான இரத்தினங்களையும் காண்பித்தார்.

இங்ஙனம் அநித்யபங்கி (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த சுந்தோ
ஷத்துடனே ஆச்சரியப்பட்டு (ஹாத்திமுக்கு) முன்பாக விதனிமர்
ன புலாவதனும், பலபல விதமான கனிவந்தங்களும் மிட்டனதென
சுதனும் கொண்டுவந்து வைத்து மிகுந்த வுபகாசையோடும் (ஹாத்தி
மானவரைப்பார்த்து) நீரிவைகளை வாய்வகுறாப் புசிப்பென்று சொன்
னார், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) கானிவைகளைப் புதிக்க மாட்டேன்
என்னோடு மிவைகளை அனுப்பினேன், கார்வான் ஸுறுவி விருக்கு முனி
ஷாரும், நானும் கலந்து புசிப்போமென்று சொல்லி (ஹாத்திமானவர்
விடமாக) ஹாத்திமானவர் குத்தடிவு பெற்றுக்கொண்டு கார்வான்ஸுறு
வுக்குப்போய் முனிர்ஷாமைக்கண்டு சங்கதிக்கையெல்லாம் தெரியப்
படுத்தினிதம்பேரில், முனிர்ஷாம் (ஹாத்திமுடைய) வல்லமைமைய
யும், பட்டபாடுகளையும் கேட்டு, அவரை மிகுந்த வாய்த்துப்போற்
தி எனக்காக நீ ரிவ்விதமான துன்பத்தை பெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்,
இதற்காக நான் தங்களுக்குக்கென்ன பதம் செய்யப்போகிறேன், ஆண்ட
வன் தான் தங்களுக்கு வேண்டிய நன்மைமையையும், துன்பத்தையும்,
ஹயாந்தையும் கொடுப்பானென்று சொன்னார், மின்னர் (ஹாத்திமானவர்)
அனுப்பிய பதார்த்தங்களை இருவரு மனம்கிழங்கொருப் புதித்துச் சந்
தோஷமாகக் கார்வான்ஸுறுவில் ஹாத்திமானவர் (உ-க-) கானிருந்து
தலைமுழுது வேறே யுரிப் புதித்திக்கொண்டு ஹாத்திமானவர் விடமாகப்
போனார்.

அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) வேலைக்காரர்கள் எஜமாட்டி-
யினிடம்போய் (ஹாத்திமானவர்) வந்தாசென்று தெரியப்படுத்தினார்
கன், உடனே (ஹாத்திமானவர்) முன்போலே பொன்னுக்கானிப்போட்டு
(ஹாத்திமானவர்) அதிலிருந்துச் செய்து பழக்களை கடுவில்க்கிக்கொண்
டு தானுமிருந்தான், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அவர்களோடும், ஒகே,
ஹாத்திமானவரே (ஆறுவது) கவானின் விபரத்தை, எனக்குத் தெரி
வித்தால் நான் எனது அநித்யவருவேனென்று சொன்னார், இச்சொல்லை
(ஹாத்திமானவரே கேட்டு) ஹாத்திமானவரே என்னிடமாக ஒரு முத்திரை
செய்து, அப்போல்வேறேயொன்றுமாய்விடாமல் பண்ணிக்கொண்டார்.

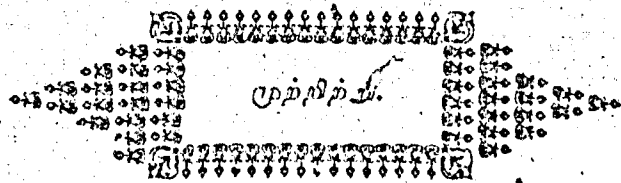
அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்த
முத்திரை பெனக்குக் காட்டித் தாழ் பார்த்துக்கொண்டு, அதுகப்போ
லெனக்கு கொண்டு வருவேனென்று சொன்னார், உடனே யவன்
கண்ணிடத்திலிருந்து முத்திரைக் கொண்டுவர்த்தெய்து காட்டித்தான்.

அவன் (ஹாத்திமானவர்) பார்த்ததில் ஓர் பெரிய கோழிமுத்
டைப் பிரமாணமா யிருந்தது, அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்
னோடும், இத்த முத்திரைப்பார்த்தேன், ஆனால், இதை பென்னிடம்
கொடுத்தால் கலைதப்பெல்லையானம்பார்த்துக்கொண்டுவருவேனென்று
யு சொன்னார், அதுகேட்டு, (ஹாத்திமானவர்) அந்த முத்திரைப்போல்
பென்னியாலோர் முத்துச் செய்து கொடுத்தான், அவன் (ஹாத்திமானவர்)
வாங்கிக்கொண்டு கார்வான்ஸுறுவில்வந்து (முனிர்ஷாமுக்கு)
அந்த பென்னிமுத்தை காண்பித்துச் சொன்னதாவது (ஹாத்திமானவர்)
இவ்வளவு பிரமாணமுள்ள முத்திரைக் கேட்கிறேன், கானிதுபோ வுள்ள
முத்திரை என்னுடைய ஆழிமும் பார்த்ததுமில்லை, கேட்டதில்லை,
ஆனால், ஆண்டவ னறிவான், இம்மாதிரி முத்திரை எந்தச் சமுத்திரத்
தில், எந்த இடத்தில் இருக்கிறதோவென்று சொன்னார், அதுகேட்டு,
(முனிர்ஷாம்) (ஹாத்திமானவர்) பார்த்தான்.

ஒகே, என்னிடம் தவிர வேறு இத்த முத்திரை எங்கிடத்திற்
பிறக்கின்றதோ, அந்த இத்த முத்திரை எங்கிடத்திற் கொண்டுவருவான்
கவமா யிருக்குமென்று சொன்னார், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அவனைப்
பார்த்து அப்பறக் கேட்கவேண்டிய கிடத்தியில்லை, என்னுடைய ஆண்
டவன் என்ன யங்கிடத்திற் கொண்டுவருவான் சேர்ப்பான், மேலும்,
இதற்கு இத்த முத்திரை எங்கிடத்திற் கொண்டுவருவான் சேர்ப்பான், மேலும்,
கேரிட்டே, அவனைக் கொல்லும் ஆண்டவன் விலக்கிக் காப்பாற்ற
விட்டால், அதுபோலே, இப்போதும், காப்பாற்றுவானென்று சொன்னார்
கிப்பட்டு இருக்கிறேன், ஆனால், எவ்விதத்திலும் கானக்கச் சமுத்திரத்
தில் கிடக்கப் போவேன், ஆண்டவ னறிவானதைப்போலொன்ற
முத்திரைக் கொண்டுவருவான் (கவக்கின்றான்) என்று ஆண்டவன்

வடய எண்ணத்தினால், அவ்வால்மால் வேறொருவனா நாணம்
விலகியென்று சொன்னார், அது கேட்டு, (முன்நீட்டாம்) மிகுந்த சந்தேகி
மடைந்து (ஹாத்திமுடைய) வறுநிலையும், தாரியத்தையும், வல்லமை
யையுமெச்சிக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து, என்னுணைவனே, நீ மிகுந்
துன்பமெல்லா மெடுத்துவந் திருப்பதால், இவ்விடத்திற் சிவநாரிஞ்சு
உடம்பைச் சவுக்கியப் படுத்திக்கொண்டு புறப்பட்டால் நல்லாக இருந்
துமென்று சொன்னார், அது கேட்டு, (ஹாத்திம்) அவரைப்பார்த்து,
ஒகே, என்னுணைவனே பெய்விதத்திலும் அந்த வேலையை நான் செய்
யவேணுமே யல்லாமல் வேலில்லை, ஆதையால், இவ்விடத்திற் சவுக்கி
யத்தைப் பார்த்தால், எவ்விதமாகக் கூடுதலாகும், தாமஷப் படுத்தி
னால் என்ன பலனென்று தைரியஞ்சொல்லிப்பின்ன ரவரிட முத்திர
வு பெற்றுக்கொண்டு அந்த முத்திர விசாரித்தவராகப் போயினார்.

ஐந்தாவது சுவால்

முற்றிற்.

ஆறுவது சுவால்.

ஹாத்திமானவர் பிரயாணஞ்செய்து

கோழிமுட்டைப் பிரமாண

முள்ள வோர் முந்தைக்

கொண்டு வந்த

வரலாறு.

கவி-விருத்தம்.

பெறு துயர்திருப் பெண்ணைச் பாடுவது
விரும்பு விளங்கிய விந்தையின் நாதிசொல்
மாறு மதியின் வரைந்து வினாவும்
ஆறும் சுவாலை யழகுற வோதுவாம்.

இதன் பொருள்:

செல்லத்தில் மிகுந்த அழகிய பெண்ணை (ஹசன்பானேவென்
பவன்) தெளிவோடு மெந்தக் காரியங்களையும் பெருமைபாடு நடாத்த
தாம் வினாத்தையுடைய தாதிபானவனின் சொல்லை மறக்காமற் புக்
தியோடு மெழுகி வைத்துக்கொண்டு தன்னை விவாகஞ்செய்ய விரும்
பி வருபவர்க்கிடத்தில் வினாவும் (ஆறுவது) சுவாலைச் சொல்லு
கின்றாம்.

ரரித்திரவரனம்.

மகாத்தியையும், அநிலையமுடைய (ஹாத்திமானவர்) ஷாடேஷ
புத்திரனும் பட்டணத்தை விட்டுப் பிரயாணமாகி (இ-க) காதல
மித்திரமாய்போய், அங்கே ஸ்ரீரங்கல்லின்மே லுட்கார்த்துகொண்டு
மிகவும் விசுவாச மளமயர்ந்து ஆண்டவனைத் தியானித்து, என்னுண்
டவனே (ஹசன்பானே) கேட்டதுபோலே கோழிமுட்டைப் பிரமாண
முள்ள ஹத்தெனக்கு எந்தச் சமுத்திரத்திலிருந்த கப்பலிலோ தெரிய
இதிலேயே, ஆறிலும், உன்னுடைய கிருபை யுதவியால் அந்தமுத் தகப்
படுமே, விவாகப்பட்டாமற் போகாதென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்
டிருக்கும்போது பொழுது கழிந்தது.

அதுகேட்டு, ஆண்பதிவையானது பெண் பறவையைப்பார்த்து
 துளை, பெண்ணை நீ கிரிபேர்து சொன்னது எனக்குத் தெரியவந்தது;
 ஆனால், காண் வண்ணங்கொண்டிருந்தேன் இன்னருகிலுந் திரிந்தகாட்
 டில் வாசம்பண்ணிட்டு என் டிருக்கலாமென்று, அப்படியிருக்க, நீ இப்
 படிச் சொல்வதால், இன்றைக்குப்பொழுதுவரையில் நடிப்பேன் நம்முடைய
 சீமைக்குப்போகலாம் நீ கிரிந்தகொண்டே நிச்சயமாக வெண்ணி
 கொண்டு ஒருபழிதை வளையிவந்தகூடா இருவென்று சொன்னது,
 அதுகேட்டுப் பெண் பறவையானது ஆண் பறவையைப்பார்த்து,
 துளை, பெண்ணுடைய கிரிபுமுள்ள பிராணநாயகர், அப்படியே யும்
 சொல்லிப்போலே கூடமா இருக்கிறேன்; இதோ இவ்விடத்திற்குமே
 வந்ததுக்கூர்ந்து கொண் டிருக்கிற மனுடன் யார், இவனின் அகேச
 மான காட்டிலே, கையைக் குவித்துக்கொண்டு மிகுந்த விசைகொடு
 மிருந்த காசனமென்னவென்று சொப்தது. அந்தரு, ஆண் பறவை
 யானது, அப்பெண் பறவையைப்பார்த்து, துளை, பெண்ணை நீ வறிய
 மனுடைய, இவ்விடமென்னுடைய பார்த்துநா (நா) பெண்பவருடைய
 குமாரன், (காந்திம்) இவசை மிகுந்த வபகாரியனாய், அதுவந்த
 மது முன்னோர்கள் நமக்குப்பேசித் திருந்த முகம்மது நபியார்
 கையும்க்கவித் திருந்தவன், இப்போ திவசை மிகுந்தவனாய்

அதுகேட்டு, இந்த (அரத்தினான்) மிகுந்த வருத்தமடைந்து
(முனிவராம்) ஏற்புவிடப் பார்த்து, தம், மனத்தினே நீ படுகிறபாட
டைப்பார், தா வெளங்கு மிகுந்த வருத்தமாக இருக்கிறதானபால்
உன்னுடைய கருத்தின்படித்து இன் வன் இருபைப்பால் நீ விநா
வேற்றுவேனென்று சொன்னான், அந்தகாதலெனடி இப்பேர்ப்பட்ட
அனேக விருத்தங்களுக்கும் அன்புக்குண்டு மெடுத்தென்கொண்டு அந்தக்
கூடுகேடையில் இக்கூடிய வரைக்கும் (இந்த) கூயல் முடித்து விட்
டார், இப்போது (ஆழ்ந்து) வான் முடிப்பதற்கு முடிப்பட்ட கோய
ணமாக இருக்கும், அதுவுமே நீ முத்துக்காகவேண்டி இந்தப் பேதை
யானவன் இத்தகரத்தின்கேழிற் பெண்ணை எண்ணமெல்லா மெண்ணிக்
கொண்டிருக்கான், அந்த எண்ண மெய்வி மெய்கில் நீ வெள்கே
டெய்வென்கொண்டு, அந்த முகத்தென்கேயிற் குமென்றும், கங்குக்
கெயிராக யானவன் இப்போது கடக்கென்கொண்டும், கேட்கி முட்டைப்
புட்டையா முள்ளு முட்டை கங்கு அகலி வகப்படுமா யென்றும், இவ்வித

போலே நிறைவேற்றுவார், மேலும், யாராவது அந்த முட்டிக்குப் பின் சங்கதியைத் தெரிவித்தால் அவர் அந்த முட்டிக்கும், கஸ்திபதின்மீதும் அவர் செய்கிறுக்கிற பிரதிக் களைப்படி கொடுப்பார். இவ்வுத்தரணம் மலர் யிருக்கும்.

இப்போது நான் சொன்ன விஷயத்தை மெல்ல மெல்லப் போகாமல் மனதிலே கெட்டியாக நினைப்பதற்குச் சிவன்மேலும், மேலும் (மீதேயாக்கலைமான்) நம்முடைய வாக்கில்வந்துரை கொடுப்போதும், நவிரமாட்டார், ஆலால், எவ்விதத்திலும் அங்குலாபு, பெண்ணைக் கழியானஞ்செய்து கொடுப்பாரென்றது, அதுதான்மீது பெண்ணைப்போர்த்து ஆண்டபடி, நல்லது, நம்முடைய திறன்களையே எவ்விதமாகக் கொடுக்கப் படுகின்றனவோ, அப்போது அடனே, பெண்பட்டியானது தன்னிறைவு வந்தபடியிதது, அதிசயின்று மயிர்க் குதிர்த்துவிட்டது, அதுகண்டு முற்பட்ட பறவைகள் சோல்க்கெட்டிருந்த (வார்த்திமானவர்) மிருத்த சந்தோஷங்கொண்டு அந்தப் பறவைகளையெல்லாம் புறக்கிவைத்துக்கொண்டார்.

பின்னர், பெண்பட்டியானது ஆண்பட்டியைப் போர்த்து, இவ்வித வேலிக்காக வந்ததை நீயெவ்விதமாக அறிவாய், இவ்விதமான கதைகாரணங்களை யாபிடங்கேட்டபின்பு எவ்விதமாக நினைவு வைத்திருந்தா யென்று கேட்டதற்கு, ஆண்பட்டி பெண்பட்டியைப் போர்த்து, ஒகே, பெண்ணே நம்முடைய முன்னோர்கள், சீர்ப்பிமார்களை யபித்திருந்து அவர்களுடைய வாக்கில்வந்து கேட்டதில்த் அவர்கள் பூமியிற் கடைசியாய்ப்பிறக்கு முன்புமதுபட்டித்தனைத், தொட்டும் பிசைவத்த வாக்கியநகர்த்தகெட்டு அந்தமுட்டிமதுகத்தென்கவதது, திருத்ததினால், அவர்கள் பொருட்டால் ஆண்பட்டி நம்முடைய திறன்களையே ஆண்பட்டிகளுக்கெல்லா முனத்தது இன்னான் சரித்திரத்திற்செய்திக் காதிமுதல் கவனையிலுந் தெரிவிப்பான், அதுவேனக்கு முன்பின் னடக்கிறது தெரியும், இன்னும், அவர்கள் பேச்சு வந்ததைக் களைப் பேசுவார்களேபல்லாமல் மேலிலை பென்று பேசிக்கொண்டிருக்கையில் பொழுது விடிந்துவிட்டது, அப்போதற்கு மாத்கைட்டிமேல் புறப்பட்டுப் பட்டிகள் பறந்துபோய்விட்டன. பிறகு (ஹாத்திமானவர்) எழுந்துகின்று கொஞ்சு கோம்பொறுத்து அன்னம்மீட்டிப் பெய்யப்பட்டு (உக) நாங்கடர்ந்து போனபின்னர், ஒருவரின்

ஒரு மார்தின்து, பிவர் படுத்துக்கொண்டிருக்கையில் எத்தனை நேரம் இருக்கிறது, சீரியாதசெய்கின்றன, அங்கெதவ்விதமெனில் இவ்விதமானவனுடைய படைப்பி லுள்ளவர்களில் யாராவது இல்லையா என்னுடைய பிரியத்தைக்கேட்க என்றசத்தத்தை (ஹாத்திமானவர்கேட்டி) அம்முன்னர்நினைத்தி, ஒகே, (ஹாத்திமே) நீயும் ஆண்டவனுடைய படைப்பாயிருக்கிறாய், ஆகையால், உனக்குண்மையாக இருக்குமி நீ நேரத்தில்த் அவர்களுடைய செய்தியை யறிந்து அவர்களுந் குரவி யொத்தாசெய்யவேண்டியதென்றெண்ணி, அந்நிச்சயம் வருகின்ற சலத்தை நெருங்கிப்போய்நின்று பார்த்து, அதுகேட்கொருள்ளநி நிலத்திற் கிடந்து புரண்டு புரண்டு கால்களை புதறிக்கொண்டு பெருஞ்சாமாகக்கூப்பிட்டு முதுகொண்டு கிடந்தது.

அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) பிசைவமென்கவந்த நரியைப் போர்த்து, ஒகே, நரியே சிவ்விதமான கோலமாக எனமுக்குய் ஆண்டவனுடைய படைப்பிலேயார் கங்கெஞ்சுடையவர்க ளுள்ள இவ்வித மாகத் துங்கிக்கச் செய்தவர்க ளைதச்சொல்லென்றதுகேட்டார், அதற்கத்தக்குள்ளநரியானது (ஹாத்திமைப்போர்த்து) ஒகே, வாலிபனே யும் கு ஆண்டவனுடைய வுளியும், கிருபையு முண்டாகும், உம்முடைய தையிதத்தும், வல்லமையாகிய விசயத்துவந்துக்கும் நானென்ன லைமனசெல்லுவேன், இந்த வேலை வருத்தமும், துன்பமும் படும்படியான என்னுடையவந்திர், ஆனதால், என்னுடைய வருத்தத்தைப் போர்த்து என்னுடைய சங்கதிமேல் கேட்டீராக, அச்சங்கதி நென்ன வென்றால், ஒரு வேட்கைக்கொ ளென்னுடைய புருஷனையும், என் பின்பிசையம் பிறததுக்குமாண்டு போய்விட்டார், அப்படியானது, அவர்களைவிட்டுப் பிரித்தபடியி ல்லவ்விதம் விசனத்துடன் எழுந்துகொண்டெந் து, ஒகே, திற்போய்ப் பிரியது செய்துபோதிலும், என்னுடைய பிரியாதையறிந்து அந்நாபத்தையும், அருணையு மொருவரும் விவா ரிக்கவில்லை, அப்படியிருந்த.

இவ்விதமானமும்மையில்கிடத்தில் நான்பார்த்தேன், அதிலே நீர் மனவடையாக இருக்குகிறீர், நான் மிருகஜாதியாக இருக்குகிறேன், ஆனால், உம்முடைய ஜாதிக் குரவியெவ்விதென்றென்னது, அதுகேட்டு (ஹாத்திம) நரியைப்போர்த்து, ஒகே, நரியேயென்

னொன்றாகியும், அப்படி சீசொன் னிறு நன் னல்ல, ஏனெனின் இங்
கங் னொன்றாகிய செல்லோரு மொன்னுபயிற் றிற் றுந் தி
பேர் மெருதுபோதுருந் இரக்கமுள்ள செஞ்சிவன், சிவ
பேர் தருங்கலைப்போற் கெட்டி னான மனமுந் னவர்க்கும், சிலபேர்
விவேகமில்லாத மூடருமாக இருட்டி கல் அப்படி சீ செவனை செவன்
னுகே, ஆனல், நானுமனுடன்தான் என்னுந் தும், கஞ்செஞ்சுடையவனல்ல
ஆருக்கு மிரக்கப்பட்டவனே யல்லாமல் மெய்யி னுண் டயால், உன்னு
டைய புருஷனாயும், பிள்ளைகளாயும், எவன் கொண்டுபோயிருக்கிறார்
மெய்யாகச் சொல்லென்றுகேட்டார், அப்பேர்தத்தக் குள்ளநரியான்
து (ஹத்திமைப்பார்த்து) இவ்விடத்திலிருந்து (எ) போக தூறு
நிலோர் ணமிருக்கிறது, அநிலோர் வேட்டைக்கார னிருக்கிறான், அந்
தச் சாதிக்கெட்டமுட்பாருக்கு இதுவே தொழிலாக இருக்கிறது
அனந்தன், அப்பேர்தத்தக் குள்ளநரியான், பெய்களை பெய்வித்தும்,
மாறுபாடுசெய்து பிடித்துக்கொண்டே போகிறான், அநிவி, அவனுக்
கென்ன பல்வகைடக்குமோ தெரியவில்லை, மேலுமவன், ஆண்டவ
னுடைய கோபப் பார்வையிலிருந்து அச்ச மண்டியில்லை இன்னும்
அந்தப் பொல்லாதபாவி கடுகனவு மிரக்கமில்லாதவ னுக்கு மிருக்கிற
வென்று சொன்னது.

அதுகேட்டு (ஹத்திமுனவன்) அந்தக் குள்ளநரியைப் பார்த்து,
ஒகே, நரியே குருடன் மரத்திலின்று நின்றுக்கிற பாண்டியோ
லே அந்தக் குருடன் இத்தப்பாவுக்குத் துடிக்காமல் விவதி, மான
கோலம்செய்தான், அவனுக்கு அதுகேட்டு பார்த்துக்கொண்டு, ஆயி
று மிட்டுரை பெரியகாரியமல்ல, அவனுக்குத் துடிக்கதை பெனக்
குக் காண்பிப்பாயின் சானவனிடப் போய், இவ்வவன் திருப்புகை
வன்னுடைய புருஷனாயும், பிள்ளைகளாயும், அவனிடத்தில் நின்றும்
மிடுமகிசெய்து அனக்குக் கொடுப்பேன், அப்படி அவன் கொட்டாவிட்
டான், அவர்களுக்குப் பதிலாக, அவ னென் னுடையயாவது கேட்டா
னும், நான் துடங்கலில்லாமற் கொடுத்தாவிடுவேன், ஆறு வித்தவேலை
ஆண்டவனுடைய பார்வையின் நடவிற விபாயமாக இருக்குகென்
து சொன்னார். அதுகேட்டு, நரியானது (ஹத்திமைப் பார்த்து) ஒகே,
பாலிபிசு நுடும்மேர்டும் நடப்பேன், ஆனால், ஒருவேளை சொந்த

யவன் துண்டு பிடித்துக்கொள்வானென்று அப்போது என்னுடைய கோல
மர்து முன்கூறு போக தூங்குக் குண்டான கோலம்போ லாநி
டில், அப்படி கொள்ளசெய்யவேண்டு என்று தென்னது, அதுகேட்டு
(ஹத்திமுனவன்) அந்தக் குள்ளநரியைப் பார்த்து, ஒகே, நரியே,
குரங்கின்சும் திடு, என்னோடு சொல்லென்று கேட்டார், அதற்கு நரி
சொல்லுகிற தென்கெனின்.

ஒருநாள், ஏனோயோ காட்டிற்போய் ஒருபள்ளத்திற்
குட்டி போட்டுக்கொண்டிருக்கச்சே, ஒருநாள் அந்தக்காட்டி லோர்
கேண்டென்று அந்தப்பள்ளத்தில் ஆண்குரங்கும், பெண்குரங்கும்,
பிள்ளைகளாக இருக்கிறதைப் பார்த்து அந்த ஆண்குரங்கையும்,
பிள்ளைகளையும், ஏனோயோ, சுருக்குப் போட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு
போய்து, அயிஸ்வரியன் ஈடமாக விந்துப்போட்டான். ஆனால்
தப் பெண்குரங்கானது மிகுந்த வல்லமையும், புத்திசாலியுமாக இருந்
தது, என்னாலும், கெட்டநால்ம் வரும்போதிலே புத்தி யுடொன்றுக்
கு மாகாமற் போய்விடும், என்பதுபோலே, அந்தப் பெண்குரங்கின்
புத்தி கல்பேதத்தினுற் கவைக் குதவாம லாகிக் தன்புருஷனாயும்,
பிள்ளைகளையும் விட்டுப் பிரிந்த பரிதாபத்தினாலே தன்னுடைய தலை
யை நனைத்து, கல்லிலும், மரங்களிலும் மோதிக்கொண்டு சிலநாள்
அன்னகார மி லாமற் திரிந்துகொண்டிருத் தோர்களை மிகுந்த மன
வருத்தப் பட்டிக்கொண்டு, அவ்விதமீன்றா ஈடமாகப்போய்ப் பிரி
யாதுசெய்தது, அப்போதவன், தன்னுடைய அழகையையும், வருத்
தத்தைப் பார்த்துத் தன்னு மகவுருத்த மடைந்து அதைப்பார்த்து,
குரங்கு யுள்ளே யிவ்வித ன விசனம் வருப்படிக்குச் செய்
தது குரங்குமே கேட்டான் கேட்கும், அங்கிருந்த வோர் மனு
தவ குரங்குமே கேட்டான் கேட்கும், இவ்விதமிருக்கிற இன்னான்
டன், அந்த ஜமீன்நாளைப் பார்த்து, இவ்விதமிருக்கிற இன்னான்
இதினுடைய புருஷனாயும், பிள்ளைகளாயும் பிடித்துக்கொண்டு போன
தை நான் பார்த்தேனென்று சொன்னான். அப்போது, அந்த ஜமீன்
தார் அம்மனுடையப்பார்த்து, இப்போது போய் இத்தப்பெண்குரங்
கினுடைய பிள்ளைகளையும், புருஷனையும் அவ்விதமாகக் கேட்டிவாங்கி
ஈடமாகக் கொடுத்திட்டு லாவென்றுசொன்னான்.

கேட்டு (ஹாத்திமானவர்) பெண்ணியைப்பார்த்து, நல்லது, சொன்னது தெரியவந்தது, அதற்குத் தகுந்த மருத் தெவ்விட மிருக்கிறது, அந்த இடத்தை யெனக்கு நீ சொல்வாயாகில், அதை நான் போய்த் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொன்னார், அப்போ தந்த நரியானது (ஹாத்திமோடும்) ஒகே, இரட்சகரே, இப்போது இதனுடைய நோய் தீர்த்துபோக வேண்டுமாயிற்று யிருள்ள மனுடனைக்கொண்டு, அவனுடைய இரத்தத்தைச் சுட்குடக் கொஞ்சம் அவனுடைய வாயிற் குடிப்பாட்டினு லவருடைய தூப்பலம் நீங்கி யுடனே சவுக்கியப் படுவா ரென்று சொன்னது, அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அந்தப் பெண்ணியைப்பார்த்து, அப்படி மனுட ரெனக்கென்னபகை செய்திருந்தீர்கள் ஒருபகையும் செய்யவில்லையே.

அப்படி யிருப்பதினால், மனுடனாக் கொல்ல என்மனம் ஹாரியாதே, மேலும், நைவானுடைய நன்மைக்காக மனுடனைக் கொண்டு அத்தப்பாவத்தை நான் சுமந்து கொள்வதைக்காண, இப்போது, என்னுடைய திரோகத்தின் இரத்தமானதை நான் கொடுக்கக்கூடும், ஆகையால், உனக்கென் சரிசத்தி லெந்த இடத்தின் இரத்தம் வேண்டுமோ அதை நான் கொடுப்பேனென்று சொன்னார். அப்போது, அந்தநைவானுள் நரி (ஹாத்திமைப்பார்த்து) எந்த இடத்தின் இரத்தமான போதிலும் பதுவாயிலைச் சுட்குட இருந்தாற்போதுமென்று சொன்னது, உடனே (ஹாத்திமானவர்) தம்முடைய அம்பின் கூட்டிலிருந்தோர் அம்பை யெடுத்துக்கொண்டு, ஒகே, பெண்ணியே, இப்போதுன்னுடைய புருஷனை யென்னிடமாகக் கொண்டுவரவேண்டும், அவனுக் கென் சத்த மெவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு குடிக்கட்டுமென்றும் சொன்னார், சொன்னபோ தந்தப் பெண்ணியோடு ஆணரியை அழைத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டது. விட்ட யுடனே (ஹாத்தி) பெண்ணியோடும் நீ இந்த இரத்தத்தை யெவ்வளவுமாயி லெவாயென்று கேட்டார், அதற்குப் பெண்ணியானது (ஹாத்திமைப்பார்த்துத்) தங்க ளிஷ்டம்போற் செய்யலாம் நானெவ்விறம் விடுவேன், எனக்கு விடத் தெரியாதென்று சொன்னது, அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) தம்முடைய இடதுகை நாய்பைப் பார்த்துத் தம்முடைய அம்பினுற் குத்தி அகில்கின்றும் வருகிற இரத்தத்தை அந்த நரியினுடைய வாயிலைவத் தன்மனம் கொண்ட வனாயிற்று

குடியென்றுசொன்னார், அப்போ தந்த ஆணரியானது தன்னுடைய வாயிலைவத்துத் தன் மனம்போலே வயிறுகிறைவப் புதித்தது, உடனே அந்த நரியினுடைய நோய்தீர்த்து பல்லவந்து எப்போதும்போதுள்ள நிரோகமாகி விட்டது.

பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) தம்முடைய கைக்குப் பட்டிகட்டிக் கொண்டு பெண்ணியைப்பார்த்து, ஒகே, பெண்ணியே இப்போதுன்மனம்போ லென்னே யுண்மை கொண்டாயாவென்று கேட்டார், அப்போது பெண்ணியும், ஆணரியும், அவைகளின் பிள்ளைகளும் (ஹாத்திமானவரை) அனேக விதமாக வாழ்த்திப்போற்றி, அவருடைய கையில் விழுந்து நின்றுகொண்டு, ஒகே (ஹாத்திமானவரே) இந்த லோகத்தி லுண்மைப்போ லெந்த மனுட னுண்டாகி யிருப்பானு, எங்களுடைய ஓசுத்தையும், சுட்டி கைப்பட்டுக் கிடந்ததையும் நீக்கி, ஆணரி னோடு தருணத்திற் சஞ்சிவிபோலே தமது திரோகத்தின் இரத்தத்தையும் கொடுத்தாயிற் மிளக்கெய்து காப்பாற்றிய வல்லமையே வல்லமை, இவ்விதம், நைவான் இடக்குச் செய்யப்பட்டவர்க ளுலகத்திற் பிறப்புராளனாவென்றுபுகழ்ந்து போற்றிப் பின்னர், அண்டவனே நோக்கி, எங்க ளாண்டவனே மனுடனான இந்த வாலிப ரெங்களுக்கு நுகளி மொத்தானை செய்ததெல்லா முனக்கே தெரிந்திருக்கலாம், நுகைய விடாநெக்கேபோனபோதினு முன்னுடைய வுதலையும், கிருகிய யிருந்த வேண்டுமென்று துஆக்கேட்டுப் பின்னர் (ஹாத்தியிடமாக) வுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு தாங்க ளிருக்குத் தலத்திற்குப் போய் விட்டார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடமவிட்டுப் புறப்பட்டுக் காடு வனாந்திரங்கலிற் போகிறபோது, பித்தாகமக்கேரிட்டால் அவ்விடத்தி லெந்த நாய்க்கரி, கீழங்குளைப் பறித்துத்தின் தமதுபசியை யாற்றி (கொண்டு மரையாடலுங்கலிலே களைமிலோடும் தண்ணீரைத் தாதுதற்குக் குடித்துக்கொண்டு நடக்கும்போது, கொஞ்ச நாளாக் குப் பின்னர், ஒரு அகோரமான ஓநூந்திரக் காட்டி கைப்பட்டார், அங்கே சூரியனுடைய கொரோமான வெப்பத்தாலே தண்ணீர் தாக மிகுதியாகித் தம்மாலே பொறுக்கக் கூடாதும, தண்ணீர் கிச்சாமலு யிருந்ததால், அந்த வனாந்திரத்தி லெங்குமோடிக் கிரிந்துஅலைகிறபோது, ஒரு குளத்திலே, கன்னிரானது, வெண்மையான, பனித்

கட்டிபோனவும் கொலை தூரத்திலே தோற்றக்கண்டு தம்முடைய தூதத்தின் கொடுமையால் மாண்போ லோடினை இன்னவையென்று சொல்லக்கூடாது இவ்வித மோடி யக்குறத்தி னருகிறபோய்ப் பார்த்தார், பார்த்ததில், அங்கே யாதொன்றுங் காணவில்லை. ஆனால் லொரு பெரிய வெண்மையான சர்ப்பமானது சிசிசிறி முர்ச்சைவிட்டுச் சுருண்டுகொண்டிருந்தது, அதைப்பார்த்து (ஹாத்திமானவர்) மெளனம் திரும்பிப் போகலாமென்று திரும்பும்போது, அந்தச் சர்ப்பமானது பெலத்த சர்ப்பமிட்டு, ஒகே, எமனிலுள்ள வாலைபோன இரும்பிக் கொண்டுபோகிற நீ ரிவ்விடத்துக்கு என்ன வேலையாக வந்தீரென்று கேட்டது.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த அச்சப்பட்டு அந்தச்சர்ப்பத்தைப் பார்த்து, ஒகே, சர்ப்பமே ஆனால் உன் உடம்பைப்பாதித்துள்ளவனான எனக்குக்குத் தண்ணீர் தாதுத்தான் மிகுந்த வருத்தமடைந்து கொலைதூரத்தில் நின்று தண்ணீர் பார்க்கும்போது, உன்னுடைய வெண்மையான நிறத்தைப் பார்த்துத் தண்ணீரே நெண்ணித் தாதுதீரத் குடிக்கலாமென்று இவ்விடத்திற்கு மிகுந்த லோட்டமாக லோடிவந்தேன், அப்படி வந்த விடத்தில் ஆண்டவனுடைய குதறத்தானைதப்பார்த்து நான் திரும்புகிறேனென்று சொன்னார், அப்போ தந்தச் சர்ப்பமானது (ஹாத்திமானவர்) ஒகே, வாலைபோ நீ யாதொன்றுக்கும் அச்சப்பட வேண்டியதில்லை யும் தூதவேண்டிய வளதெள்ள மென்னிடம் கிடைக்கே, ஆதலால், நீ ரென்னோடும் வாலேண்டுமென்று சொல்லி விவசியத்தினைக் கொண்டு பெருமுச்சுட்டுச் சிறிச் சிறிப் போகிறபோது (ஹாத்திமானவர்) கம்முடைய மனதில் இந்தச் சர்ப்பமானது நமக்கு நன்மொழிகளைச் சொல்லித் தன் கூடக் கட்டிக்கொண்டு போகிறதே, ஆனால், இது கொடுமையான ஜந்துவா யிருப்பதால், இதுகுடையசொல்லையெவ்விதம் நம்பி இதின் பின்புலே போகிறதென் தென்னிப் பின்புலம் மிவ்விடத்துக்குவது யாதெனில்.

நல்லது, நம்முடைய நசிபும், நலியெழுத்து மென்விடம் யிருக்கிறதோ அவ்விதமுடியும், ஆயினும், இந்தச் சர்ப்பத்தோடும்போய்ப் பார்க்கலாமென்று அதிலேயும் பின்னாலே மெள்ளமெள்ள அடிமெடுத்து வைத்துக்கொண்டு நடக்கச்சே, அந்தச் சர்ப்பமானது திரும்ப

பிப்பார்த்து(ஹாத்திமானவர்)ஒகே, வாலைபோன நீமனதில் யாதொன்றுக்கு மச்சப்படாம லென்னோடும் கூடத் துடர்ந்துவாருமென்றுசப்தித்துச் சொன்னது. அப்போது (ஹாத்திமானவர்) மனதைத் தெரியப் படுத்திக்கொண்டு அதின்கூடத் துடர்ந்து. நடந்து போகிறபோது, அவ்விடத்திலே (குலுலுலுன்னது) என்ற பூங்காவனமானது, சொர்க்கத்துக் கொப்பாக இருந்தது, அதைக் கண்டிப்பினோ (ஹாத்திமானவர்) விசுவம்செல்லார் தீர்த்து, அவர் மனமானது பூமலர்ந்ததுபோலே லொந்து அதிக சந்தோஷமாக மென்னினதாவது யாதெனில்.

நாமில்விதமுள்ள லோட்ட மெங்கும் பார்த்ததில்லையே,மேலும், நாம் பரிஜாதிகளுடைய சிமைமுதலிய அனேக தேசங்க லெல்லாம் போயிருக்கிறோம், எவ்விடத்திலும் இவ்விதமானதோட்டத்தைப்பார்க்கவில்லைபோய் மிகுந்த அச்சரிப்பிட்டுக்கொண்டு அப்புறம் போய்ப் பார்க்கிறபோதில், அங்கே யோர் மஹலானது இடக்கக்கண்டிப்பே, மேலும், அந்த மஹலில் விரிப்புகள் விரித்திருக்கிற சிறப்பு இவ்விதமென்று வர்ணிக்கக் கூடாது, இன்னும், அதுதுள்ளே யோர் சிமமாசனமிட்டு, அதிலே அனேக விதமான தலையணைகளும் போட்டிருந்தன, அனேகந், அவ்விடத்திலே ருளமு மிகுந்தது, அங்கு வந்ததருவி லொர் மென்மையான விரிப்பும் விரிந்திருந்தது, அவ்விடத்திலே, தப்பாமானது (ஹாத்திமானவர்) நீ ரிவ்விடத்திற்கு கொஞ்சநேர திரும்ப நான் வருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டுப்போய் அந்தச் சூரத்திலே விழுவதுவிட்டது, இவ்விதம் அந்தச் சர்ப்பம் குளத்தில் விழுந்ததின் பின்னர், கொஞ்ச நேரம் பொறுத்துச் சில பரிஜாதிகள் பெண்ணெண்ணென்கூசெய்த தட்டுகளில் நிறைய இரத்தினத்தினைத் தலையணை மெட்டுத்துக்கொண்டு அந்தக் குளத்தி லிருந்து புறப்பட்டு சிலவிரிவில்து, அங்கிருந்து (ஹாத்திமானவர்) சலாம் செய்து) தங்கள் கொண்டிலங்க தட்டுகளைத் தீர்ப்புள்ளனவே, வைத்து விட்டு விளாசுகள். அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பரிஜாதிகளைப்பார்த்து, ஒகே, துண்டிப்பதன் படைத்த படை பிதுள்ளவர்களே, நீங்கள் யாராயிருக்கு, மெய்யாகச் சொல்லுங்கொன்று கேட்டார்.

அதற்கவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நாங்களாகிறது உங்களை இவ்விடத்திற் கழைத்துக்கொண்டு வந்தவருடைய வேலைக் காரர்களாக இருக்கும். ஆனாலும் இந்த இனங்களை யெல்லாம் எங்க ளெங்கும்தான் தங்களுக்காக அனுப்பி யிருக்கிறார், ஆகையால்தான் தாங்க ளொப்பக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பரிஜாதிகளைப்பார்த்து இந்த வஸ்துகளெல்லாமெனக் கென்ன வேலைக் காரும், இவைகளை நாளைவிதமாக எடுப்பேன், மேலும் காவிலைவாசை ஆரிடமாகக் கொடுப்பேனென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதில், அக்குறத்தி லிருந்து இன்ன மானவர் பரிஜாதிகள் முன்போலே யெத்தையோ தட்டுக ளெடுத்துக்கொண்டு வந்து (ஹாத்திமிடமாக) வைத்தார்கள், அப்போதும் (ஹாத்திமானவர்) தட்டிக்கொண்டு வந்தவர்களைப்பார்த்து, இவைகளி லென்ன இருக்கிறதென்று கேட்டார், அதற்கவர்கள் (ஹாத்திமோடும்) உங்களுக்கு காவலேண்டி. யெங்க ளெங்குமான்னுப்பி யிருக்கிறார், இதை நீங்கள் கபுலச்செய்து திறந்து பாருங்கள் தெரியுமென்று சொன்னார்கள்.

சொன்னவர்களோடும் (ஹாத்திமானவர்) இதுவு மெனக்கு வேண்டிய திலையென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபோதில், முன்போலே யில் பரிஜாதிகள் இரத்தினத்தி லிழைந்த விலைமதிக்கக் கூடிய தட்டிகளில் (ஹாத்திமோடும்) மேகவாண முள்ளதால் முடிக்க கொண்டு அக்கு ளத்திலிருந்து புறப்பட்டு (ஹாத்திமுக்கு) முன்பாகப் பிசாண்டுவந்து வைத்துக் கலாம்செய்து நின்றார்கள். அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அப்பரிஜாதிகளைப்பார்த்து இந்தத் தட்டிகளிலென்ன இருக்கிறதென்று கேட்டார், அதற்கவர்கள் எங்க ளெங்குமான் சொற்படி தங்களுக்காக வஜ்பனங் கொண்டுவந்திருக்கிறோமென்று சொன்னார். அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பரிஜாதிகளைப்பார்த்து மெத்த நலமாக இருக்கும், எனக்கு விருந்து கொடுக்கப்பட்டாய், இந்த ஹாத்திமானவர் கொங்கேயென்று கேட்டார்.

அதுகேட்டு, பாண்டனரூபமெடுத்துவந்து குளத்தில் தீமுந்தவர் அங்கு நின்று அழகுபொருத்திய வேர்வாலைபன்ருபமாக (ஹாத்தி) பரிசு ரூபமே சரேலென்று வெளிப்பட்டு (ஹாத்திமிடமாக) வந்தவர்களை (ஹாத்திமிடம்) பார்த்துள்ளே மிகுந்த பூசலியப்பட்டு இந்த

அழகு வடிவு பொருத்திய வாலைபன் யாாயிருக்கும் நமக்குத் தெரிய வில்லையே, ஆயினும், மனுடரை மனுடர்கண்டபோது மரியாதையெய்த வது முறைமையென்று தாமெழுந்து நின்றார். அப்போ தந்த வாலைபன் (ஹாத்திமுடைய) கையைப்பிடித்து மிகுந்த பூரிப்புடனே அந்தச் சிம்மாசனத்தின்மேலே தன்னே டிருக்கப்பட்டி. செய்து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஹாத்திமோடும் யறிய மாட்டமாவென்று கேட்டார், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்த வாலைபனைப்பார்த்து நாளைக்கிழா தாவது தங்களைக் கண்டிருக்கா லல்லோ இப்போ தெனக்குத் தெரியுமென்று சொன்னார். அதுகேட்டு, அவ் வாலைபன் குத்திரிப்புக்கொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நானும்மை இவ்விட மழைத்துக்கொண்டு வந்தவனாக இருக்குமென்றார். அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்த வாலைபனைப் பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய தோழனே, முன்னாலே யும் முடைய ரூபமானது பாம்பின் ரூபமாக இருந்தது, இப்போது முடைய ரூப மெவ்விதமாக வந்ததென்று கேட்டார்.

அதற்கவர், வாலைபனவர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) கல்லது, கீர் பசிபாதித் திரும், பிண்டிர் அதினுடைய சகசியம் தெரியவருமென்று சொல்லி தஸ்தர்கான் என்ற விரிப்பை விரித்தார், அவ்விரிப்பிலேனக் விநயிதமான புலாவும், மேவா, மிட்டாய்களும், கனிவர்க்கங்களும் கொண்டுவந்து சாப்பிடு நவாத்தினத்தினு லிழைந்த (தஸ்தாஸிஸிம்சா வில்) வாசனையொருத்திய பனிசீர் சிசப்பிசு கொண்டுவந்து ஒரு பரிஜா தியானவன் (ஹாத்திமுடைய) கையைக் கழுவினபோது அவர் பசி யாறத் துவர்க்கஞ்செய்தார், அப்போ தவ்விடத்தி லுள்ள பரிஜாதிக ளெல்லாரும் அவ் ரவருடைய வேலைகளில் நின்றார்கள், இவ்விடத்தில் (ஹாத்திமானவர்) புசித்துக்கொண்டு, தம்மனதில் எண்ணினதாவது யாதெனில், நாமிய்விதமான ருசிகாமுள்ள வஸ்துகளை இப்போது புசித்திருக்கிறோம். ஆனால், இவ்விதமான வஸ்துகள் முன்னாலே (பரிசுவுடி லப்) என்பதுபோல (கேட்டித்திதாவிலே புசித்தோம்) அந்தவிதா னம் இங்கு இருப்பதினாலும் பரிஜாதிகளின் கூட்டமாக இருக்கப் போதுமென்ப தெண்ணிப் புசித்தார், இப்படி யெண்ணக்கொண்டு (ஹாத்திமானவர்) அன்னப்பார்க்கங்கள் விவையும் நன்றாகப் புசித்த பின்னர், ஒகே வயித்தா லினைத் திருக்கிற சிசுவில் அதன் முதலி ய மலவர்க்கங்களிடு நவாத்தினத்தா லிழைந்த தட்டிலே தாம்பூல் வஸ்துகளங் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) தைபைக் கழுவிக்கொண்டு ஷர் பத்தென்ற பாணக்கத் தினுகளைக் குடித்துப் பின்னர், அதற்கு முதலைய வாசனைப் பண்டங்களை வெடுத்துத் தர்முடைய திரேகத்திற் பூசிக்கொண்டு தாம்பூலத்தையு மருந்திக்கொண்டார். ஆனால், அங்குள்ள வஸ்துநுடைய வாசனைய விவர் மனம்பூரித்து மூர்சத்தோஷத்தானே, இப்பேர்ப்பட்ட தின்பனை வஸ்துகளும், வாசனை வஸ்துகளும் அவர்களுள் காசவேண்டி, அல்லாருத் தஆலா இவ்விதமாக வுண்டாகியிருக்கிறானேயென்று அவனை மிகுசமாகப் போற்றி வாழ்த்தி ஷாக் கூர் செய்து பின்னரும், லோகத்தை வெல்லாம் படைத்து ஆளுகின்ற வல்லவனாகிய ஆண்டவனே யுன்னுடைய மகிமையையும், வல்லபத்தையுமறிய ஆரவே கடும், ஆனாலுந் பரிஜாதிக்குள்ளு இவ்வித இன்பமுள்ள வஸ்துகளைக் கொடுத்ததுபோல் மனுடர் களுக்குக் கொட்டி வருத்தி ரகசிய முனக்கே தெரியுமென்று போற்றிப் புகழ்ந்து, அந்த மனுடனைப்பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய கோழனாகிய பிரியனே, நீர் முன்னாலே பாம்மினுடைய ரூபங்கொண்டிருந்தீர். இப்போது, பரிசுபோல லாகியிருக்கிறீர், இதின் விபர மென்னவென்று கேட்டார்.

அதற்கு வாலிபர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாலிபனே நானெப்போதும் பரிஜாதியாகவே யிருக்கும். ஆனால், என்னுடைய பேராகிற (ஷம்ஷ்) வென்று சொல்லப்படும், என்னுடைய நானே (ஹலத்தா கலைமான் அலைகல்லலாமவர்கள் காலத்திலு) என்னுடைய தோட்டத்தைச் சுற்றிப்பார்த்துத் திரிந்து கொண்டுவந்து நா நெண்ணினதாவது, நம்முடைய பட்டாக்கோக்கொண்டு மனுடர்களின் சிமையிற் போய்விழுந்து, அச்சிமையிற் பிடித்து அங்குள்ள வர்க்கோவெட்டி ஜெயம்பெற வேண்டுமென்று, அஃகேதுனால், அந்தச் சிமைகள் மிகுந்த துப்புரவுள்ளதாகவும், மேன்மைமுள்ள தண்ணீர் காற்றுமுதலிய மற்ற தினுகளும் வெட்டிநீர்த்தியுள்ள துக்கடி மிருப் பதால், இவ்விதமான எண்ணங்கொண்டு என்னுடைய மனத்தின்கள், பிரானிகள், தளகர்த்தர்கள் யுடைய மறைபடுத்த, மேற்சொன்னசங்கதிகளை அவர்கட்குத் தெரிவிப்பதின்கின்பெரி வஸ்துகள் சந்தோஷத்தை உடைத்து, அவர்க ளென்னைப் பார்த்துத் தங்க நுத்தரவு உபரல நடக்கிறோமோது சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, நா வஸ்துகளைப் பார்த்து நல்லது நாடுவதெனம் நம்முடைய பவுஷை நெழுந்து மனுட

ரோடு சண்டைக்குப் போகவேண்டும், ஆகையால், நீர்- ஷங்களுங்களுடைய பவுசுகளும், ஆயுதங்களும், தயார் செய்துகொண்டு ஜாக்கிரதையாக நாளை யுதயகாலே செல்லோரும் ஹாஜராக வேண்டுமென்றுத்தரவு செய்தேன், அவர்களும் மப்படியே ஆகட்டுமென்று முடிவாகச்செய்து போய்விட்டார்கள்.

பின்னர், இரவாடினபோது நான் படுக்கைக்குப்போய் நித்திரை செய்து கண்ணை விழித்துப் பார்த்தால் என்னுடைய நோலமும், என் படைக்குடைய கோலமும், பம்பாகியெல்லாம் வேறுபட்டுப் போயிற்று, அகைப்பார்த்து நான் வெளியே புறப்பட்டால் அன்றைய தினமெல்லாம் விட்டிணுள்ளே வெட்கப்பட்டிருந்து பின்னர், ஆண்டவனிடமாகக் காலையிலிருந்து மாலைவரையிலே தொங்கித் தூதுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன், அஃகேவ்விதமெனில், ஆண்டவனே நீயென்னையு மென்னுடைய படைகளையு முன்னிருந்த ரூபம்போ லாக்கென்று, நானினைந்தகெட்டநினைவானதை நீ பொறுக்கவேண்டுமென்றும், என்னுடைய தந்தைமான பாவத்தின் பிழையை நீ பொறுத்து என்னையும், என்னுடைய படைகளையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றும் அநேககவிதமாக அழுது முறையிட்டு மன்றாடி தெளபாச் செய்து கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்கும்போது, ஒரு சந்தமானது ஆகாதத்தில் நின்று வந்தது. அஃகேவ்விதமெனில்,

யாதாமெருவன் தன்னுடைய கவுல்மாநி விட்டவனைக் கிவனித கெடுதலையா யிருக்குமென்று அந்தச் சப்தத்தைநான்கேட்டு அஞ்சிப் பயந்து நாடுஞிராவில் மிகுந்ததுக்கத்தோடு சிரசை நிலத்திலவைத்து என் ஆண்டவனிடமாக அழுது தெளபாச்செய்து என்னுண்டவனே நீயென் குற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று - அப்போ தொரு சப்தமவந்த திகவ்விதமெனில், நீயிப்போ நீ பின்னம் கொஞ்சநா ளிவ் விதமாகத்திரிவாய் பின்னர், நாளை குதிரைவசையேவெனன்று, அந்தச் சப்தத்தைநான் கேட்டுப் பின்னு மிகுந்த துன்பமும், என்னமாட்டவனே இவ்விதமான எண்ணம் இனிநா வெட்டிப்பாலாகத் வேண்டுமேன். ஆகலால், நீஎன் பிழையைப்பொறுத்துநான் தெவ்விதமெனில் மென்றுகேட்டேன், அப்போதொரு சப்தமவந்தது.

(கய) னானான் ஒருவாஸிபன் எயன் தேசத்திலிருந்து இவ்விடம் வருவான். அவன் பார்த்தவுடனே முன்னிருந்தருபம்போலாவாய், ஆனால், அவனுக்குரியுள்ளுடைய வாக்குமனமு மொத்துப் பணியிடை செய்வெண்டும், அலேதேனெனில், அவர், பிறருக்குப் பகாருசெய்கிறதிலே தனதுதுயிரை யோர்பொருட்டாக எண்ணமாட்டார். அதுவந்தவரே என்னுமயானதோழர் முகம்மதுநபியை மிகவாக விசுவதித்தவர் உனக்காகமே. இவ்வெண்ணிடமாகத்து ஆக்கேட்பான் அவனுடைய துஆக்கபூலாகும், அதனால் நீ யெப்போதும்போ லாகுவாய், ஆனால், அவனைக்காண்கிறவரையில் நீ யிவ்விதமாகவே இருக்கவேண்டும், அப்படியாவது நீ காணாவிட்டால் சீயும், உன்னுடைய படைபும் எப்போதும் பார்ப்பின் ருபமாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது.

அதனாலேநான் அன்றுமுதலின் அவரைக்கும் (கய) வருஷகாலமாக இந்த வேஷத்துடனே, மலைகள், காடுகள், வனத்திரங்கு லினவகலிலெல்லாம் திரிந்துதிரித் தும்முடைய, தோட்டமும், நாட்டமுமாகப் படைகளோடும் இரவுப்பகலு மெனக்கொரு இருப்பிட மில்லாமலும் ஊரணி வில்லாமலும் வெயிலென்றும் தானென்றும், மழையென்றும், காற்றென்றும் பாராமலுந் திரிந்துகொண்டிருக்கிறான் இப்போதும்மைக் கண்டேன், கண்டபோதே நாம் தேடிக்கொண்டிருக்கிற மனுட விர்த, மனுடனதானென் றெண்ணி லெண்ண முண்டாயிற்று ஆன விகிரா னும்முடைய ஆசீர்மத்துக் குயிரு க்குள்மு மொன்றாக வெக்திருக்கிறேன், ஆதலா வில்வேஷமுடையேரில் நீ, கிருபைவைத் தென்னுடைய சங்கதிகோ மனநி லுந் து இங்கிற் பட்சம்வைத் தென்னைக் காப்பாற்றும்படியாக வுண்மையான இரத்ததா வென்வேஷத்தை மாற்ற ஆண்டவனிடமாகத் துஆக்கேட்க வேண்டுமென்று மிகுதியாகக் கெஞ்சிக்கெஞ்சிக் கொள்ளு, அப்போது (ஹாத்திம்) அவரைப்பார்த்து நீரென்னதவல் பற்றி யென் றென்றுகேட்டார். அதற்கு அந்தச் (ஷம்ஷபாத்துஷய்) வென்றொரு பெருமூச்சிட்டு (ஹாத்திம்மைப் பார்த்து) ஒரே, வாலிபரே, எங்களுடைய கூட்டத்தார் (ஹலாத்து சுலேமான் அல்கெஸ்ஸலா மவர்க்கிடமாக) ஒரு கறாசெய்திருந்தார்கள். அன்றென்னினி.

அவர்களுக்குப் பின்னர், நாங்கள் மனுடர்களுக்கு ஒருத்தரும், இடுக்கமுங் கொடுத்தவர்களுடைய சிமையின்பேரி லெண்ணமும், ஆசையங் கொள்வோமாகில் எங்களுடைய கூட்டங்களில் ஆண்டவனுடைய கவர் இறங்குமென்று, இவ்வித மகுரர் செய்த அந்தநாட்டோடு எங்களுடைய கூட்டங்கள் எந்த மனுடருக்கும் வருத்தமும் இடுக்கமுங் கொடுக்கவில்லை, ஆன லொருநா னென்மனதிற் கெட்ட எண்ணம்வந்து நேரிட்டது, அதினாலிவ்விதமான தங்கட முண்டாய்ந்துள்ளனும், உம்முடைய சமுகத்தில் நானிப்போது சத்தியமாகவும், உண்மையாகவும் தெளபாச்செய்கிறேன் இனிமேல்நான் அவ்விதமான வெண்ணம் என்னுடைய ஆண்டவனறியக் கொள்கிற தில்லையென்று அதனோடு (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த இரக்கங்கொண்டு உடனே பெழுந்து தண்ணீரிலே குசுச்செய்து, துப்புசுவான் வறிப் புடுத்தியுட்கார்த்து கொண்டு ஒருமனதாய் ஆண்டவனிடமாகத் துஆக்கேட்டார், அந்தத் துஆ ஆண்டவனுடைய சமுகத்தில் சபீலாகிவிட்டது, இதுகிற.

இந்த ஹாத்திமானவர் (எஹுலதிஜாதியாக) இருந்தபோது மென்ன, ஆண்டவ லெருவெனன் றுண்மைகொண்டு இரவுப்பகலும், அவனுடைய நினைப்பிலேயே, சொக்கிப்போ யிருப்பார், அதுஅந்தவரக் கடைசிகாலம் நாமிறக்கும்போது, தம்முடைய இனத்தார்க்கிப்பார்த்து, ஒரே, ஜனங்களை, நம்முடைய கூட்டத்தார்கள் விவெத மில்லாத அறிவீனராக இருந்து காலத்தை வினாகப் போக்கடித்தார்கள். அந்தப் பிறந்தாலும், இந்நாளில் நீதியை நீடிப்படுத்தி நல்வழிக்குப் பாதை காண்பிக்கும் படியானவர்கள், இப்போதிந்த வலகத் திலிலை, என்றாலும், இன்னும் கொஞ்சநாளிக்குப் பின்னாலே (மக் கமாநகரத்திலே) குறைவிற்தவ்வாகிய ஹாஷிம் வங்கஷத்தில் நபியாக இலட்சத்திருபத்து நான்காயிரம் நபிகட்கும் முந்நாற்றுப்பதின்மூன்று முடிசாலை நபிகட்கும் தாஜுல் அன்பியாவாகிய பபிகுல்முதுனபின் (முகம்மது நபிசுல்லல்லா அலைகலசல்லம் பிறப்பார்கள்) அந்தநபி பிடிக்கிறது உண்டாய் இருக்கும்.

அவர்கள், மனுடர்க்கிடத்திலே தங்களுடைய கலிமாவைப் போதிப்பார், அதினுடைய பொருளாவது, ஆண்டவ லெருவெனன் தும், அவனுடைய துதர் அவர்தாடுமன்றும் உண்மையாகவேண்டுமென்றும், இன்னும், அவர்மார்க்கத்திற்புகுந்தர்கட்குச் சொர்க்கம்

அக்கு அவர்நாடு, பிணையாயிருந்து உலகத்தில் நீதிநெறி புகாமல்
நடாந்துவாரென்று, இன்ன மவுருக்கு இனத்தாரிடைய பகைமிக்கு
முண்டாகும் அந்தப் பகைகளைப்பெல்லாமவர் ஆண்டவனுடைய சிருபா
கடாட்சத்தினால் தெயிர்ந்து அவர்களைப்பெல்லா தமக்கு மடங்கும்படி
செய்வாரென்று சொல்லி, நானவர்கள் காங்கி விருக்கும்போது
யானை ஆவருடைய இனப்பகைஞர்முதலான மற்றப்பகைஞர்க்கோயும்
என்னுடையதுவும் கித்தாபின் போதனைபடி கொண்டுமோதிந்
துப் பெட்டிப்பாம்பைப்போலாக்குவேன், அதற்கென்னரிபு கொடுந்
துவைக்கவில்லை, ஆனால், அந்தநபியினுடைய பெருமையெனக்கு எப்ப
டி, உதெரிய வந்ததேயானால் முன்வேதங்கனிநிலும், எங்கள் முன்பாட்
டனாகிய தூபாடுகளும் இராஜருடைய வசியத்தா வாக்கியத்தினு
டும், இன்னும், நமதுஜாநியில்தின்னு மொருவர் கல்வியிற் கிறந்து வான
ஏஸ்திரம், பூகோர் முரலிய பலபடிப்பினால் திறமையுள்ளவராகித்
தமது கூட்டத்தோடும் அந்த முகம்மதுநபியிடம்போய், ஆபிரமவினுக்
களை வினாவி யவைகளுக்கு விடைகிடைக்கப்பட்டு, அது இவருண்மை
யானதிர்க்குகொரிசுகொன்னு தன்கூட்டத்தார் டெகல்லாம் போதிந்
து அவர்க ளோடு மலரும் அந்த முகம்மதுநபிய மார்த்தந்தி லாகு
வார்கள்.

இது ஒருக்காலும் இருக்காது மூலமுக்காலம் நிச்சயம் ஆகலால் அந்தவள்ளல் கீழ், சிறப்பாகிய முகமதுகடிகு என்னுடைய சலாம் சொல்லி பெணக்கரசுத் துஆக்கேட்டகச் சொல்லவேண்டிய தென்று சொன்னார். அப்போதவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அப்பேர்ப்பட்டரபி வருகிறவனரையில் நாம்க னுட்கு விருப்போமர் வம்முடைய சலா மவருக்குச் சொல்லுகிறதற்கென்று கேட்டார்கள். அதற்கு, (ஹாத்திம்) அவர்களைப் பார்த்து நான்சொல்வது பொய்யாத நீயர் மொண்ணையெண்டா மென்றுசொன்னார். அப்போதவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்ல வந்தபிசா வர் பிறந்து தின்றார்க்கதன் பிண்டாக்குகிறபோது, களிவாவது, அல்லது உங்களிவாவது உள்ளபிச்சைகள் மீது உறுமொருவ னிருப்பானு அக்கடிகு உம்முடைய சலாம்சொல்வதற்கென்று கேட்டார். அதற்கு (ஹாத்திம்) அவர்களைப் பார்த்து நான்நிச்சயமாக வன்மைகொண் டிருக்கிறேன்

என்பிச்சளங்கனி ஞாநுபெண் தன்னுயிருக்கு ஆபத் துண்டாகியபோ
து அந்த முகம்மதைக் கண்டு அவாமார்க்கத்தை யுண்மைகொண்டு
அதிலேசேர்ந்து என்னுடைய சலாம் ஆகாய் அவருக்குத் தெரிவிப்ப
பாடுவென்று சொன்னார்.

இவ்விதம் (ஹாதிபிமானவர்) தமதினத்தவர்கட்கு நசிறத்துச் செய்து தாமதிறந்து போனபின்னர், சிலநாளஞ்சென்று நபிராயத் துடைய நாள்வர் தவர்க்கள் மதினத்திலிருநகரில் (ஹாதிமுடைய) வம்மிஷத்திலுள்ள யோர்பெண்ணவன், சிலகூட்டப்பெண்டுகளோடும் அசுஹாபிமார்தவரின் சண்டைக்கொள்ளையிலகப்பட்டுளமனிதுள்ளவர் களோடு வந்திருந்தார். அதுகண்டு, நபிசல்லல்லாஹு அலைகிவசல்ல மிந் தப்பெண்டெடுத்தக் கூட்டத்தாரென்று கேட்டார்கள், அதற்கு, அசு ஹாபிமார்தவர் இவர்கள் எமனிதுள்ளவர்களுென்று சொன்னார்கள். அப் போது, நபிராயகமவர்கள், அசுஹாபிமார்க்கோப்பார்ந்து இவர்கள் தீன் மார்க்கத்திற் கேற்றது சமான்சொன்னவர்களாகில் நல்லது, இல்லாவிட் டா விவர்களை வெட்டிவிடுங்களுென் றுந்திரவு செய்தார்கள். அப் போது, அசுஹாபிமார்க்கூட்டத்தாடன் என நியாயவந்த காத்கிம்குலத் திலுள்ள பெருந்தலைவர் நபிராயஞ்சென்ன கூட்டளையைக் கேட்டு மிகுந்த விசனத்தையடைந்து அசுஹாபிமார்க்கோப்பார்த்து, ஒகே, முமின் களே, என்னுடைய சளாந்தை ஹறந்தது நபிராயகமவர்களுடைய சமுதத்திற்சென்று சொல்லவதுளே, இன்னுஞ் சொல்லவேண்டியது (ஹாதிமுடைய) வம்மிஷத்திலுள்ள மிந்தக்கூட்டத்தில் ஒருபெண் னாகப்பட்டு வந்திருக்கிறுளென்று மறிவியுங்களுென்று மிகுதமாகக் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் சொன்னார். அதுகேட்டு, அசுஹாபிகள் ஆந்தப் பெண்ணின்சொல்லை நபிராயகத்துந்குத் தெரிவித்தார்கள்.

அனுகேட்டு, நடுநாயகம் அசுதாபிகளைப் பார்த்து, அப்பெண்
-னைக்கதிரியிடுத்து விட்டுவிடும்படித் குத்தாவுசெய்துவிட்டுப் பின்
-ன நாயகன் அசுதாபிமார்களைப்பார்த்து, ஒகே, நோழ்களே எமன்
-பார்வியத்திலி (ஊரத்திமானவர்) முன்னிலையில் இருந்த தர்மசாலியா
-காசலத்துச் செய்துகொண்டிருந்த ஸுகிராஜன் அவுலாதான நாய
-கனவளை வெட்டிவிண்டா மென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, அசு
-தாபிமார்க ளுடனே அவரிடம்போய் (ஊரத்திமுண்டா) வாய்க்கத்
-தி அவன்வளர்வையாதுவதோடு கைதெயிலிருந்து விடுதல்பெற்று

நாயகத்தி லுத்தரவாகி யிருக்கிறதாதலால், நீ யுள்ளுடைய தேசத்
துக்குப்போவென்று சொன்னார்கள். அதற்கப்பெண்ணுள்ளவர், அசு
ஹாபிமார்களோடு மித்தக்கூட்டத்தார்கள் முழுதும் (ஹத்திமுடைய)
சொந்தமான வம்முடித்தி லுள்ளவர்கள், ஆநலா லிவர்களை இவ்விடத்
திலே கைதியில்வைத்துவிட்டு நானொருத்திரமாத் திம் கைதியைவிட்
டப்போவது நன்மையல்ல, மேலு மவர்களுக்கோர் வருந்தம் வந்தால்
அவர்களுக்கு வந்ததாக இருக்கும். அதிலும் இந்த லோகமான லு
எப்போதும் நிலையுள்ளதல்ல என்பதத்திலு மொருநா ளிறக்க வேண்
டுவதே நிச்சமென்று சொன்னார். இச்சொற்களை அசுஹாபிமார்கள்
கேட்டுக்கொண்டு நபிநாயகத்திடம்வந்து, அந்தப்பெண் தங்களுடைய
கூட்டத்தைவிட்டுப்பிரிய ஶரீரில்லைபென்று சொல்கிறா ளென்று
சொன்னார்கள். அதுகேட்டு நபிநாயகம் அசுஹாபிமார்களைப் பார்த்து
(ஹத்திமாணவர்) மிகுந்த தர்மமென்ற ஸகாவத்துச் செய்தவரான
படியால், அவருக்காக அந்தக் கூட்டங்களை யெல்லாம் அந்த இடத்திலிருந்து
விட்டுவிடுங்கொன் றுத்தரவு செய்தார்கள்.

இங்விதம், நபிகாயசம்செய்த வந்திரவுதியோலே ஸ்ரீ ஹாபிசன்
கைதிகளையெல்லாம் விட்டபோது, அந்தப் பெண்ணுள் நான் தங்களு
டைய பந்துக்களுடனே சந்தோஷமடைந் திருக்கும்போது, முன்
னர் (ஹாத்திம்சொல்லியிருந்த) நசீஹத்து நினைவுவந்தது. அவ்விடத்தி
லுள்ள அசந்ஹாபிசைப்பார்த்து என்னை நபிகாயசத்திடமாநக் கொண்
டுபோய் விட்டேவண்டுமென்று சொன்னார், அதுபோல் அவர்கள் அப்
பெண்ணை யவள் கூட்டப்பெண்களோடு கூட்டிக்கொண்டு வந்து நபி
காயசத்தின் முன்னிலே விட்டார்கள். அப்போது (ஹாத்திமுடைய)
சொந்த இளப்பெண்ணைவள் நபிகாயசத்தைத்தண்டு மிகுந்த வணக்
கமாக ஆகாபு தசிலீமாத்துச் செய்தது (ஹாத்திமுடைய) சலாம் பத்
தவியைச்சொல்லிப் பின்னர், அவர் நபிகாயசத்தைக் குறித்துச் சொல்
லிய சொந்திகளையெல்லாம் தெரியப்படுத்தினான். அதுகேட்டு, நபிகாயச
சித்தந்த சந்தோஷமாக அவளுக்கும், அவளோடே வந்த கூட்டமாகப்
பெண்களுக்கும் நல்வழியின் சங்கதிகளை விபரமாகப் போதித்தா
கள். அதுகேட்டுடனே அந்தப் பெண்ணும், மற்றப்பெண்களும்
தங்களுடைய வகை திற்பதையை விட்டுக்கீழ்த்த தீன்மாரக்கமென்ற வழி
யிற்சென்று நடமாங்கொண்டு இசலாயத்தினார்கள். இதுநிந்த,

அச்சொல்லைப் பீரிகளுறுதியா யுண்மைகொண்டு; ஒரு சிம்மா சனத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள். அப்போது, பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்துத்) தாங்குகிறத்ச் சிம்மாசனத்தி லேறிக்கொள் ளுங்கள் அதை யிறதப் பரிஜாதிகள் தூக்கி லீங்கள் போகவேண்டு மென்ற இடத்துக்குக் கொண்டுபோய் விடுவார்கள், ஆண்டவன் கிரு பையால் அவ்விடம்போய்த் தங்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற் றிக்கொண்டு வரும்போது என்னிடமாக வந்துபோகவேண்டியதென னு பல்பல வ்ப்சார வார்த்தைசொல்லித் தமது கையாலே (ஹாத்தி மைத் தூக்கி) சிம்மாசனத்திலேற்றுவிட்டார், அப்போ தந்தப் பரி சனில் நாலுபேர்கள் நாலுபக்கம் சிம்மாசனத்தினுடைய கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு மற்றப் பரிஜாதிக ளெல்லோராரும் நான்கு பக் கங்களிலுங் தாவலாக வானத்தைப் பார்த்த எழும்பிப் பறந்தார்கள்.

இவ்வகம், அப்பரிதளிரவுமபகலுமாசுமுன் றுகாட்பறந்துகாலாநாகரி
றதேவகளுடைய கையிலுறதியாகப்போய், அவ்விடத்திலிருந்திற்
ஒரு மாத்தினகேழே, அந்தி சிம்மாசனத்தை யிறக்கவைத்து விட்டு
(ஹாத்திமோடும்). அப்பரிதாதிக்கா சொல்கிறதாவது, இப்போதுமுன்
அநாளாக நாங்க ஸ்ரண்ணவும், சின்னவு மில்லாததால் இவ்விடத்தில்
இரண்டுநாழிகை யிருந் தின்பபாறு பேதாவ திருப்பதைப் புசித்துக்
கொண்டு போகலாமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு (ஹாத்திமா
ளவர்) பரிசுளைப்பார்த்து உங்களை மனதிஷ்டம்போலே செய்வதைச்
செய்யுங்களுள் விடுகின்றார், சொன்னவுடனே, பரிசுதிகள் திராத்தி
முக்குக் காவலாக வேர்பரிசை வைத்துவிட்டு மற்றவர்களெல்லாம்
இளைப்பாறுதலுக் காகவேண்டித் தண்ணீருக்காக அவ்விடத்திற் சுற
றிப்பார்த்தப் போனார்கள்.

இவ்வித மிருதஸ்கையில், ஒருகணக்கில்லாத தேவுகள் அந்த வானத் திரட்சியில் லேட்டையாடிக்கொண்டு (ஹாத்திமானவா) இருங்குமிட மாக வந்துபாடினார்கள். பார்த்தபோது, ஒரு மனுஷன் ஒரு சின்ன சன்னதி விருந்தும், ஒரு பரிஜாதிபானவன் அவ்விடத்திற் காவலாக நிறைவாகண்டு (கசாயம்) தேவுகள் வந்து (ஹாத்திமைச் சுற்றிக்கொண்டன) அவைவற்றில் (சா-வதம்) தேவுகள் சந்தேகிப்பதாகத் தோன்றினது.

கின்றன. அவ்வுட்குதோரி மவைகள் இந்த மனுடன் இவ்விடத்துக்
கெங்கையிருந்து வந்தானென் றென்றுக்கொன்று டே கெக்கொன்
டிருக்கையில் அங்கு காவலும் இருந்த பரிஜாதியானவன் பயிந்து
ஊத்திமைத் தனிய விட்டுவிட்டோடிப் போகலாமென் றெண்ணி
நிற்கிற சமையத்தில் நானுதேவுக ளவனைப் பிடிக்கப் போனார்கள்,
அப்போ தந்தப் பரிஜாதியானவன், அவர்களோடும் உயுத்தம்பண்ணி
ஹாண்டுமூன்றுபேரை மடித்துக்கொன்றான், என்றாலும், இவனொருவ
னாகையால் அவர்கள் னையில் அகப்பட்டுக் கொண்டான்.

அப்போது, தேவுகள் (ஹாத்திமையும்) அவனையு மழைத்துத்
தங்க ளிருப்பிடத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள், அங்கே அந்தப் பரி
யானவனைத் தேவுகள் பார்த்து, ஒகே, பரியே சீர்த்தமனுடனே இவ்விடத்
துக் கெங்கிருந்து கொண்டுவந்தாய், எங்கே கொண்டு போகிறாயென்
று கேட்டதுகள். அப்போ தந்தப் பரிஜாதியானவன் ஹேய்ஹேய்
பார்த்து, இந்த மனுடன் எமன் தேசத்தி லுள்ளவர் எங்களுடைய
(ஷம்ஷ பாத்துஷாவுக்கு) மிருத்த சினேகிதர், னாபடியால், இவரை
நீங்கள் யாதொரு இடஞ்சுலுத் செய்யாமல் காவலாக இருக்கவேண்
டியது, அப்படி யிராம லொருக்கு யாதொரு னுத்தம் வரும்படியாகச்
செய்வீர்களாகில், உங்கள் பேரிற்பெரிய தப்பிதம் வருவதோடு நீங்கள்
பெரிய வருத்தமும்படும்படியாகவும் நேரிடுமென்று சொன்னான். அப்
போது, தேவுகள் அந்தப் பரிஜாதியனைப் பார்த்து உங்களுடைய
பாத்துஷா(ஷம்ஷ) என்பவருடையபேர் வெகுதாளாக இல்லாமலிருக்
க, இப்போதுவ ரெங்கே யிருந்து வந்திருக்கிறான் என்று கேட்டதுகள்,
அதற்கந்தப் பரிஜாதியானவன் (ஷம்ஷ பாத்துஷா) விஷயத்தில் நடந்
த சங்கடிகளெல்லாம் நன்றாய் தெரியும்படியாய்த் தொன்னான். அது
கேட்டுத்தேவுகளுடைய சறுதார் தலைபக் கீழே போட்டுக்கொண்
டிருந்து கொஞ்சநேரம்பொறுத்துத் தலைபை மேலெடுத்துப்பார்த்து
அந்தத் தேவுகளுக்குச் சொல்லுகிற தாவது யாதெனில்.

ஒகே, சுத்தப்ரியாகிய தேவுகளே, இந்த மனுடனையும் அந்தப்
பரியானவையும் இன்ன(கார்) என்ற புதாதிற்கொண்டுபோய் வையுங்
கள், இவர்களை இன்றிரவில் நான் னாப்புகிறேனென்று சொன்னான்,
அதுபேரிலே, அவர்கள் கொண்டு போய் கைதையில் வைத்தார்கள்,
இதற்குள்—முன்னால் இவர்களை முர்த்திசுழி வைத்து விட்டுப் பசித்

முன்னர் (ஹாத்திமானவர்) அந்தபரிஜாதியோர்களுக்குக் கேட்டது
ஆவை ஆண்டவன்குலாக்கினான், அதனு லவர் ன் பம்பிபுடைய ரூப
மாறுமுன்னிருந்த பரிருபமாகி யிருந்தார்கள். அப்போது, அந்தப் பரி
களுக்குப் பாத்துஷாவான (ஷம்ஷ) என்பவர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து)
ஒகே, (ஹாத்திமே) நீரிவ்விடம் வந்தது ஏதுக்காகவென்றும்; எங்கே
யிருந்து எவ்விடம்போக வந்திரென்றுங் கேட்டார், அதற்கு ஹாத்திம்
(ஷம்ஷ) என்பவரைப்பார்த்து இப்போது நான் (ஷாஹே ஆபுதென்ற)
பட்டணத்திலிருந்து (பர்ஸக்கு) என்கிற தீவுக்குப் போகிறேனென்
றும், தாம்கொண்டுவந்த முத்தின் பிரமாணமுள்ள வெள்ளியின் முத்
தை பெடுத்துத் தூண்டித்து இவ்விதமானமுத்து (க) கொண்டுவரப்
போகிறேனென்றும் சொன்னார். அப்போது, அந்த (ஷம்ஷ) பாத்து
ஷாவானவர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீர் சொல்லுகிறது பிசகில்லைச் சரி
தான், என்றாலும், அந்த முத்தானது மிருத்த பெருமையுள்ளது,
மேலும், அந்தப் பாத்துஷா வானவர் ஒருஷத்தி நிச்சயப்படுத்திக்
கொண்டிருக்கிறார். அஃ தியாதெனில், அந்த முத்தின் பிறவியினுடைய
ய வாலாற்றை யாத்கொருவர் கண்டுசொல்வராகில் அந்த முத்தை
யும், தன்னுடைய பெண்ணையு மவர்களுக்குக் கொடுப்பே னென்று
பிரதிக்கிறே செய்கிருக்கிறார், மேலும், அவ்விடத்துக்குப் போகிற
வழியில் அநேக கஷ்டங்களு மிருக்கின்றன, அதுந்ரவிர, மனுடர்
கள் யாரானாலும் அவ்விடம்போக முடியாதே, அப்படி யிருக்கத்தான்
கள் மனங்கொண்டதுபோலே அவ்விடத்திற்குப் போகக் கூடாதென்
றுசொன்னார். அதுகேட்டு, ஹாத்திம் (ஷம்ஷ) பாத்துஷாவைப்பார்த்
து அவ்விடத்திலு ள்விதமாக இருந்தபோதிலும் நான் போவேன்
என்னுடைய ஆண்டவன் என்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளாமென்று
சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஷம்ஷ பாத்துஷா) மிருத்த ஆச்சரியமடைந்து
ஹாத்திமுடைய வல்லமையையும், னைரியத்தையும் பார்த்து, ஒகே,
(ஹாத்திமே) நீரிவ்விடமாகச் சொல்வதால் இனி அத்தக்கதாய்
யாதொன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டியதில்லை, என்னுடைய பகட்டை
நாகிய பரிஜாதியினி லுமக்கு வேண்டியபேரை யுமமுண்டப் வேலைத்
காகவும், உறுக்காகவு மறுப்புகளே னென்றுசொல்வித்தம்முடைய
புடையிலுள்ள பரிஜாதிகள், உழைத்து அவர்களோடு, ஒகே, பரிஜாதி

களே, இந்த (ஹாத்திமானவரால்) நீங்களுள்ளேரும் பாம்பின் ரூபத் திவ்வின்று முங்களுடைய சுயரூபமாக யிடுக்கமும், துன்பமுந் தீர்ந் தீர்கள். ஆதலால், இப்போதுநீங்க ளிவருக்குத் துணையாகவும், உதவி யாகவு மவரோடு போகவேண்டு மென்றுசொன்னார். அதுகேட்டுப் பரிஜாதிகள் தங்களின் வாக்கு மனமும், உடலு முயிரு மொன்றாகவுண் மைகொண்டு நாங்கள் அப்படியே போகிறோமென்று சொன்னார்கள். அப்போது (ஷம்ஷ்பாத்துஷா) பரிசுளைப்பார்த்து (ஹாத்திமைச்) சுட் டிக்காட்டி யிவரை (பரிஜக்குளன்கிற) திவிற்கொண்டுபோய் விடுங்க ளென்றுசொன்னார். அதுகேட்டு, அப்பரிசு ளவ்விடத்தி லிருக்கிற கஷ்ட நட்புத் தெரிந்தவர்க ளாதலால் யாதொரு ஜவாபும் சொல்லா மற் றங்கள் தலைகளைக் கீழேபோட்டுக்கொண் டிருந்து, கொஞ்ச நேரம்போதுத்துத் தலைகளை யுயர்த்திப் பாத்துஷாவுக்குத் தெரியும் படி சொல்லத் துடங்கினார்கள். அல்தெவ்ளெனில்.

ஒகே, பாத்துஷாவே அந்த இடத்துக்கு நாங்கள் (ஹாத்திமைச்) கொண்டேபோய் விடுவது மிகுந்தவருத்தமும், துன்பமுமாக இருக்கு மே, அஃதேனெனில், அந்தப் பாதையிலே கேடான தேவுக ளிருப் பதால் அவைகளுக்களை யுயிரோடே விடமாட்டாதே, ஆகையால், பாத்துஷாவே, நீரிப்போது எங்களை யங்கையனுப்ப எண்ணம் கொள் விராகில் நமது ஜாதியார்களெல்லாம் வினாக வுமது பேரிற் குற்றஞ் சுமத்திச் சண்டைக்குத் தயாராகி வருவார்கள், அப்படியிருப்பதால், தங்களுக்குச் சங்கதியைத் தெரிவித்தோம், இனித் தங்களுடைய வுத்தரவுபோல் நடக்கிறே மென்று சொன்னதுகள், அப்போது (ஷம் ஷ்பாத்துஷா) அந்தப்பரிசுளைப்பார்த்து. ஒகே, வல்லமைசாவிசுளே, இவர்கெய்த நன்றியை நீங்களுண்ணி அதை வினாகதாமல் எவ்விதக் திது மிவரை அவ்விடங் கொண்டேபோய்ச் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார். இவ்விதம், பாத்துஷா சொன்னசொல்லைப் பரிஜாதிகள் கேட்டு, உள்ளதுபோல் முடியுமென்று மனனத் தைநிரிப் படுத்திக் கொண்டு பாத்துஷாவைப்பார்த்து நாங்கள் இவரைத் தங்களுடைய வுத்தரவுபோல் அவ்விடம் கொண்டேபோய்ச் சேர்க்கிறோம், ஆனால், அவர்கள்போலிற் பாதையி லெங்களுக் கேதாவது தெந்தறை நேரிடு மாகில் அந்த வேலையிலே தங்களுடைய வுரையெய்தாசை யெய் களுந் குடனே அனுப்பவேண்டியதென்று சொன்னதுகள். அது கேட்டுப், பாத்துஷாவானவர் பரிசுளைப் பார்த்து, அவது, நீங்கள் கேட்டதுபோலே நடக்குமென்று சொன்னார்.

தலைவனாகிய (முசுலுநஸ் என்பவன்) இன்ன முயிரோடே யிருக்கிறா லு அவ னுனிருப்பதை மறந்து விட்டானே வென்று கேட்டார், அப் போது, அந்தத் தேவானது பாத்துஷாவைப்பார்த்து; ஆய், பாத்து ஷாவே நாங்கள் வெகுநாளாக வங்கள் சிமையி லில்லாமல் கொய்பா கப் போயிருந் தீர்களே, இப்போதிந்தப் பரிஜாதிகளுடன் இருப்பதைப் பார்த்துநான்மிருந்த சந்தோஷ மடைந் திருக்கிறேனென்று சொன்ன டு, அப்போது, பாத்துஷா தேவைப்பார்த்து, நல்லது என்னைச்சேர்ந் த வேளாமனுடனையும், அம்மனுடனே மிமவந்த பரிஜாதிகளையும் நானே, ரிடத்திற் கனுப்பிவைத்திருந்தே, அவர்களை நீங்கள் தீடித்துத் தொந்த றைசெய்து கைதியில் வைத்துமிருப்பது அவனுக்குத்தருமா, மேலும் அவனென்போர்கேட்டும், இதுமட்டும் அவர்களை அனுப்பாமற் கைதி யில் வைத் திருக்கிறானே, அது நிஜந்தானென்றுசொன்னது, அதுகேட்டு (ஷம்ஷ் பாத்துஷா) மிகுந்த ஆக்ரோஷ ஆங்காரத்துடனே கோபமாய்த் தன்னு டைய மந்திரி பிரதானிகளை அழைந் துத்தரவு செய்ததாவது யாதெ னில்.

ஒகே, எனதருமையான மந்திரிகளே, பிரதானிகளே, நம்மு டைய பயம் கொஞ்சமேனு மில்லாமல் அந்த (முசுலுநஸ் என்ப வன்) நமது மனுடர்களைப் பிடித்துத் கைதி செய்திருப்பதால், அவ னுக்குத் தகுந்த தெண்டனை செய்துவிட்டு வரவேண்டிய தாகையால், நம்முடைய பரிசுக்கட்டங்களைச் சுறுக்கிலே தயார்செய்து அவர்களுக் குவேண்டிய ஆகாரங்களும், ஆபுதங்களுக்கொடுத்து (நலிதம்) படை களை யென்ருன்னாற் கொண்டு வரங்களுண் டுத்தரவுசெய்தார், அது போலவர்கள் ஜாக்கிரத செய்து படைகளைக்கொண்டுவந்து நிறுத்தி னவருடனே (ஷம்ஷ்பாத்துஷா) படைகளையும், படைத்தலைவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு, அந்தத் தேவையும் சுட்டிக்கொண்டு பறந்துமுன் னுநாளில் அந்த (முசுலுநஸ்) என்பவனுடைய சிமையி லென்னைப் போய்ப் படைக் கட்டாமடித்து யாரும்இறங்கிக்கொஞ்சநேரம்இளைப் பாதிப் படுத்தி, பறந்துநீங்குத்துக்கொண்டு பின்னா, பாத்துஷா அந்தத் தேவையழைத் தி டின்னிடைய எதமானா (முசுலுநஸ்) என்பவ

னெங்கே யிருப்பானென்று கேட்டார், அதற்கந்தத் தேவு மிகவும் வணங்கி, அய், பாத்துஷாவே, அவன் தன்னமையிற் கொஞ்ச நேர மிருப்பான் மற்றநேரமெல்லாம் காடுகளில் வேட்டையாடித் கொண்டு திரிசிற வழக்கமான படிபால், அவனைக் காடுகளிற் போய்ப் பார்த்தால் அதப்படுவானென்று சொன்னது, அது கேட்டுப், பாத்துஷாவுடனே தம்முடைய பரிஜாதிகளிற சிலபேர்களைத் தயார்செய்து அவர்களைஞர் சொன்ன மாவது யாதெனின்.

சீய்கள் அந்த (முத்துநல்) எவ்விட மிருக்கிறனென்று கேட்காமபோய் உளவுபார்த்துக்கொண்டு வருகிறவர்களாவது யாதெனின்காடுவனாத்திராங்கலிலும், நாடுகளிலும் உருமாறிக்கொண்டுபோய்ப் பார்த்து வாவெண்டுமென் னுத்தரவுசெய்தார், அதுபோலவர்கள் நான்குநிக் கொடிபோய்ப் பார்த்துபோது அந்த (முத்துநல்) என்பவன் ஒருராட்டிலே தன்னுடைய படைகளுடனே தானும் நிறுந்து கொண்டு வேட்டையாடுகிறதைப் பார்த்து, ஒரு பரிஜாதியார்வன் ஒடிவந்து (ஷம்ஷ) பாத்துஷாவுக்குக் தெரிவித்தான், அதுகேட்டு, பாத்துஷாவுடனே படைகளைவார்த்துத் தம்முடைய படைகளையெல் லாஞ் சேர்த்துக்கொண்டு அந்த (முத்துநல்) என்பவனைப்போய்ச் சுற் றிவளைத்துக்கொண்டு பிடித்து என்னிடமாகக் கொண்டு வாருங்கென் னுத்தரவு செய்தார்.

அதன்போலே, தங்கள் தங்கள் படைகளைத் தயார்செய்து கொண்டு பாத்துஷாவுக்கு (முஜுசெய்து) உத்திரவுபெற்றுப் படைகளையழைந் துக்கொண்டு அந்த (முத்துநல்) வேட்டையாடுகிற இடத்திற் போய்ச் சுற்றிவளைத்துக்கொண்டு அவனைப் பிடிக்கப்போனார்கள், அப்போது (முத்துநல் என்பவனுடைய) படைக் கூட்டமான தேவுகள் பரி ஜாதிகளுடனே போர்செய்தார்கள், அநிலே பரிஜாதிகளே படை மிகு தமாத் இருந்தபடியால் தேவுகள் போர்செய்துக்கூடாமல், அவர்களில் வெகுபேர் காயப்பட்டார்கள், வெகுபேர் இறந்துபோனார்கள், வெகு பேர் றோடிப்போனார்கள், இவ்விதம் தயார்வர்கள் போக மற்றவர் களையும், (முத்துநல் என்பவனையும்) பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுவிட் டு(ஷம்ஷ) பாத்துஷாவுக்கு, முன்னாக நிறுத்தினார்கள், அப்போது பரிஜாதியை பாத்துஷா வானவர், தேவுகளுடைய பாத்துஷாவைப் பார்த்து, எடா, அந்த ந்தனமா நீ காயானவனே நீயெனின் மறந்து

கொதேடிப்போன பரிஜாதிக் கிரையெடுத்துக்கொண்டு வந்து அம் மறந்தினருமற் பார்த்தும்போது, அவ்விடத்திலே தேவுகளுடைய பிணங்களுடைய) கிடந்தன, அதே தவிரத் தாங்கள் வைத்துவிட்டுப் போன (ஹாத்திமையும்) பரியானவனையும் காணாமல் மிகுந்த துக்கத் துடனே விசனப்பட்டுத் தங்கலிற றுளே பேசிக்கொண்டார்கள், இங் கே தேவுகளிறத்த கிடக்கிறதே இவைகளெந்த நாட்டைச் சேர்ந்த தேர், இவைகளை யார்கொன்றார்களோ (ஹாத்திமையும்) பரியானவனே யும் யார்கொன்ற போனார்களோ, இன்னும் (ஹாத்திமானவர்) ஏறி வந்த சிம்மாசனத்தை யெடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறதைப் பார்த் தால், எத்தனையோ கணக்கி லடங்காத தேவுகள் வந்தாப்போ, விருக் திறதென்றும் விவாகுலப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது.

அவ்விடத்தில், அதிகமாகக் காயப்பட்டுக் கிடக்கிற தேவுகளின் அருகிலின்காபோய்ப் பார்த்தும்போது, அதிலொருதேவானதுமொ ளக்கவண்ணம் திறந்தது, அதுகண்டு, அவர்த் தனின்வாயிற் கொஞ்சம் தண்ணீர்விட்டார்கள், உடனே யாவ உஷாராகி யெழுந்து உட்கார்ந்த து, அப்போ துவர்கள், அத்தேவைப் பார்த்து, நீ யார், எவ்விடத்தி லுள்ளவனென்று கேட்டார்கள், அதற்குத் தேவு இவர்களைப்பார்த் து, நானாவது (முத்துநல் வுடைய) தேவுகளி லுள்ளவனாக இருந் தும், ஆனால், எங்கள் கூட்டமான தேவுகளொருமனுடனையும் ஒருபரி யானவனையுப் பிடித்துக்கொண்டு அந்த (முத்துநல்) என்பவனிட மாகக் கொண்டுபோ யிருக்கிறார்களென்று சொன்னது, அதுகேட் டுப், பரிஜாதியு றுடனே அந்தத் தேவைப் பிடித்துப் பிங்கட்டாகக் கட்டித் தங்கள் சீமாமக்குக் கொண்டுபோய்த் தங்களுடைய யாத்து ஷாவின்சமுத்திற பரிஜாத செய்தார்கள்.

அப்போது, அந்தப்போத்துஷாவானவர் இவர்களுடைய பரியா னைக்கேட்டு, யாரோ பிவர்களு ளும் செய்தாப்போ விருக்கிறதென் றொணினி, அப்பரிஜாதியார்த்து, சீய்கள் எமன் தேசுத்து (ஹாத்தி மறந்த) கொண்டு போனார்களோ அவரை யெங்கேயென்று கேட்டார், அதற்கந்தப் பரிஜாதிகள் பின்று, அவருக்கு ஆகாபு தஸ்ஸிமாத்துக் னே கைகட்டிக்கொண்டு பின்று, அவருக்கு ஆகாபு தஸ்ஸிமாத்துக் செய்து பகழ் துத்துக் எங்களுடைய பாத்துஷாவே ஏழைகளை இங்

செய்யுமாறு இரட்சகனே தங்களுடைய வுத்தரவுபோல் இரவும் பகலுமாக ஆகாசத்தில் மூன்றுநாளாகப் பறந்தோம். அப்போதெங்களுக்கு யிருக்கான இரோப்பும் பரித்தாகமும் கொடுமோர் வுண்டாகியெங்களை வாதத்தது அவ்வாறு மூன்று நாங்கள் பெற்றுக்கூடாமல் (ஊர்த்திமை) ஒருமாதத்தின்கீழே யுட்காரவைத்து அவர்களுடைய பரிபாணவையும் காங்கா வைத்துவிட்டு எங்களுடைய பரிசுக்கே வேண்டிய பரிசுத்தின்ம் செய்யப்போன இரட்சகனின் தனிநாயகனைப் பறித்துப் பரிசுத்துக்கொண்டொருநாழினைக்குப் பின்னர்தான் (ஊர்த்திமையும்) பரிசையும் பார்த்தால் அவர்களைக் காணவில்லை.

ஆனால், இச்சங்கடிகளை விசாரிக்கலா மென்றாலும், அங்கே ஒரு வளையுங்காணப்படவில்லை, அப்படி யிருக்கையில், அவ்விடத்திற்காய்ப்பட்டுக்கிடக்கிற தேவக எருதிற்போய்ப் பார்த்தால் இரத்த தேவ ஒன்றுக்கு மாத்திரம் கொஞ்ச முயிரிருப்பது தெரிந்து, இதன்வாயிற் கொஞ்சத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து மெள்ள விட்டோம், உடனே சண்டை விழித்துப்பார்த்தோம். இருந்தது, அப்போது, இரத்த தேவைப் பார்த்து நாங்கள் இவ்விடத்திலிருந்து எழும் மறுபடியும், பரியானவனையு மெங்கேயென்று கிடைத்தது, எங்கள் கட்டத்திலுள்ள தேவகள் பிடித்துக்கொண்டு எங்களை பாத்துஷாவிடமாகப் போனார்களென்று சொல்லிற்று, அதுகேட்டு, உடனே நாங்க விடைப் பிடித்தும் கட்டித் தங்கள் சமுத்திரம் கொண்டு வந்திருக்கிறோமென்று சொன்னது. அப்போது, அந்தப் பாத்துஷா தமது கட்டப் பரிசைப் பார்த்து அவனை யென் முன்னிற் கொண்டு வரவந்தோன் என்று சொன்னார், அது போல், அந்தத் தேவைக்கட்டிப் கட்டிட்டுப் பாத்துஷா முன்னிற் கொண்டுவந்து விட்டார்கள், அப்போது (ஊர்த்திமையும்) அந்தத் தேவைப்பார்த்துக் கேட்டதாவது யாதெனில்.

ஒகே, தேவே நீயானாச் சேர்த்தவனு யிருக்கும், அவ்விடத்தில் தந்தை யிடத்திற் கொண்டு வந்து விட்டார், அந்தத் தேவகனா, வாய்பொற்றிக் கைகட்டிக்கொண்டு இருந்த வன் அந்தக் கேட்டியைச் செய்து, அப்பாத்துஷாவே, நானுட்பட்டவன் (முன்னிற் வந்தவன்) தேவகனின் சேர்த்தவனாக இருக்கு மென்று சொன்னது, அப்போத்தான் (ஊர்த்திமையும்) அந்தத் தேவைப்பார்த்து, எங்களுடைய

விட்டாயா (ஊர்த்திமையும்) பாத்துஷா இதுவரையி லுயிராக இருக்கிற தென்று நீயறியவில்லையா, என்னுடைய பயமும், அச்சமு முனக்கில் வாம விட்டாயா என்னேத் தேவகனா, வந்த இடத்தி லவர்களைப் பிடித்துக் கைச் செய்தாய், இவ்விடம் (ஊர்த்திமையும்) நம்மை யுயிரோடு வைத்தமாட்டானென்று நீ அறிபாமற்போய் விட்டாய் லவா, தந்திருக்கீயும், இப்போது நீகைதியாகக் கைத்திருக்கிற வர்களை மென்னிடமாகச் சீக்கிரத்திற்கொண்டுவந்து (ஊர்த்திமையும்) வேண்டுமென்று சொன்னார். அதுகேட்டு (முதலாம் என்னும்) தேவா னது (ஊர்த்திமையும்) பாத்துஷாவென்னும் பரிசுநின் பாத்துஷாவைப் பார்த்து.

ஒகே, பாத்துஷாவே, நீயே தேவானபடியால், அந்தமனுடைய கண்டவுடனே பிடித்துத் தின்றுவிட்டேனென்று தபாடமாகச் சொன்னான், அதுகேட்டு (ஊர்த்திமையும்) மிகுந்தமனவரு தமடைந்து புத்திதெமாறித் தலையைக் கீழேயிட்டுக்கொண்டு எண்ணுதெல்லா மெண்ணி மிகுந்த ஆங்காரத்துடனே தலையைப் பார்த்து, அவிடைப்பார்த்து, ஒகே, முந்தையான செயல்கட்டிட்டுக் கொண்டு நீ யென்னவேலை செய் தாய் (கலைமான் அலைகளை ஸலா முண்டி) ஆன சத்தியங்கனையும் உன்மனதிலெண்ணுந் போனபல்லவா, மேதும், அந்த நபியானவர்களுங்க விடத்தில் மனுட்களைத் தின்றுக் கட்டித் தன்னும் அவர்களைத் தொந்தரை செய்யக்கூடாதென்றும் சத்தியம் வாங்கிக்கொண்டிருக்க அந்தச் சத்தித்தையும் கட்டாதவரிடமிடமிருந்தானா துந்தகை செய்கிருக்கிறேயே, நல்லது நீங்க ளப்படிக்கு கவுல் தருச்செய்யவில்லை யா வென்றுகேட்டார், அந்தகருந்த தேவானது (ஊர்த்திமையும்) பாத்துஷா வைப்பார்த்து நீங்கள் கொண்டு சரிதான், என்றாலும் அந்த நபியவாக ஸலாக இருந்தபாஜா கம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற நாயியில், அவர்க ளுத்திருப்போல் நாங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தோம், அவர்களிறந்துபோன பின்னர், அவர்களுடைய வுத்திரவு போய் விட்டதென்று சொன்னான்.

இப்படியே நேருதிரான சொல்லைக் கேட்ட வுடனே (ஊர்த்திமையும்) பாத்துஷாவுக்குக் கொண்டு வந்தது திரோமெல்லாம் வேர்வை சொரிந்து மிகுந்தமொறி அந்தத் தேவைப்பார்த்து, எடா துஷண மாவது தேவியே நீயென்முன்னாலே கொஞ்சமாவது அச்சமும, பய

உம்மை யுபிஜோடே விடமாட்டா நென்று. அதனை நீர்க்கேட்
காமல் வந்திரல்லவா, இப்போது, உமக்குத் தெரிய வந்ததாவென்று
கேட்டார். அதற்கு ஹாத்திம் (ஷம்ஷ் பாத்துஷாவைப் பார்த்து) எவ்
விதத்திலும் ஆகியி னெழுதிய எழுந்தைப்போல் முடியும். இவன்,
எதுவந்த போதிலும் ஆண்டவனுல் வந்ததென்று நாம் எண்ணிக்
கொண்டு அவனை சிந்தையமாக நினைத்து ஷம்ஷ் செய்ய வேண்டுமென்
று சொன்னார். அப்போது (ஷம்ஷ் பாத்துஷா) தம்முடைய பரிஜாதி
களைப் பார்த்து இந்தக் கேட்ட காரியான முதேவியை நாம் விடக்
கூடாது, இவனை விடுகிறது சரியல்ல, இவனுல், மிகுந்த கெடுதலை
ஞாண்டாகும் இவன் (சுலைமானியினுடைய வாக்கையும்) உடன்படிக்கை
யையும் தவறியிருக்கிறான், அதுவுமல்லாமல் இவன் கொஞ்
சமும் அச்சமின்றி (ஷாத்திமைமும்) பரிஜாத் தின்று போட்டு
நென்று பொய்சொன்னான், ஆகலா விவனை நாம் துனியாவின் கைத்
திருந்தால் நமக்குக் கெடுப்போதும் இடுக்கமும், தொந்தரையும் செய்து
கொண்டே யிருப்பான். அப்போர்ப்பட்ட கெடுதலை நெல்லா மின்
ரோ டொழியுப்படியா யிவனை இந்த விரகுப்போரிற்போட்டுச் சுடுதல்
இவனைச் சேர்ந்தவர்களையும் கூடப்போட்டு எரித்துவிடுவதென்ற அந்
தரவுசெய்தார். அப்போது, அந்தத் தேவான (முதமநஸ்) என்பவன்
(ஷம்ஷ் பாத்துஷாவைப் பார்த்து) ஒகே, பரிமளின் பாத்துஷாவான
(ஷம்ஷ்) என்பவரே நீர் (சுலைமான் அலைகிள்ளலாம்) அடிகள் பேரி
லே சந்தியருசெய்தி ருக்கினா நெருகுந்தமும், உரிவதையுந்
செய்வதில்லை யென்று, அப்படி யிருக்க, இப்போது நீர் ததியைத் தப்
பி இவ்விதமாக என்னை யுபிர்வதை செய்யச் சொல்வது உமக்குத் தகு
மா வென்றுகேட்டான்.

அப்போது (ஷம்ஷ் பாத்துஷா) தேவைப்பார்த்து யெப்போ
து (சுலைமானியவர்களை) மதியாமதும், அவர்க ளுந்தகைவந்தியும்,
ஆண்டவனுக்குப் பட்டாமலுந் திருந்த சந்தியத் தப்பிப்போனயே
ஆனபடியான இப்போது, நா னுனக்குச் சொன்னமொழி தவறினால்
அஃக சரியமில்லை, என்ன குற்றமுண்டென்கெட்டமுதேவியா யிருப்
பதா துன்னைக் கொல்லாமல் நான்போயே னுனல், ஆண்டவனுக்கும்
(சுலைமான் அலைகிள்ளலாத்துக்கும்) பாவலாளியாகி விடுவதென்று
சொல்லி யுடனே, சூரவிரையும், அவனைச் சேர்ந்த தேவையையும் பிடித்
துப் பிடித்துக் சுடுதல் அந்தவிதிக் போட்டுச் சுட்டுச் சாப்பிடுவதென்று

விட்டார். பின்னர் தம்முடைய தம்பியை அந்தச் சிமைக்கு அதிகாரி
யாகப் பட்டம் கட்டிவைத்து வேண்டிய தாக்கீதுகள் செய்துவிட்டுப்
பின்னர் (ஹாத்திமென்பவரைப் பார்த்து) இப்போது, உம்முடைய
எண்ண மெவ்விதமாக இருக்கிற தென்று கேட்டார்.

அதற்கு, ஹாத்திமானவர் (ஷம்ஷ் பாத்துஷாவைப் பார்த்து)
முன்னர் தங்கரிடமாகத் தெரிவித் திருந்தேனே அதுவே யல்லாமல்
நா னடிக்கடி சொல்லுகிறு னொன்றும் யியோசன மில்லை, ஆகலால்,
எவ்விதமானபோதிலும் நான் அந்தத் திட்டக்கே போக வேண்டும்
அந்தமுத்தையே கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒரே பிடிவாதமாகச்
சொன்னார். இவ்விதமாக (ஷம்ஷ் பாத்துஷா) கேட்டு இவ ரின்
விதமுதிகோலங்களை முல்லா மறிந்நாம் பயம், அச்சமில்லாத லொரே
பிடிவாதமாகப் போகவேண்டுமென்று சொல்வதால், நாம் தடுத்தியா
தொன்றுந் சொல்லக்கூடாது என்று யோசனை செய்து, தம்முடைய
பரிஜாதிகளை யழைத்து அங்களைப்பார்த்து, ஒகே, பரிமளே, யுன்
களில் மிகுந்த வல்லமைசாலாக் ளாகவும், வாஸிமுள்ளவர்களாகவு
நான்குபேர் இந்த (ஹாத்திமோமும்) போகவேண்டுமென்றும், இவ
ருக்கு வெளியில் யாக்கொரு குற்றமவராமற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க
வேண்டுமென்றுந் சொன்னார். அதுபோல், வாஸிபமான நான்கு வல்
லமைசாலாக் ளெழுந்துவென்று (ஷம்ஷ் பாத்துஷாவைப் பார்த்துத்)
தாங்கள் தோல்லிய பணியிடைக்காக நான்கள் தயாராக இருக்கிறோ
மென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது (ஷம்ஷ் பாத்துஷா) அந்த நான்குபேர்களையும் பார்த்
து மிகுந்த தந்தோஷமாகப் பிராணத்திற் குத்திவிடுவதென்றார். அப
போது, அந்த நான்கு வாஸிபமான பரிமளும் ஹாத்திமானவரை
போர் (சகுத்து) என்கிற கிம்ம சனத்தில் வைத்தெடுத்துக் கொண்டு
மேலே பார்த்த எழும்பி இரவும் பகலும் போகிறபோது
மிகுந்த பசித்தாக மெய்க்கதால், நல்ல பதார்த்தமுள்ள உணவு இறங்
கி, அவ்விடத்தி லுள்ள காய்களிகளைப் பறித்துப் பசித்தாகத் தீத்
துக் கொண்டு இரவும் பகலும் (மடு-நாள்) படுத்து போகும்போது
(பதினாறுவது) நாளோர்மலையைக்கண்டு, அவ்விடத்தி லிறங்கிப் பாக்
கும்போது (ஷாஜாமெதோமான்) என்கிறோர் இரவுமுதலான

மிருத்த அழகு வடிவுள்ளவன், அவ்விடத்திலுள்ள (பர்ஜக்கு) என்பவனுடைய மகன்பேரில் ஆசைகொண்டு தன்னுடைய சுதந்திரம் பறந்துச் சத்தம்போட்டு தீவிரத்தி லறைந்ததைத்து புரண்டு அழுதுகொண்டு இருக்கிறான்.

இவ்விதம், அழகைச்சந்த முண்டாகுவதை (ஹாத்திமானவர் கேட்டு) மிருத்த மனவருந்தமடைந்து, அந்தச்சத்தம் வருகின்ற இடத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு போய் அழுகிறவனெக்கண்டு, ஒகே, வாலிபனே நீ யொன்றாக இம்மலையி லிருந்துகொண்டிவ்விதமான ஊக்கத்தோடு மேன்முனையு, உனக் கிவ்விதமான துன்பம் வரும்படியாகச் சபதவர் யார், அதை யெனக்குக் கொரியப் படுத்தவண்டு மென்று கேட்டா அந்த கந்தவாலிபன், அழகையைவிட்டு கண்ணைத்திறந்து பார்த்துப்போது அங்கே (ஹாத்திமானவர்) மிருத்த அழகு வடிவுள்ளவராக நிற்கக்கண்டு, தவரைப்பார்த்து) ஒகே, மனுட்குலத்திலுள்ளவனே, நீ இந்த இடத்துக் கெவ்விதமாக என்ன காரியத்தைக்குறித்து வந்தாயென்று கேட்டான், கேட்டவனே (ஹாத்திமானவர்) பார்த்து, நானொரு கோழிமுட்டைப் பிரமிணமுள்ள முத்தைத் தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன், அதைப்போலொத்த முத்தானது இந்தத் திட்டிலுள்ள (பர்ஜக்கு பாத்து) இடமாக இருக்கிறதென்று கேள்விப்பட்டி வந்தேனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு வாலிபன், குஞ்சிர பாகச் சிறித்துக்கொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே மனுட்குலமே, அந்த முத்தானது, உன் கையிலகப்படுவது வெகு அரிதாக இருக்கும், அல்லேகூனா, அவ்விடத்திலுள்ள பாத்துஷா வானவன் சில கவால்கள் டுசயுகுறன், அந்தச் சவால்களுக்கு இடம் கொடுத்து, அதுகேட்டு போதிலும், அதற்கு ஜவாபு கொடுக்கின்ற சிவ்லே, ஆனால், நீங்கள் பரிஜாதியாக இருந்தும், அதற்குச் ஜவாபு கொடுக்கக் கூடாமையாக இருக்கிறது, அப்படி யிருக்க, மனுட்குலனமாக இருக்கிற நீ, அந்தச் சவாலுக் கெவ்விதமாகச் ஜவாபு கொடுப்பாய் அந்த முத்தின் பிறப்புடைய வரலா ரெவ்விதமாக அதிலுள்ள கேட்டான், அதற்கும் (ஹாத்திம்) அந்த வாலி

பனைப்பார்த்து, நல்லது, நீ சொல்வதெனக்குத் தெரியவந்தது, என்னுடைய மென்னுடைய ஆண்டவன் எனக் கெவ்விதத்திலு முதலிசெய்வானென்று சொல்லி, அவனைப்பார்த்து நீ இவ்விதமாக இந்தவரைந்திரமான காட்டி லொன்றியாகக்கிடந்து அழுகிற விதமென்னவென்று கிட்டார்.

அதற்கு அந்தப்பரிஜாதியான ராஜகுமாரன் மிருத்த துக்கத்துடனே சத்தம் போட்டு அழுதுகொண்டு (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, யென்னுடைய கோழிமுட்டை இருக்கிற திவடைய பாத்துஷாவின் குமாரத்திபேரில் நான் இன்பங்கொண்டிருக்கிறேன், என்னுடைய பேரான (ஹாத்திமானவர்) என்று கூப்பிடப்படும், என்னுடைய பையனானவர் (கோமான்) என்ற தேசத்திலுள்ளதுஷாவாக இருக்கிற, அவர்பேர் (மெனாருவர்) பாத்துஷா வென்றும் கூப்பிடப்படும், இப்படி யிருக்க, நானொரு நெய்க்குண்டைய பாத்துஷாவின் குமாரமான மஜாலிசி லிருக்கிற போதில், அந்த பர்ஜக்கென்ற திட்டின் பாத்துஷாவின் குமாரத்தியடைய அழகு சவுந்தரியத்தைக் குறித்து ஒருவன் பேசிக்கொண்டிருந்தான், அப்போது, அந்தப் பெண்பேரில் நான் இசைக்கொண்டு மனமானது கலங்கி யெவ்விதத்திலும் அந்தப் பெண்ணை நயம் கொள்ளவேண்டுமென்று நாட்டங்கொண்டேன், அப்படி இருக்க, துறையான நின்றபோ லொருவருக்குச் சொல்லாமல் அவ்விடத்திலுண்டு (ஜலிதெய்பர்ஜக்கு) என்ற தீவிரப்போய் அந்தப் பெண்ணினுடைய துன்பமான நல்லது போனசெய்தியை ஒரு ஆள் வசத்திற் சொல்லி யனுப்பினேன், அச்சொற் கேட்டவுடனே, அவர் என்னைத் தன்னுடைய சமுதத்துத் அழைப்பித்து மிருத்த மரிபாறையாக வுட்கூறவந்து அந்த முத்தைக் கொண்டும் வச்செய்து, அதை யென்முன்னுடையது, இந்த முத்தானது துக்கச் சமுத்திரத்தி லுள்ளது, இதிலுடைய பிறவி யெவ்விதமாக இருக்கிறது என்பது கைவச மாகியது இதிலுடைய கையி டிமனக்குத் தெரியாது, எங்கள் பெரியோர்களுக்கும் இதிலுடைய கைகதி யின்னதென்றுத் தெரியாது, அதையால், இதிலுடைய கைகதி யெனக்குத் தெரியப் படுத்தினால் என்னுடைய பெண்ணையும் இந்தமுத்தைக் கொடுப்பேன் என்று சொன்னான்.

மேலும், அந்தப் பெண்ணு மென்னைப் பார்க்க வேண்டுமென் பதாய் என் முன்பாகவந்து கொஞ்ச மறைவாக நின்று பார்த்துக் கொண் டிருந்தாள். நானும் அந்தப்பெண்ணைக் கண்ணுற் பார்த்ததில், முன்னு லந்தப்பெண்ணி னழகைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டதைப் பார்க்கிலும், துன்புக்கு அதிகமாகவே யிருக்காதுவென்றெண்ணி, நானும்தபெண்ணைப் பார்த்தவனுக் இருக்க, அவளுமென்னைப் பார்த்தவளாக இருக்கிறபோது, அந்தமுத்தின் பிறவியும், அந்நிலைமும், கைவசப்பட்டதும், எனக்கு யாதொன்றுத் தெரியாமலிருந்தது, மறு படியும்வ ரென்னைப்பார்த்து, இந்நிலைமைய சங்கதி யுண்குந் தெரி யாமலென்றுகேட்டார், அதற்குநான் மறுமொழியொன்றுஞ் சொல் லாம லிருக்கேன், அதகண்டல ரிவலாகி விட்டதென்றாராம். யாதொன்றுத் தெரியாதென் றென்னை அவ் டம்விட்டு நீக்கி விட்டார்.

அன்றுமுதல், என்னுலென்றும் சம்பவக் கூடாமையால், இந்த மனையின் வந்துவிழுந்து வெட்டிக் கடை யுபோய் என்னுடைய கோத டுக்கும் போகாமல் இரவும் பகலும் அந்தப் பெண்ணின்மேல் விசைகொண்டு அன்ன மாமாரம் யாதொன்றின்மேலு மிச்சைசெல்லாம லழுதுகொண் டிருக்கிறேன், என்னுடைய வுடிகும் போகவில்லையென் னுயிர்த்து மேலான அந்தப் பெண்ணினுடைய முகத்தையும் பார்க்க என்னுற் கூடவில்லையென்று தன்னுடைய வரலாற்றை யெல்லாந் சொன்னான். அதுகேட்டுடனே (ஊத்திமாவவர்) அவனுக்கு மிகுந் ததெரியவங்களான சொற்க்கோச்சொல்வித் தேறுதலு சயது ஊக்கிப் பார்த்துள்ளின் குமாரனே நீயாதொன்றுக்கும் அஞ்சு புகட்டி அண்டவன் இருபையால் அந்தமுத்தை பெய்வித்ததினுடைய வரலாற்றை வாய்க்குவேன், அந்தப் பெண்ணை முணக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுப்பேன், அதற்காகச் சந்தேகமென்னுதே, அந்தமுத்தினுடைய பிறப் பினிடமும், அதின்வரலாறுகள் எழுது மெணக்குத் தெரியுந், அதை யால், உன்முன்னால் அவரிடமாக அந்தமுத்தின் வரலாற்றையெய்வித் தாகத் தெரிவிக்கவந்தேன் யாதொன்று மிகுந் திடஞ்சொன்னான்.

அதுகேட்டுப், பரிஜாதினையுபாதுஷாவின் குமாரன் (ஊத் திமைப்பார்த்து) சொல்வது என்புய்க்குஞ் சந்தேகாஷமாகத்தோற் றுகிறதென்று வன்னான். அதற்கு (ஊத்திம்). அவனைப்பார்த்து அந்த முத்தின் வரலாறு அனக்குப் பிள்ளுலே தெரியவருந் ஆனால்,

முதலில் அந்த இடமானது மனுட்களால் நிறைந்து அவர்கள் வச மாக வெஞ்செருமைபெற்ற திட்டாக இருந்தது, அதினு லுனக்கு வேண்டிய தென்ன, இப்போது அன்னோடு வாவென்று சொன்னார். அதற்குப் பார்த்து அவன் குமாரன் (ஊத்திமாவவர்) மிக வும் புதழ்ந்துபோற்றி யிவச்சொல்வது மெய்யாயிருக்குமென்று மன மசுழ்ந்து அவ்விடம்பிட்டு டெழுந்து நின்றான். அப்போது (ஊத்தி மாவவர் தன்னோடும்வந்த நான்கு பரிஜாதிகளைப்பார்த்து நீங்களெங்கு விரிவரையும் இந்தக் கிம்மாசனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பறக்க வுந் களுக்கு வல்லமை யுண்டாவென்று கேட்டார். அப்போது, அந்தப் பரிகள் (ஊத்திமைப்பார்த்து) உங்களைப்போல் நாலுபேர் தந்த லிருந்தபோதிலும நான்கு கொடுத்துக்கொண்டேன்மேற்போக யுண்டென்று சொன்னதுகள், உடனே (ஊத்திமாவவர்) அந்தப் பரிஜாதி பாதுஷாவின் குமாரனும் அந்தத் தகுத்தி பார்த்தார்கள். உட்கார்த்தபோது,

அந்த நான்குபரிகளும் அவர்களை யெடுத்துக்கொண்டு பறந்து அந்த வலஞ்சொன்ன திட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு போகிறபாதை யில் (மஹாகால்) என்றதேவுடைய கோட்டமிருந்தது, அந்த கோட் டத்தின் வழியாக அவர்கள் பறந்துபோகிறபோது, அத்தோட்டத் துக் கெஜமானுளை (மஹாகாலென்ற) தேவானது அத்தோட்டத்தி லுலாத்திக்கொண்டு நிற்கிறான். அப்போது அவர்கள்மேலே பறந்து போகிறபாதைத் தன்னுடைய தேவுகளை யழைத்து நீங்கள் மகா தேவமாய் போய், இதோடு லே பறந்து போகிற பரிஜாதி களையும், அந்தத் தகுத்தி விருக்கப் பட்டவர்களையும் பிடித் தென் னரிடமாகக் கொண்டுவருங்கொண்டி னுத்தரவு செய்தான். அதுகேட் டிடனே, அந்தத்தேவுகள் பறந்து அந்தத் தகுத்தையும், அந்தப் பரி ஜாதிகளையும் பிடித்துக்கொண்டுவந்து (மஹாகால்) முன்பாக விட்டார்கள், அப்போது, அந்த (மஹாகால்தேவு) இந்தப் பரிகளைப் பார்த்து நீங்கள் மெய்யாகச் சொன்னார்கள் இந்தமனுடனை யெங்கே கொண்டு போகிறீர்கள், எவ்விடமிருந்து வருகிறீர்களென்று கேட் டான். அதற்கவர்கள், அந்த (மஹாகால்) தேவைப்பார்த்து எங்கள் திகளாகிய கட்டத்துக்குப் பாதாஷாவான (மஹாபரததுஷா வின்) தேவாவி லிருந்து வருகிறோ மென்றுசொன்னார்.

அருகேகட்டுப், பரிமாதினா பாத்மஷாஸிள் குளான் (ஸாத
திமைப்பார்த்து) சொல்வது என்பதுதற்குச் சந்தேகமாஷ்மாதத்தோற்
அகமென்று ஓன் ஓன். அதற்கு (ஸாத்திம்) அவைப்பார்த்து
அக்க முர்கிள் ஸா அளர்ந்து டின்னேடு தெரியவரும் அது.

முதலில் அந்த இடமானது மதுவர்களால் நிறைந்து அவர்கள் வச
மாக வெகுபெருமைபெற்ற திட்டமாக இருந்தது, அதிலுள்ளவர்க்கு
வேண்டிய தென்ன, இப்போதுள்ளோடு வாவென்று சொன்னார்.
அந்தக் பரிசு ~~பரிசு~~ தாவின் குமாரன் (ஹாத்திமானவரை) மிக
வும் புதும்புபோன்றி யிவாசொலவது மெய்யாயிருக்குமென்று மன
மகிழ்ந்து அவ்விடம்விட்டு முழுது வின்றான். அப்போது (ஹாத்தி
மானவர் தன்னோடும்வந்த நான்கு பரிஜாதிகளைப்பார்த்து நீங்கலெங்க
விருவரையும் இந்தக் கிம்மாசனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பறக்க வந்
தருக்கு வல்லமை யுண்டாவென்று கேட்டார். அப்போது, அந்தப்
பரிசு (தாதுகளைப்பார்த்து) உங்களைப்போல் நானுபோல ~~தந்~~
~~விருந்தபோது~~ ~~லும்~~ நாமக் கொடுத்தாக் ~~பறந்துபோக~~
~~யுண்டென்று சொன்னதுகன்~~, உடனே (ஹாத்திமானவர்)
அந்தப் பரிஜாதி பாதுகாவிற்குமாரணம் அந்தத் தருத்தி
யார்த்தார்கள். உட்கார்ந்தோடு,

அந்த நான்குபரிசுளும் அவர்களை யெடுத்தவனென்றி பறந்து
அந்த வஞ்சகமான திட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு போகிறபொழுது
மலை (மஹாநீல) என்றதேவுடைய தோட்டமிருந்தது; அந்தோட்
ட்டின் வழியாக அவர்கள் பறந்துபோகிறபோது, அத்தோட்டத்
தில் நெஜமானது (மஹாநீலென்ற) தேவானது அத்தோட்டத்தி
லுலாத்திற்கொண்டு நிற்கிறது. அப்போது திவர்கள்மேலே பறந்து
போகும்பொழுது தன்னுடைய தேவுகளை யழைத்து நீங்கள்
மகிழ்ச்சியுடையபோய், இதோ மேலே பறந்து போகிற பரிஜாதி
களையும், அந்தத் தருத்தி இருக்கப் பட்டவர்களையும் பிடித் தென்
றிடமாக்கக் கொண்டுவருவதென்ற தந்தரவு செய்தான். அதுகேட்
திடனே, அந்தத்தேவுகள் பறந்து, அந்தத் தருத்தையும், அந்தப் பரி
ஜாதிகளையும் பிடித்துக்கொண்டுவந்து (மஹாநீலென்ற) முன்பாக
யிட்டார்கள், அப்போது; அந்த (மஹாநீலதேவு) இந்தப் பரிஜாப்
பார்த்து நீங்கள் மெய்யாகச் சொல்லுவர்கள் இத்தமனுடைய பெயர்கே
கொண்டு போகிறீர்கள், எவ்விடத்திலுந்து வருகிறீர்களென்று கேட்
பான், அதற்கவர்கள், அந்த (மஹாநீல) தேவைப் பார்த்து எங்கள்
திவர்களைய கட்டித்துக்குப் பார்த்துக்கொண்டுவந்து (மஹாநீலதேவு)
யின் திவரையி லிருந்து வருகிறோ மென்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டுத், தேவுகள் பாக்துஷா இவர்களைப்பார்த்து, அந்த (வழிப் பாக்துஷா) தம்முடைய தேசத்தி லில்லாமல் சொப்பாகப் போய், அவருடைய சேமைமுழுதும் பாம்புகளால் நிறைந்துபோயிருந் திருந் நமக்குத் தெரியுமே, இப்போது எவ்விதமாக அவர் வந்திருந் திரு ரென்று கேட்டான், அதற்குப் பரிசுதான் அவரைப் பார்த்து நீங்கள் சொன்னதுமெய்தான், ஆன விப்போது, இந்த மனுடனுடைய துஆவின் பறக்கத்தால் அவரும், நாங்களுமும் எங்கள் கட்டடங்களு முன்னிருந்த ரூபம்போ லாகிவிட்டோமென்று சொன்னார்கள். அது கேட்டுத், தேவராஜன் பரிசுதான் பார்த்து, நல்லது இப்போது நீங்கள் எவ்விடம் போகிறீர்கள் என்று கேட்டான், அதற்கவர்கள், தேவு சாஜனைப்பார்த்து, நாங்கள் (பரிசுக்கு) என்னுடைய சாஜனை திட்டுக்கு போகிறோமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, தேவ ராஜன் இந்தப் பரிசுதியானவன் யாரென்று கேட்டான், அ (மெஹராஜர்) என்பவன் தேவுக்குச் சவ் சொன்னதுகொண்டே.

ஒகே, தேவே, நீயென்னை யறியப்பட்டாய், எந்ததப்பான் (மெ றாஜர் பாக்துஷா) நானவருடைய குமாரனாக இருக்குமென்று சொன் னான், அதற் கந்தத்தேவு அவனைப்பார்த்து, ஒகே, பரிசுதியேயுள்ள கு இந்தமனுடனைத் தொண்டு மென்னவேலை யிருக்கிறது, உன்வழி பைப் பார்த்துக்கொண்டுபோகாமல், நீ இவனுடைய விடமுண்டு உனக்கென்ன பெருமையுண்டு, அதனால் (ஹலமத்தய் கலேமான் அலி கிஸ்ஸாம்) பரியினுடைய ஆதியினுள்ளவர்கள் மேலும்பரமானவர்கள் என்றுசொல்லி யிருக்கிறார்கள், அப்படிக்கு மென்ன பற்றை நீங்களாக இருக்க, இந்தமனுடனு டைய சாவகாச முடிவெண் டியதில்லையென்று சொல்லி, அந் (சிம்மாசனத்தி லிருந்து (ஹத்தி மைப்பிடித்) திருத்தித் தன்னிடமாக வைத்துக்கொண்டான்.

அப்போது (மெஹராஜர்) என்பவன் தேவைப்பார்த்து, ஒகே, தேவே நீ (ஹத்தி மை) அலைக்கொண்டும் அவர்களிடத்தில் (கவுக்கொ) என்றவாக்குத் தந்த மெவ்விதமாகச் செய்திருக்கிறது அனை மறந்துவிட்டாயோ, இப்போது உன்னுடைய வல்லமைத் தனத்தைக் காட்டி வினாகப் பாவி நாளியாகிப் போகாதேமென்று சொன்னான், அப்போ தந்தத் தேவானு பரிசைப்பார்த்து நீ சொன் னது சரிதான், நீயு எந்தச் (கலேமான்) என்மேயிருக்கிறது, அப்போது

தாவுபோல் நடக்க, அப்படியில்லையே, ஆனால், இந்த மனுடனை நான் விடமாட்டேன் வெகுநாளாகுப் பின்னர், இவன் அகப்பட்டிருக்கிறான், அதனால், என்னைப் கொஞ்சம் ருசியாக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன் (மெஹராஜர்) மித்தியான வருத் தமனுடனு இந்தத் தேவான முதேளி மனுடனைக் கண்ட வுடனே தன்னுடைய புத்திமாறிப் பேசுகிறான்.

ஆகையாலானே, யெவ்விதத்தாலும் நாமொரு மாறுபாடு செய்ய வேண்டுமென்று யோசித்து, அந்தத் தேவான (மெஹராஜன்) என்பவனைப்பார்த்து) நீ இந்தமனுடனைத் தின்பதினா வினக்கென்ன பலனுண் டும், இப்போது இந்தமனுடனைப்போல் (ய) மனுடனைத் காண்டு வருகிறான், நீ யென்னுடையசொல்லை நம்பி இவனையவசப் படுத் து, வரா லெவ்வேலை அனேக முடியவேண்டியதாக இருக்கிற தென்று சொன்னான், அந்தத் தேவு அவனைப்பார்த்து, ஒகே, பாக்துஷா நாவிற்குமாரனே, நா னுக்குண்டைய பிந்துகளில் மிகுந்த பட்சம் காத்திறே னாகையாலானே யென்னிடமாக விட்டு நீ போகலாம், நீ சொன்னதுபோற் செய்வையாகில் இம்மனுடனை யுன்னிடமாக வொப்பி இப்பேனென்று சொன்னான். அப்போதந்த பாக்துஷாவின் குமாரன், இதற்கு ஒருவேலையும் செய்யக் கூடவில்லையென்று மன தி லெண்ணி வருத்த மடைந்து தேவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிற தாவன யாமெனில்,

ஒகே, தேவே, இந்த மனுடனைக்கு மிகுந்த பிராண சினைகித னாக இருக்கும். ஆகையால், நீ இந்தமனுடனை யெவ்விடத்திலாவது பத்திரப்படுத்திவை, மேலும், இந்த மனுடனுக்கு யாதொரு வருத் தம் நேரிமொகில், அதற்காச ந னுன்னிடத்தில் பதில்வாங்குவே னென்று சொன்னான், அப்போது பாக்துஷா குமாரனைப் பார்த்து, உனக்குப் பசந்தானு டைந்தைத் தெரிந்து அதில் வைத்து விட்டுப் போகலாமென்று சொன்னது அதுகேட்டு, பாக்துஷா குமாரன் ஓர் தோட்டத்தைப் பசந்துபண்ணி, அதில் (ஹத்திமைக்) கொண்டு போய் வைத்துவிட்டு, அ (கலேமான்) விவிடம்போய் உன்னுடைய தேவு

சுருதி || உபதாஸஞ் சிவசனருபகம்.

கடோர் காவல் வைத்து அவருக்கு வேண்டியதைக் கொடுத்து பாக்கி
தையாகப் பத்திரப் படுத்திக்கொள் டிருந்தால், நா னிரண்டு மூன்று
தினத்திற்குள்ளாகப் பத்திரமாவது போய்விடமாகக் கொண்டுவரு
வேண்டுமென்று சொன்னது அபுநகர் குறவானவன் மெத்த நலமெ
து சொன்னான்.

அதுகேட்டு, பாத்தனா குமாஸனும், மற்ற நான்கு பரிசாதிசு
மாகக் கூடிக்கொண்டு ஒருகாட்டின் முகையிற் போயிருந்து யோசனை
பண்ணினார்கள், அந்தெவ்விறமெனில், நாள் என்னுடைய வருக்குப்
போய்ப் படைகளைக் கொண்டுவந்து இவர்களைவெட்டி வெயம்பண்
னலு மென்றாலே, நாளைவெட்டிவிடும் நாள் கொண்டுவருவது
தப்பிப்போவது, அந்தக் கெட்ட முறையினாலாவது
சொன்ன கெடுவையப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து யோசனசெய்து (ஊத்
நிமைத் தின்றுபோயோன்) ஆதலால், நாம் அந்தக் தேவுக
லிருப்பதால், அவர்கள் அடுத்தோம் என்று இவிற்போய் நம்
மை வெடுத்தாக்கொண்டு பறந்து போழுதுவிடிபமுன்னால் (கெடு
காதவழி போய்விடலாமென்று யோசனைபண்ணித் தீர்மானித்து
கொண்டு வழியைப் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

இப்படியிருக்கச்சே, நிராத்திமுக்குக் காவலாக இருக்கிற தேவுகள்
மனதில் எண்ணுகிற தெவ்விறமெனில், அந்த பரிசாதிசுமனதில் இத்
தமனுடைய பொருவேளை நம்மைவாய்நாம செல்லிவமா தாய்நா
டிக்கொண்டு போவார்கள், ஆகுவிம், அப்படியே, பெருதாமபோது
மாட்டார்கள். அப்படிப்போனாலும் நாமவர்களைவிடப் போனோம், இன்
னமத்த மனுடையக்கு இதகுச னுக்குமே இவ்விடம் விட்டுக்கொடுத்திற்
பறந்துபோக, அப்படியு மில்லை, அந்தக் கெடுவெவ்விறத்திலும் பிடிந்
துக கொள்ளலா மென்றது வெண் ணத்தார் கொன்றமெனும் யாபில்
லாமல் (ஊத்திமை) அவைமனதில் வந்துவிட்டு இவர்க ளெல்
லோரும் தங்களுடைய பகிர்நாககொடித் காடுகளுக்குப் போய்
நாற்கால் ஜீவஜெந்துகளைப் பிடித்து கொண்டு வரலாமென்று வேட்
டைக்குப் போனார்கள், போய், எத்தனையோ காந்தான் பரிசுதக்க
யும், அஷ்டமிருகங்களுமும் பிடித்துக் கொண்டு தெருப்பிறக்கட்டு
எல்லோருக் தின்றுபசிபய நித்திர்த்துத் தா,காடைய,நை,வடித்தங்கனித்

ஆளுவது || வால்.

டம்போலே குடித்துத் தோட்டநிலைய சதவைபுப் பூட்டி
விட்டுப் பாதிபாவி செல்லோரும் நிவளியில்வந்து சொறனை தெரி
யாமற் கால்களை விரித்துக்கொண்டு நித்திரை செய்கிறார்கள்.

அப்போது இந்தப்பாத்தனாவின் குமாஸனிய (மெவ்ருவர்
என்பவரும்) மற்ற நான்கு பரிசாதிசுரு மனதிலே இந்தத் தேவுகள்
தன்கையறியாமல் மயக்கத்திற் கிடப்பதா லிலங்களை நாம் கொண்டு
விடலாமென்றிற் வெண்ணம் கொண்டு பின்னு மனதிலே யிந்த முறே
விதவே நாம் கொன்றதினால் நமக்கென்ன பலன்கிடைக்கும், ஆனால்
இவர்கள் வெறிநீர் தெழுத்திருக்கப்பொழுதுவிடிந்துளத்தனைநேரம்
செல்லுமோ தெரியாது, அப்படியிருப்பதால் இப்போது நாம், வெவ்விப்
போய் போலோமாகிற பொழுது விடக்கிறதற்கு முன்னாலே (நா) கா
வழிக் கப்பறம் போய் விடலாமென்றிற் யோசனையைத் திறப்பதெக்
நித்தென்று, அந்தத் தேவுகள் மயங்கிக் கிடக்கிறதையும் பார்த்து,
இவ்வே நல்ல தருணமென்று (ஊத்திமை) அந்தச் சிம்மாசனத்தி
லுந் திறக்கொண்டு மேலே மேகங்கூட்டலம் வரையில் எழும்பிப் பறந்
து பொழுது புறப்படு முன்னமே (நா) காதவழித் தொலை ஊரத்திற்
கொண்டுபோய் விட்டார்கள். பின்னர், பொழுது விடிந்து நல்ல இட
மாகப்பாது, அவ்விடத்தி லிறங்கிக் கொஞ்சம் கனிகள் புசித்து
இளைப்பாறினார்கள், இவ்விதமான செய்திகள் யாதொன்றுத் தேவுக
ளுக்குத் தெரியாம லிருந்தார்கள், அப்போது நான்குபரிசுகளும் (ஊரத்
திமும்) அந்த ஊருமாஸனும் இரவும் பகலுமாகப் பறந்து போகும்
பொழுது நல்ல இடங்க ளுள்ளதைப் பார்த்திறங்கி யிளைப்பாறிப் பசி
பூழிக் கொண்டுபோவார்கள். இதுதெற்கு.

அங்கே (மஹாகுருதவர்) தன்னுடைய சேவகத் தேவுகளைப்
பார்த்து, அந்தப் பாத்தனா தின் குமாஸன் (வி) மனுட்களைக் கொண்
டு வருகிறமென்று போல வாடிவாருள் மூன்றுத் தப்பிப் போன
தான், அந்தப் பரிசாதி பாத்தனா குமாஸனேர் அழகு சவுந்தரிய
முள்ள மனுட்கள் விட்டுப்போன இல்லவா, அவனைக் கொண்டுவருங்க
சென்று சொன்னான், அதுபோலே சேவகத் தேவுகள் போய்ப் பசுத்
ததில், அங்கே ஊரத்திமைக் காணாததினாலே பயந்து (மஹாகுல்)
தேவிவிட்டமாகப்போய் அங்கே கணக்கிப் பிடிமடைத் தவ்விடத்தி

[illegible]

ஒரு, வல்லமை காக்களாகிய தோழனே, யுந்நனோடுகொன்வரு
தால், உங்களுக்கே தோவதிதோர் துன்பமவந்து நெரிமொகில், அப்
தெனக்கும் அத்துன்பம்வருமல்லவா, ஆகலால், கீர்நனயாதொன்
யப் போகிக்கவேண்டாமென்று சொன்னான், அப்போது, ஸூத்திரி
அத்தந்திரஞ்சிறுத்து கீழேயிடங்கித்தழுதி, என்செய்தாதுவா
யப்பார்க்கு கீழ்க் குறுங்குளோசத்துக்குப் போங்களென் னுந்
பரிசு கொடுத்து அலங்கார அணுப்பியிட்டுப் பிள்ளை, (மெய்யுரை)
நாயுடையப்பார்க்கு, ஒகே, பாத்துஷாவின் குமாரனே, கீயென்னோ
என்புடையப்பார்க்கு, ஒகே, பாத்துஷாவின் குமாரனே, கீயென்னோ
மெய்யுடைய பிஞ்சுமகனவருத்தமாகத்தரி விருத்திரது
அப்போடுமெய்யால், எவர்க்காக அளக்கே, (பயலு நாயுடைய)

பார்த்து, நீ பூசிச்சொண்—இறகானது எந்தப் பறவையின், இறகா? இருக்குமென்று கேட்டான். அப்போது வந்ததும் (மெய்யுவரைப் பார்த்து) அந்த முத்துப் பிறவியின் சங்கதியைத் தெரிப்படுத்திய (மலையார் கலைமான் பெண்பலர்) கைவசப்பட்டிருக்குமே! முந்திய கைய விபரம் தெரிப்படுத்திய பறவையின் கையவர்களுக்கு மென்று சொல்லிப், பின்றுமவனைப் பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய பிரியமாயிடு (மெய்யுவரை) காண்கப்பட்டான் (அவ்வோ ஆக, கை) பட்டனாத்தவரவிட்டுப் புறப்பட்டுவெளியில்கொருவிடத்தில் கையிற் று இவ்விதமான முத்து வந்தச் சமுத்திரத்திற் பிரக்கின்றது அனாதா கொடுத்ததாக அறிவேனென்று தயையைமுழங்காலில் வைத் துக்கொண்டு துக்கம்தோடே பிழுகிற போது, அந்த மரத்தினுமேல் வெடிகுழைந்திருக்கிறதும் (எ) நிறமுமுள்ளதாக ஒருபறவைபோடி ன்றது, அறிவே பெண்பறவையானது முன்னால் அந்தக் கட்டி கட்டித் தந்ததும், தண்ணீரையும் குறித்து ஆண்பறவைபோடும் பேசிக்கொண்டு இருந்து.

[illegible]

உபநிஷத் வசனமுதாம்.

தெரியவருவது சொன்னார். அது, தாத்திமாணவர் மேற்கண்ட
தந்திரம் முழுது மயங்கிச் சொல்லிவிட்ட, அந்தேனெனில்
நாயிவதற்கு முடிவு சமாதானத்தைச் சொன்னோமான்னுதேவ
வென் முயற்சியென்பது அந்தச் சந்திரனை அங்குக்குத் தெரிய
படுத்தித் தன்னுடைய வேண்டிய முடிவாகிக்கொண்ட, அப்போது
சம்முதலாய் வேலை தெரிவிப்பாருமென் தென்னிச் சந்திர முழுது
யுரு சொல்லிவிட்ட, இவ்விதம்.

அந்த (மேற்கூறல்) தாத்திமாணவர் சொன்னதொத்தித்தோம்
மேற்கூறல் சந்திரமுத்தையுடைய எவ்விதத்தோடும் சம்முதலாய்
வேலைக்குப் பாதாது முறைவாசனென்று மனநிலையிலே, அப்பி
தென்னம் தாத்திமோடும் பேசிக்கொண்டிருந்து பின்னர் துரியோ
தாயினாருதேவதில் அந்த (மேற்கூறல்) மேலே பதத்தொத்தித்தோ
வான், தாத்திம் பூமியின்மேல் நடந்துபோலார். இவ்விதமாக இய
காண்களினே இருக்கும் இடங்களிற் கூடியிருப்பதும், பொருளினி
யும்போது இருக்கும் யுத்தம்மேலே போகிறதாயிருக்கும்படி
களிலோர் கா லிசனில் இவர்களைத் தாத்திமோடும் சந்திரமுத்த
செய்திறபோதில், அந்தத் திவாந்திரத்தினுள்ளிருந்து (அ)கூட
ய தேவானது இவர்கள் தலைமேட்டில் வந்திருக்கும்போது இவ்வித
னாயுமே இவ்விதத்தின் ஆச்சரியம் ஒருதேவன், பரிசுதியு மோ
டத்தில் நித்தினாசெய்திருக்க என்னென்னவி, அப்பிடமிட்டெரு
துபோய்க் கட்டமாகப் தேவருக்குத் தெரியப் படுத்தினான், அப்
போ தந்தத் தேவுகள் வந்து இவ்விருவனையும் பார்த்துத் தம்
லோகம்க் கொருவர் பேசிக்கொண்டுதேவாவது கூடுதலில்.

இவர்களை சம்முதலாய் பாதாதுவிட்டதாகச் சொல்லிபோக
மென்றபோது, அவர்களிலிருத் கொருவர் அந்தக் கட்டத்தின்
பார்த்துவிட்டு, கிணைக்கொரு இவர்களை சம் கொத்தொரு பெயர்
சம்கொண்ட பலன், இவன் சமைய கட்டத்தி னுள்ளவனாய்,
வர்கள், பதாவது குற்றம்கொப் திருத்திருக்கலோ, அப்பி
நிவாந்திரத்தினுள்ளவர்களோ, உதேவோர் இவர்களைப்போ
காலத்தி விக்கிடம்க் திறக்கி நித்தினாசெய்திருக்கலோர்
தேவையிலும், அந்த (மேற்கூறல்) பாதாதுவிட்ட து
பிழித்துக்கொண்டு அவர்கள் பேசுகிறதைக் கேட்டுக் கொள்ளு
தென்னம்மேலே இவர்கள், பின்னர், அந்தேவுகள் சொன்னதே

இவர்களை எழுப்பி நாம்கேட்கலாம், ஒருவேளை இவர்கள் பர்
தக் குடைய திவாந்திரத்தி னுள்ளவர்களோ வென்று சொன்னம்
போது, இவ்வு மவர்களைவொருதேவு அப்படியிருந்தாலு முக்களுத்
கொள்ளவென்று சொன்னது, மற்றொருதேவு ஒருநான் (பாதாது
முடிக்கு) என்பவர்கொள்க்கொண் இருந்தார் வெகுநாளாக (பா
தக்கு) தேவையசெய்தி யாதொன்றும் நமக்குத் தெரியவில்லையெ
யென்று, அந்தானக்குத் தெரியவில்லையா கொஞ்சமாவது அச்சமும்,
பயமும் மிக்கியா, நியே கிவ்விதமானசொற்கள் சொல்லுகிய
இந்தில், இந்தச் சொல்லை யாவாவது பாதாதுவிட்டம்போய் ஒரு
தேவும், ஒருபரிசுதியுமாக எந்தத் திவாந்திரத்தி நிருந்தோ இவ்வி
டம் வந்துபடுத்தி நித்தினாசெய்துகொண் இருந்ததை, இவ்வி
தார் (பாதாதுத் தம்மிடத்திற் தெரிவிக்க வில்லையென்றுகொன்னு
புதியொரு நம்மை யுழைத்துக் கேட்பாரே, அப்போது, என்ன
வாபதெல்லவாய், அந்தோல், சம்முதலாய் நிருவாக மெவ்விதம
யித்தொன்றைப் பலபல கொண் சொல்லிப் பின்னர், அவர்க
ளைத்தாது யெழுப்பிடுவார்கள்.

அப்போது (தாத்திமாணவர்) அந்தத்தேவுகளைப் பார்த்துத் தான்
மன் அசந்து நித்தினா தெய்விலவர்களை நீங்கலே கொண்
கள், அந்தோ துங்களுக் தென்னவேலை நிருக்கிற தென்னுகேட்ட
அப்போ தந்தத் தேவுகள் (தாத்தினையப்பார்த்து) நீங்கலெ
தொந்தரத்தி னுள்ளவர்கள் திசமாகச் சொல்லுக்கொன்று கே
டதந்த (தாத்திமாணவர்) அந்தத்தேவுகளைப்பார்த்து நீங்கலறியமா
மர்களா ஒருமனுடன் (பாஜக் குடைய) திவாந்திரத்திற்குப் போய்க்
கொண்டிருந்தான், அவனுக்காக வேண்டி (அம்மன்பாத்தொ) (முடி
தான்) என்ற தேவானவனையும், அவனுடைய பந்துக்களையும்
தெருப்பினும் சுட்டெரித்து, அவனுடைய சேமையைப் பிடிக்கிக்
கொண்டு தன்வழிப்பித்தினது, அவ்விஷயம், உங்களுக்குத் தெரிந்
திருந்தா வனெ நீங்கள் போய்த்தேடி யுங்கள் பாதாதுவிட்ட சமு
தததக்குக் கொண்டு போகலா மென்று சொன்னார், அதுகேட்டுப்
பின்னாரு அந்தத் தேவுகள் (தாத்தினையப் பார்த்து) இந்தப் பரிசுதி
யாவவன் எந்தத் திவாந்திரத்தி னுள்ளவருன்னுகேட்டதற்கு (தாத்தி

தெரியவருமா? சொன்னார். ஆனால், ஸ்ரீமத்திமான்மயர் மேற்கண்ட
சூத்திரம் முதலாக மனவருத் சொன்னதில், அந்நேரமேலும்,
நிமிஷமாக முடிவுச் சமச்சாரத்தைச் சொன்னேனான். அதுமேல்
வான் முன்னுள்ளேயே அந்தச் சமச்சாரம் அங்குக்குத் தெரிய
படுத்தித் தன்னுடைய வேண்டிய முடிவாகியதான், அப்போது
சம்முதலாய வேலை தெரியவருமென் றென்னிச் சமச்சரி முமுதல
யுரு சொல்லவில்லை, — இதுதான்.

அந்த (மொழியை) ஸ்ரீமத்திமான்மயர் சொன்னதொத்திதான்
மேலிருந்து சந்தோஷத்தையுடைய எங்கிதத்தாலும் சம்முதலாய
வேலைக்கு யாதொரு குறைவுவாதென்று மனத்தினாலும், அந்த
வேலாம் ஸ்ரீமத்திமான்மயர் பேசிக்கொண்டிருந்து பின்னர் ஸ்ரீமோ
நிமான்முருகேசத்தின் அந்த (மொழியை) மேலே பதந்திதான்மேல்
வான், ஸ்ரீமத்தின் பூமிவின்மேல் நடந்துபோனார். இவ்வியமாத இய
காலங்களிலே இருக்கும் இடங்களில் கூடியிருப்பது, பொதுவாக
அப்போது இருக்கும் வழக்கம்போலே போகிறதாயிருக்கும்.
கனிலோர் கா கிளையில் இவர்களின் துறையிலிருந்து
கொண்டிருப்பதில், அந்தத் திவ்யத்திதான்மேல் (மொழியை) உண்
ய தேவானது இவர்கள் திருநாட்டில் வந்திருக்கும்போது தெரி
தாயும், அந்த இவ்வென்ப அந்தரிமம் ஒருதேவையிடையே மோ
டத்தில் நித்திரைசெய்திருக்க கொண்டுள்ளனர், அங்கிடமிடமிடெ
துபோலக் கூட்டமாகிய தேவையுக்குத் தெரியப் படுத்தினான், அப்
போ தந்தத் தேவையுள் வந்து இவ்விருவனாரும் பார்த்துத் தன்
லொருவர்க் கொருவர் பேசிக்கொண்டிருந்தாலது உருவோலில்.

இவர்களை சம்முதலாய பாத்ருஷாவிடமாகப் பேசும்போது
மென்றபோது, அவர்களின் இருத் தொருவன் அந்தக் கூட்ட
பார்த்து, ஒரே, கிணைக்கொளே இவர்களை சம் கொடுத்தபெய்
சமச்சாரம் பலன், இவன் சமய கூட்டத்தி ஞன்னவன்,
வர்கள், வதாவது குற்றம்செய் திருத்திருக்கொளே, அந்த
திவ்யத்தி தன்னவர்களே, உருவோர் வேலைக்காரப்பெய்
காலத்தி விடமிடவன் திறத்தி நித்திரைசெய்திருக்கொளே, அப்போ
தேவையிலும், அந்த (மொழியை) பாத்ருஷாவின்
விதித்திருக்கொளே அவர்கள் பேசுகொளேத் கேட்கும் கண்
இவ்வுருவோலே ஸ்ரீமான்மயன், அந்தேவையுள் சொந்த

இவர்களை எழுப்பி நாமதேட்கலாம், ஒருவேளை இவர்கள் பர்
தக் குடைய திவ்யத்தி தன்னவர்களே வென்று சொல்லும்
போது, இன்று மலர்களிலொருதேவு அப்படியிருந்தாலு முக்கனாக்
கொள்ளவென்று சொன்னது, மற்ருருதேவு ஒருநான் (பாத்ருஷா
முடிவாகு) என்பவர்கொல்லிக்கொண் டிருந்தார் யெருகாளாக (பர்
தக்கு) வேலையசெய்தி யாதொன்றும் நமக்குத் தெரியவில்லையே
யென்று, அதுவானக்குத் தெரியவில்லையா கொஞ்சமாவது அச்சமுர்,
பயமு மிவ்வியா, நியே கிவ்வியதமானசொற்கள் சொல்லுகிய
அந்தில், இந்தச் சொல்லை யாவாவது பாத்ருஷாவிடம்பேரம் ஒரு
தேவும், ஒருபரிஜாதியுமாக எந்தத் தோந்தரத்தி திருந்தே வெ
டம் வந்துபடுத்தி நித்திரைசெய்துகொண் டிருந்ததே, இது
ஞர் (பாத்ருஷத் தம்மிடத்திற் தெரிவிக்க. விவ்வியென்றுசொன்னால்
பதிஷா நம்மை யவற்றைக் கேட்பாரே, அப்போது, என்ன
வாய்கொல்லாய், அந்தில், சம்முதலாய நிருவாக மெவ்வியமா
தித்தமென்று பலபல் வேலைகள் சொல்லிப் பின்னர், அவர்க
ளைப்படி யெழுப்பினார்கள்.

அப்போது (ஸ்ரீமத்திமான்மயர்) அந்தத் தேவுகளைப் பார்த்து நான்
கள் அந்தத் நித்திரை தெய்வநிலைக்கொ நீங்குகொ வெண்ணா
கள், அந்தகார ஞங்கனாக் கொன்னவேலை பிருக்கிற தெனறுகேட்டார்,
அப்போ தந்தத் தேவுகள் (அந்தினைப்பார்த்து) நீங்குகொந்தத்
திவ்யத்தி தன்னவர்கள் நிசமாகச் சொல்லுக்கொண்டு கேட்
டசந்த (ஸ்ரீமத்திமான்மயர்) அந்தத் தேவுகளைப்பார்த்த நீங்குகறியமாட்
டமர்களை ஒருமனுடன் (பாஜக் குடைய) திவ்யத்தரத்திற்குப் போய்க்
கொண்டிருந்தான், அவனாகாக, வேண்டி (அந்தினைப்பாத்ருஷா) முக
தான் என்ற தேவானவனையும், அவனுடைய பந்துக்களையும்
பொருப்பினும் கூட்டெரித்து, அவனுடைய சினையைப் பிடிங்கிக்
கொண்டு தன்வழிப்படுத்தினது, அவ்விஷயம், உங்களுக்குத் தெரிந்
திருந்தா வவ்வை நீங்கள் போய்த் தேடி யங்கள் பாத்ருஷாவின் சமு
தேவருக்குக் கொண்டு போகலா மென்று சொன்னார், அதுகேட்டுப்
பின்னரு அந்தத் தேவுகள் (ஸ்ரீமத்திமான்மயர் பார்த்து) இந்தப் பரிஜாதி
யாவவன்வந்தித் திவ்யத்தி தன்னவர்களே தெனறுகேட்டதற்கு (ஸ்ரீமத்

தில்) அந்தத்தேவுகளோடும் இவர் (தோமாளேன்ற) தீவந்தரத்தி
லுள்ளவரென்று சொல்லி பிசுருடைய சங்கதிகளிற் சிலசங்கதிக
கையுற் தெரியப்படுத்தினார், இவ்வீதம் (ஹாத்திமானவர்) சேபல்சிய
மான (ஷம்ஷ பாத்துஷாவானவர்-முதலாக) என்பவனைக்கொன்று
ரென்றும், அவனுடைய தேசத்தைக் கைவாய் பிடித்திக்கொண்டா
ரென்று சொன்னார். சொன்னசொல்லி, அந்தத் தேவுகள் கேட்டு,
அஞ்சிப் பயந்து (ஹாத்திமைப் பார்த்து) நீங்கள் சந்தோஷமாக
நித்திரைசெய்யலாம், நாங்கள் அவரைத் தேடிக்கொண்டேயிருப்போமென
மென்றுசொல்லி, இவர்களுக்கு நல்லமொழிகளைப் பேசுகட்டிப் போயி
னதுகள்.

இவர்களிருவரும் அவிடமிட்டிப் புறப்பட்டு முன்று
நான் ஒரு சமுத்திரத்தி னருகிற் போய்ச் சேர்ந்தார்கள், அப்போது
(மெஹறாவர்) (ஹாத்திமைப்பார்த்து) இந்தச் சமுத்திரமாய் (அவர்
மான்) என்றதாக இருக்குவென்றுன் அறிவித்து (ஹாத்திமானவர்)
இந்த சமுத்திரத்தின் அக்கரைப் புறம் யாதொரு குறுகிய
தெரியவில்லையே இதனுடைய அலையானது வானத்தை விரித்த
கொண்டு நிற்கிறது, அந்த அலையானது மேலெழும்பிக் கொட்டிப் பனி
புரட்டில் அத்தனையிற் பார்த்தால் அவிடத்திலுள்ள சமுத்திர,
பிருகதானிகள், யானை, உட்டகம், குதிரை, மாடு, முதலிய ஆமைகள்
வாத்துகள், கொக்குகள், இன்னும் பல பிசுருத்துகளும் அக்கரைநீர்
புரளுகிறது, இன்னும், காஞ்சிறப்பக்குஷாரங்களைல்லாம் அவிடத்
திலுள்ள மலைகளிலும், சேடிகளிலும், உட்கார்க்கு பாடிகள்பாடிந்
கொண்டிருந்தன.

இந்தக் குதந்தரான கோலங்க ஸெல்லாம் (ஹாத்திமானவர்)
கண்டு ஆண்டவனுடைய பெருமையையும், வல்லமையையும்,
சாமர்த்தியத்தையும், மஹாத்ருவைய புத்தியினாலும், அறிவினா
லும், எண்ணத்தாலும், கணக்கிடக் கூடாது என்று மனதில் அச்
சங்கொண்டு (மெஹறாவர்) என்பவனைப் பார்த்து, ஒகே, தோழ
ளே இப்பேர்ப்பட்ட சமுத்திரத்தை நாமெவ்விதமாக கடந்து
போவோம், இப்பேர்ப்பட்ட அவிடப்பேர்த் பறத்துப்போக முடியா
தென்று சொன்னார், அங்கேட்டு (மெஹறாவர்) ஹாத்திமைப்
பார்த்து நீங்கள் சொன்னதுமெய்தான் பறவையானிகள், வறைய

இரவும்பகலுமாகப் பறத்துபோனபோதிலும் அக்கரைபோய்ச் சேர
மாட்டாது, ஆனால், நான் பரிஜாதிபானவதை இருத்தபோதிலும்
என்னாலும் பறத்து அக்கரைபோகத் தெரியவில்லையே, அப்படியி
ருக்க, உங்களாலெவ்விதம்போகக் கூடுமென்று சொன்னான்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அந்த (மெஹறாவர்) என்பவனைப்
பார்த்து நாயிவ்விதமாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பதினாலென்று மில்லை
இதற்குத் தகுந்த யோசனை பண்ணவேண்டுமென்று சொன்னார்.
இதுகேட்டு (மெஹறாவர்) ஹாத்திமைப்பார்த்து நீரிவ்விடத்திற் சில
அதுகேட்டு (மெஹறாவர்) ஹாத்திமைப்பார்த்து நீரிவ்விடத்திற் சில
நாளிருப்பீராயில் இந்தச் சமுத்திரத்தைக் கடந்து போக நான் எத்த
னம் செய்விதேனென்று சொன்னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்)
நல்லது நான் மனம்போலே செய்வென்று சொன்னார். உடனே
(மெஹறாவர்) ஹாத்திமைப்பார்த்து இவ்விடத்துக்குக் கொஞ்சந்து
கிழாக (பதற்குள்) என்ற ஒரு தீவிருகுக்கு அவிடத்தி லிருக்கிற
பாத்துஷாவானவர் (அவர்) (ஷம்ஷான்) அவரிடமாக நல்ல
சமர்த்துள்ள குதிரைகள் பறக்கும்படியானதாக இருக்கிறது. ஆகை
யால், நானவரிடமாகப் போய், அவைகளிரண்டு குதிரைகளை வாங்
கிக்கொண்டு வருகிறேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) சந்தோஷமென்றுசொன்
னார், அப்போது (மெஹறாவர்) ஹாத்திமிடத்தி லுத்தரவு பெற்றுக்
கொண்டு அவிடமிட்டிப் பறந்து ஒருபகல் இரவானவுடனே அவ்
விடம்போய்ச் சேர்ந்து, அந்த பாத்துஷாவைக் கண்டு மிலாக்கத்தா
னான், அப்போது, பாத்துஷா (மெஹறாவரைப்பார்த்து) ஒகே, மெஹறா
வரே நீ வந்தசங்கதிபென்னென்று கேட்டான், அதற்கு (மெஹறா
வர்) அவரைப்பார்த்து எனக்குமிருந்த வேகமுள்ள (உ) குதிரைகள்
வேண்டியது, நாங்க னென்பேரில் நயவுசெய்து கொடுப்பீர்களானா
லுது. தங்களுக்கு ஒருஸாதாக இருக்குமென்று சொன்னான். அது
கேட்டு (ஷம்ஷான்) மெஹறாவரைப்பார்த்துத், தாங்களெவ்விட மிருந்
துவருகிறீர்கள் கேட்டான், அப்போது (மெஹறாவர்) புத்தூஷா
வைப்பார்த்து நான் (ஹாத்திமானவரில்) இருந்து வருகிறேனென்று சொன்
னான். அப்போது, துத்தூஷாவானவர் (மெஹறாவரைப்பார்த்து) நீ
வக்குத் தெரியும் ஆனால், நீரிவ்விடத்திற்கு ஒன்றியாகவந்த வரலா

வள்ளல்களென்று பலபல இடங்களிலும், கேட்பார்கள், சரீ
லால், நம் படைகளைக்கூடச் சேர்ந்துகொண்டு இருப்பா
போய் இவ்வாறும் போகின்றது முன்னமேயே
செப்திகள் அவர்களுக்குத் தெரியவரு மாகையால், நாசன
வேண்டியதில்லை, நானொருவார்க்குள்ளேயோய் வருகிறதென
து சொன்னான். அப்போது (நாத்திமென்பவர்) அவ்வப்போதே
நீசொன்னது சரிதா குனிந்த அகோமையாற்றாட்டத்தில் ஒன்றிய
ந எவ்வித மிகுப்பெனென்ற சொன்னான், அதுகேட்டு(மெல்லு
நாத்திமெ) தந்து அப்படிக்குடிவீட்டத்தில் யாதொரு படிமுடி
அச்சமில்லாமென்ற சொன்னான், அதற்கு (நாத்திமென்பவர்)
தது) கல்லது எனக்கு ஆண்டவனுடைய காவ மிகுந்திருக்கின்ற
சொன்னான், உடனே (மெல்லு) நாத்திமுடைய வந்தவாடி பெற்
றுக்கொண்டு கொடியாக மறைந்துபோய் விட்டான். அப்போது
(நாத்திமெ) நாத்திமென்பவரிட மிருந்த வெள்ளையினைக் கொடுத்தச் சுட்
டிக் சாம்பலாக்கித் தண்ணீர் கொடுத்துத் தம்முடைய திசைமென்
கும் பூசிக் கொண்டபோது அனுகூலம் மறுபுறம் அப்போது

அப்போது, அம்பு எல்லாமெடுத்துக்கொண்டு கொடி வகுத்தி
ரங்களிற்போய் வேட்டையாடி (யு) கோம்புள்ள நாளைப் பிடித்
றுக் கொண்டுவந்து, அந்தத் தேரட்டத்திலிருந்து அதைஅவ்வித
றுப்புறவுசெய்து கல்லகரிகளைப்பார்த்ததெடுத்தமாலாக்கன போ
டுப் பிசறி பொருபாற்றித்திற்போட்டு அப்பெல்லையுள் செறி
முக்கியால் கொடுப்புண்டாக்கிக் காட்டின் பிறகுனைக் கொண்டுவந்
து எரித்து வேகவைத்துப் பரிமாறி ஆண்டவனைப் புதந்தது
கூர்செய்து, ஒருசெடியின் கிழாகப் பரிந்துக்கொண்டிருந்தேழுத்தி
அவ்விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டிச் சிலநாள் கடந்துபோகும்போது
ஒருநாள் ஒருகாட்டிற்போகும்போது அவ்விடத்தி லோர்செய்த
மிருத்தது, அதின் லாகற்படி திறத் திருத்தது, அதுகண்டு, அந்தத்
தோட்டத்துக்குட் போய்ப் பார்த்தார் அவ்வாறானது மரம்
கடல் கவிவர்க்கங்கள் களாகக்காலத்துப் பழங்குத்துகளை
பலமாகத் தொங்கு தின்றன, தின்று மக்குள்ள பூமாச்சேர்ப்பு
ள்ள திவாக இவ்வித மென்று சொல்லிமுடியாத அறிவைய வர
சேயால் அவ்விடமிருக்கும்படியாக யோசனைசெய்தார், அப்போது
அவரேறிவந்த குதிரையானது தினமெல்லாம் மெதாவிக்களில்

மகன்து திரிந்த கொண்டு இரவானவுடனே அத்தோட்டில் வந்
திருக்காமென்று மிக (ஹாத்திமெ) கொஞ்சநாள் அத்தோட்
டத்தி ள்ளார். அப்படி யிருக்கையில், அந்த பாத்துஷாவின் குமா
ரின் தலையைய கப்பனிடமாகப் போய், ஆதாயுதஸ்ஸிமரத்துச்
செய்து காலில்லிழு தான்.

அப்போது அப்போது நான் மகனைக்கட்டி யனைத்துக்
கொண்டு சங்கு கொட்டி உனக்காக (ஹாத்திமெ) என்றதிவாந்
திரத்திற்குப் படைக ளனுப்பினேன், அதைவிட்டும் நீயிவ் தனித்
துவந்தி நெமென்ன, நீ யெந்தத் திவாந்திரத்திற்போய் மறைந்திருந்
தாய்நா னனுப்பிய படைகளெல்லா முன்னித்தேடி யிடுவெகு
நாள் வரையிலு முன்னிக் காணும் விருந்த படியால், அவர்க ளென
லோரு மிருந்த வறுத்த மெடுத்துக்கொண்டு, இவ்விடம்வந்து சேர்ந்
தார்கள், கல்லது, போன காரியம் (மாண்பார்க்குலமாளியுடைய)
பெண் உன்னைவசப் பட்டதாவென்று கேட்டார், அப்போது (மெல்லு
கு) வந்ததுனைபத்திழே போட்டு கொண்டு ஐவாய் சொல்லாதி
பின்ன நகர்ப்புறப்பார்த்து என் தகப்பனே தங்களுக்குச்
சொல்லாமற் பேசியபடியால் நான் வெகுநாளாக மிருந்த துன்பத்
தையும், வருத்தத்தையும் விடுத்துக்கொண்டு பட்டபாடும் இரவுபக
லமாக அழகுதொண்டு நான்என்னுடைய திரேகத்தின்கரணைகூட
நூலாமற் கிடத்தேன், மேலும்கான், பட்ட சிறுமைபோல் இந்த
லோடுத்தில் யாருக்கும் வன்பவன் கொடுக்கக்கூடாது, இவ்விதமா
ன் துன்பங்களைநான் ண்டதுநிலைக், கேட்டதுநிலை, என்று
வம், என்னுடைய தலையெழுத்துச் சரம்மையான படியால், எமன்
தேசத்துள்ள ஒரு பாத்துஷாவின் குமாரன் (ஹாத்திமென்பவர்)
அப்போது (அப்பாது) என்ற பட்டணத்திலிருந்துகுடி மிழுட்டைப்
பொருணமுள்ள முத்துத் தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டி வருகிற
பாது ஒருகாட்டி லென்னைக் கண்டு நீயாரென்றகேட்

அப்போது வருகக்கு என்னுடைய சங்கு சொல்லாந் தெயும்
பு சொன்னேன், அவரதுகேட்டு, எனக்கொ நம்பிக்கையும், க
செய் திருக்கிறார், அஃதெவ்விதமெனில், ந்த முத்தெனக்
அப்போது (மாண்பார்க்குலமாளியுடைய) பண்ணை யுன்வச
காடுபெ னென்றுசொன்னார், அச்சொல்லை நான்கேட்டுவந்திருத்

11

11

11

100

100

100

100

விட, நீங்கள் பாத்துஷா வர், கண்ணோடும் மென்று விதிநிபந்தன
பாத்துஷா சந்தேகமு மிடாமல் இவ்விடத்திலே நம்முடைய படை
களோடு கூடா மடித் தி த்துகொண்டு, பின்னர், பாத்துஷாவுக்குத்
தங்கள்வக சந்தேகமேக்குறித்து ஓர் அஞ்சியெழுதித் தெரிவிப்ப
படுத்தும்சொல் அப்போது, பாத்துஷா அந்த அஞ்சியைப்பார்ந்து
உங்களுக்கு அருமுறை செய்வானென்று இவ்விதஞ் சொல்லிக்கேட்ட
(மெறுறுவர்) அப்படியே வேர் அஞ்சியெழுதித் தெரிவித்தார்கள்
அதைத் தீவார்திரப் பாத்துஷா பாத்துஷாவுக்குத் தமதுசேவகரிடத்
தில் அவர்கள் நம்மைக்கண்டு சந்திக்க வந்திருப்பதால் அவர்களை
மிதுதமன மேன்மைவாக நம்முடைய மனங்கொண்டென்றதால்
சாவுசெய்து கங்குலக் கிங்கரித்த அந் தமதுசேவகரிடமிருந்து
வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுக்கொண்டேயுள்ளார் தம்
முடைய சைவதாதுக்கருப்பினர், அதைத் சைவதாதுக்கருப்பினர்
அதுபோல வேர்மனவிலைத்திரப்பாவுசெய்து கிங்கரித்த வைக்கும்
படிக்கு உத்தரவுசெய்துவிட்டு (மெறுறுவரிடமிருந்து) சந்தேகமே
யெல்லாம் தெரிவிப்படுத்தித் தாங்குகொண்டேயுள்ளவென்கமென்று
சொன்னார்.

அதுகேட்டு (மெறுறுவர்) தம்முடைய படைகளை யெல்லாம்
ஒருபெரிய தொட்டத்தி றைக்குப் படித்துத் திட்டித் தொய்விட்ட
தாலும் (நூத்திரிமாயவரும்) தன் படைமேலேயுள்ள சைவதா
களும், மந்திரி பிரதானிகளுமாகப் பட்டவற்றிற் போய்ச்சேர்
தார். அங்கே தீவார்திரப் பாத்துஷாவின் மந்திரி பிரதானிகள்
இவர்க ளெல்லோரையு மெதிரில்வர் தமதுதாதுக்கொண்டு இவர்களுக்
காகச் சிங்கரித் திருக்கிற மனையில் மிகுந்த மெய்ப்பாட வைத்து
விட்டுப், பின்னர், பாத்துஷாவுக்குத் தெரிவிப்ப படுத்தினார்கள். உட
னே (மாநேயயார்க்கிடமிருந்து) எப்பவர் தம்முடைய மந்திரியை அனுமத்
து நீர் அங்கு வந்திருக்கிறவர்க ளிடம்போய் அவர்களைப் பார்த்து
நீங்கள் சிங்கரிடம் வந்தகாரண மென்னவென்று கேட்டு வாருமென்று
சொன்னார். அதுபோல் மந்திரி இவர்களுடைய வந்தார். அப்போ
து அவர்களுடைய மந்திரிக்கு மிகுந்த மரியாதை செய்யப்பட்டார்.

அப்போது, மந்திரியாவார் இவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் என்ன
வந்த சங்கதியென்னவென்று கேட்டார். அதற்கு (மெறுறுவர்) மத்
திரியைப்பார்த்து இந்த பாத்துஷாவின் குமாரனாவர் (எமன்தேச
வர்க) இருக்கும், இவர் தம்முடைய பாத்துஷாவைக் கண்டுகொள்ள
பண்ணாமென்று பெரிய ஆசையுள்ளவராயிருந்தார். அதுகுறிப்பானிவரை
அழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேனென்று சொன்னான். சொன்ன
புடனே மந்திரிபோய்த் தமது பாத்துஷாவிரிடத்தில் (மெறுறுவர்)
சொன்னசொல்லைத் தெரிவித்தார். அதுகேட்டு, பாத்துஷா சந்தே
கப்பட்டுத் தமது மந்திரியைப் பார்த்து, கல்லது, அவர்கள் நம்
மைக் காணவந்த படியா லவர்களுக்கு விருந்தசெய்துவைத்துப் பின்
னால் நாமவர்களைமுறைத் தவென்மென்று சொன்னார். அதுபோல்
ஹாத்திமுக்கும் (மெறுறுவரிடமிருந்து) மற்றவர்களுக்கும் வெருவினோ
தமான சமையல்திசெய்து விருந்தளித்த மந்திரிகள் பாத்துஷாவானவர்
கவரத்தின மிழைத்த காரணத்தினால் கொண்டுவந்து போடும்படிக்குச்
செய்வித்து (ஹாத்திவரை) அதிலிருக்கச்செய்து மிகுந்த கிருபையுட
னே அவரைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவின் குமாரனே, நீர் இந்தச்
சேமைக்கு என்ன எண்ணங்கொண்டு வந்தீர், எவ்விதமாக இவ்வளவு
தொலைதூரத்தில் வந்து சேர்ந்திரென்று கேட்டார். அதற்கு (ஹாத்தி
மந்திரியர்) தீவார்திரப் பாத்துஷாவைப் பார்த்து ஆண்டவன் தன்னு
டைய தாப்பி லுள்ளவர்கள்மேல் மிகுந்த கிருபையுள்ளவன், அவ
ரைவந்தத்திலேயோ என்னை பிவ்விடம் கொண்டுவந்து சேர்த்தா
னென்று சொல்லி (ஹாத்திவரை) வென்பவன் முத்திஹுடைய அடை
வாடுத்துக்காகக் கொடுத்திருந்த கோழிமுட்டைப் பிரமாணமுள்ள
வெள்ளி முருண்டையெடுத்து அது முன்னால் வைத்து இதைக்
குறித்து கான்வந்திருக்கிறே விதைப்பேலொத்தஜோடு தாங்கள்
கிருபையைத்துக் கொடுத்தால் கலமென்று சொன்னார். அதுகேட்டு
(மாநேயயார்க்கிடமிருந்து) ஹாத்திமைப்பார்த்து இவ்விதமானமுத்து
தங்கே மிகுந்திருந்தென்று கேட்டார். அதற்கு (ஹாத்திமனாவார்) தங்க
ளிடமாக இருக்கிறதென்று கேள்விப்பட்டே கான்வந்திருப்பதாற்றங்க
ளென்பேரிற் கிருபையைத்து எனக்கந்த முத்தைக் கொடுப்பீர்க
ளிடில் கலமாகும் என்னுடைய எண்ணமு நிறையேறுமென்று
சொன்னார்.

னிர், நீங்கள் பாத்துஷாவுக்குக் காணவேண்டுமென்று வந்திருப்பீர்கள். பாத்துஷா சந்தேகமுமிடாமல் இவ்விடத்திலே நம்முடைய படைகளோடு சட்டாடி மடித்து விட்டுக்கொண்டு, பின்னர், பாத்துஷாவுக்குத் தக்கவர்களை சந்தாவிக்குவித்து ஓர் அர்ஜுனியெழுதித் தெரிவிப்படுத்துங்கள். அப்போது, பாத்துஷா அந்த அர்ஜுனியைப்பார்த்து உங்களுக்கு ஆகுமுறை செய்வாருன்று, இவ்விதஞ் சொல்லிக்கேட்ட (மெஹ்ரூவர்) அப்படியே லோர் அர்ஜுனியெழுதித் தெரிவித்தார்கள். அதைத் தீவரந்திரப் பாத்துஷா பார்த்துத்தொண்டி, தமதுசேவகிடத்தில் அவர்கள் நம்மைக்கண்டு சந்திக்க வந்திருப்பதால் அவர்கள் மிகுதமான மேன்மையாக நம்முடைய கீழ்க்கொண்டிருக்கின்றதாய்வுசெய்து கள்ளாகச் சிங்காரித்து அதி உழைத்துக்கொண்டுவந்து வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுக்கொண்டு, இவ்விதத் தம்முடைய சமூகாதிக்கவாப்பினர், அதைச் சமூகாதிக்கவாக்கொண்டு அதுபோல லோர்மறமலைத் தூப்பாவுசெய்து சிங்காரித்து வைக்கும் படிக்கு உத்தரவுசெய்துவிட்டு (மெஹ்ரூவர்) (மேலாய்) சங்கதிகளை யெல்லாம் தெரிவிப்படுத்தித் தாங்களெங்கும் பரவவேண்டுமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (மெஹ்ரூவர்) உன்னுடைய படைகளை யெல்லாம் ஒருபெரிய தோட்டத்தி லிறங்கும்படிக்குத் திட்டஞ் செய்துவிட்டார். தானும் (ஜாத்திமானவரும்) தன படைபொருள்களை எதற்காகவும், மந்திரி பிரதானிகளுமாகப் பட்டணத்திற் போய்ச்சேர்ந்தார். அக்கே தீவரந்திரப் பாத்துஷாவின் மந்திரி பிரதானிகளின் இவர்க ளெல்லோரை, மெதிரில்வர் தழைத்துக்கொண்டு இவர்களுக்குத் சிங்காரித் திருத்திற மறையில் மிகுந்த நெப்பாக வைத்து விட்டுப், பின்னர், பாத்துஷாவுக்குத் தெரிவிப்படுத்தினார்கள். உடனே (மாதேயார்க்குமான்) என்பவர் தம்முடைய மந்திரியை அழைத்து நீர் அங்கு வந்திருக்கிறவர்க ளிடம்போய் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் எவ்விதம் வந்தகாரண மென்னவென்று கேட்டு வாருமென்று சொன்னார். அதுபோல் மந்திரி இவர்களிடமாக வந்தார். அப்போது அவர்கள் மந்திரிக்கு மிகுந்த மரியாதை செய்தார்கள்.

அப்போது, மந்திரியானவர் இவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் வந்த சங்கதியென்னவென்று கேட்டார். அதற்கு (மெஹ்ரூவர்) மந்திரியைப்பார்த்து இந்த பாத்துஷாவின் குமாரனாவர் (எமன்தேச) இருக்கும், இவர் தம்முடைய பாத்துஷாவைக் கண்டுகொள்ள வேண்டுமென்றுபெரியஆசையுள்ளவராயிருந்தார். அதனால், தானிவரை அழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேனென்று சொன்னார். சொன்னபின்னே மந்திரிபோய்த் தமது பாத்துஷாவினிடத்தில் (மெஹ்ரூவர்) சொன்னசொல்லைத் தெரிவித்தார். அதுகேட்டு, பாத்துஷா சந்தோஷப்பட்டுத் தமது மந்திரியைப் பார்த்து, நல்லது, அவர்கள் நம்மைக் காணவந்த படியா லவர்களுக்கு விருந்துசெய்துவைத்துப் பின்னால் நாமவாழ்வுமுறைக்கு வேண்டிமென்று சொன்னார். அதுபோல் ஹாத்திமுக்கும் (மெஹ்ரூவர்) மற்றவர்களுக்கும் வெகுவிதே தமான சமையல்செய்து விருந்தளித்து மற்றுநான் பாத்துஷாலானவர் நவரத்தின மிழைத்த நாற்காலிகள் கொண்டுவிந்து போடுமபடிக்குச் செய்வித்து (ஹாத்தி) அதிவிருக்கச்செய்து மிகுந்த கிருபையுடனே அவரைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவின் குமாரனே, நீர் இந்தச் சீமைக்கு என்ன எண்ணக்கொண்டு வந்தீர், எவ்விதமாக இவ்வளவு தொலைதூரத்தில் வந்து சேர்ந்தீரென்று கேட்டார். அதற்கு (ஹாத்தி) மந்திரி தீவரந்திரப் பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஆண்டவன் தன்னுடைய தாப்பி னுள்ளவர்களமேல் மிகுந்த கிருபையுள்ளவன், அவனெவ்விதத்திலேயோ என்னை யவ்விதம் கொண்டுவந்து சேர்த்தானென்று சொல்லி (ஹசன்பானே) வெண்பவன்) முத்தினுடைய அடை யாத்துக்காகக் கொடுத்திருந்த கோழிமுட்டைப் பிரமாணமுள்ள வெள்ளியிருண்டையெடுத்து அதிமுன்னால் வைத்து இதைக் குறித்து நான்வந்திருக்கிறே னிதைப்போலொத்தஜோடு தாங்கள் கிருபைவைத்துக் கொடுத்தால் நலமென்று சொன்னார். அதுகேட்டு (மாதேயார்க்குமான்) ஹாத்திமைப்பார்த்து இவ்விதமானமுத்து முக்கே யிருக்கிறதென்றுகேட்டார். அதற்கு (ஜாத்திமானவர்) தங்கள் இடமாக இருக்கிறதென்று கேள்விப்பட்டு நான்வந்திருப்பதாற்றங்க ளென்பேறிற் கிருபைவைத்து எனக்கந்த முத்தைக் கொடுப்பீர் ளாகில் நலமாகும் என்னுடைய எண்ணமு நிறைவேறு மென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பாத்தா) வானக்கதிலே
 வந்திருக்கிறார். அதை நின்றவேற்றினால் அந்த மூத்திங்கட என்
 னுடைய பெண்ணையும் கொடுப்பேனென்று சொன்னார். அதுகேட்டு
 (ஹாத்திமாவவர்) உடனடியைக் கொஞ்சகேள்வியோடு குவிக்கிறார்
 பின்னர், தலைவையுடைய பிஞ்சு வணக்கமாக (மாமோலா) அவர்
 விளையப் பார்த்து) எனக்கு முத்துவேண்டியே வல்லாமல் தங்களு
 டையபெண் வேண்டியதில்லை, பாலும் தங்களைப்பெண்ணுக்குத் தர
 கள் முத்தியா றுதலாம், ருங்கள் வானவேண்டி விருத்திக்கொடுப்பீர்
 களோ அது தங்களுக்குடமென்று சொன்னார், அப்போது, பாத்து
 ஷா, ஹாத்திமைப்பாத்தா கல்லது, அது முத்தியுடையபிறையின்
 வாலாற்றை வந்தொரு குதறியினால் (ஹாத்திமாவவர்) தங்கமுத்
 தையும், என்னுடையபெண் இவ்விடத்திலேயே ஒப்பித்து எம்மேவன்,
 பின்னரும்முண்டிய இட்டம்போல்வீர்துக்குவேண்டியோமாவதற்குத்
 குக் கொடுக்கலாமென்று சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்திமா
 வவர்) பாத்துஷாவைப்பாத்தா (மெஹ்ராவர்) கையாக்கையிலிருப்
 பதாலவரைத் தாங்கலிங்கே வளையப்பித்த வேண்டியென்று சொன்னார்,
 அதுபோலே பாத்துஷா அவரையடைப்பித்தார்.

அவர்வந்தபோது, ஹாத்திமாவவர் மதவிரைவாபெழுந்து
 லாக் கழுத்தோடும், மாப்போடு மனோகந்தமுதி வாலிங்கை
 செய்து தமதுகுறிப்பாட்டிருக்குந் இரத்தினமிடமுத்த நாற்காலியி
 லிருக்கும்படிசெய்து, பின்னர் பிஞ்சு வணக்கமாக பாத்துஷாவைப்
 பாத்தா முத்தியுடைய பிறையின் வாலாற்றைக் கொல்லத் துவர்க்
 கஞ்செய்தார், அப்போது (மாமோலா) அவர்களைவிட தமது உடையைக்குவி
 னு கேட்டுக்கொண்டிருக்கார், இருக்கச்சே, ஹாத்திமாவவர், முன்னர்
 அந்தச் சொட்டுப்பற்றியவராகிகள் முத்தியுடைய பிறையின் வாலா
 றைகளை வெல்லிஞ்சொன்னதோ அவர்கடாக வந்தொருகுதறியின்
 வாமல், அதுமுதல் தங்குலையில் சயிந்தாமாச்சொல்லிமுடிக்கப்பட்ட
 அப்போதே (பாத்துஷா வெண்பவர்) பிஞ்சு - ஹாத்தியப்பட்டு ஹாத்தி
 மைப்பாத்தா உமத்தே இரத்தினவண்ணமும், பெருணையும் தரு
 மென்று அங்குமே வண்ணிதயப் போற்றிப் புகழ்க்கு தம்முடைய
 சிம்மாசனம் விருத்தா றுத்தா விட்டது, அதைக்குள்ளேபோய்ப்புகுத்

முத்தைக்கையி லெடுத்துக்கொண்டிருந்தார், ஹாத்திமுக்கு முன்னில
 வைத்து இந்தமுத்தை, கீசெடுத்துக்கொள்ளும் எனக்குர் மருமனா
 வீரொன்று பெரிய மனக்கனிப்புடனே சந்தேகமாதக் கவிபாணத்துக்
 து துக்கவேண்டிய சமாள்களைத் தயார்பண்ணும்படிக்கு, தமதுபணி
 னைப்பாருக் குத்தாரசெய்தார், அதுபோலவர்கள் செய்தார்கள்.

அப்போதத்தமுத்தை ஹாத்திமாவர் கண்டி மிஞ்சு சந்தே
 ஷத்தைவடைத்தார், பின்னரிவரை அவர்கள் மாப்பிள்ளையாகச்சொடித்
 தார்கள், அப்போது, மந்திரிபிரதானிகளும், பெரியமனுடர்களும்,
 வேலைக்காரர்களும், பணியிடையாளர்களாகக் கவிபாணப்பந்தவில்
 வந்திருக்கச்செய்து, பெண்ணை அனேக விதமாகச் சிங்காரித்து இரத்
 தினதிகளாலிழைத்த நகைகளாலும், சரிகைகளாலும், காற்சிப்பெய்
 லைசெய்த வுடுப்புகளாலும் சிங்காரித்துக்கொண்டு, தோழிப்பெண்க
 ளுடனே வந்துகின்றனர், கிளையனை ஹாத்திமாவவர் பாத்ததாடனே
 பெழுந்துகின்றதுகொண்டு, பாத்துஷாவுக்கு மிஞ்சு வணக்கத்துடனே
 சொல்லுகிறதாவது மனதளவில், அய், பாத்துஷாவே இவ்வா நானென்
 தங்கையைப்போற் பாவித்துக்கொண்டு தங்களுடைய சுவாலை நிறை
 வேற்றினேன், அதனால் நீர் சந்தேகப்படுத்த வேண்டுமென்று
 சொன்னார்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பாத்தா) உமமுண்டிய
 எண்ணத்திற்குச் சந்தேகமொன்று மில்லை, நா றுமது மனப்போற்
 சந்தேகாஷப் படுத்துவேன், நிரொண்ணிய எண்ணத்தை யெனக்குத்
 தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார், அதற்கு (ஹாத்திமான
 வர்) பாத்துஷாவைப்பாத்தா நான் (மெஹ்ராவர்) எனப்பலருக்கு லாக்
 குக் கொடுத்திருக்கிறேன், முத்தைநானெடுத்துக் கொள்வே னென்
 னாம், அந்தப்பெண்ணை யுமக்கு நிக்காகு முடித்துத் தருவேனென்றும்,
 அதனால், அவர் தோமானதேசத்துப் பரிபாதிபயை பாத்துஷாவின்
 குதறியைத் தாங்கும்பரிபாதிபயைப்படிபாடி, அதுகு நிக்காகுமுடித்
 துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, பாத்து
 ஷாவானவர் (ஹாத்திமைப்பாத்தா) கல்லது, உமது மனப்போற்
 செய்யுமின்று சொன்னார், அப்போது (மெஹ்ராவர்) மாப்போ

பின்னர் (மெய்யாறுவர்) எண்ணக்கொண்டபடிக்கு அனல்வளரிதை
 1) வேந்தியதால், ஐயுக்கும், மாணுக்கு மொன்றுக்கேன்று இன்ப
 மென்றிசைத்ததில் முழுதீத தாய்கள் காண்ட எண்ணங்கள் நிறை
 வேற்றோர், மாதத்துக்குப்பின்னர் (தமத்திமானவர்) அந்த பாத்ந
 ஷாவைப்பார்த்தும், தாய்கள எம்முக்கை மெய்யளி மாதக்கொடுங்கள்
 நானதைக்கொண்டுபோய் (கொன்பாடு) இடமாகக்கொடுத்து என்
 னுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றவே வென்றுகொள்ளி முக்கை
 வாங்கிக்கொண்டு பிரயாணத்துக்குத் தயாரானார். அப்போது, (மெய்ய
 றுவர்) தமதுமாமனாகிய பாத்நஷாவை வந்ததாயிற்று அப் பெண்
 னையும் கூடக் கூட்டிக் கொண்டு, கும்முடைய படைகளோடும் (தமத்த
 திமானவரும்) அய்யிடம்விட்டுப் புறப்பட்டுச் செல்லுக்குப் பின்னர்
 அந்தச் சமுத்திரக் களையோசமாதவர் திறங்கியபோது, தயார்திழை
 வர் (மெய்யாறுவரைப்பார்த்து) ஒகே, 'என்னுடைய பிரியமானதோழ
 னே புள்ளுடைய கதாம் அருகிலேயே விருப்பதால் நீ கும்முடைய
 பட்டினத்துக்கு இப்படியே கோசுப்போலிவிடும் கான்போறெனென்
 றுகொன்றார், அதுகேட்டு (மெய்யாறுவர்) ஹத்திமையுடையதாய்
 னுடைய அருகையே (கொண்டுவரே) நீசொல்லுதலு நிகழ்கிறது
 புத்தியமாருடா, ஐயாதே, மேலாயிந்த அகோசமான தேவுகா கூட்
 டும் நிறைந்திருக்கிற வனத்தித்திலும்மைத் தனித்து நானைய
 புறந்து விட்டவனக்கும், லோகத்துக்கும்பொருத்தமாகுமா, ஆகா

அதுபோலந்தப் பரியானது வினாவாப்போய். தேவ
கனிவி சதுதாமக் கறிவிந்தான். அதுகேட்டவன், கல்லது, நான்கு
உங்கடோக் கண்டுகொண்டு போக மென்று வந்தோமெனது நெய்தி
யெய்யுண்டு கொன்னான். அப்போது துடனே போனபரியானவன் வந்து

தேவனின் சதுதரவ கொன்னசெறகளைத் தங்கள் பாத்துவாவான்
(மெலுருவார்) கந்தித்தான் அப்போதவர், தேவனின் உவமத்துவரும்
படிக்குறிப்புவசெய்து (ஹாத்திமானவனா) பொருமுடில் மறைவாக
வைத்துவிட்டு நூற்றாருக்குப் போய் அந்தத் தேவனெல்லாம் (மெலு
ருவாரை) கண்டுகொள்ள வந்தார். வந்தவர்களுக்கு (மெலுருவார்)
உவமப்படி கைமலர் பது விசயிமார்க ஸ்லோகங்கும் விரு
தளித்துத் குடிப்புவையும் வேண்டியவரைக்கும் தெரித்து அவர்
களைப் போகும்படிக்குத் தயார் செய்து பின்னர், தம்முடைய படை
களைச் சேர்த்துக்கொண்டு மேலுருவாய் வஞ்சிமெல்லாம் கடந்த
(ஹம்ஸ் பாத்துவார்) என்னையிற் போய் விருத்திவிடத் தயார் செய்து
தந்த சிறந்தினைவார்தான் (ஹம்ஸ் பாத்துவார்) வந்த தெரி
வினாவினைமுடி (மெலுருவாரும்) வருகின்றதே தினைப்
பாத்துவார்க்குத் தெரிவித்தார்கள். தெரிவித்தவுடனே உவர், ஹத்
தினையும் (மெலுருவாரையும்) எதிர்சென் தயார்த்துவதத் தம்முடைய
படைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு தாமதமென்று வந்தார்.

இவ்விதம் (ஹம்ஸ் பாத்துவார்) வருகிறதை நிரூபிக்கும் (மெலு
ருவார்) தேவனியாகத் தம்முடைய படைகளை விசயவாத நடாத்தி
இருபடைகளுக்கிடையே விவரிக்கத்தென்ற சந்த
ராய ஒருவரை பொருவார் என்று மிகுந்த சந்தேகமுடைய வகைத்து
ஒருவர்களைப் பொருவாரிடத்துக்கொண்டனாத்து கொஞ்சேரெட்டு
சென்ற, தாலிவனஞ்செய்து சந்தேகமுடையார்கள். அப்போது (ஹம்ஸ்
பாத்துவார்க்கு, ஹாத்திமென்பவர் தம்முடைய செவ்வியம் (மெலுரு
வார்) செய்தியும் வாதொன்றும் குறைவின்றிச் சொன்னார். அது கேட்
தே (ஹம்ஸ் பாத்துவார்) மெலுருவார் (ஹம்ஸ்) மிகுந்த மரியாதை
கூறுகப்படுக. அவரைப்பார்த்து நீர் செய்தியுபகாரமும், கந்தியும்
ஹாத்திமானவருக்கு செய்ததில்லையென சொல்லுதல் யிருக்கும்
இவ்வேளையில் யாது, வருகிறவருத் தம்வாரமெல்லாம் கண்டுகொண்
டுவந்ததே தந்திரே. அந்தவொன்று பொருவார்க்குப் போதுமானதுவி
டிப்பததுவாரிபருத்தாதே தந்திரே. அது என்னுடைய (பெரி) சாதி

பின்னாகள், ஆஸ்திபாஸ்திதவலத்துமுதலாகவனைபேரினுமெனக்
கின்பயில்லாமலிருந்தேன், அப்படி இருக்கும்போது ஆண்டவனுடைய
வுதவிபாடும், உம்முடைய வருணபாடும் இவனார் ஆயிரோடு
காணுதல் காச்சுதென்று மிகுந்தாகப் போற்றி வாழ்த்தினு பெரி
யுதவியால், அவருடைய படைகளை மிகுக்கச்செய்து அப்படை
களுக்காகவேண்டிய செய்கைகள் யாவும் நடாத்திக்கொண்டிருந்தேன்
தோடு (ஹம்ஸ்) தன்வரைக்கும் விருத்திவிடத் தயார் செய்து
தாம்செய்யித்தக்கொண்டிருந்தேன், தாற்பத்தேவார்தான் ஹாத்திமா
னாவரும் (மெலுருவாரும்) ஹம்ஸ்பாத்துவாரி விட்டமாதத் தக்கன்தே
சத்துக்குப் போதுமபடிக்குத் தயார் கேட்டார்கள். அப்படியே கல்ல
தென்று பித்துவாவு வந்தாவு கொடுத்தார்.

அப்போது (மெலுருவார்) ஹாத்திமைத்தந்திரி முத்திகொண்டி
வெருவினப்பட்டு அவரைப்பார்த்து நாறிப்போது உம்மை மீட்டு
விட்டு எனதேசம் போவதால் எனக் கொஞ்சமும்குறையதிகை
யே மிகுந்தாக இருக்கும். ஆகையால், எனபேரிற் ருத்தன் இருபை
வைத்துத் தங்களுடைய கசகவுகப்படுதலைத் குறித் தந்திக்க வேண்டி
நீர்மன்று சொல்லிப் பின்னர் (ஹாத்திமுடைய) வந்தாவு தெரியத்
தொண்டு தாமும், தம்முடைய பெண்ணியார் உடையகளுடனே
தமது தேசத்துக்குப் போனார்கள். பின்னர் (ஹம்ஸ் பாத்துவாரவான்
வர்) தமத்திமைப்பார்த்து, தகே, எம்முடைய (ஹாத்திவாரை) இப்
போது நீர் வெவ்வுய்யனத்தில் மிகுந்த வருத்தமும், உழைப்பு
மெடுத்துக்கொண்டீர், மேலும், தம்முடைய தேசம் துவவாயிருப்
பதால் நீர் தனித்துப் போவது கன்மையல்ல, ஆனால், என்னுடையபரி
தனிமாதத் தம்மைக் கடியனுப்புகிறேன், ஆண்டவன்கருபயால்
ஒருமுக்கிலே தம்முடைய பட்டணத்திற் கொண்டுபோய் விடுவார்க
னென்று சொன்னார். அதற்கு, ஹாத்திமானவர் (ஹம்ஸ் பாத்து
வாரவார்த்து) தந்திரி மீதே செய்தியுமென்று சொன்
னார். அப்போது (ஹம்ஸ் பாத்துவார்) தம்முடைய பரிசில் மிகுந்த
வன்மை விசயிக்குக் கூட்டித் தந்தாரோமே திவ்வியத்த (ஹாத்தி

இவ்வகை, தந்தியிமானவர் பட்டினத்தினை சேர்ந்த செய்தியைப்
(விவரப்படுத்தும்) மதுரைநகரிலுள்ள அக்காலத்திலிருந்து, அக்கால
வரையில், ஆண்டுகள் இருபது (விவரப்படுத்தும்) பட்டினத்தினை
முதலமுதலாகவாய்ந்திருந்திருந்த, தந்தியிமானவர் இருந்திருந்த

வருகிறதோடு, முனிர்ஷா மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே யெழுந்து
(விரைந்திழுண்ட) காலிலிழுந்து முத்தமிட்டான், உடனே (விரைந்தி
மானவர்) முனிர்ஷா கைமக, தூக்கித், தம்முடைய கழுத்தோடும், மாச
போடிகளைத் தாலியகக்ஞ்செய்து பின்னர், இருவரும் துருமையாகவுழு
நாளாவரையி, நமிநுத்து (விரைந்திமானவர், தம்முடைய திரைக்கத்தின் வெ
பழுமம், பேசுமுந் தீர்த்து) தோல்பாறி, யெட்டாநாள் தம்முடைய விரிப்
பை மாற்றிக்கொண்டு (யசன்பாடுவனடைய) வாசலில் வந்துவிட்டுத்
வித்தகண்டு, மூவ்விடத்திலுள்ள கோபுதரங்களிலை (விரைந்திமானவர்) த
பாடுவதற்குத், தெரிப்பட்டுத்தினுக்கள்,

புலபகா சஞ்சிவி வானபகம்.

[illegible]

அது கேட்டறி, ஸாத்திமாணவர் (ஸாம்பாடு மூலப்பார்த்து) சொன்னதென்னும் தெரியவந்தது. இங்விதமான நடப்பு எங்கிலை நின்றுகொண்டிருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்துக் கொள்ளுக. அது கேட்டு (ஸாம்பாடு) ஸாத்திமாணவர் பார்த்து அந்த இடமாகத் தக்கன்தோற்றின் (மச்ச முகிலின்) இருக்கிறதென்று காண்களையிப் பட்டருக்கிறேன். அதேசரி அந்நேரம் இதயினில் சங்கதியொன்றாகத் தெரியாதென்று சொல்லும், இங்விடம் (ஸாம்பாடு) இங் விவரத்தாற்றி இருக்கிறதென்று சொல்லுகொண்டீர் (ஸாத்திமாணவர்) கேட்டறிச் சுத்தோத்தமாவது வானிலிருந்து வந்தது பெறப்பட்டொன்றி (மெல்லாமாய்வுமெய்யு) சுத்திரத்துக்குவந்து முனிஷாமுக்கு மிகுந்த நன்மைபுறமாய் வருங்கொண்டி, இங்விடம் மலையப்பார்த்து அவ்வ நாடேதொழுவே ஆண்டவன் குருமையார் வீட்டுக்கு வந்து வந்தான் போய் வெற்றியிபற்று வந்தேருகென், உங்வுகளை ஆனந்தமாகப் பேற்றி (ஸாம்பாடு) மெய்யுடன் பெண்ணை ஏன் விடமாக்க வேந்த என்குண்டவனுக்கே கிறையேற்றிச் சொல்வேனென்று சொல்லு வன விடமாக வந்தேறுக்பெறப்பட்டொன்றி போதி:

15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047

சுழுவதுகவால்.

ஐயத்தானவர் பிரயாணமாகிப்போய் ஓரமாய்ப்பாக்க
ய செருகிவிட யறிந்துவந்துதொல்லி
முனிர்வாழ்க்கு ஹான்பாடுவைக்
கலப்பா முடித்துப் பின்னர்நம்

முடியப் பட்டும் வந்து

நத வரலாறு.

தமிழ்நாட்டம்.

தமிழ் அயர்ந்த தனதெனக் பாடுதொ
கேழார் மதினைப் கொற்றோர் கூடிடு
வாழா அனாக்கும் வனவினா விடுக்கை
பேழாம் அவனை வியம்பிடு வாடரோ.

இந்தப் பொருள்.

யெனினு ஸ்வாமிநாத சித்தர் செல்லவந்தபடியை (தஞ்சாவூரில்) வணிகரிடையானவன், பிரகாரம் பொருந்திய புத்தியைப் போதிக்கும் தாழிப்பெண்ணையைச் சொல்லைத் தள்ளாமலே மீதுமொன்றுபோகும் அழகான வினாக்களிறு கடைசிபாசு வழுவது சுவாஸ்ய-சொல்லுகின்றும்.

சுநிதிரவசனம்.

மகா மேன்மை பொருத்திய ஹாத்திமானவர் அந்த (வாழே
 ஸ்ராமதேனும்) பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுக் காடு வந்தார்.
 அதை நோக்கி நடந்துபோய்து கிணங்குப் பள்ளா ஒருபட்டணத்தி
 லுள்ளவயிற் சோந்து அங்கே பார்க்கும்போதோ பெரிய துறவா
 ளைக் கிணங்கு ஶகுளமயில் நெகுபேர் ஆண்பிணங்கள் சுற்றிவிட்
 டிருக்கின்றன. பண்டாந்திரகாண்ட நுகுநிராகர் அதை ஹாத்திமானவர்

பார்த்து) அங்கேவிட்டிருப்பி அந்தடத்தி துள்ளவர்களில் சிவன்
மொருபுனைபதை அதுபார்த்து, இவ்விடத்திலு இவ்விதம்மெ
ருவ் கூட்டமாக விளங்கப்படுகின்றன ஒரு கிறதின் சங்கதியென்று
வென்று கேட்டார்.

அதற்கு, அம்மனிதன் இவன்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
இந்த மருத்துத் தயிமைபுனைவதுப குழைப்பாதிக்கம் பிடி
தவருக இருந்தான், இருந்தவன், இக்கணம் எருதிப் வந்தபொ
தவறிக் கிணற்றின்விழுவது இவ்வுருக்கு காணமுன்ருவிட்டது, இ
முன்றுபுனும், இக்கணத்திலே கயறுகிவரும், பாடாள் தாண்டிக்
யும், தேர்ப்பைகிவரும் போட்டுத்தேடியும் அதுவடைய பிரேதமு
து கிடைக்கவிட்டது. அதைப்பார்த்தால் இக்கணத்தில் ஏதேவிவரும்
பகைகளிருந்து கொண்டிபோனதோ, அல்லவ். பெரும்பாம்பிருந்
முழுக்கவிட்டதோ என்னமோ தெரியவில்லை, மேலும், இந்தக்கி
றிலே தண்ணீர் மிகுதமாக இருப்பதால், உயிருக்குப் பயந்து ஒ
ருவ் இறங்கமாட்டோமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னார்.
இவ்விதம், அந்தமனுடன் (ஹாத்திமானவனோடு) சொல்லிக்கொண்டி
நிற்கும்போது, கிணற்றில் விழுந்தவனுடைய தாய் தப்ப கிருந்த
மிகுந்த துக்கமாக அழுதாபோடு அனிடிக் கிழித்துக்கொண்டி
மண்ணைவளிக் தவியிற் போட்டுக்கொண்டி அங்கிடம்வந்துசேர்ந்து
அந்தக் கிணற்றிலிருதி விருந்துகொண்டு என்னமோ அதுதேவி
மழுதிறாக்களானார், பறவை பக்குறாபுதம் கட்டுகொண்டவர்களின்
மனமுழுது முருவி நீராவி விடும்படியானதா விருந்தது.

இவ்விதம், தவர்க ளழுவின்றதைப் பார்த்து (ஹாத்திமானவரும்)
மிகுந்த விசமனைத்து மனங்கலங்கித்தமொறினவால், அங்கிருவிக
காயும் பார்த்து, ஒகே, மனுடோ நீங்கவிவ்விதமாகப் புலம்புகிறதால்,
உங்களுக்கென்ன பலன்கிடைக்கும், அண்டவன்சொய் எப்படியிருந்
தால் நீங்கள் விசனப்படுவதை நீக்கிப் பொதுமை செய்யவேண்டி
மென்று சொன்னார், அப்போதவர்கள் (ஹாத்திமானப்பார்த்து) ஒகே
வாஸிபனே, நீச்சொல்லது சரிதான், ஆனால், அவனுடைய பிரேதமா,
ஒரு அடிப்படுகில அங்கிள் கல்லடக்கஞ்செய்து அவனுடைய
கிறப் பார்த்துக்கொண்டவது எங்களுடைய மனவருத்தம் நீங்கித்
தீர்ப்பியடைந்ததொருமாவது கவிப்புத்திர்து தயுசெய்யக்கூடு

தெவ்விதமெனில், இறந்து போனவர்களுடைய அடையான மிகு
தாக இருக்கிறதற்கு எவ்வென்ன பிரயத்தினம் செய்கிறோம், அது
மல்லாமல், வேண்டிய பணங்களைகளைக் கொடுக்கிறோம். அப்படியி
ருக்கிறப்போது.

தருடைய வருத்தத்தையும், சங்கடத்தையும்பார்த்து, அதைத்
தீர்க்க ஒருவருக்கு மனமிரக்க மிழ்லாமலும், இந்தக்கிணற்றி கிறவ்
கடப் பந்தம், காணுதிருக்குத் துணிந்து இந்தப் பிரேதத்தை யெடுக்க
புனைவன் வந்திருக்கிறதென்றும், அன்னியர்கள் நினைப்பதால், அவ
களைத் தீர்க்க மெவ்விதமாக இருக்கும் அவர்களுயின் விழப்பார்க
ள் வென்று பலபல விதமாகச்சொல்லிப் புலம்பிக்கொண் டிருந்தார்
அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அவர்களைப்பார்த்து, ஒகே, சி
கய் யாதொருவரு மச்சப்படவேண்டாம், கன்னெனுடைய கிளை
ஆண்டவன்காத வுள்ளங்கை கெல்லிக்கனியைப்போல் வைத்து
கெண்டு திரிகிறேன், அதனு லென்னுடைய பிரியமெவ்வித மிருக்கிற
தென்றால், வினாக வுபயோகமில்லாம லென்னுயிர்போலுல் அதனு
லென்கொரு பன்ன மில்லை, ஆனால் திறந்தருக்கோர் தகாய்விதி
அதன் லென்னுயிர்போலு லெனக்கு மிகுந்த பன்ன ஆண்டவனும்
தடைக்குமென்று காணிருக்கிறேன். அந்தகயால் என்னுடைய வயி
போயது எனக்கொரு வருத்தமுமில்லை, அதனு சிந்தக் கிணற்றில்
முழுது யுங்களுடைய மகனின் பிரேதத்தைத் தேடிக்கொண்டு வரு
கிறவனிடிலும் நீங்கள் என்னுயியைப் பார்த்துக்கொண் டுவ்விடத்தி
றிருக்க வேண்டு மென்று சொன்னார், அப்போதவர்கள் (ஹாத்
திமானப் பார்த்து) ஒகேவாஸிபனே எங்களுக்காக நீ யுன்னுடைய வயி
வைப் பெரிதென் றென்னும் சிந்தக்கிணற்றி கிறவ்வுறென்ன
கொல்லதால் காய் விடத்திலேயே இரவும் பகலுமாகக் காத்துத்
கொண் டிருப்போமென்று சொன்னார்கள், அப்போது (ஹாத்திமான
வர்) அவர்களைப்பார்த்து நீங்குள்ளக்காக வேண்டி. இவ்விடத்தில
ஒருநாடும்வகையி விருந்து பாருங்கள் நான் திரும்பிவந்தா லு
து, இல்லாவிடிற் தங்களுடைய விட்டுக்குப் போய் விடுங்க லென்
சொன்னார்.

அதுகேட்டவர்கள், சர்க்கோஷமாடுனார், பின்னர் (ஹாத்திம
வர்) தமது கண்ணிருக்கொண்ட டத்தத் அழகிற் குதிர்தார் குதித்
சிலநேரம்பொறுத்துத் தம்முடைய கால்கள் நிலத்தில் நங்கினவுடைய
கண்ணைத் திறந்துபார்த்தால், அந்தக்கண்ணிற்கும் கிணறு உண்டான
புங்காணுமல் ஒருமைதானவெனினேதாற்றப்பட்டு, அந்தோவென
சமாக இருந்தது, அங்குக்கண்டு (ஹாத்திமானவர்) முய்க்கே
ரும்போது, அவ்விடத்தி லோக்கேட்ட மிருத்த விதித்திரமாக
கதவுகள் திறந்து மிருக்கக்கண்டு, அதில் யாதொரு அச்சமில்லாம
ளேறுமையுடைய போய்ப்பார்த்தார் பார்த்தும்போதும் விதவிதப்
பூக்கள் பூத்து மலர்ந்து எங்குமிடையே லாசனியாகவும், இன்னும்வளி
தினுள்ள விருட்சங்கள் மிருத்த அழகுள்ள கலிவர்க்கல்கள் குதி
யாகப் பழுத்துச் செலிந்ததாகவும், அக்கலிகளுடைய துப்பரவு
வாசனையிலும், பூக்களுடைய வாசனையிலும், தலைமுள்ள
யடைவதாகவு மிருத்தது, இவ்விதமான பூக்களுடைய கண்கள்கருப்
பிருப்பதால், இவ்விடத்திற் சுற்றிப் பார்க்கலாமென் றெண்ணி
விடமெங்குஞ் சுற்றிப்பார்க்கிறபோதில், அங்கோர், பச்சத்தி
கட்டமாகப் பரிசு விருத்திதைப் பார்த்தார், அதிலே இரத்தின
த்திலோர் லாஸிபன் அழகுபொருதிய வடிவுள்ளவனாக
கண்கள்கருப்பானவர்) அச்சுபட்டோடி ஒரு மாதமின்
வி லொளிந்து நின்று அங்கேசுட்கிற வேடிக்கையைப் பா
கொண் டிருந்தார்.

அப்போது, அந்தப்பரிசுளுடைய பாவை வியாபேரில் விழுந்
து, விழுந்தவுடனே, அந்தப்பரிசுள் மிருத்த சத்தம்போட்டு இ
தென்ன ஆச்சரியம், ஒருமனுட னெங்கேயோ இருந்துவந்து இங்கே
நிற்கிறெனென்று தங்களுடைய சதுதாறிடமாக யோடிப்போய்த்
தெரியப் படுத்தினார்கள், அஃதெவ்விதமெனில், ஒரு சூதமியானவன்
தமது பூங்காவனத்திலுள்ள ஒருமாதகின் மறைவாக் வெளித்தி
கொண்டு நிற்கிறெனென்று, இச்சொல்லி அந்தச் சதுதாறுப் பரிசு
வன் கேட்டுப் பிரியாது சொன்ன பரிசுப்பார்த்து நீங்குகொஞ்சம்
நிலுவைக் கொண்டு சொல்லிவிட்டுத் தான் முன்னர் கொண்டுவந்த
வைத்திருக்கிற மனுடையிடமாக வந்து சுவாஸிப்பார்த்து, நுகேதா
பனை புண்ணுடைய தாதுவானவ னொருவ னிவ்விடம் வந்துசே
திருப்பதால், உத்தரவுசெய்து, இவ்விடத்தில் அவனை அழைத்து

காண்டு வருகிறோம், அவனுக்கு நீவிருந்துகள்செய்து பசியாற்றென்
றெனெனான். அதுகேட்ட டந்தவாஸிபன் மிருத்த சர்க்கோஷ பிரியனாக
அவனைப்பார்த்து, நல்லது, எனக்கு மிருத்த சர்க்கோஷம். அதுபோல்
நான் மெய்யானவனெனெனா விருத்தேன். அதின்படிக்கு, ஆண்டவன்
கொண்டுவந்த சர்க்கோஷென்றுசொன்னான், அப்போ தந்தப் பரியா
னவன் தன்னுடைய தோழிப்பெண்களை வருத்தி யவர்களுட்கீழ்க்
போய் அந்தவாஸிபனை யழைத்துக்கொண்டு வாருகெனென்று சொன்
னான், அதுபோல் வளர்கள் போய் (ஹாத்திமை) யழைத்துக்கொண்டு
சிம்மாசனத்தி னருகிலவசதா, அப்போது, முன்னுள்ளவாஸிபனும்
அப்பரியானவனும் மெழுகு நின்று வினாவாக (ஹாத்திமுடைய) கை
யைப்பிடித்துத் தாவகலிருக்கு மிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவருக்
கு வேண்டிய விருத்தரித்துப்பசியாற்றிப் பின்னர் (ஹாத்திமைப்பார்த்
து) நீயார், விடமிருத் திங்கே வந்தீர், தம்முடைய பேரென்ன
வென்று கேட்டார்கள், அப்போது,
ஹாத்திம், அவர்களைப்பார்த்து நான் என்னதேசத்தி லுள்ளவன்
(ஹாத்தி-ஆபத்தென்ற) பட்டணத்தி லிருந்து வருகிறேன், நான்
தாமாய் பாதகர் என்ற) இடத்துக்குப் போகிறேன், என்போ ஹாத்
திமா மிருக்கும், நான் அவ்விடம்போகுபோது அந்தப் பாதையி
லோர் பெரிய துறவான கணற்றினருகிற் புகட்டமாக வெகு
நகர எழுதுகொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்தேன், பார்த்து, அவர்
ள் கிட்டநெருங்கி யுன்னுடைய தாய்தகப்பன் பெரிய துன்பமடைந்
திருப்பதைப் பார்த்து, என்னுடையமன் மிருத்த வருத்தமடைந்து,
அவர்களுிடமாக யாதொரு தடையில்லாமல் நெருங்கி நீங்க விவவித
மாக விசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற விதமென்னவென்று கேட்
டேன். அதற்கவர்கள், என்னைப்பார்த்துச் சொன்னதாவது யாதெ
னில், பாவா எங்களுடைய துன்பத்தைக் கேட்பவர்களுடைய இரு
தயம் வெடித்துப் போகுமெனென்று, இவ்விதம் சொன்னதற்கு தவிர
இன்னு மொருவரோடு இவ்விதமென்று சொல்லக்கூடாத விபாகுலத்
தோடும் ஆ-ஆ, வெண் தலறி பெண்ணைப்பார்த்து மறுபடியும், பாவா
யித்தத் துறவில் யுசைப்போலொத்த) வடிவும் அழகும் பொரு
திய எங்கனாகுமான விழுந்து காண்ப போயிருக்கிறான், அதிலை

துப் பாததரிசுனை யடைந்து தன் தனாடைய சொற்போல் பூப்பாடுவன்
யு மிருத்த வணக்கமாகச் சொன்னார், அதுகேட்டார் பரிபாஸவன்
மனமகிழ்ந்து குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு (ஹாத்திமைப் பார்த்து) நல்லது
இவ்விடத்தி னிருந்துபோக இவரைபார் தடையென்னுந் தான் அது
யொருவருந் தடையென்னுந் தான் இவ்விடே.

மேலும், இம்மலாடைய பார்வருந் தி யழைத்துக்கொண்டவந்தான்
கன், இவனே வெறிபிடித்து என்னிடமாக வந்து கேவலப்பட்டுச்
சொண்டு திரிந்தான். அந்தக்கேரல்நகரக்கண்டு காண்மனமிக்கதி நன்
மைவையேண்டி இவ்விடத்திலிருக்கும்படிக்குச் சகாயஞ் செய்தேனே
தவிர வேறில்லை, ஆனா லிப்போது மலாடையடை இவ்விடம்போல்
எங்கேவேண்டுமோ அங்கே போகலாமென்று சொன்னான். அதுகேட்
டு, ஹாத்திமானவர் விரைவாய் எழுந்துவின்று அந்தவா ளைப்பார்த்து,
ஓகே, வாஸ்பனே இப்போது இங்கப்பரி யுத்தாவதொடுத் திருப
பதன் நீ எழுந்துவாவென்று சொன்னார், அப்போதந்த வாஸ்பன
(ஹாத்திமைப்பார்த்து)ஓகே, என்முறையோ அவன்சொன்ன மொழி
கடையும், உத்தரவையும் சரியென் றென்னுந் தான் அங்ங் மனவருத்த
தால் இவ்விதமாகச் சொல்லுகிறான்.

ஆகையால், நான்சொல்லவதுபோல் நீயெங்குச் சவுக்யமாகச்
கொடுத்தால் நானிச்சுமென்றெண்ணி என்விட்டுக்கு வருவேனென்
து சொன்னான், அதுகேட்டு, (ஹாத்திம்) அவனைப்பார்த்து உன் அ
லெவ்விதம் சொல்லென்று கேட்டார். அதற்கு அவன் ஹாத்திமைப்
பார்த்து எனக்கு வேண்டிய கவலைவழி, மெலிதில், தருவாசத்துக்கு
இரண்டுமூன்றுதடவை அவமெலிதானிடத்தில் வந்து என்முறையென்று
இவ்விடம்போக்காக இருப்பேனென்று வாக்குக்கொடுத்தால் உத்தரவாகத்
நா விரமென்று என்னுமே வில்லையென்று சரியானதல்லவென்று
சொன்னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) தமதுதலையாக் கீழே
போட்டுக்கொண்டு கொஞ்சநேரம்போதுநின்று தலையை யுயர்த்தி
அப்பரிபாஸவன்அந்த வாஸ்பனைப்பார்த்து இவ்விதமானசொற்க
ளனைகம் சொல்லலாமென்று யுக்கும். நாவக்குள்ளென்னுகூறவாகின்றது,
இவ்விதம், இருப்பாடையத்து அவன்சொல்லிப்போற்கேட்டுவேண்டி

மென்றுசொன்னார், அதுகேட்டு, அப்பரிபாஸவன் மிகுந்த ஆங்காசத்
துடனே யிருக்கின்றனும் தழற்பறக்கும்படியாக் ஆக்கேஷத்துடனே
அவக்காசித்து (ஹாத்திமைப் பார்த்து) எங்களுடைய தூதியி லில்
லாத் தவழக்கம் நான் செய்யமாட்டேனென்று சொல்லி மிகுந்த கோப
மாகப் பேசினான்.

அதுகேட்டு, (ஹாத்திமானவர்) அப்பரிபாஸவன்அந்த நீங்கள்
இங்களுடைய ஆசை நாயகன்பேரிற் கொஞ்சம் இரக்கமவைத்து
நான் சொல்வதைக் கேட்டிராவென்றாகிறார். நீங்கள் யும்கருங்கேரி
சிப்பேனென்று சொல்லத் தொடங்கி அச்சொல்லாவது யாதெ
னில், இன் னின்ன பரிசுளுடைய பரிசை நான் கேள்விப்பட்டிருக்க
வில்லை. ஆகையினால் அது ஆசைநாயகர்களுக்கென்றுதான் தட்
தாம. நீங்கள் நீங்கள், அப்படியிருக்க நீர் சொல்லுகிறீர், எங்கள்
தூதியி லில்விதமாக இருவரும் நடக்கவில்லையே நானெப்படிநடப்பே
னென்று, இப்படி சொல்கிறது நன்மையல்லவென்றுசொல்லி யின்
வரு சொல்லுகிறார், ஆகையினால் தானவர்கள் பரிஜாதிகளினிடேயில்
இப்பங்கொண்டிருப்பதுமுண்டிய பரிஜாதியானவர்கள் ஆகம் ஜாத்
தான்களினிடேயில் இப்பங்கொண்டிருப்பது முண்டுமென்று, அதுகேட்
டு, அப்பரிபாஸவன் தன்முத்தத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு (ஹாத்
திமோடும்) நீர்சொல்கிறது சரிதான், ஆனாலும் நீயுடன் பொய்யாகு
குகொல்லவது உனக்குச் சரியல்லவென்று சொன்னான், அப்போ
து, அவ்வாஸ்பனெழுந்து நின்று கொண்டு சொன்ன தாவது யாதெ
னில், நானுன்பேரில் இன்பமும், பட்சமுங்கொண்டு என்னுடையவன்
வாசல் ஆஸ்திகளையும். தாயதகப்பன் முதலான மற்றபந்துகளையும்
விட்டு நியெனக் குயிரென்று நானறம்பி என்னுடைய வுயிரையும் பெரி
தென்றெண்ணுமல் அந்தத்தறவிவிருந்து பட்டாதுவந்துகொல்லாம
பட்டுக்கொண்டு உன்னுடைய மனம்போல் நானிருக்க, நீ யிவ்விதமா
கக்கொல்லவது உனக்குச் சரியல்லவென்று சொல்லி மனஞ்சோரந்து
நின்றான். அதுகண்டு,

அந்தப் பரிபாஸவன்அந்த வாஸ்பனைப்பார்த்து இவ்விதமானசொற்க
ளனைகம் சொல்லலாமென்று யுக்கும். நாவக்குள்ளென்னுகூறவாகின்றது,
இவ்விதம், இருப்பாடையத்து அவன்சொல்லிப்போற்கேட்டுவேண்டி

அப்போது, பணியிடைப் பரியானவர்க ளிவர்களை பெய்துத் தொண்டு ஒரு நிமிஷத்துக்குள்ளே பறந்து, மேற்சொன்ன துறவிகள் மேற் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு, அவர்களி னுத்தரவு பெற்றுக் கொண்டுவந்து தங்களுடைய எஜமாட்டியிடமாகச் சங்கதி செய்து தராகா. அப்போது (ஹாத்திமும்) வாஸிபனுடன் விண்ணில் வந்திருப்பதை வெளியேயார்கள் கண்டு மிகுந்த ஆச்சரியப் பட்டார்கள். அப்போது, வாஸிபனுடைய தாய்க்கப்படுவது மகளைப் பார்த்துக் கட்டிக் கழுவி முத்தியிட்டுக்கொண்டு (ஹாத்திமுடைய) காதில் விழுந்து மிகுதமாகவழித்தி எங்களுடைய துன்பத்தை நீக்கிய இரட்சகரேயென்று சொல்லிப், அவர்போய்வந், தங்கதிக்கோபெல்லாம் தேட்டமெனமகிழ்ந்து தாங்களுடைய பந்துகளும், மற்ற ஜனங்களும் இவர்களைச் சுற்றிக்கொண்டு எல்லவருமாகத் தங்களை அரண்மனைக்குக் கொண்டிப்போய் (ஹாத்திமுக்கு) வேண்டிய வபசாரமாக விருந்துசெய்துவித்து வெகுவினோதமாகக் கேளிக்கையாடல், பாடல் முதலாகிய ராகங்களும் பாடிவைத்துக் கொண்டிவிட்டு விடுகனதோறும் வேண்டிய விருந்துகள்செய்துவித்துமிருந்தவபசாரமுஞ்செய்தார்கள்.

இவ்விதமிவர்கள் சிறப்பாக இருக்கச்சே, அந்தப் பரியானவனுடைய தன்னுடைய சொல்மாறும் போக்குவரத்தா யிருந்தான். இருக்கும் போது, (ஹாத்திமானவர்) அவனுடைய நேர்வழியையும், நற்குணங்களையும்பார்த்துத், தமதுமனது வெண்ணினகாவது (சுபஹானல்லா) இந்த அழகுவிடிவு ரூபாவுந், சீகமுள்ள பரியானவனானவன் கவுலைப்போற் செயலும், நடப்பும், உண்மையானகுணமும், மெய்யுமுள்ளவனென்று, அவளை மிகுதமாகப்போற்றி வாழ்த்துதல்செய்து, பின்னர், அந்த வாஸிபனுக்குத் தகுந்த புத்திகள்கொல்லிப் (பதினாஞ்ஞாநா) அவர்விட்டி விருந்து (பதினாந்நாநா) அவர்கள் னுத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு மரியாணப்பட்டுக் காவென்குந்தத்தின் வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு போகையி லவர்களும் கொஞ்ச தூரம்வரையில்வந்து பயணப்படுத்தி விட்டுத் தங்கள் விடுகளுக்கு வந்து விட்டார்கள்.

பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) நடந்துபோகச்சே கொஞ்சநாட்சென்றபோது ஒருபட்டணமவெநிசிலே தோற்றப்பட்டு, அவ்விடத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு போகும்போதில், அந்தப்பட்டணத்தி னென்கையிலோர் வயதுசென்ற விந்தாய்ப்பெயுள்ள அடக்காந்துகொண்

பிருத்த, அவர் தலாத்திமைப்பார்த்து (அல்லலாழு அலைத்தும்) என்னவாய் சொன்னார். "அதற்கு ஹாத்திமானவர் (வாஸிபன்கள்) வலாமென்று ஜவாபுசொன்னபின்னர், அப்பெரியவர் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, வாஸிபமுள்ள முசாபுராகிய வழிப்போக்கரே நீரென் பேரிற் கிருபையுடைய இன்றிரவி. வென்னுடைய விட்டிலே தங்கி பெய்ஞெடுமிருந்து விருந்து புதிக்கவேண்டுமென்று மிதுசமாகவணங் கிக் கேட்டுக்கொண்டார். அப்போது (ஹாத்திம்) அக்கழுவரைப்பார்த்து நன்மையான வேலைக்குக் கேட்கவேண்டிய தென்னென்று சொன்னார். அப்போதுபெரியவர் (ஹாத்திமைத்) கையோடு மழைத்துத் தங்கள் விட்டுக்குக் கொண்டு வந்து வேண்டிய வபசாரமாக விருந்து செய்வித்தார்; அதை (ஹாத்திமானவர்) புதித்துத் தீர்ந்தபின்னர், அந்தப் பெரியவர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாஸிபனே யுன்னுடையபெரென்ன, நீ பெய்கையிருந்து எங்கே போகிறாய், உனக் கொத் தலுசென்று கேட்டார். அதற்கவர் என்போர் (ஹாத்திம்) என்னுடைய சார் (அமர்) நான் (ஹாமம்பாக்கர்) செழுகினை யுரிந்துவரப் போகிறேன் என்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, அப்பெரியவர் தந்தலையைக் கிழே போட்டுக்கொண்டிருந்து கொஞ்சநேரத்துக்குப் பின்னர், தலையையுயர்த்தி (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாஸிபனே, யுனக்குபாரே பகையாளியிருந்தல்லோ இவ்விதமான இடத்துக் கனுப்பி யிருக்கிறார்கள் (முதலாவது) அநினடையாமொன்றுத் தெரியாது (இரண்டாவது) யாதாமொரு வந்து அவ்விடத்துக்குப் போனவன் போனானேதவிரத் திரும்பி வரவில்லையே, ஆனதால், யாதாமொருவன் அவ்விடம்போக எண்ணக் கொள்வானுகிற தன்னுடைய வழிநாதன்நையாற் கழுவிவிட்டு முதலிலுயிரோடு மிருக்கையிலேயே மையித்தினுடைய முழுக்குமுழுக் கொள்ள வேண்டும். அஃதேனென்றால், அநினுடையவழியானது முதற்பயணத்தி லொரு கெடுதலை யிருக்கிறது, அதாவது, அவ்வழியில் (ஹாமநேரத்தான்) என்ற ஒருபட்டண மிருக்கிறது, அதின் பார்த்துஷாவானவர் அந்தேதசத்தின் (ஸந்தித்துக்குக்) காவலவைத்து, அவர்க் விட்டத்தி லிங்கே யாதாமொருவர் இக்குளத்திற் குளிக்க எண்ணங் கொண்டு வருகிறவர் னை முன்னாலென்னிடமாகக் கொண்டு வருவாக

ளென்று சொல்லிவைத்திருக்கிறான். அதுபோலே, அக்காவா ஸாக்கள் குளிக்கப் போறவர்களைக் கொண்டுபோய்வன்முன்னால் விடுதலர்கள், அப்படி விட்டபோது வன்வர்களைப் பார்த்து வெட்டுமப்படி தடுத்தவ செய்கிறோ. அல்லது, விடுகிறோ, அதுமேயுமில்லை, ஆனால், அவ் விடம் போனவர்கள் நான்தவணையி கொருவராவது திரும்பி வந்ததைக் காணாமல், தேட்கவமில்லை யென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அப்பெரியவருடன் சொல்லுதும் பித்தாவது யாதெனில் (ஹசன்பாது வென்ற) பெண்ணுடைய கொரு வர்க்குடையமகன், அவன்பேரில் (காஹம்) பாத்ஷாவுடைய குலான் முனீர்ஷாமென்பவன் பெரிதான இசைகொண்டு தன்னுடைய ராஜாவகத்தையும், சகலபாக்கியத்தையும் மிழந்துட்டு, அவருடைய பட்டணத்திற் (தார்வான்சுரு) வென்பதி விருக்கிறான், அவனுக்காகவேண்டி யென்பேரில் மிகுந்த வருத்தத்தையும், துர்ப்பத்தையும் மெடுத்துக்கொண்டு எத்தனையோ வருஷமாக அவனுடைய வேலையில் ஆண்டவனுக்காகத் திரிவிதேன், அந்த வர்க்குடைய மகனின் (ஈ) சுவாஸ்கன் நிறைவேற்றிவிட்டேன், ஆண்டவனுடைய இருப்பால் முழுதும் நிறைவேற்றுவேன். அந்த குழுவாய் கூட பாக்விருக்கிறது.

அதாவது (ஹமாம்பாக்கி) தடாகத்தின் செய்தியாக இருக்கும், அனையெவ்விதத்திலும் மறியப்போகிறேன், ஆனால், என்னிதிப்பயன் எப்படி இருக்குமோ அஃதெனக்குத் தெரியாதென்று சொன்னார் இச்சொற்களை அப்பெரியவர்க்கேட்டு (அபுமீஞ்செய்து) உன்நாய் தப்பினதும், உனக்கும் ஆண்டவனுடைய நுகர்த்துண்டாவ தாவும் உன்னியர்க்காகத் தன்னுடைய அக சவுக்கியங்களை யெல்லாம் சளித்துவிட்டு, இவ்விதமான வருத்தமும், தங்கடமும், முரீபத்து மெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறாய், ஆகையா ஸென்னுடைய சொற்களைத் தவிர்க்காமற் கேட்கவேண்டும், ஹிந்தெனளெனில், நீவிந்த விடுக்குதே, திரும்பிவிடவேண்டுமென்று சொல்லி, பின்னாடு சொல்லுகிறது.

ஒகே, வாலிபமான பாத்ஷாஸின் குமாரனே, நீ அக்குறையை நெசமென் றெண்ணுதே, அஃதானது, மந்திர தந்திர ரூபியத்தாற் செய்யின்றது, அஃதிந்தான் வரையிலும் யாதொருவரும் அதினை யாசியுந் தைக் கண்டு பிழக்கவமில்லை, அனதக்கேட்கவமில்லை, பார்த்தவ மில்லை யென்று சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) பெரியவரைப்பார்த்து (அஸதகுதிமல்லா) பொய்யானது ஹுமா விருக்கும் (ஹசன்பாதுவுக்கு) நான்சொன்ன சொல்லிவிட்டும் எவ்விதமாகத் திரும்புவேன், இதுஞாயமல்ல, மேலும், முனீர்ஷாமென்பவன் மோக திரும்புவேன், இதுஞாயமல்ல, மேலும், முனீர்ஷாமென்பவன் மோக மென்ற சாக்ரத்தில் முழுநெடுநெடுளாக அதிச விருத்தமும், துன்பமும் பிரயாசையு மெடுத்துக் கொண்டு என்வழியைப் பார்த்தவனாகத் தனதுயிரையும் பேணும் விருப்பான்.

ஆதலால், அந்த வாலிபன் ஆசைப்பட்டிருக்கிற பெண்ணுடைய கையால், அமுதமான பானத்தைப் புசித்துத் தன்னுடைய வயிரைப் புதிதாகச் செய்பவனுடைய அலுவலிவிட்டு நானிங்குலதுபெருங்குற் றமாக இருக்கிறதூர் தவிர, கியாமத்தில் நான் ஆண்டவனுக்கு எவ்விதமாக முகங்காட்டுவேன், என்னவாய் இசைவிலேன், யாதாமொருவர் ஆண்டவனுக்காக இடுப்புக்கட்டினவர்கள் ஒருபோதிலுஞ் சொல் மாறமாட்டார்களே, பொய்யுஞ்சொல்லமாட்டார்களே, அவர்கள் ஆண்டவன்பாதையிலேயே திரும்பித் தன்னுடைய விடுவாசல், தாய்தகப் புழுதலைய சவுக்கியத்தையும் இழந்து தன்னுடைய கங்கடத்தை யும் வழியைப் பார்ப்பார்களே தவிர வேறெயொரு நாட்டமுங் கொள்ளார்களே யென்றுசொன்னார், அப்போது, அப்பெரியவர், (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாலிபனே, யுன்னுடைய வாலிபத்துக் காவது நீ இரங்கிச் சத்தமாக அவ்விடத்துக்குப் போகவேண்டாம், அவ்விடம்போகின்றவர்கள் யாரானால், இந்தலோகத்தை விழந்து மாணமடைவதை விருப்பம் கொண்டவராக இருக்கவேண்டும், ஆகையால், என்சொல்லை நீகேளாவிடில் மிகுந்த வருத்தத்தை யடைவாய், அஃதெப்படி யெனில் ஒருதவனையானது தன்னுடைய பந்துகளின் சொல்லைத் தட்டி அனேகம் துன்பத்தையடைந்து வேதனைப்பட்டது போலொருமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) பெரியவரைப்பார்த்து, அந்தத் தவனையுடைய தாணம், எவ்விதமெனக்குச் சொல்லுமென்று சொன்னார், அப்போது, பெரியவர், (ஹாத்தியைப்பார்த்து) (ஹம்) கேசுத் தைச்சேர்ந்த சமுத்திரத்தில் வெகுதவனாக் விருந்து அதிலோர்நான்

ஒருகுணங்கெட்ட தவனையானது, தவகளுடைய பந்துகளுடனே, நானெண்ணுதேறன், இவ்விடமிருந்து வந்தென்று இன்னொரு சமுத்திரத்திற்குப் பிறுக்கலாமென்று, அஃதேனானால், முகாபி புத்தரத்தின் இவ்விடமிருந்தும் இருக்கிறது, அத்தவனையானது எவ்வளவு சீமானாகப்போவான், எவ்வளவு தன்னுடைய உயிரைத் தவப்போவான், நிர்வாண சாலையாகமாட்டான்.

எவ்விதத்திலும் தான், தைதன். அனைவரையும் தவப்படுவதன்மேல், அய்வையியலுக்கு நெருங்கியவென்று சொல்ல, அதுகேட்டதன்மையுடைய ஜாதிகள் அவைப்பாத்தான். ஒகே, விவேகியில்லாத புத்தரத்தினே இத்தகையதென்று மூன்றுடைய மனதில் வந்திருக்கிறது. நல்ல தல்லை, யாதையால், அவ்வெண்ணுதேறன் தவவிலக்கியிருக்கின்றான், அவ்விடம்போவொருவருக்குத் தவப்படுவதாய்வினாவுக வருத்தப்படுவாய், தன்னுடைய ஆரினெய்வியமான வருத்த விவாதத்தோடுதலும். அதனால் யாதொரு குறைவுவராதது, அநிஷ்டம்போவாகும் (நிஷயிரியை) என்னும் பழமொழிப்படிக்கு நியைந்திரிவாது சபலவென்று அனேக முகந்திர மெடுக்கெடுத்துக் காட்டிச் சொன்னார்கள்.

இவ்விடம், இனத்தவனாகத் தன்னசெய்வப்போது, அவ்வொருகளை நன், சொல்லியே மெனென்றெண்ணி, மற்றொருகுணத்தைய சொல்லியும் கேட்காமல் தன்னுடைய பெண்ணுடைய இனத்தவன் பந்துகளுடனே அவ்விடமிடப்படுபுறப்பட்டு இன்னொரு சமுத்திரத்தைய பாக்க நடந்து கொண்டிருக்கிறான் தன்னுடைய தன்மையுடைய தவப்போவின் தவகன், அப்போதற்கு யாதிலும் தவகன் விதிவிலக்கு கொடுக்காது மிருக்கிறதைப் பார்த்தான். அதிலொரு பார்ப்புக்கு அத்தவருக்குத் தவகன் தவகையெல்லாம் தவ்வியிட்டுக் கொஞ்சனாக இனையிலாமல் மிருத்த பதியால் வேராகப் பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது, அவ்வேரையிலும் இத்தகையதென்க்கண்டு ஒருபாச்சரத்தவருமறிந்து ஒன்றொன்றாகப் புறக்கித் தின்றுவிட்டது.

அப்போது, இனத்தாருடைய செழுவிய மீறிப்போன தவகையானது பார்த்தது, இத்தெய்வமோசம் வந்தென்று, தான்முயற்சிக்குச் சமுத்திரத்திலேயே தமொறி வந்துவிழ்ந்தது, ஆனால் தன்னுடைய பெண்ணுடைய கூடப்போன பந்துகளுடைய மிருத்த மண்ணு

கூடப்போய்விட்டார்கள். அப்போது, மதினுடைய கூட்டவெள்ளம் மவனைப்பார்த்து நின்றுத்துக்கொண்டு, எட்ட, பாசியான விவேகியில்லா அறிவற்றவனே நீ யென்ன மோசத்துசெய்தாய், வினாவுடன் வேராகவும் கூட்டிக்கொண்டுபோய் நீதனித்து உன்னுடைய மார்திரத்திற்குத் தவக்கொண்டு வந்திருக்கிறாய், மற்ற வன்குடி குடும்பத்தாரையல்ல மெய்கே. அதின்சங்கதி பென்னவென்று கேட்டதற்கு, கத்தவனானது வாய்க்காமல் தவப்பெண்ணுடைய விவகாரமுதலான மற்றவர்களு மிருத்த தவக்கொண்டது, யடைந்து தன்னுடைய சிதைக்கெழு போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது.

ஆனால், அத்தவ தவனையப்பார்த்துக் கொடுத்ததன்மையால், நென்ன சொன்னபோதிலும் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறதேயல்லாமல் பதிலையதொன்றும் பேசவில்லை, அப்போ தெல்லாம் தவகையானது தவகன் தவகன் வாய்க்கு வந்ததுபோல் வந்தவரும் திட்டமொது புலிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு யாதொன்றும் பேசாமலும், முக்கியமாய் மிருத்தது அதுபோலே பெரிப்போவன் வாய்க்கியதைத் தட்டுகிறவர்களுக் கிவ்வியமான கொடுமைகேரிபெய்து வந்தால், ஒகே, வாய்ப்பே நீயென்னுடைய கொல்லிமீறும், திரும்பி யுன்னிடத்துக்குப்போவது நல்லாயிடுக்குல், ஆனால், நீ கோபித்தொன்றே, அஃதேனென்றால் (ஹமாம்பாத்தவக்குப்) போனவர்களை ஒருவராவது திருப்பிவந்து சேவ்வில்லை அப்படி, யிருக்கிற தன்மையுடைய ஹமால்களை நியைக்கிப் பார்த்தாம். விருக்கியென்று சொன்னார். அஃதேட்டு (ஹமாத்மனாவர்) அப்பெரியவரைப்பார்த்தது, ஒகே பெரிய நன்மையுள்ளவரே, பெருமைபெற்றவரே, நீ சொல்லுகிற தெய்வனுடைய நன்மைக் காதவேண்டியே யொழிய வேறில்லை, ஆனால், ஒருவர்க்கொரு சொல்லி ஆண்டவனுக்காக வேண்டிச் சொன்னால், அத்தவ் சொல்லுக்குப் பின்புறங்குவதுதான்மையல்ல, அஃதேனெனில், நானுதிக்கொண்டு ஆண்டவனுடைய கருபையினாலும், உதவியினாலும் நிச்சயமாக, அத்தவரையெல்லாம் குறுகிக்கொண்டு யிருப்பதால், அவனுடைய வெண்ணமானது என்னுமுடியவேண்டியதாக இருப்பதால், ஆண்டவனுக்காக நீ (ஹமாத்மனாவர்) பாதையை அறியாதினாலாய்க்கேபோக எனக்குக் கொண்க்க வேண்டுமென்று முடிவாகச் சொன்னார், அதுகேட்ட பெரியமனுடன் பலகாரணங்களை முத்தவனார் தவார்த்துத் தமது மனதி லெண்ணிவந்தாவது, யாதெனில்,

இந்த மனுடனுடைய விதையும், உண்மையும், மிவ்விதமாக இருப்பதால், இவனுக்குராம் இனியாதொன்றுஞ்சொல்லக்கூடாதென் மெண்ணி (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்லது, உன்விதியி லுள்ளபடி முடியும் நீ வாவென் நழைத்துக்கொண்டு, அந்தவருக் கப்புறம்போய் நின்றுகொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, ஓயோ, இப்போது நீ, வலதுபக்கமான வழியைப் பிடித்துக்கொண்டு போவியாகி, அவ் விடத்தி லேனே துன்பங்க ளிருக்கி னது, அதை நீ பார்ப்பீரெனின ரோர்மகிதோற்றம், அதிவிகழே ஆயிரம் துன்பங்கள் காரணப்படும், அதில்கின்றமநீ தப்பிப் போவியாகில், அவ்விடத்தி லொரு அகோர மான காடுகாணப்படும், அவ்விடத்தில், ஆண்டவனுடைய குதறத் தான பெருமைக ளனேகந் தெரியப்படும், பின்னர் சிலதூரம்போனால் இரண்டு வழிமீறியும், அதிலே இடதுபக்கமான வழியைத் தொடர்ந்து போவியானால், அந்தவழி துப்புரவாக இருக்கும், அதுதீராக (ஹேறேறேகத்தானிற் கொண்டுபோய்விடும், அதைவிட்டுவிட்டு, வலது பக்கத்தின்பாதை மிகுந்த உட்டுமைபாக இருக்கும் என்றால், அதில் பூனேககெடுதலையும், துன்பங்க ளு மிகுந்ததென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அப்பெரியவரைப் பார்த்து, ஒகே, பெரியவரே லோகத்தி லொருவனுக்கு ஆயிர இல்லாவிட்டால் ஒரு போதும் இருக்கமாட்டான், விதிமுடியாம விதக்கவுமாட்டான், இல்லால், அருகிலிருக்கிற வழியை விட்டுவிட்டுத் தொலையிலிருக்கிற வழியை நான்பற்றி எவ்விதமாகப் போவேனென்று சொன்னார். அதற் கப்பெரியவர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாய்ப்பே, நீ கேட்டவில லையா, நல்வழி தொலையாக இருக்கும், அதிலே சந்தேக மில்லாமற் போகலாம், ஆனால், ஒரு கைம்பெண்சாதி அதிக அழகு வடிவின் றிருந்தபோதின மவகை யொருபோதும் பெண்சாதிபாகக் கொள்ளவ ளாவே கூடாதென்று பெரியோர்கள் சொல்லிப் சொல்லிக் கேட்டவில லையா, விதியின்படி முடியுமென்று, ஒருமகிப்பாய்பின்வழிற் றில்லாது யலாமா, இறக்க மாட்டோமென்று பாடுதொருவனுடையும நீவிததுப் பர்க்காமல் விதியின்படியே முடியுமென்று, ஒருவர் தானெண்ணிய கருமங்களை நடத்துவா னாகில், அந் தி லுலகைக்குப் பெருந்துன்பம் வந்து நேரிடும், நான் சொன்னபடி நீ நடக்காமற் போவியாகில், அந் தி லுலகைக்கு மிகுந்த துன்பமும், துன்பமும் வந்துகேரிடு மென்று சொன்னார்.

இச்சொற்களை பெல்லாம் (ஹாத்திமானவர் கேட்டும்) அப்பெரி யோர்சொன்ன சொற்க ளொன்றுக்கு மினங்காமல், ஒவ்வொரு சொல் லுக்கு மொவ்வாவண்ணமான ஜவாபு கொடுத்துப், பின்னர், அவரிட மாகப் பிரயாணத்திற் குத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு போகும்போது, தமக்கெதிரி லோர் பட்டணம் காணப்பட்டது, அதில், நகராசத் தம் கேட்கப்பட்டது, அதனால் (ஹாத்திமானவர்) இந்தப் பட் டணத்தில் யாரோ வொருவர் விட்டிற் கவிபாணஞ் செய்வதுபோலே உணர்நிஸ் யாரோ வொருவர் விட்டிற் கவிபாணஞ் செய்வதுபோலே தோற்றுகிறதென் மெண்ணிக்கொண்டு நடந்து அப்பட்டணத் தரு கிற் போய்ச் சேர்ந்து பார்க்கும்போதில், அவ்விடத்தி லுள்ளவர்க ளெல்லாம் பாத்துஷாவோடு மோர் பக்கத்திற் சேர்ந்த கொண்டிருத் திருக்கள், அதிலேயுபாத்துஷாவுடைய விருதுகளுடனே அனேகமான மேள தாளங்களும், நகரர் நயுபத்துகளும், இராகங்களும், விசை முத்தலாகிய சகல ஆடல் பாடல்களும் நடக்கிறதோடும், அனேகசில்கார மான விரிப்புக்கள் நான்கு பக்கங்கூறிலும் விரிந்திருக்கிறதும், அதிந் துபெரிற் கூட்டக் கூட்டமாக வேடிக்கை விடுவதற்கு நடத்தப்படுவ துமாய், அவ்விடத்தி லெங்கெவர்த்தாரும் (தேவதூதர்களில்) புராண களும், தந்திரங்களும் சமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னுடனேதம் பேர்கள் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறார்கள்.

இவைகளைப்பெல்லாம் (ஹாத்திமானவர்பார்த்து) அக்கூட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் மொருவனை பழைத் தவனெனும், ஒகே, தினேகித னே இவ்விதமான தோலங்க ளிங்கே நடக்கிறதே, இன்றையதினம் இப்பட்டணத்திற் கவிபாணஞ் செய்கிறார்களா, அல்லது, இன்னமேதா வது செய்கிறார்களா, அச்சந்தகினை நிசமாக எனக்குநீ சொல்லென் னு சொன்னார். அதற்கவன் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) அப்படிக்கொத் த விடையமொன்றுமில்லை, ஆனால், இந்தப் பட்டணத்தி லொரு வழக் கமான நடப் பிருக்கிறது, அஃதென்னெனில், வருஷத்துக் கொரு தடவை பார்த்துஷா, வாயிர், அமிர், அயில்வரியவரான்கள், ஏழை எளி யோர்முதலியவர்கள்விட்டிலும், குதுவாகியிருக்கிற பெண்களைப்பெ லாம் கவிபாணப் பெண்களைப்போலே சில்காரித்துப் பூக்கள், சந்த னம், அந்தாற்புதலான வஸ்துகளாலே திரேகத்திற் பூசி, அப்பெண் களைக் கூட்டாக்கலிற் கொண்டு வந்துவைத்து வெருவேடிக்கைவிடே தங்கள் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். அப்படியிருந்தால், ஒருபெரிய பாய்பானது தாய்பு விறுத்துவந்து ஒரு அழகு வடிவான வாலியைப்

போல்ரூபமெடுத்துக்கொண்டு, இவ்விடத்திலுள்ளகடாசங்கள்தோறும்
துழைந்து துழைந்தெல்லாப் பெண்களையும் பார்த்துக் கொண்டுநிநிர்
து அவனுக்கு நெருப்பென்மே ஸிப்பப் படுகிறதோ அந்தப்பெண்
னை யெடுத்துக்கொண்டு போவான், இவர்களுள் கிவ்விசனமே பெச்
காலமு முண்டா யிருக்கின்றன.

ஆனால், இன்றையதினம் நகரா மேளதான் வேளையா யிருக்
கிறது நாயியின் மாசடிப்பும், அருகையின் சந்தமுமாக இருக்கும்
அதைப் பார்த்தலாம், ஆனால், ஒருநாட் கவிவான்ம் ஏழாட்டுக்கு
மென்னும் பழமொழியோல், எங்களுக்கு வருஷந்தோறும் இதவே,
துக்கமும், விசனமும்ல்லாமல் ஸேரில்லை, இவர்களுள் கொன்னசெய்
வோம், அந்த ஜாலம்வெப்பாம்பும்னுடன இன்றையதினம் மாசடில் அசு
தியம் வருவான், வந்தால், பாருகையேபில் ஆபத்து வருகிறதோ
தெரியாதென்று ஒழுகுபோலே சீதல வாலாற்றையும் சொன்னான்
அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) தம்மனதில் இந்தவேலை விண்ணுடைய
பாத இருக்குமேதவிர வேறையையென்று போசனை செய்து பின்னர்
(ஹாத்திமானவர்) அந்தபார்த்து, ஒகே, மனுடனே எங்கள்பேரிலே பெ
ரியபிதையாக வருகிற அந்தபலாயை நீங்கள் நீக்கக் கூடாதாவென்று
கேட்டார். அதற்கவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நாங்கொன்னசெய்
வோம், அதற்காக எங்களால் பாடுதான்னுச்செய்யக் கூடாமை
யிருக்கிறது, ஆனால், ஆண்டவ னுடியபடிக்கு முடியுமென் றென்விச்
கொண்டிருக்கிறோம், என்றாலும், இப்போது ஆண்டவனுக்காக எங்
களுடைய ஆபத்தை சீக்கும்படியான இசக்கமுள்ள வல்லமைசாலி
ளரால் திருக்கிறார்களா தெரியவில்லையே யென்றுசொன்னான். அப்போது
(ஹாத்திமானவர்) அலகைப் பார்த்து, ஒகே, மனுடனே ஆண்
டவன் இருபையால் இன்றையஇரவே தங்களுடைய தலைமேல் வரப்
பட்ட ஆபத்தை சிலக்கி விடுகிறேன். ஆகலால் நீ யுண்மையுள்ளவ
னாக இருப்பாய்கில் நான்கொன்ன இச்சொல்லை சிசமென்று சந்தேக
பில்லாமல் மனதில் நிச்சயம் கொள்ளென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டமனுடன், மிகுவினாவாக வேடிப்போய்த் தங்க
ளுடைய சங்கடநிபயாக (ஹாத்திமானவர்) சொன்னசொற்களைத்
தெரியப்படுத்தி, உவ வுக்கிரவிற்பேரி விவன் முன்னிது மகாவிறை
வாக வந்து (ஹாத்திமை) யதைத்துக்கொண்டுபோய் அந்தப் பட்ட

னத்து பாத்துஷாவின்விடமாகவிட்டு இவ்சொல்லிய சொற்களையெல்
லாம் தெரியப்படுத்தினான். அதுகேட்டு, பாத்துஷா (ஹாத்திமான
வரை மகா சங்கையாகப்பேசி நாத்காலியின்மே விருக்கவைத்துஅன்
பாகப்பார்த்து, ஒகே, வாலிபனே இந்தவூரில்வந்திருக்கிற ஆபத்தைக்
கேளுமென்று, அவகே பரம்புவந்து மனுடரூபமெடுத்துச் செய்கிற
துட்சினசெய்கையையெல்லாஞ் சொல்லிக்காட்டி யிதின்னிபாததை
யெனக்குத் தெரியும்படியாகச் சொல்லுமென்று, சொன்னான். அது
கேட்டு (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்து
ஷாவே இந்தச்சங்கதி யெனக்கு நன்றாகத் தெரியவருகிறது, ஆனால்
விது பெரும் பிதையான ஜின்னா யிருக்கும், அவர்களுடைய ஜாதி
பெப்போதும் சச்சரவுசெய்து நல்லழியைவிட்டுத் துன்மார்க்க வழி
பையே யடுத்துத் தங்களுடைய வல்லமைகளைக்கொண்டு ஜனங்களை
வேதனை படுத்தும்படியான நடப்பையே யெடுத்துக்கொண் டிருக்கிற
தே வழமை, அதுனுஞ் சிவமுதேவிகள்தந்தக்கிற நடத்தை மதாபாதக
மா யிருக்குமென்றுஞ் சொன்னார். அதுகேட்டு, பாத்துஷாவானவர்
(ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாலிபனே வல்லமைசாலியே இந்தச்
ஜின்னானை யுமதுவையாலே கொன்றுவிட்டாலுஞ்சரி அல்லது, இந்
பெ பட்டணத்திலிருந்து தூர்த்திவிட்டாலுஞ்சரி, நானும், இந்தப்
பட்டணத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களு மும்முடைய, வுத்திரவிற்படி
க்கு நடப்பதுமல்லாமல், நான்கு னாயிரோடே யிருக்கும் வரையிதுந்
தங்களுடைய நன்மையை மறக்கமாட்டோமென்று சொன்னார்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து நான்
எந்தவேலை செய்கிறேனோ அந்த வேலைகொல்லாமல் ஆண்டவனுக்
காகச் செய்கிறதேயல்லாமல் மற்ற வேலைகளிற் கஞ்சிந்தேனும் அடி
யெடுத்து வைக்கமாட்டேன், ஆகலால், என்னுடைய ஆண்டவன்
பேரைச்சொல்லி நாயியின்மே நான் அடியெடுத்துவைத்து இதுவே
பிதையாகச் செய்வேனே யல்லாமல் வேறோ வேலையின்பேரிலும் வஸ்
துகள்பேரிலும் இச்சையுமாட்டேன், ஆகையார், ருங்கள் நான்
சொல்வதைக் கழல்செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார். அதுகேட்டு,
பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்லது, உங்களுடைய இஷ்டம்
பேர்ப் செய்வாரென்று சொன்னார்.

அதற்கு (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, ஹோபாத்
 ஹாவே, அந்தச் சின்னானது வந்துபார்த்து எந்தப் பெண்பேரில்
 எதிர்ப்பட்டுக் கேட்கிறதோ அப்போதுதான் ஜின்னாப்பார்த்து இத்
 தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோக நீங்கள் முத்தியிதாயுதான், என்னாலும்
 எங்களுடைய செர்லியும் கொஞ்சம் கேட்கவேண்டும், அந்தென்னெ
 னில், இப்போது எங்களுடைய பெரியசுறுதாய் வெகுநூலத்துக்குப்
 பிறகு இன்றையதினம் இங்கே வந்திருக்கிறார், அதனால், எங்கே செல்
 னோரும் அவர்கள்வசமாக இருக்கிறோம், ஆதலால் வருடையவுத்தர்
 வில்லாமல் இத்தப்பெண்ணை யுங்களுடைய பண்பு எங்களுடைய கூடாது,
 அப்படி யவருடைய வுத்தாவில்லாமல் விங்குவிடமாகப் பெண்ணை
 பண்புபெண்ணாகவும், அவ்வெங்குப்பேரிற் பெருக்குத்தம் பிடிட்டார்
 அந்தெவ்விதமெனில், நீர் கோபிப்பிளாகில் வருஷத்திற்கோர்தடவை
 வந்தெங்குதேசத்தை யறிப்பீர், அவ்வெங்குப்பேரிற் கோபங்கொள்
 வாராகில் எங்கையும, எங்குதேசத்தை யு மொரே கொடிக்குள்ளே
 பெரித்துச் சாம்பலாக்கிப்போடுவாருமென்று சொல்லுங்கொண்டென
 னார். அதுபோலே சொல்லும்படிக்கு பாத்துஷா யாவருக்கு முத்தி
 யு செய்துவிட்டு (ஹாத்திமை) அன்றையதினம் நம்மிடத்தில் வைத்
 துக்கொண், இருக்கையிற் சாயந்திரமாகிவிட்டது, அப்போதுத்தப்பாம்
 புயருகிற இரைச்சலும், சந்தமு மெங்கு மொரே முழக்கமா யிருத்தன.

அப்போது நான்கள் யாவரும் (ஹாத்தியிடமாகவந்து) ஒரே,
 வாலிபனே அந்த முதேவியான பம்புயருகிற தென்னு சொன்னார்
 கள். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) உடனேயெழுந்து பாத்துஷாவி
 னிடமாகப்போய் நான்கு முதேவியைச் சந்தேபார்க்கவேண்டுமென்
 னுமெல்லிக்கொண்டு, விரைவாகக்கூடாதுக்கு வெளியேவந்துபார்த்
 தாலோர் பெரிய மலைப்பாம்பானது தலையை வாளத்தின்மேற் படும்
 படியாகவுயர், வேகமாகவும் வருகிறதோலே வருகிறது, அதுவருடைய
 யானியிலாவென்று தெரியவில்லை, இவ்வித மகோரூபமாக வரு
 கிற அந்தப்பாம்பின் முன்னாலே தேவாதிகள்கூட நிதமாட்டார்கள்,
 இப்படியிருந்தால் மனுடர்களா வதை யென்னசெய்யக்கூடும், ஆனால்
 மலைகள், விருட்சங்களெல்லாம், அதுவருடைய பார்ப்பினிமே அசுப்பப்
 ப்டு அரைபட்டுத் தேய்ந்து பொடிபொடியாய்த் தாசாய்ப் பறக்கிறது,
 இவ்விதம், அந்த முதேவி வருகிறதை (ஹாத்திமானவர்) பார்த்து
 டவளை கியானித்து, வல்லமைக்கெல்லாம் வல்லமையானவனே, நீதா

விரிதப்பெரும்பிடைபாளதில்லின்றுமென்னைத்தற்காங்கவேண்டுமென்
 னதுஆக்கேட்டுக்கொண் இருக்கும்போது அந்தப் பார்ப்பானது, கூடா
 ரங்குட்கருகில் முடிவெடுத்து, தன்னுடைய வாயையுயர்த்திப் பிளமாக
 ஆட்டி விசியோர் சத்தம்போட்டது, அதனால், அவ்விடத்தி விருத்த
 மனுடர்களெல்லாம் பயந்து ஸுமோநிலத்திற் குப்பா விழுந்து கிடப்
 பதாலார்கள்.

அப்போது, அந்தப் பார்ப்பானது களங்குதிக்கிலும் திரும்பிப்
 பார்த்து நிலத்திற் புரண்டு மிருந்த வடிவான வேர் மனுட்குபமாகிக்
 கொண்டு இந்த நுனங்க விருக்குமிடத்துக்கு வந்தது, வந்தபோது,
 அவ்விடத்தி விருத்திடுவர்க ளெழுந்தான்று அதுபோடு சங்கைவாகச்
 சலாம்செய்தார்கள், அப்போது, பாத்துஷா வானவர்போய்ப் பார்ப்பா
 யிருந்த மனுடனானவனை யழைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய கூடாக
 துக்குட் கொண்டுவந்து, இரத்தினநிக விரைந்தவேர் சிம்மாசனங்
 கொண்டுவந்து போடுகிறது, அதின்மே லவளை யிருக்கவைத்தார், அவ
 னறின்கொஞ்சநேர மிருந்து பின்னா பாத்துஷாவைப் பார்த்து, உயர்
 ருங்களுடையபெண்களைப்பெண்ணெனக்குக்காண்பிக்கவேண்டுமென்
 னுமென்று சொன்னார். அப்போது, பாத்துஷா அவளைப்பார்த்து மெத்தவும்
 நலமென்று சொல்லி, அங்குள்ள தமது, வலிகள், அழிகள், சறு
 தாறுகள், வந்தகார்கள், ஏழையெளியோர்கள் முதலாகிய யாவரோடு
 மெழும்பு விண்ணு முன்னாலே நடாத்திக் கொண்டுபோய்த் தங்களு
 டைய பெண்களைப்பெல்லாம் காண்பித்தார்.

அப்போது ஜின், எல்லாப்பெண்களையும் பார்த்ததிலே தனக்கு
 ஒரு பெண்பேரிலும், பிரியமில்லாமல் வெளியில்வந்து மறுபடியும்
 பாத்துஷாவுடைய கூடாகத்துக்குள்வந்து, அவர் குமாசத்தி யிருக்
 கிறதைப் பார்த்து, யவனோடும், ஒரே, பாத்துஷாவே இத்தப்பெண்
 பேரில் நா விஷ்டமா யிருக்கிறேன், ஆதலால் விவளை யென்வசத்
 திற் கொடுமென்று கேட்டான், இச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே பார்த்
 துஷாவானவர் ஒருவர் கிருகிறத்தவராகி மதியங்கிப் பின்னர்
 கொஞ்சர் தெனியாகி ஜின்னாப்பார்த்து, ஒரே, வாலிபனே யோர்
 பெரிய பெருமைபெற்றவ ிவ்விடத்தி விருந்துமோய் வெகுநாளாகி
 விட்டது, இப்போ தவர் இங்குவர் திருக்கிறார், அவருடைய வுத்தர்
 வில்லாமல் நான்குயாடுதான் கு செய்துக்கூடாது, அப்படிச்செய்தோ

மாகில், ஒருதொழிலுள்ளவர் அயர், எங்கையும்தவகள் பட்டணத்திற்
யும் நாசம்பண்ணிப் பேடுவா ராணையர், அவ்வா. நீங்கள் கூப்பிட்
டுத் தேட்கலாமென்று சொன்னார். அப்போதவன், பாத்தாடினைப்
பார்த்து நீர் சொல்கிறவன் இங்குள் வரையிலும் எங்கே போயிருந்
தான், இன்றையதினம் இங்கே பெய்து தமாசு வந்தான், கல்லது, அவ
னே யாழ்ப்புணம் என்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அங்கேபாத்தாடிவின் கடற் றன்றிப்பெருந்த (சுரத்
திமானவர்) அவன் சொல்லுகமுன்னே அவனுக்கு முன்பாகவா
யினார். அப்போதுதினனது (மூத்திமைப்பாத்தா) ஒகே, மறு
டனே நான் அனைக நாளை இங்கு பட்டணத்துக்குவந்து போக்கு
வாதாக இருக்கிறேன், அதிலே, எப்போதாவது காவன்கை கால
விலையே, அப்படியிருக்க, இப்பொழுது, நீ பெய்தேயிருந்து வந்தாய்
சற்றேசொல்லு நீ யாராக இருக்கும் ஏதக்காக நீயென்றுயுடையசொல்
மாறுதல்கள் வினா மனதைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறது பொல்
லாகக்கூட போடும்படிக்கு என்ன கொண்டுயென்று சொன்
னான், அதற்கு (மூத்திமானவர்) அதை விளக்கிப்பாத்தா இதுவரை
யிது மிக்ந்தபட்டணத்தின் நாலிருக்கவில்லை, அதினால் உனக்கு
விவண்டியதுகளைச் செய்துகொண்டு வந்தாய்.

இப்போது, இந்தத் தேசத்துத் குடையவனான நான்வந்திற்
பதால், இவ்விடத்திலுள்ள அநேகமொளக் குள்ளார் விருக்குமாஅய்
னல், எங்களுடைய தகப்பன் பாட்டினர் சாலில் தள்ளி யமான செய
கை செய்துகொண்டு வந்தார்களோ, அவ்விதமான செய்கை நீசெய்
தா இமக்கு நாய்கள் பெண்ணைக் கொடுப்போமென்று சொன்னார்
அப்போது, அந்தச் சின்னனது மூத்திமைப் பாத்தா அந்தசெய்
கையான சடப்பு என்னென்று கேட்டான், அதற்கு, (மூத்திமான
வர்) விவரிப்பார்த்தா என்கிடமாக ஒருமொதலிருக்கிறது, அதை
யுனாத்துத் தண்ணீர்த் கலக்கியுமக்கு குடிப்பாட்டுவேன், அதை நீர்
குடிக்கவேண்டுமென்று (சொல்லுயுடையதன்), கொடுத் திருத்தமோதி
ரத்தைத் தம்முடையபட்டணத்திலிருத் தெடுத்துக் கொஞ்சத் தன்
ன்கிலுண்டது, அதை ஒரு சின்னத்தெடுத்து அவனிடம் கொடுத்
து அதுவினாடைய பெய்கையை விட இவ்வென்றதாயிதாம் தாயின

யதை வாங்கித் தையிடின்லாமற் பெருவினாறு கல் கழகழிவென்று
குடித்துவிட்டான், உடனே அவனுடைய வித்தைகள் மறந்துபோய்ப்
பரியசொக அவன்சொல்லுகிறான், இன்னும் என்னென்ன செய்கை
யான சடங்குத விருக்கிறதோ, அதையும் நீங்கள் செய்வாகில் நான்
தையிலல்லாமற் செய்யவாசுரு யிருக்கிறேன் என்று சொன்னான்.

அப்போது (மூத்திமானவர்) அவனைப்பார்த்து (இரண்டாவது)
சடங்கு, செய்கை யிருக்கிறது, அத்தெவ்வென்கில், ஒருசொல்லில் நீர்
தையெய் வேண்டும்த் அதின்வாயை நாங்கள் துடிப்ப போடுவேம
யினான், அதிலிருந்து நீர்வெளியில் வரவேண்டும்த், அப்போது, அப்
பெண்ணை யூதொருகடங்கலில்லாமற் சந்தோஷமாக வம்பிடத்தி
லொப்பிவிப்போம், அப்படிக்கு, அதிலிருந்து வெளியில்வரவிட்டால்
விடுமதிக்கத் கடாத (தம்) இரத்தினம் (உத) பச்சை, ஒரு கோழிமுட்
டைப் பிரமாணமுள்ள முகம், அந்தமுத்தான் து பிரஜைகளுடைய
சீவரத்தின்கலி கிருக்கிறதென்றும் இளவரகோபெல்லம் எவதற்கு
அபராதமாக நீர்கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார், அப்போது
தர், சின்னனது தன்னுடைய கைத்தினையும், மந்திரத்தாலும், இச்
சொல்லு பொருபிரிதாக என்னுமல், கல்லது, ஒருசொல்கைசுறத்
இம் கொண்டு வரவர்கள், அதில் நாவழிதெறென்னென்றுசொல்லி
ப்பிரியை அவசரப் படுத்தினான். அப்போது, (மூத்திமானவர்)
ஒருசொல்கை யைதப்பித்து அவனுக்கு முன்பாகவைத்தார், அந்தச்
சொல்லில், அவனுடைந்தான், உடனே (மூத்திமானவர்) அதினுடைய
வாயிலோ, கல்லின் தாக்கால் முடித் தெட்டிப்படுத்திப் பின்னர்,
(இசுமுல் அருவம்) படிக்கத் தவறுதலுசெய்து, அந்தச் சின்னைப்
பார்த்து நீவெளியில்வரலாமென்று சொன்னான்.

அப்போது, இவர்படிக்குமடியான் (இசுமுல் அருவத்தினையு)
பறக்கதால் அந்தச் சொல்லின் வாயில் முடியு கற்காக்கான் மலை
யின் களம்போ விருப்பதால், அந்தச்சின்ன தன்னுடைய மந்திரத்தா
லும், பலத்தாலும் கூடியவவாயிலும், வெளியில்வரப்பார்த்தான், வாக்
கூயமைப்பாகி விட்டது, அப்போது, (மூத்திமானவர்) அவ்விடத்தி
லுள்ளவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் இத்தச்சொல்கை விதகுதாடுக்கி
அதிவினாளைவைத்து நாதுப் பக்ககலிதும்விரு மிகு கமாகப்போய்

உருப்பைக் கொளுத்தி விடுங்கென்று சொன்னார். அதுபோல் அவர்கள் செய்கார்கள், அப்போது, அந்தக் கிள்ளுது பெருஞ்சுத் தம்போட்டு அறிக்கத்திக்குத் சொல்லுவின்றது, அந்நிகைய சொல்லுக்கு யாரும் பதிலுக்குக் கொடுக்கவே யில்லை, அப்போது ஜின் னத்த ருக்குப் பின் வெந்து சாம்பலாடுப் போய்விட்டது, பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடத்தி லுள்ளவர்களைப் பார்த்து, இப்போது கொஞ்சம் சிலத்தை வெட்டிப் பள்ளமாக்கு, உப்பள்ளத்தில் இந்தச் சோனையும், மற்றச் சாம்பலையும் மெடுத்துக் கொண்டுபோய்க் கொட்டி மூடிவிட்டு வேகனெல்லோரும் உங்களுங்கள் விட்டுக்குப்போய்ச் சந்தோஷமா யிருங்கள்-ஆண்டவ னிந்தப் பலாயகிய பிளையினிற் றவர்களைத் தற்காத்துக் கொண்டான், இப்படிச் சிவ்வாவிட்டால், ஆண்டவனைய வங்களுடைய அமைவங்கள் எவ்விதமாக இருக்குமோ, அந்த மூலத்தைய வங்களுக்கு என்னசகாயம் செய்யுமென்று சொன்னார்.

ஆனால், இந்த உருப்பைபெல்லா பூத்துவாழ்வானவர் கிட்ட இருத் து பார்த்துக்கொண்டிருந்தவ ராதலால் அவர் (ஹாத்திமுடைய) பெரு மையை மிகுதமாகப் பேசிக் தார்ப்பெய்தார், அப்போது, பட்டணத் தி லுள்ளவர்க ளடங்கலும் (ஹாத்திமுடைய) காலில் விழுந்து மார்போடும், கழுத்தோடும் அனைந்தாவின்களஞ் செய்கார்கள், பார்த்துந் தாவர் (ஹாத்திமானவரை) மெத்த மேன்மையாகத் தம்முடைய அரண் மனைக்கழைத்துக் கொண்டுபோய்வைத்து வேண்டிய மரியாதையாக வேண்டிய வேண்டிய பதார்த்தங்களும், கனிவர்க்கங்களாக மூன்று நாள் உதாமேன்மையோடு விருந்துசெய்துவிட்டுக் கொண்டிருந்தார் இவ்விதம் விருந்துசெய்துகொண்டிருக்கும்போது, நாலாம்கள் பார்த்துவினிடமாக (ஹாத்திமானவர்) பரவாணம் போவதற்காக வந்தார் வுக்கேட்டார், அப்போது, பார்த்துவாழ்வானவர், வேண்டிய அன்புபிசுளும், இரத்தினங்களும்-பை-பையாக ரூபாய்களும் கொண்டுவிட்டு (ஹாத்திமுக்கு) முன்னால் வைத்து இவ்வாறுகொல்லாம் தாபிசு கொடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார். அப்போது (ஹாத்திமானவர்) பார்த்துவைப்பார்த்து, ஒரே, ராஜபுரி மகாராஜாஜனே பெனக்கித் தவந்துகொல்லாம் வேண்டியதில்லை, ஆண்டவனெனக்கு மிகுதியான மிகுமத்தெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார், அப்படி, பெனக்கித்

ருக், கொடுக்கும்படியான எண்ணியிருக்குமானால், இந்தவஸ்துவகோ பெல்லாம் ஏழைகள் மின்னென்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுங்கள். அதின் பண்புடன் ஆண்டவ னுங்களுக்குக் கொடுப்பான், ஆனால், யாதாமொருவன் ஆண்டவனுக்காகத் தன்னைவை நன்மைநாடிக் கொடுப்பா னாகில், அவன் யாதொன்றையும் இச்சித்த மாட்டானென்று சொன்னார்.

அதிகேட்டு, பார்த்துவாழ்வானவர் அப்பட்டணத்திலுள்ள ஏழை, மின்னென்களை அழைத்து அந்தவஸ்துவகோபெல்லாம் பங்கிட்டுக்கொடுத் தபின்னர், (ஹாத்திமானவர்க்கு) வேண்டிய வுபகாரங்கள் செய்து கொண்டு இருந்தார், பின்னர், லீலாவது நாளில் (ஹாத்திமானவர்) பார்த்துவாழ் விடமாகப் பிரயாணத்திற் குத்தாவடுபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு எத்தனையோ நாளைக்குப் பின்னர், அந்த மலையி விடிவாரத்திற் போய்ச் சேர்ந்தார், ஆனால், முன்னு லந்தப் பெரி னவர் சொன்னதுபோல் அந்தமலையிலேயே சடந்து அவ்விடம்விட்டுப் போகையில், ஒருபெரிய அகோரமாவ காடு காணப்பட்டது, அங்கே போகும்போதிற் பலபல விதமாகச் சனிசன் பழந்துச் சொரிந்து கொண்டேயுள்ள பல விதமாந்திரிணம்படியான திணைகளு மிருக்கக் கண்டார், அவைகளைப் பறித்தல் தின்னுகொண்டு சிவ்வாட்போகும் போதில், அவ்விடத்தில் இவ்விட வழிகள் காணப்பட்டது, அவ்வே று கொண்டு (ஹாத்திமானவர்) தம்மனதி லெண்ணினார்.

அந்தப் பெரியவர் சொன்னுமே இடதுபக்க வழியாகப் போனால், அவ்விடத்தில் அனேகம் ஆபத்திக் கிருக்கிறதென்று, ஆகையால், நான்குபக்க வழியாகத்தான் போகவேண்டுமென்று கொஞ்ச தூரம் போகும்போதில், அங்கேயொரு காவியத் து மிள்ளைத்திணை, மறு போகும்போதில், அங்கேயொரு காவியத் து மிள்ளைத்திணை, மறு படியும் மனதி லெண்ணினார், இந்தவழி போற்றினால், நமக்கு யாதொரு பலனில்லை, ஆகையால், இடதுபக்கவழியாகப் போகலாமென் று பலனில்லை, ஆகையால், துணைசெய்வானென்றும், யாதொரு கெடுதலையும், னும், ஆண்டவன் துணைசெய்வானென்றும், ஆண்டவ னுடைய பரவாய் முன்னாள்வகை சம்பவிக்கமாட்டாதென்றும், ஆண்டவ னுடைய பரவாய் முன்பாகவருடையவழி துப்பாவிடப் போகும்மென்றும், அப்ப டிய ஆண்டவனே பார்த்துக் கொல்லாதுகில் மெத்தவு மேத்தமான தவா டிக், இருக்குமென்றும் பலபல விதங்களாக நிகழ்த்தப் புக்தியை பாக இருக்குமென்றும் பலபல விதங்களாக நிகழ்த்தப் புக்தியை கி.நா.வித்துக்கொண்டு, அந்த வழியைவிட்டுத் திருப்பி இடதுபக்க

மாகப் போனார், அப்படிப் போகும்போதில், ஒருகாடானது காணப்
பட்டது, அது சுத்தமுள்ளதானா யிருந்தது, அதிலே (தவக்கல் இர
ஷி) என்மெண்ணிக்கொண்டு நடந்துபோனார். போனதற்கென்ன
காலையெடுத்து வைத்தால், அங்கே யுள்ள தெருவினாண்டா யிரு
தன, அனையும்பொறுத்து மனத்தைக் கெட்டியிடுதல்கொண்டு அவ்
விடத்திலிருந்து கொஞ்சதூரம் நடந்துபோனதில், அப்பிடத்திலிருந்
திற மாதின் முள்ளுள்ளலே னுணிகளெல்லாம் கிடந்து துண்டுதுண்ட
பாகி விட்டதுமன்றி யுடம்பெல்லாம் இரத்தமாரிவாகக் செவித்தைய
அதனோடும் சிலத்தினுடைய முள்ளுள்ளா னுள்ளங்கால் பொத்தல்
பொத்தலாகக் காலெல்லாம் விரும்புபோய் விட்டது. அதனால் (தாந்
திம்) மிருத்தமனவருத்தமடைந்து என்னு னுமெண்ணி விசைப்பட்டு
கொண்டு தம்மனதில், அந்தப்பெரியமனாடாக நினைக்கச் சொன்னார்,
அச்சொல்லைக் கேடுகெட்ட பொல்லா கரிபுள்ளவனாகிய நாம் மெய்
யென்று கம்பாமற் நனக்குத்தரவே முற்பற்றி லெப்பெம்படி கால
விட்டது, இப்போது, சந்தேகமாக இருக்கிறதோ இன்னும், இதற்கு
முன்னாற்போனவ்விடத்தி லாவவிதமான தீர்ப்புக் கிருக்கிறதோ,
தெரியவில்லையெயன் மென்னு ~~கொண்டு~~ மெண்ணிப் படாத துன்
பங்களெல்லாம் பட்டுக்கொண்டு எவ்வளவோ காலாக அந்தக் கால
தாந் தாண்டிக்கொண்டு முன்னால் நடந்துபோகிறபோது ஒரு வஞ்ச

அதிலே போகும்போது அங்காட்டி யிருக்கப்பட்ட அந்த மிருகங்களை சினகம்-புலி-காடி-நரி-கள்-முடைய விலகியதான மிருகங்களை நம்மவர்களுடைய வாசனையைக் கண்டவுடன் தின்பதற்குத் தட்டக் கூடாமாயிருந்தமேவதற்கோடுமொடியவர்களுடைய பார்த்துப்பயந்து கொடுத்த இந்த மிருகங்களைத் தோடிவந்த பார்த்தால் எம்மை பெவ்விதத்தினும் தின்பதற்காக வருகிறதே தவிர வேறில்லை என்று புத்திகமொறி இசைந்தென்னபோகின். சொல்வோமென்று மனங்கலங்கி யிருக்கும்போது, அந்தக் கூட்டங்களெல்லாம் கிட்ட முகிவந்தன, அப்போது, கொய்பாகவோர் பெரியவர் ஒளிவுபொருத்திய வடிவுள்ள ரூபமாக இடதுபக்கமாயிருந்து (நாத்திமுக்கு) முன்னாலே வந்து நின்றுகொண்டு, ஒரே, வானியை நீ பெரியோர் தனதுடைய சொல்லைக் கேட்க வில்லை, அதனாகிந்தக் கூடப்பதில்வந்துவிடிக் கொண்டாடுவென்று சொன்னார். அதுகேட்டு, (நாத்திம்) நய்ப்பெ

பாயவரைப் பார்த்து, ஆம், நான் பெரிய சூற்றாட்செய்து விட்டேன், அரண்மனை விவ்விதமான தங்கடம் வந்து நேரிட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார், அப்போதத்தப் பெரியவர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) உமக்குத் (கொண்டைய மகள்) கொடுத்திருக்கிற மொகரணவையெடுத்து நிலத்திற்போட்டால் இத்தப்பொல்லாத கூட்டங்களெல்லாம் அண்ணிற் காணும், போவ்விடுமென்று சொன்னார், உடனே (ஹாத்திம்) தம் மிடத்தி விருக்கிற, அந்த மொகரணவையெடுத்து நிலத்திற்போட்டார், போட்டவுடனே நிலமானது செவ்வகநிறமாகி, மஞ்சளநிறமாகிப் பச்சைநிறமாகிப் பின்னர் கருநிறமாகிவிட்டது.

அப்போது, ஓடிவந்த மிருகஜாதிகள் தங்கநிறஞனே யென்
றுக் கொன்று சண்டைபோட்டுக்கொண்டு எல்லாக் கூட்டங்களு
முன்று நாழிகைக்குள்ளாக இறந்துபோய் விட்டனகள்; இவ்விதமா
ன கோலங்கோ (ஹாக்திமானவர்) பார்த்து மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டு
ஆகாசத்தைநோக்கி யென் னுண்டவனே நீஇந்த மிருகஜாதிக ளிவ்வித
மாக இறந்துபோய் படியான பாதை-விண்ணத்தென்று நான்தமோதம
போது, துன்பெரியவா னே இறந்துபோய் விடுவதுமென்று
சொல்லிவித்தாயே) உனக்கே யெல்லாப் புரமுமென்று உன்குறையோற்
றிப்பின்னர் இவ்விதமான அழிவதைவேளைமீ லெப்பேர்ப்புறப்பட்ட பெரி
யிருவியானவர்) வந்து நமக்கிந்த ரகசியத்தைச் சொன்னார் அப்படி
கவர்வந்து சொல்லாவிட்டால் நமக்குப் பெருமோசமவாதி நேரிடு
மென்று யோசித்தக்சொன்றி, அந்தே பிறந்துகிடக்கிற மிருகங்களைப்
பார்த்தால் யாதொன்று முயிரோ மிருக்கிறதைச் காணவில்லை.

அப்போது, (ஊத்திமானவா மனதிலே திடுக்கிடக்கிற மொக
ருவை பெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென் நெண்ணமுண்டாயிற்று,
என்றாலும், பின்னுமொரு யோசனைவந்தது, நல்லது நாம் அந்த
மொகருவை பெடுப்போமாகில் ஒருவேளை இறந்துகிடக்கிற மிருகஜா
திகளெல்லா முயிராகியெழுந்து நம்மைக் கொன்றபோட்டால், நாம்
புட்டபாடுகளெல்லாம் விடுகப்போய்விடுமே, ஆகையால், நாம் அவ
சரப்பட்டக் கூடாது நிதானித்துவேண்டுமென்று எதுவனையிற்பொறுத்
தார்களில், அந்த மிருகஜாதிகளுடைய மாமிஷங்கள் தேரல்முதலாகிய
வனத்துகளெல்லாம் வெந்து சுகாந்து சுத்தனலும்புகளாகி விடமாட்
டும், பின்னர், நம்முடைய மொகருவை பெடுத்துக்கொண்டு அவன்

பம்பிட்டு முன்னுற் கொள்ள வஞ்சிதங்கலில் ஈட்கும்போதில்
 அனேகமான காரணம் ஆண்டவனாகைய பெருமைபொருதிய செ
 பையினுலே பார்த்துக்கொண்டுபோகிறபோதில், அதிலிவிராகு பெ
 ரியகாடவனது காரணப்பட்டது, அவ்வஞ்சிதத்திலே பார்த்தால், யதி
 கன்னோறு முன்னுதல். இரும்பாவிகள் பேரேலே உதவர்க்குடைய
 றன, அதில், நடத்தார் பாதத்திலே பாய்ந்து அப்பிற முருகியிப்போ
 கிறதூ:அதற்கு கால்களெல்லாம் இரண்டானிடவெரு வேதலைய
 கடக்கக் கூடாமையார் குறுகியிருந்த சோமரீகச் சீழித்தும் கால்
 லிலுள்ள இரண்டகரீகச் சுட்டிக்கொண்டு தரம்போட்டிருந்த தோதிக
 லிலே, துணியரீகச் சுழித்துச் சுற்றிக்கொண்டு மெள்ள மெள்ள அங்
 கிடம்பிட்டுப் போவது. அப்போது(ஹாத்திமே)காழ்முடைய மனது
 ருசென்னவாகிறதாயது, துதே (ஹாத்திமே)யுண்டிப்போகொத்தித்
 திகெட்டவன் இந்தலேகாத்தி கொருவரு மிருக்காமட்டார்கள்.

அந்தப்பெரியவர், உண்டகெல்லனவோ புத்திகளும் கொல்லி பாலி
 வுளக் கந்த வழியானது வெகுதுவையிருக்கும் அங்விடம்போத
 வுன்னம் கூடது உளக்கு வழியுந் தெரியாது அங்விடம்போத
 ரே, ஆனல் ஆண்டவன் மனுஷன்கு அறிவும், தீயவும், என்ன
 துக்காமல் கொடுத்திருக்கிறான், முதலிற் தன்னை அறியும்படியாக
 (அஃதெவ்விலகமெனில்) இவ்வின்பபடி நடத்தல், இன்னின்ப
 சம்பயிக்குமின்னு வேதல்களும் விதிக்கின்றன, தெரியவும், அறி
 மேல் கடக்கவு மிருக்கமுன்னால் அப்பெரியவர் செல்லியதுபோல்
 வலதுபக்கம் போதாமல் விதிவசத்தாலே, அப்பிறையை விட்டுத்
 திரும்பி இடதுபக்கமாக வந்து இவ்விதமான துன்பத்தையும், முகு
 தத்தையு மெடுத்துக்கொண்டாய் ஆன விப்போது, கிநிதத்திலு
 லுனங்கென்னபலன் கிடையாருமென்று ஒரிடத்தில் மனவருத்தத்திட
 னே நடக்கக்கூடாமைப்பாதிருந்தும் கம்முடைய கால்கிருத்தோ டிதான்
 டையுமென்னவென்றுத் துக்கலிப்பார்த்தால், முன்னுதல்பார்த்துக்கொண்
 டு இரண்டாகித் தண்டகண்ட இடம்பெல்லாம் புரையோடி விந்
 தன அநெல்லா மெதுவாகக்கொளியாகொன்று மின்னாமெடுத்துக்கிட
 பெயர்த்தார்,கால்களிலுள்ளது வாராயுதபால் எலும்புமெய்யாகியே
 தெரிவின்றன, அதிலே, துணியரீகச் சுழித் அதுன்மென் தோட்டையு
 போட்டு கொண்டிடுகொண்டு அங்விடம்பிட்டுப் புறப்பட்டிடுப்போதும்
 போது தம்முடையதுக்குத் தொண்டையது யாதெனின,

ஒருகே, (ஹாத்திமே) நீ-இப்போதிர்ப்பு பெருங்கேடான வழி
 யில் நின்றும் இதுவளவியில் வந்துகேர்தாய், இதற்குப்பின்னர், என்
 னென்ன ஆபத்தாகவருகிறதோ தெரியவில்லையென்று. இவ்விதமாகச்
 சொல்லிக்கொண்டு கொஞ்சதூரம் நடக்கும்போது தள்ளித்தலிருக்
 கிற தேள்கள் மனுஷனுடைய வாசனையைத் தண்டவுடனே போடிவந்
 தன, அவைகளிலே எத்தனையோ தேள்கள், பூனை - நரி - உயர்மும்,
 அதிவிவரங்கள் பெரும் நரியின் வால்போலவும், அதின் கால்கள்
 சாவல்கள் கால்போலவும் கொரோமாக இருக்கக்கண்டு (ஹாத்திமான்
 வர்) பாய்ந்து நடுங்கிக்கொண்டு தனதுபுத்திமாரி யாதொன்றுத் தேற்
 றுமற் கால்களை வப்புறமெடுத்தவைக்காமல் அங்கு மிங்கும் பார்த்
 துக்கொண்டு, நினையில், முன்னால் வந்துகளிசெய்த பெரியவாந்து
 (ஹாத்திமுடைய) கையைப்பிடித்துக்கொண்டு,ஒருகே,வாலிபுளே அக்
 சப்படாதே மனைகத் திடப்படுத்திக்கொண்டு நெடியாகவும், திடமாக
 வும் நில்லுன்று சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அப்பெ
 ரியவரைப்பிடித்து ஒருகே, பெரியவரே ஆண்டவனுக் குறுப்பிள்ளா
 ரே, காணென்னசெய் இத்தேள்களுடனே காணென்னிதமாகப் போர்
 செய்வேன், அவைகளைப்பார்த்தால் மலைவிலுள்ள கற்களின்போலிலே
 தங்களுடைய கொடுக்குகளை லொரு கொட்டுக்கொட்டுமொடுங், அக்
 கற்களு முருகிச் சாம்பலாகிப்போகும்போது லிருக்கிறதே, ஆகையால்
 தைவகனோடும் காணென்னிதமாக எதிர்ப்பேனென்று சொன்னார்,
 அதற்குப் பெரியவர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீ ஒன்றுக்கு மச்சப்
 பட வேண்டாம், உங்கிடமாக இருக்கிற மொகருவைவெடுத்து அக்
 கூட்டத்துக்கு முன்பாக நில்த்திற்போடும், அப்போது, ஆண்டவனு
 னிடய காரணத்தைப் பாருமென்று சொன்னார்.

அதுபோதுடனே (ஹாத்திமானவர்) தமமிடத்தி லிருக்கிற
 மொகருவை வலிழ்த்தகாலமென்று தன்னால் கடியமட்டும் பார்த்தால்
 இரண்டுகைகளு முதறியுதறி நடுக்க வெடுக்கிறதின கைவெடுக்கக்
 கூடாம லிருக்கக்கண்டு அப்பெரியவர் அழையவழித்து (ஹாத்திமு
 டைய) கையிற் கொடுத்து (பின்பில்லாக) என்று அம்மொகருவை
 நொத்திற் போடுமென்றுதொன்னார். அதுபோல் (ஹாத்திமானவர்)
 போட்டபோது, அக்கிளிநான்று செவ்வந் திறமானதுடனே அக்
 தேள்களெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தங்கனிறுனே சண்டைசெய்து
 ஒன்றுதொன்று கொடுக்கிற கொட்டிக்கொண்டு வயிறுவெடித்

அப்போ தயங்கிடத்தி லிறங்கி யிருந்த வந்தவர்கள் (நாத்திமு
டைய) சொல்லுக்தேட்டு மனம் திடப்பட்டுச் சொல்வதாயின யாதெ
னில், நாம் தொலை நாமாகக் கூற்றிக்கொண்டு போவதைப் பார்ப்
கிலும் இனி அருகாமையிற் கூற்றில்லாத இந்த வந்தபோனால் நல்லென்
தும், இவ்வழி கூற்றமாகப் பயமற்றதா இருப்பதாகக் கோற்றுகிற
தென்றும் சொல்லிப் பின்னரும், அயங்கிடத்தில் மலைப்பாம்பு முத்
தைய மற்ற யிருந்தவர்கள் நடமாட்டமில்லாமற் போனபடியாய்விட்ட

முன்னர்வழிகளின் சங்கடங்கோயல்வப்போன (ஹைக்காரர்கள்) வந்த வந்தகாரருப் பின்னாலேபோய் அளர்க்கெங்கே யிறவிறுக்க னோ அங்கேயுள்ள அடைவாளவர்களைப் பார்த்தார்கள், அங்கேயேதோ ரிடங்களும் பாடுதோர் ஆபத்தையும் காணவில்லை, மேலும், அந்தவர்க் தார்கள் அக்காட்டில் வாறொரு தொத்தறையு மில்லாமற் சுகசவுக் கியொரு நடந்து அப்புறம்போனார்கள், இவைகளை யெல்லாம் கண்ணுக்க கண்டிதொண்டு அந்த(அர்க்காரர்கள்) சிவநாளைக்குப் பின்னர் தங்களு ளுடைய பாய்வுவந்தது சேர்ந்தி, பாத்துகவடிவோனே, சேகுகளைத் தெரி யப்படுத்தி வினார்கள்.

அதுகேட்டு, "பாத்துஷா" (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அந்தவேலை யென்னவேலை அது நமக்குத் தெரியுமாகில் நாமும் அதற்குச் சேரு மாமானாக இருப்போமென்று ரொண்ணர். அதற்கு (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே நான் ஜண்டவனுடைய வுதளியொத்தாதையை விதளியொத்தாதையில் மனுவானுடைய வுதளியொத்தாதையை வேண்டவில்லை, ஆளுலெனக்கு இப்போது நீர் செய்யவேண்டியவுதவி யென்னெனினில் ஒரு மனுடைஎனைக்கு(ஒழிறேசத்தானுடைய)பாதை யைக் காண்பிக்க அனுப்பவேண்டும், இதுநான் தங்களுக்குடைய வுதளி ன்மையா யிருக்குமென்றமொண்ணர். அதுகேட்டு, பாத்துஷா(ஹாத் திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாஸிபனே யும்க்கு அந்தப் பட்டணத்தைக் குறிந்து என்னவேலை யிருக்கிறதென்று பெட்டார். அதற்கு (ஹாத் திம்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து, நான்கேள்விப்பட்டிருக்கிற (ஹமாட் பிர்தகுடைய) இடம்பார்க்கவேண்டும் அநின் பேரிலால் நான் மிகுந்த பரிசுகூறாயிடும் எனன்மொண்ணர். அப்போது, பாத் துஷா (ஹாத்திமானவைப்பார்த்து) ஒகே, வாஸிபனே நீ நிந்த எண் ணரை யும்முடைய மன்குவிருந்து தள்ளினிடும், அஃதேனெனினில் அந்த இடத்துக்குப் போனவர்கள் திரும்பி யொருவரும் வாளில்லை, ஆகையால், நிறை அந்தக்கேட்டின்போய் உதப்படப் போநீரென்று

சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷானைப் பார்த்து அதனால் ஆனதாகட்டும் எவ்விதத்திலும் நான் போய் அங்கிடத்தி னுடைய சந்திரியை அறிந்துவர யிருந்த அவரமுன்னவனுக்குத் துறையென்று சொன்னார்.

அப்போது பாத்துஷா (ஹாத்திமுக்குத்) தம்மார் கூடியவரை யிலும் அனேகமான முகங்கொண்டும் புத்திசாலிக்கு சொல்லித் தடங் கற்றையார், ஆனால், பாத்துஷா என்னவென்போதினான். அவன் (ஹாத்திமுக்குத்) கேட்கமனமின்மை, அதுதான், பாத்துஷா யிருந்த மனவருந்தமடைந்து இவ்வுடைய ஆட்களையெழைத் தவர்களுடைய நீய்தான் இந்த (ஹாத்திமென்னும்) வானிபயோமென்பாய் அவரை (ஹாத்தி முக்குத்) நன்றாகக் கையாடிக் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு வருவான் என்று சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அங்கிரு வர்களுடைய பிரயாணமாகி பாத்துஷாவிடத்தி னுக்குப் பெற்றதுக் கொண்டு, அந்தப்பட்டணத்தினை விட்டுக்கொண்டு அங்கிருந்திருந்த கடை யிலிருந்துக்குப் பின்னர் தங்கும்படியான வேலிடத்தி னிறங்கினார்.

அப்போது இவரோடுபோன இரண்டு பேர்களு யிவரைப்பார்த்து ஒரே, தெளிவாகிய வாழிபேரே பெங்குளுடைய என்ன முடிவாகிவிட் டது. இனி (ஹாத்திமென்னும்) உடைய ஸ்ரீமதந்தராக இருக்கும், ஆ லாங்க நெங்கப்போகக் குத்தாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொ டுங்கள், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அங்கிருவருக்கு முத்தாய் கொடுத்தனுப்பிவிட்டுத், தாமவ்விடமிடமிடப் புறம்போகும்போது, அங்கிடத்திலுள்ள மனுட்க ளிவரைப் பார்த்து, ஒரே, முரையிடு, நீரெந்தப் பாதையாக வருகிறீர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு இன்னபாதையாக வருகிறீர்கள், ஆனால், அந்தப் பாதையில் யிருந்த ஆபத்தான கெடுதலை யிருந்தது அவ்வாறு பெய்லாம் ஆண்டவ னீக்கி, அப்பாதையைத் தன்னுடைய கிருபையால் அழாக்கிக் காடு களிலுள்ள அச்சங்களை நீக்கித் துப்புரவாக்கித் தந்தான். அதனால் நான் பாதுமொரு திங்கும் வராம விதவையிலும் வந்து சேர்ந்தே னென்றுகொன்னார். அதுகேட்டு, அவ்விடத்தி னவ்வாறு கொள்ளோ ரும் சந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) அப்பட் டணத்துக்குள்ளே போய்ச்சேர்ந்து, அங்கிடத்திற் காவலாகவரு வென்ற சந்திரி நி னிறங்கினார் (இங்கிப்பாடிருந்த)

ஒரே (ஹாத்திமானவர்) தம்மிடத்தில், விவமதிக்கக் கூடா ததாக யிருக்குகிற இரத்தினங்கலில் சின்றும இரண்டு முத்து, இரண்டு சத்தினமுக் தெரிந்தெடுத்து, திச்செப்பிவைத்துக்கொண்டு அவ்வுற் பாத்துஷானைக் காணும்படியாகப்போனார், போனபோ தங்கேவாசற் படியிற் காவலிருக்கிற கோபுதர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீரெங் கேவந்திரென்று கேட்டார்கள். அதற்கு (ஹாத்திம்) நான் பாத்துஷா னைக் காணும்படியாக வந்திருக்கிறேனென்று சொன்னார். அதுகேட் டுடனே அந்தகோபுதர்கள், தங்களுக்குத் தலைமைக்காரனாகிய (தாரே கா) இடத்திற் போய் அவனுக்கிந்தச் சந்திரியைத் தெரியப்படுத்தினா ர், அவன்கேட் டுடனே போய் பாத்துஷாவுக்குத் தெரியப்படுத்தி னான். பாத்துஷா அந்த (தாரேகாவைப் பார்த்து) அந்த மனுட் டுடைய வரலாற்றைநீன்றாக ஆராய்ந்துகொண்டு வாடுவென்றுகொன் னான். உடனே அவன்வந்து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீரெவ்விடமிருந் து வருகிறீர், உம்முடைய பேரென்னவென்று கேட்டான். அதற்கு (ஹாத்திம்) நான் வந்தகனாக இருக்கும் (ஹாத்திமென்னும்) பட்டணத்திலிருந்து வருகிறேன், இவ்வுற் பாத்துஷானைக் காணும் படியாக வென்றுகொன்னார்.

அதுகேட்டுத் (தாரேகா) வினாவாதப்போய் பாத்துஷாவிடத் திச்செருங்கியவருக்கு ஆகாபு தகிலிமாத்துச்செய்து, ஒருவாழிபன் மிதந்த அழகு வடிவுள்ளவனாக (ஹாத்தி ஆபாடுகென்ற) பட் டணத்தி னிருந்து தங்களுடைய சமுகத்தைக்காண வந்திருக்கிற ரென்று (ஹாத்திமானவர்) சொன்னதுபோற் சொன்னான். அது கேட்டு, பாத்துஷா உடனே (தாரேகாவைப் பார்த்து) அந்த மனு டின் யிங்கே யழைத்துக்கொண்டு வாடுவென் னுத்தாய்செய்தார். அது போலே (தாரேகாபோய்) ஹாத்திமை யழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பாத்துஷாவின் சமுகத்தில் விட்டான். அப்போது (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைக்கண்டு யிருந்த வணக்கத்துடனே ஆகாபுதலிமாத் துச்செய்து போற்றிப் பூழ்த்து அவருகிற்பேய்த் தாம்கொண்டு போன முத்தையும், இரத்தினத்தையும், காணிக்கையாகக் கணவதைத் தார், ஆனால், அந்த பாத்துஷாவானவர் தமது ஆபுட்பரிபந்தமப்பேர்ப்பட்ட

முத்தி எத்தனைவரையும் பார்க்காதவராகவான், அதைப் பார்த்துவிட்டுப் பவருடைய முகத்தினிற் மாரிப்போய் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்த பந்த கு முன்பாக இருக்கும் நாதனாவின் (ஊர்த்தினம்) விருத்தியை யிதேய செய்தார்.

அதுபோலவ ரிருக்கையில், பாத்துஷா (ஊர்த்திமுடைய) சந்திசைக்கேட்டார். அதற்கு (ஊர்த்திம்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து நான் ஒருநாளாக வந்ததும் செய்துகொண்டிருக்கேன். பின்னர், இந்த லோகம் நிலையுள்ளதென்று பெருமையாக வெண்ணுமல் அந்த வந்தகத்தையெல்லாம் கீக்கிட்டு நீதிசெய்தி சப்பும், பாத்துஷா தருடைய மிஷ்கதத்துக்கள் கீக்கிட்டுத், சங்களுடைய நித்திசைப்படி பெருமையையும் கேள்விப்பட்டே, இரப்பட்டனத்தின்வந்தேன். வந்த இடத்தில், இன்னமும் தங்களுடைய பெருமையையே நினைவாகக் கேள்விப்பட்டே, இப்பேர்ப்பட்ட அதல் இன்னுபுடைய பர்த்துஷாவைக் கண்டு தெரிசனஞ்செய்தால் நமக்கு சன்மையென்றெண்ணித் தங்களைக் காண நடிவந்தேனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷாவானவர் (ஊர்த்திம்பேரிச்) மிகுந்த கிருபையாக அவரைப்பார்த்து, ஒகே, வாஷிபனே, ஹாஷா லித்த, நீதேசத்தில் நீரிருந்தா லும்முடைய சந்தைப்பாடும், பந்தத்தாலும் நமக்கு மிகுந்த நிப்பதியுடைய, மேலும், கிரிப்பிராகில் கலெண்டிசைவனார் அப்போது (ஊர்த்திமாவன்) மிகுந்த வணக்கமாக பர்த்துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே நான் தரிட்டின் முன்னாள் நிட்டங்கி விருப்பதே யெனக்கு மிகுந்தகடினாக இருக்கும்தேவரங்களுடைய தெய்வியாகிய இரான சமுத்தி இருக்கி வெங்கித்திலும் நன்மையாகத்தா லிருக்கும், அதற்காக பன்னுடைய கடினமும் சந்தோஷமாக வுத்திகொண்டிருக்கிறென்று சொன்னார்.

அப்போது, பாத்துஷா மிகுந்த ஆனந்தமாக (ஊர்த்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வ்ஷிபனே நீ சொன்ன விஷயம் விருத்திரென்றுகேட்டதால் கேட்டதற்கு (ஊர்த்திமாவன்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, நான் வர்வான் சருவென்ற இடத்தில் விறங்கி விருத்திரெ னென்று சொன்னார். அதுகேட்டுடனே பாத்துஷா தம்முடைய தனபாதுக்கு முகன்மைவாகிய பெரிய (காருகாவினிடம்) உத்தரவுசெய்தார். ஒரு பெரிய மடலாக அப்படிசெய்து அனுப்பித், தந்தேனே விவரைக்கேண்டி

போய்வந்துக் கால மால இரண்டுவேளையுமிருவருக்கு, எப்பகுர் சமைத்த காஷன போசனத்திலே (ஏ-ஏ) காபுதலில் நீரும்த்துகள் நிப்பிரி அனுப்பவேண்டுமென் அத்தரவு செய்துத்தவிர, இன்ன மிலுக்கு யாதொரு குறைவில்லாமல் லேலைக்காக வேண்டியவர்களைத் திட்டப்படுத்தி வைக்கவேண்டியதென்று முத்தரவு கொடுத்தார் அது போலவர்கள் நடக்கிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

இவ்வளவு பெருமையுடனே (ஊர்த்தியிருக்க) சதாதினமும் பாத்துஷாவுடைய சமுத்தத்துக்குப் போக்குவரத்தாக இருந்தார். பாத்துஷாவு மிவர்பேரில் மிகுந்த பட்சமாதவே யிருந்தார். இவ்விதத்தில், ஆறுமாத மாதவிட்டது, இவ்வாறுமாத வரையில் பாத்துஷா ஒருநாள் (ஊர்த்தினம்பி) பார்த்தாமலிருந்தார். வர்மனம் சந்தோஷ மாகது, இவ்விதம் (ஊர்த்திமாவன்வர்பேரில்) பாத்துஷா பட்சமாகவிருந்து தம்முடைய விடலுமிரிக்சின்று மதிக்கமாக இன்பமும், அன்பும் வைத்துக்கொண்டு தம்முடைய மனுடரிடமாகவும் (ஊர்த்திமுடைய) பெருமைகளைக் குறித்துத் தார்புசெய்து, இவர் நம்முடைய நகரத்திற் குடிமைகளைக் குறித்துத் தார்புசெய்து, இவர் நம்முடைய நகரத்திற் குடிபாதி வென்னிடத்தில் நிறு முயிருப்பாராகில் மெத்தவும் நன்மையாக இருக்குமென்றுத் சொல்லுவார். அதுகேட்டவர்கள், பாத்துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே, தங்கள் சொல்லியது நிசந்தான், இப்போலே இக்கமனுடைய குணமும், செயலும், நடப்பும், இவ்விதம் எல்லோருக்கும் தெரியவருகிறது. அதையால், இவ்விதமூரி இருந்தால் பாத்துஷாவுடைய சமுத்தத்தில் மிகுந்த மேன்மையாகத்தா லிருக்குமென்றுத் சொன்னார்கள். — இதுநிற்க.

ஒருநாள் (ஊர்த்திமாவன்) பாத்துஷா மிகுந்த சந்தோஷத்தைத் திருக்கிறபோதில், ஒருகட்டில், முத்தப, பன்னம், பச்சை, பப்பாசம், வைடுரியமுதலிய விஷமதிக்கக்கூடாத இரத்தினங்களைப் பப்பாசம், வைடுரியமுதலிய விஷமதிக்கக்கூடாத இரத்தினங்களை வைத்து அவர்முன்பாகக் கொண்டுபோய் நேராக வைத்துவின்றார். அப்போது, பாத்துஷாவானவர் (ஊர்த்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாஷிபனே, என்னுடைய மனதிலே யும்மை யுத்திகொண்டிருக்கிறேன், பரே, என்னுடைய மனதிலே வெட்கப்படுத்துகிறீர், அதன அப்படியிருக்க, நீசென்னை யுத்திகடி வெட்கப்படுத்துகிறீர், அதன லே நான் வெட்க மடைகிறேன், அஃகெவ்விடமெனில், வெகுநாளாக நீ சென்னுடைய சமுத்தி இருக்கிறீர், அப்படியிருந்தும், என்னிட

அதனால், என்ராஜஸ்தத் துறைய வேலைகளிற் குற்றம்வந்து
நேரிடுமென்று சொன்னார். அப்போதுதான் (அதற்கிடையேயாக) பாத்தி
கொண்டப் பிரதேசம் நான் ஆண்டமையே கம்மி விருக்கிறேன் (இவ்வாறு
அல்லா) கூறுதற்கு என்னை, அன்றாடம் சமூகத்துக்கு யாதொரு

குற்றமுமின்லாம லான்டாவன் கொண்டு வந்து சேர்ப்பான். அதன்
காரணத்தினால் மனமிற சந்தேகப் படவேண்டியதில்லை, இப்போது
பாதிக்கு தடயங்களின்லாம லெனக். குத்தகவு கொடுக்க வேண்டு
மென்று சொல்லி, இன்னும் சொல்லுகிறார், லுமே, பாத்துலாவே,
நான் சொல்வதை நான் மூன்றுமாயாகக் கேட்கவேண்டாம். அம்
தெய்விக் மெனின், முகூர்ணாமென்பவன் (காந்தம்முடைய) பாத்
துலாவின் குற்றமாக இருக்கும். அவன் பரிசுக்கு வந்திருக்கையால்
மகள் (ஹரப்பாளை) வென்பவன்பேரில் ஆசைகொண்டு தன்வீர
லையடைப்போம் கழன்றுகொண்டு இருக்கிறான். அந்தப் பெண்ணு
வவன் (ஈ) கயால்கள் சொல்லுகிறான், அந்தக் கயால்களை அந்தமுலி
லாமென்பவனும் சொல்லக் கூடாமையால் மிகுந்த மனவருத்தமடைந்
துகொண்டிருந்தான், அவர்களைப் பார்த்து அவனுக்காக இனமியங்கி
அந்தக் கயால்களை கொப்புக்கொண்டு இறுமட்டியும் (அ) கயால்கள்
அவருக்குச் சொல்லியிட்டேன்.

இன்னுமொருகாரில் (அ-வது) - குறைவாக இருந்தெனில், விதை
யும் தூண்டுவன் பேசிற்பாசஞ் சாட்டியிருக்கிறென், அல்லாத்கிறி-
போய்ச்சேர்க்கு (தாவணம் பாக்கதுடைப) எல்லாவிதங்களையும் அறிந்
தவான்பாடு வென்பவனிடத்தில் அறிவித்து முனிச்சொழங்குஅன்
புயிபாண முடித்துவிடுவான், அவருள்ளாக துணைகொண்
டிருந்தவனுடைப எண்ணிலை நிறைவேற்றுவே சென்ற சொன்
புந் தீர்ச்சொல்லி பாத்துக்கேட்டு (வாங்குகின்றப்பார்க்கு) ஒகே,
வாடிபனை; இந்த வல்லமைத்தன் முறக்கே; அருமென்றும்; உம்மு
டைபகைபிடுகை இன்னவிடமென்றும்; என்னுதும்; இன்னுமொ
துள் சொல்லக்கூடாது.

7. ஆகையால், ஆண்டவனுடைய கிருபை மிகும்படி உமது பேரி
யும், உமது தாய்தகப்பன்பேரினு முண்டாவதாகவும், ஆனால் நீர்,
அன்னியர்தகாதவேண்டி இவ்விதமான யருத்தங்கொடும், அன்பங்
கொடி மெடுத்துக்கொண்டு தம்முடைய மானத்தைப் பெரிதென்
றென்பதும் இதுவரையிலும் வந்துசேர்தீர். மேலும், இந்தமுனை
அவ்விடத்திற்கு அனேகம் பந்துஷாக்களுடைய மக்களும், அனேக
சென்டார்களுடைய மக்களும், இவ்விதம் போகக்கூடாது அவ்விடம்பேர்ப்

அதில்லின் அமொருவரும் திரும்பி வந்தவர்களிடையே, ஆனால், அவர்
மனையெல்லாம், அந்த (ஹாசன்பாடுவுடைய) அனுப்பிவைப்போடு
தோற்றுகிறது, நல்லது நீ, எவ்விடத்திலுள்ளவர், உம்முடைய பதப்
பண்பேசென்ன, உம்முடைய பேசென்ன சொல்லுமென்று கேட்
டார். அதற்கு (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே,
பாத்துஷாவே என்னுடையபட்டணம் (எமன்) எந்ததப்பண்பேர்
(தை) என்பேர் (ஹாத்திம்) என்றுசொன்னார். இந்தச்சொல்லுஅந்த
ஹாதிஸ்பாத்துஷா கேட்டவுடனே சிம்மாசனத்திலிருந்து இழைந்த
கி (ஹாத்திமைம்) கட்டியனைத்துத் தன்னோடும் சிம்மாசனத்தில்
வைத்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து, ஒகே (ஹாத்திமைம்) யும்முடைய
நெற்றியைப் பார்த்தவுடனே பெண்குக் குறிப்புத் தெரியவந்தது
நீ பாத்துஷாவாக இருக்குமென்று, மேலும், உம்முடைய நன்னம
யான பேரும், இந்தியும் பூமியிலெங்கும் பிரசங்கமாக இருக்கிறதினால்
இப்போர்ப்பட்ட தாதாவைநாம் காண்போமாவென் றென்னி விருத்
தேன். இப்போது எங்கள்முன்னோரும், நானுஞ்செய்த பூரண நன்
மையினாலே தம்மைக் காணும்படியாய் ஆண்டவன் இருப்பெய்தான்.

ஆனால் உம்முடைய பேரும், இந்தியு மிந்த லோகமும
யிலே சந்திர சூரிய பிரகாசம்போல் விளங்கி நிகழ்க்கும், இவ்
யோனும் மும்மைப்போ லொருவர் பிறந்தபோதிலும், அவர்களுக்கு
உம்முடையபேர் விளங்குவதுபோல் விளங்கமாட்டா தென்னசொல்
வீத தம்முடைய மந்திரியை அழைத்து அவரோடும் இந்த ஹாத்தி
மானவர் (ஹமாம்பாத்திக்குப்) போகும் வளர்கும் வேண்டிய
சாமான்களும், வழிக் காடுவேண்டிய தன்மைகளும் தயார்பெய்து கூடத்
துணியாகச் சிலஜனங்கோயும்சேர்த்து விரைவாக அனுப்புகென் அந்
தாவு செய்தார்.

அதுபோல் மந்திரி தயார்பெய்து கொடுத்த பின்னர், பாத்துஷா
பெருந்து(ஹாத்திமைம்) கட்டிக்கொடுக்கி யனைத்துக்கொண்டு மிகுந்த
கங்கமாக ஒருபெருமூச்சுவிட்டு முடிந்ததப் பார்த்து, ஒகே, என்
பிரியமானிய (ஹாத்திமைம்) பெண்மனது இப்போதும் விசைப்பதும்
படியாய் நீ செய்துவிட்டாய், இப்போது நானும்மை விட்டுப் பிரி

தெப்படிச் சவிற் திருப்பேன், ஆனால் நீ ஆண்டவன்கிருபையா ல்
விட்டபூய், யாதொரு திங்குள் நேரிடாமல் வரவேண்டுமென்று
அந்தச்செய்து, மிகுந்த வருத்தமாக மனஸ்தாபப் பட்டுத் தம்முடைய
விஜயத் குத்தகச்செய்தார். அஃதென்னெனில், பாத்துஷா மந்திரி
வைப்பார்த்து, நீ எவ்விடத்தி லுள்ள படைகளுக்குச் சமதானு
(சாமான்அறக்) செல்பவருக் கொருகடித்,மெழுகித் கொடுமென்று
அதுபோ லவருமுது முந்திரித்து (ஹாத்திமுடைய) கையிற்கொடுத்
தார், பின்னர், பாத்துஷா வானவர் தம்முடைய ஜனங்களுக்குக்
காத்தெசெய்து அனுப்பி விட்டு (ஹாத்திமானவர்) போகின்றதை
யொரே பழ்வையாகப் பார்த்துக்கொண்டு நின்று, அப்படியின்ற
நெறுவதையிலானால் (ஹாத்திமுடைய தலைமறைவாகிறமட்டுமே) பின்
னர், பாத்துஷா வானவர் மிகுந்த விரவ்முல், அக்கமுடித் தம்மு
டைய மனலுக்கு வந்துவிட்டார். இவ்விதம்.

இங்கே பிரயாணமான (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பட்டணத்தை
விட்டுநீங்கி அப்புறம் தம்மோடுவருகிறவர்களுமும் சேர்ந்துக்கொண்
டுகாடு, மலைகள், வனந்திர மலைவகையெல்லாம் தாண்டிக்கொண்டு
புகைந்துகாள் வளையிலும் நடந்துபோகிற போது (ஹமாம்பாத்தி)
என்னுடையகாணப்பட்டது, அப்போது (ஹாத்திமானவர்) தம்மோடும்
வருபவர்களைப் பார்த்து, அதோ முன்னாலே தெரியவருகிறதே அது
மலையா, அல்லது கோட்டையாவென்று கேட்டார். அப்போ தவர்
கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) முன்னாலே தோற்றுகிறது(ஹமாம்பாத்தி
கையுடைய) வாசத் தவாகஇருக்கும், அதினருகில் நாம்போக இன்னு
மேமுதாட் செல்லும் பார்வைக்கு அருகாமையாகத் தோற்றுகிறதென்
துசொன்னார்கள். அதைக் கேட்டுக்கொண்டு நடந்து ஏழாநாளவ்விடம்
போய்ச் சேர்ந்து பார்த்ததில், அவ்விடத்தின் மலையி னருகாமையில்,
அனேகம் படைக ளிருக்கக்கண்டு (ஹாத்திம்) தமது கூட விருக்கிற
வர்களைப் பார்த்து, இந்தப் படைகள் யாருடையதென்று கேட்டார்.
அதற்கவர்கள் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) இந்தப் படைகளையிது
(ஹமாம்பாத்தி) என்ற குளத்துக்குக் காவலாக இருக்கப்பட்டபடை
ளாக இருக்குமென்று தெரினார்கள். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்)
நாழும், தம்மோடும் வந்தவர்களுமாக அந்தப் படையிருக்கு மிடம்
போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

உ.காசுமுனி வரனாபுரம்.

[illegible]

வழிவந்து வான்.

[illegible]

அப்போது (நலத்திமானவர்) கோட்டாளரால், அந்தந்த
தார் மிகுந்த மனவருத்த மடைந்து கண்ணிர்வெளிர்ந்து தன் தாட்ப
ஜானகரு வந்துவிட்டான். பின்னர், (நலத்திமானவர்) அங்கே சென்று
தொண்டு பார்த்தார். தமமுதல பூமிமலம் அவ்விதமால் தக்க
பார்த்ததில்லை, பின்னர், தமதுதலையை யுயர்த்தி மேலேபார்க்கும்
போதில், அங்கிடந்திரோருபகையின் (சரியானிப்பாறையால்)
எழுதித் தட்டியிருக்கிற தெவ்விதமெனில், இது (நிச்சிந்தை) என்
தமக்கிருக்கினால் (கிபோமதன்) பாத்தனாவுடைய கானிற் கொழி
ருக்கிறது, மேலும், இந்நினைபானம் கொருகாமா இருக்கிறது,
ஆனால், பாதுகொருவன் இந்த (நிச்சிந்தை) வித்தைவையப்படுத்தப்
போவானின், அவனாரிதப்பி வெளியிற் காமாட்டவர் அப்படிய
போனார், பரிதாபத்தால் வெகு துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்.

[illegible]

(ஹாத்திமாஸலி) தமது மனதில் அந்த (காசன்பாஜே) வெங்
பவன்) கம்மைப்பார்த்தா நிருக்ஷேபோய் அநிவாஸ்யாமகியத்தகப்
பார்த்திராவென்று தேட்டால் அதற்குரிமொள்ளுவாபிசொல்வோம்
அவனிடத்தில் நாம் பார்த்தனில்லை வென்றுசொல்லுல் வெட்ட மகை
வதாயிருக்குமென்று யோசித்துநாயிவ்வளவுகஷ்டப்பட்டவர்க்கும்
அதைப் பார்த்தாமற் போவது கவமல்லவென்றுமண்ணி, ஆய்வு
டைபிசெய ஹள்ளுபோ லிருக்கும், எங்கிருமாவபோதிதாம் நாமுள்
ளே போகவேண்டியென்று மனதத் தைபிபப் படுத்திக்கொண்டு
தன்னைமேலுத்தவர்களை பெல்லாம் பொருட்டாய்வுத்தவர்கொண்டு

யிட்டுத் தாமொன்றியா வள்ளோ (யி-மெ) அடிவைத்துப் போய்த்
திரும்பிப் பக்கைவாய் அந்தமனடர்களும், அந்த வாசற்படிமுதலா
ள யாதொன்று மில்லாமற் கொய்பாகப்போய்த் தாமொன்றியாக
வேர் பெரியவனாந்திரமான காட்டில் நிற்கக் கண்டதே யல்லாமல்
வேறே யாதொருவன் தனையும் கண்ணிற்குக் காணுமடையாகத்தெரி
யசின்லை அப்போது (ஊத்திரமானவர்) மிகுந்த மனவருந்தாமடைந்து
போகித்தாவறு யாதெனில்.

இப்போது நாம் பர்த்துப் பரிசுண்டு அடிவைத் துள்ளே வந்ததி
 கொடுத்தமான கோலமாகி இருப்பதால், இன்னங்கொஞ்சம் தாமசுடப்
 போமாகி வெள்ளென்ன கோலங்கள் விசையுமோவென்றும், அந்தந்த
 தையும் அவ்விடமும் கொப்பாகிப்போனதையும் பார்த்து அந்த ஆர்
 சரியப்பட்டு, இனிதாம் திருப்பிப்போகலாமென்றாலும், அந்தந்தவி
 ஷ்டைய அடையாளமும், அதுவழியும் தெரியவில்லையே, ஆகலால்
 நா மெந்தவழியைப் பிடித்துக்கொண்டு தேடிப்போகிறதென்று
 மனங்கலங்கி அவ்விடம்விட்டு வெளிவீற் புறப்பட்டு அந்தநாள்முழு
 தும், அந்தத் தேடிக்கொண்டு அதுவே வேலையாகத் திரிந்தார் திரிந்
 துமென்ன அந்தவாசத் படியானது தெரியவில்லை, அப்போது, தமது
 முனதி வெண்ணினதாவது யாதெனில் (ஹமாம்பாக்கர்) என்றது இஃ
 தாகத்தா னிருக்கும், நாம் இந்தஇடத்திற் கால்வைத்தவுடனேயெழுக்
 தின்படி யிதி எதப்பட்டெக் கொண்டோம், ஆனா லிப்போது, எம்மு
 டைய வுயிர்வினாசப் போகும்போலே தோற்றுகிறதென்றுகினைத்தும்
 மேலும் வலமாகப் பார்த்துக்கொண்டு ஒடி யோடித்திரிந்துகொண்டிருந்
 தார், இப்படியோடிக்கொண்டு திரியச்சே சிலநாளிக்குப் பின்னரோர்
 வழிகாணப்பட்டது, அவ்வழியிற் சிலதாம் போகையில், அவ்விடக்
 திலோர் மனுடனைப்பார்த்துத் தமது மனதி வெண்ணினதாவ தியா
 தெனில்.

இன்று முன்னாலே யூக்களிக்கும்போலே தோன்றப்படுகிற தென்று மனத்தி லெண்ணமுற்று, அவ்வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு போகும்போதிலோர் மறுபின்னரேயோயானமாதிரிகுறான் அவன ருதானமையிலிவர் போனார், அவ்வியைக்கண்டு சலாம் செய்துகனது கழுத்துக்குக் கிசுந்தவோர் கண்ணாடியை வெடுத்து (ஹாத்திமுடைய)

மனதில், இப்பேர்ப்பட்ட பெருமையுள்ளதோடு, பங்காளியில் விடாதிவண்டாகியிருப்பதால், அதன்குறில், எவ்விதமுமோன்றிடுக. வேண்டினென் நெகவலியைவதைத் தேவதல் செந்துவிரைவல், அந்தத் தேவட்டத்தின் வாசற்படியி னகுறெற்போனதில் அநிவதவதிதல் திருந்தது, அதைப் பரக்கலாமென் அள்ளுதவதல் கொஞ்சுதல் கடந்துபோய்ப் பின்னாலே திருந்திப் பார்த்தார், பார்த்துநீறு, தாம் வந்த வழியும், அந்தத் தவலி வடைவாளும் யாதொன்றுத் தானப்ப டலில்லை, அப்போது, மிருத்தமையுக்குத் தமடைந்து இவ்வென்னை, பெரி ய பலாவானிடையாயிருக்கிறது, காணொத்தனவோதவப்பல் வடைத் து லுத்திருந்தும், இவ்வமையுமையப் பிறந்ததே விடலில்லைப்பெயர் அமனாகவந்திப்பட்டுக்கொண்டு முன்பாய்ப் போகும்போது, அந்த டத்தில் விதத்தமைய கவிவர்க்குத்தனவையு விருத்தப்பதல் குவதல் தொகும்படியாக இருக்கக்கண்டு, பரிதாபத்துடன் மிருத்தவேதையி டுத்தப்படியால் அக்கவிதையிப் பறித்துத் தின்றகொண் டிருந்தார்.

இவ்விதம் (ஹத்திமானவர்) எவ்வளவு கவிவர்க்குப் பறித்துத் தின்றபோது இவ் வலிவையெயிலில், அப்படியே வந்தார் கவிவர்க்கு கண்கைப்பார்த்தார் கமார் (அவ்வமையிற்ருக்கலாம்) இவ்வளவுகளி கமாத் தின்று மிவருக்குத் தெவிட்டலில்லை, தனவையு அச்சரியமாதி அந்தத் தேவட்டத்தைத் சுற்றித்திரிந்து பார்த்துக்கொண்டு போகும் போது, அங்கோர், (பாருளியி) மையிருக்கக் கண்டிவருறெற்போய் சேந்து பார்த்துப்போது, அதைக்கற்றிதும் அநிவதவதல் கண்டி கப்போய் நித்திருந்தார், அநிவமயர்க் குடலில் யாதொன்று மில்லை இவ்விடலொவ்வொரு தோவந்தி கட்டி மிருத்திருந்தார், அந்தத் தோவத்தியும் கல்லாகவே விருத்திருந்தார், அதுகண்டு (ஹத்திமானவர்) மிருத்த அச்சரியப்பட்டு, இவ்வென்னை காரணமான சகிவதல் இருக் குப், இதிவடைப சங்கதி வெவ்விடமாக அநிவலாமென் நெகவலிப் கொண்டிருக்குப்போது, அங்கோர் கவிப்பென்யானது சுத்தம்போட் டுக்கொண்டுவதற் தெவ்விடமெனில், ஒகே, வாலிபமே, வேலித்திரும், இவ்விடத்துக்கு வந்தவர்கள் பங்க ளுவிதா வினாசு இவ்விடமே மிருத்திருக்கவே வல்லாமல், உலிச்சுப்பிப்போவய்க் கொருவருத்திவ் பெயர்வ சொல்லித் த.

அதுகேட்டு (ஹத்திமானவர்) தமது தலையை யுயர்த்தி மேலே பார்க்கும்போதில், அந்தக்கவிபானதோர் கூண்டிக்குள்ளே மிருத்தக் கண்டுகேட்டு, இன்னாமத்த மதவலின்மே லோர்பக்கத்திலெழுந்திருந் தது யாதெனில், ஒகே, ஆண்டவன் படைப்பிலுள்ள மனுடனே இந் து (ஹத்திமானவர்) இடக்கதைக் கொருவன்வந்து தன்னுடைய வுயிரை மீண்டுக்கொண்டு போகமாட்டான். அத்தேவ்வெனில், இந்த (திவ்விமா க்) மீண்டுக்கொண்டு போகமாட்டான். அத்தேவ்வெனில், இந்த (திவ்விமா க்) என்ற மாயவித்தையானது (இவ்வாமதன்) பார்த்துவிடின் வேலை யாக இருக்கும், அவரோர்நாள் வேட்டைக்கார இவ்விடத்துக்கு வந் திருந்தார், அப்போது, இவ்விடத்திலொரு விவமதிக்கக்கூடாத இரத் தினங்கிடப்பதைக்கண்டு, அதையவ்வெடுத்துவந்து பார்த்தார், அந் திருத்தாய்மியுக்கால்) எடை சரியாயிருந்தது, அதைப்பார்த்து மிருத்த ஆச்சரியப் பட்டுத் தன்னைமெருத்த (ஹத்திமானவர்) ஆயுதவேத பண்டிர்க்கைக்கேட்டார். இதைப்போ லொத்த முத்து அகப்பமொ இவ்வையெவன்று, அப்போதவர்கள் பார்த்துவிடையப்பார்த்து, ஆதம் அகிவின்லலாத்துடைய கார்த்தொடுத்து இதுவரையிலு மொருவராகி னும் இதைப்போலொத்த இரத்தினத்தைப் பார்த்துமிவ்வக் கேட டுமியில்லையென்று சொன்னார்.

அப்போது, பார்த்துவிட அந்த (ஹத்திமானவர்) பார்த்துச் சொன் னாவ விவாதெனில், இந்தமுத்தநானெவ்விதமான இடத்தில் வைப் பெறுதல், யாதொருவருடைய கையில் அகப்படாமல் வைப்பே நென் அறுதிப் படுத்துக்கொண்டு, இந்த (ஹத்திமானவர்) பார்த்துவிடின், இவ்வமையிற்ருக்கலாம்) இவ்வளவுகளி கமாத் தின்று மிவருக்குத் தெவிட்டலில்லை, தனவையு அச்சரியமாதி அந்தத் தேவட்டத்தைத் சுற்றித்திரிந்து பார்த்துக்கொண்டு போகும் போது, அங்கோர், (பாருளியி) மையிருக்கக் கண்டிவருறெற்போய் சேந்து பார்த்துப்போது, அதைக்கற்றிதும் அநிவதவதல் கண்டி கப்போய் நித்திருந்தார், அநிவமயர்க் குடலில் யாதொன்று மில்லை இவ்விடலொவ்வொரு தோவந்தி கட்டி மிருத்திருந்தார், அந்தத் தோவத்தியும் கல்லாகவே விருத்திருந்தார், அதுகண்டு (ஹத்திமானவர்) மிருத்த அச்சரியப்பட்டு, இவ்வென்னை காரணமான சகிவதல் இருக் குப், இதிவடைப சங்கதி வெவ்விடமாக அநிவலாமென் நெகவலிப் கொண்டிருக்குப்போது, அங்கோர் கவிப்பென்யானது சுத்தம்போட் டுக்கொண்டுவதற் தெவ்விடமெனில், ஒகே, வாலிபமே, வேலித்திரும், இவ்விடத்துக்கு வந்தவர்கள் பங்க ளுவிதா வினாசு இவ்விடமே மிருத்திருக்கவே வல்லாமல், உலிச்சுப்பிப்போவய்க் கொருவருத்திவ் பெயர்வ சொல்லித் த.

அந்த அம்பு கிளிக் கெட்டுப் போனதால் அந்தக் கணத்தில் அந்தப்
பிரதம. உத்தியோகத்திலிருந்து (அந்த நேரத்தில்) நுழைந்து வந்த
அந்த கண்காணிப்பாளர் அந்த நேரத்தில் கிளிக் கெட்டுப் போன
அந்த அம்பு கிளிக் கெட்டுப் போனதால் அந்தக் கணத்தில் அந்தப்

அப்போதந்தம் செரியானது (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே வானி
பயை, அமுதானவனே நீ இம்விடம் விட்டுப்போ, இந்த இடமானது
உனக்குத் தகுந்த தல்லவென்று சொல்லிற்று, அதைக்கேட்டு (ஹாத்
திமானவர்) தம்மாற்கடிய பலத்தைபெல்லாக் கொண்டு ருதிருதித்
தவராதப் பிங்குல் இருதாத்தியுள்ள அந்தக் கன்றுருத்தன், நிற்கின்
புலிடமாகப் போய்விழுந்து கண்ணிர் கிணும்படியாக அதிகவிசைத்
ததபடைத்து தமது மனதி வெண்ணினதாவது காதெனில், ஒகே
(ஹாத்திமே) உய்யைப்பொலொத்த மனுடனொருவனுமில்லை நீ செய்
பெறவேகை உதொன்றுக்கு மாகாதென் தாமனவேகையாய் பெருமூக்
கிட்டு, இன்னுந் தம்மைப்பார்த்து, ஒகே (ஹாத்திமே) நீ இறந்துபோ
கிறதை யுன்கண்ணுந் பார்த்துக்கூடாது, அதுகலமாயிற் றுக்கும், உன்னு
டைய கண்ணுக்கும் பட்டிகட்டிக்கொண்டு இன்னமொரு அம்பெவ்வி
யாக இருப்பதா லதைநீ என்னைத்திருக்கிறாய், இப்போப்பட்டாயிர்
மீண்டிருப்பதைப் பார்த்திதாம் இறந்துபோவதே கலமென்று, அந்த
விடம்பட்டிர் அம்பைத்தொழிந்துக் கண்ணிற் பட்டிகட்டிக்கொண்டி

அந்த(சமான்அதம்)என்பவர் (ஹாத்திமுத்குக்)அவையாகச்சென்று
 இன்னவையவர்.கட்குப்பு(ஹாத்திமுத்குக்)அவையாகச்சென்று
 னோடு (ஹாத்திமானவர்) மெலையோடுப் பின்னர், அந்தத் தேசத்திற்
 போய்ச் சேர்ந்து (ஹாதிஸ் பாத்நாஷாவைக்கண்டார்) அந்தப் பாத்நா
 ஷாவைவர் மிகுந்த அன்பாதாவுடனே யோருடைய (ஹாத்திமைம்)
 போனவரின்மீட்ட புதுமைவைப்போலே பெருந்து (ஹாத்திமைம்)
 கட்டித்தழுவி வாயிங்கனஞ்செய்து, கைவைப்பிடித்துத் தந்தவரை
 சிம்மாசனத்தாக் கழைத்துக்கொண்டு போய்வைத் தருமை பெருமை
 செய்து பின்னரவர் (ஹமாம் பாத்நாஷா) போய்வைத்தாங்கிநினைத்
 துப்போதுகொண்டிமாநவர்)அங்குதந்த சேதிகமெய்
 லாம் விபாம் விபாமாக வான்முறைகோடுத் தொச்சித்தாங்கொண்டி
 வந்த இத்தினத்தைமெடுத்து அவர் முன்னுக்கவந்து இவ் தம்
 களுக்கு கனாக இருக்குமென்றுவொள்ளிப், பின்னர் கொள்ளி.

இந்த இத்தினத்தை அந்த (ஹான்பாடுவுக்கு) காண்பித்
 தாற்ற வனஞ்சு நிச்சயப்படும், ஆகலான், அங்குக்குக் காண்பித்தி
 விட்டுப் பின்னர் தங்கள் இருக்கமுடிந்தித் தனுப்பி வைக்கிறேனென்
 னகொன்னார். அதுகேட்டு (பாத்துஷாவானவர்) மிகுந்த பூரிப்புட
 னே சந்தோஷமாகச் சொன்னதாவது, பாத்தெலின் (பாத்தகர்ல்)
 ஆண்டவன் இருபையாலே தங்கள் மனம்போற் செய்யலாமென்று.
 இவ்விதஞ் சொன்ன பாத்துஷாவைப் பாத்நா (ஹாத்திமானவர்)
 அய், பாத்துஷாக்கள் கொமணியானவரே, இதே, என்னோடும் வர்
 திருக்கிற இம்மனுட்கள்,அவ்விடத்திலேகல்வருவாக இருந்தார்கள்,
 ஆனாலவர்கள், பெரிய மொன்கள், வந்தகர்கள், பாத்துஷாக்க
 ளுடைய குமார்களா மிகுந்திருக்கிறார்கள். ஆகலான்,

இவர்கள், தங்கள் தங்கள் தேசத்திற்குப்போக வழிச்செல்லு
 களுக்குக் கிள்ளமற் நினைமைப் படுகிறார்கள், அந்தக் கான் தேலர்
 தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறதான விவாதெலின், இவர்களுக்கு
 ஆனுகொண்டவாரு குகையையும், வழிச்செல்லுதற்குக் கொஞ்சம்
 சொச்சமும் கொடுக்கும்படிக் குகையாகவேண்டும், அன்னவர்க்கு
 சந்தோஷமாக, அவ்வாறு வழிக்குப் போய்ச்சேர்ந்து தங்களை

அவர்களுள்வார்களென்று சொன்னார், அதுபோலே(பாத்துஷா)அவர்
 களுக்குக் கொடுத்துத் தங்கள் தங்கள் தேசங்களுக்குப் போகும்
 படிச் சனுப்பிவிட்டார். பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) தானும் தமதுருத்
 துப்போக, பாத்துஷாவிடத்தி னுத்திரவு கேட்டார்.அப்போது, பாத்
 நாஷாவானவர்(ஹாத்திமானவர்) னுக்குக் கொண்டுபோகவேண்டிய
 சமான், தனத்தையும், வெளிப்பயணத்துக்காகவேண்டிப் பெருமை
 யாகச் செய்துக்கொய்து சேர்த் தனுப்பிவிட்டார், பின்னர் (ஹாத்தி
 மானவர்)மெலகான் கடந்து வெகு பெருமையுடனே (ஹாத்திமானவர்)
 தென்ற)பட்டணம்வந்து சேர்ந்தார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) அங்கே போனதை, யவ்விடத்தி
 னுள்ளவர்க் எறிந்து ஹான்பாடுகளினிடம்வந்து அவனோடு(ஹமாம்
 பாத்நாஷா) செப்தினைப் பறியப்போனாரே, அந்தமனுடன் மிகுந்த
 பெருமையாகவும், சந்தோஷமாகவும் வந்திருக்கிறாரென்று சொன்னார்
 கள்.அதுகேட்டு (ஹசன்பாடு) தன்னுடைய மனுடர்களைப்பார்த்து
 நீங்கள் சித்தாம் அந்தமனுடனிடமாகப்போய்,அவருக் கென்னுடைய
 சகலம்சொல்லி கல்ல அருமைபெருமையாக கமதாமறுதற்கு அழைத்
 திக்கொண்டி வருங்கனென் தனுப்பினார், அதுபோலவர்கள் விரை
 வாக (ஹாத்திமிடமாகவந்த) ஹான்பாடு சொன்ன சலாத்தைத்
 சொல்லி பவரையழைத்தார்கள். அதுகேட்டுடனே (ஹாத்திமானவர்)
 எழுந்தருளியாகி (ஹசன்பாடுவுடைய) விட்டுக்குப்போனார், அது
 கண்டவன் மிகுந்த அருமையாக அவரை வழக்கம்போலே விட்டுக்
 குன்னே அழைத்து அங்கே இத்தினமிகழைத்த காத்காவிபோட்டு,
 அதிலே (ஹாத்திமை) இருக்கச்செய்து, தானும் பறதாப்போட்டு
 அருவி னுட்காந்துகொண்டு (ஹாத்திமானவர்) போய்வந்த சங்கதி
 களை மிகுந்த ஆகையுடனே கேட்டார்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) தாம்போன இடத்தில் கடந்த சன்
 கதிகள் யாவையும் ஒதுமுதற்கும்வரையிலும் விபாம் விபாமாகச்
 சொன்னார். அதுகேட்டு, ஹான்பாடு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) இப்
 போப்பிட்ட அவனதைப் பட்டாடு ன் றொருகரம் அவ னுடைய

ரும் நடுநெடுகப் பதைபதைத்துத் துடித்துத்தான் அப்போது ஹாதி
திமான்வர் அந்த (அல்மாக) என்ற இரத்தினத்தைப்பெற்று தவறாத
குக் காண்பித்தார். அதை யவள் பார்த்தவுடனே தன் நிலைபக்கமிழ்
து வெட்கமடைத் துடம்பெல்லாம் வேர்வைபாடுதான், அந்த வேர்
வைவிடிலு லவளுடுத்திருந்த வுடையெல்லாம் நனைத்துப் போய்விட்டது.
அதனோடு மவள்மனம்தான் துடல்சேர்ந்து வாய்திறந்து தாமதமொ
தும் பேசாமற் சிந்திப் பாவையைப்போ விருந்தா

அப்போது (ஹாத்திமான்வர்) ஹசன்பாடுவைப் பார்த்து
ஒகே, பெண்கள் சிந்தாமணியாகிய (ஹசன்பாடுவை) புன்னுடைய
உவால்களெல்லாம் (ஆண்டவன் கிருபையால்) காணினதென்றி லிட்
டேன். ஆகையால், இனி புன்னுடையவாக்கை நீ நிறைவேற்றவேண்டி
டுமென்றுசொன்னார். அதுகேட்டு, ஹசன்பாடு குனிந்ததிலைய
நிமிர்த்தாமல் (ஹாத்திமோடும்) ஒகே, ஆண்டவன் சிவந்தாகிய
(ஹாத்திமோ) நீர் என்னுடைய பிரதிக்களை தவிராமல், உலகத்தில்
மாறுபாடும் படாத பாடுகளெல்லாம் பட்டுத் தொலைத்தீர், ஆனால்,
நானு முடிமைப்போலவே பென்னுடைய வார்த்தைப் பாட்டை
தவிர்த்த மாட்டேன், ஆகலால், நானிப்போ தும்முடைய அடுமை
பாடுகிட்டேன், அப்படி யடுமையாகிய என்னை யினி நீ சொன்னசெய்ய
வேண்டுமோ அதுபோலே செய்யலாம், மேலும், நீரென்னை யாருக்கு
நிந்தனையாகக் கொடுக்குகிறோ கொடுக்கலாம், இன்னும் நீ சொன்ன
புயமிடத்தில் வைத்துக்கொண்டாலுஞ் சரியே, அல்லது, உமதிஷ்
டம்போலே பெயர்கட்டேனங் கொடுத்தாலுஞ்சரியே, அவைகட்கெல்
லா மும்மனவிலே நானிந்தப் பட்டவளாகவே இருக்கிறேனென்று
சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமான்வர்) ஹசன்பாடுவைப் பார்த்து, ஒகே
பெண்கள்காமணியே நீ சொன்னதெல்லாஞ் சரிதான் அதில்யாதொ
ரு பிசகுமில்லை, என்றாலும், நானிப்போ பெண்களாக இவ்வளவு
வருத்தமுந் துன்பமு மெடுத்துக் கொள்ளவில்லை ஆனல்புண்டவன்

முதல்கை நாடி அந்த முனிர்ஷாமுக்காக வேண்டியே யல்லாமல்
வேறில்லை, ஆகையால், அவனை யுண்மைகொண்டு இராசியாகவேண்
டும்-அவரும் வெருகாளாக வுன்னுடைய ஆகையினால் அமுது சஞ்
சலித்துத் தன்னுயிரைப் போக்கடித்துக் கொள்ளும்படியாய், உன்னை
விட்டு நீங்கி லேதனைப்படுகிறார். ஆதலால் அவருக் கந்த வருத்தமுந்
தங்கடமும் நீங்கும்படியா யுன்னுடைசெய்வதென்ற லோக அமுத
பாணக்கெய்வனும் ஷப்பத்தை நீ குடிப்பாட்டினால் மிகுந்த நலமாக
இருக்கும்-அதற்கு நீயோர் குறைவுசொல்லுகிறது ஆண்டவனுக்கோ
தென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹசன்பாடு) ஹாத்திமைப்பார்த் திப்போதாரே
என்தகப்பனுக்குப் பதிலான தகப்பனாக இருப்பதால், என்பங்கிலே
தங்களுடைய மன மெப்படியோ அப்படிச் செய்யலாம், ஆனால், அவ
ரெனக்கு ஸ்மிக்கான புருஷனாக இருந்தா லதைப்பற்றி யாதமொரு
குறைவுமில்லை பென்று சொன்னார் - அதுகேட்டு (ஹாத்திமான்வர்)
மிகுந்த சந்தோஷமாய், அப்போதையிலேயே பாக்துஷா குமாரனா
கிய முனிர்ஷாமை வாசநிலில் முழுதாட்டி, மேலம்பமான் சரிகையி
னும் செய்ப்பட்ட வுடைக ளுடுத்தாட்டிக்கொண்டு கட்டிவாருங்க
ளென்று (ஹசன்பாடுவின்) இடமிருக்கிற மனாடர்களுக்குச் சொல்
வி யனுப்பினார், அவர்களு மதுபோலே போய் (ஹாத்திமான்வர்)
சொன்ன சொல்லைத்தெரிவித்தார்கள், உடனே அந்தமுனிர்ஷா மெழுந்
தருணியாகிக் குனிந்து முழுது யுயர்ந்த வுடைகளெடுத் தடுத்தித் தம்
மை மிகவுஞ் சிவந்தாடித்துக்கொண்டு மாப்பிள்ளையின் கோலமாகவே
(ஹாத்தி மிடத்திற்கு) வந்தார்.

இவ்விதம், சிவந்தாடித்துக் கொண்டுவந்த முனிர்ஷாமை (ஹாத்தி
மான்வர்) அருமையாகக் கைதொட்டழைத்துத் தம்மருகிற கிடக்கு
பிரத்தின மிழைந்த நான்காவியி லுட்காரவைத்தார்-அப்போது (ஹச
ன்பாடு) தான்மறையவிட்டிருந்தபுதுதாவைக் கொளுத்திக்கிப்
பார்த்தான்-பார்த்தவுடனே, முனிர்ஷாம்பேரில் அவனாயி ருடைய

உபகாரசஞ்சிவிவசனாருபகம்

ராக ஆசைகொண்டு வெங்கித் தலைகுனித் தெழுந்து வேறோர் அறைத்
குட்போ யிருந் கொண்டான்-இஃதறிந்து (ஹாத்திமானவர்) முனி
ஷாமையுங் கடவுட்கொண்டு ஹாதுவான் சராவர்து வந்துவிட்
டார். பின்னர், அனந்தவாடுப் பொழுது கிளம்பினவுடனே (ஹசன்
பாடு) தனது பணிவிடை காணாப்பார்த்து, ஒரு பெரிய மஹலை
மிகவும் நன்றாய்ச் சிங்காரித்துக் கட்டிச் செய்தான், அதுபோ
லவர்கள் மஹலைச் சிங்காரித்து வைத்துவிட்டு ஹசன்பாடுவுக்குச்
சொன்னார்கள், அதுகேட்டவன் சந்தோஷமாகி அப்பணிவிடைகாரரிட
மாக நீங்கள் வினாவாக (ஹாத்தி மிடத்திற் போய்) இனி நீங்கள் வி
டத்தி விருப்பது நன்மைபலிலை, நாங்கள் சிங்காரித்திருக்கும் மஹலில்
வந் திருக்கும்படியாய்ச் சொல்லுகின்றோம் சொல்லிவினுப்பினான்

அதுபோல வர்கள்கூட (ஹசன்பாடு) சொன்னதுபோல்
(ஹாத்திமானவருக்குச்) சொன்னார்கள், அதுகேட்டவருடனே முனி
ஷாமையுமழைத்துக் கொண்டுவந் தங்கே சிங்காரித்திருக்கு மஹலிற்
போ யிருந்தான்-அப்போது (ஹசன்பாடு) தனது தாழிமார்தள்முற
விய வேலைபாட்களுக்கெல்லாம், கவிபாணத்திற்கு வேண்டிய காரி
யங்களைச் செய்யப்படியாய் யுத்திரவுசெய்தான், அதுபோல வர்கள்
நல்லநாட்பார்த்துப் பந்தநாடாட்டி, நகரா நவுபத்து முழக்கச்
சொல்லி நாலாபக்கத்திற்கும் கவிபாண (அக்காபென்னம்) டிக்கட்டுரை
தெய்தி காலத்தையுறித் தச்சிட்டு டனுப்பி வேண்டிதான் பெரிய
ஏறியர்கள் யாவரையும் வரவழைத்துப் பெருங்கூட்ட முண்டாக்கித்,
கவிபாணத்திற்குச் செய்யவேண்டிய சாங்கன்யாவையுஞ்செய்து, பாந்
துஷாக்களுடையபாவனைபாவவேண்டிய விருந்துகளுஞ்செய்து, ஏழை
பெரியோர்கட் கன்னதானம், வந்திரதானம், சொன்னதானம், கன்னி
காதானம், பூகாதானம், கோதானமுதலிய தானங்களும் பெரிதாச்
செய்தார்கள்-செய்து பின்னர்.

மிகவும் பெருந்தொகையென்று ஒப்பரிய மண்பட்டரிட்டு
அடைமிகவுது சோடித்துத் துளோடி வல்லேண்டு, லலித் முதலான
விளக்குவெளிச்சமு முண்டாக்கித், கவிபாணத்திற்கு கம்பங்

ஏழாவது சுவால்

கள் நாட்டித், கண்ணாடி லாந்தர்களும் பூட்டி, வினோத வினோதமான
வாண வேடிக்கைகளும் செய்து, வெளியிட்டார்கள், மனையிடங்களில்
இரத்தினக் கம்பளங்கள் விரித்து, அவைகளின்பேரில் நட்டுவ நாட
கீர்த்திருந்து கொட்டுக் குழல்கள், தட்டிலலாமம், தெட்டியாக இராத
சங்கீதம் செய்யும்படி வைத்தி, ஆடல்பாடல்களும் நடத்தி, மாப்பிள்
பிம்பைய முனீர்ஷாமிருக்கு (ஹசன்பாடு) இருக்கும்
அண்ணனோக்கும் ஒரே தொழிபாடுப் பூப்பந்தவிட்டு, அதனோடு,
தெருக்களிலெல்லாம் பந்தரிட்டு, திக்குக்குத்திக் கூர்கோல அலங்க
ரிப்புச்செய்து, வினோத வினோதமான சித்திரப் படம்விரித்துச், சிங்
காக்கண்ணாடி பதித்துப், பூம்பாவ்விரித்து, மணவறைமண்டபத்திற்
பட்டுப்பாய், வில்லாரிவிரிப்பு விரித்து, ஹிரன், இஸ்தம்பூர் அத்தாச
கிளப் பேரிசப் பனிரீறிற் கலந்து எவ்விடங்களிலுஞ் செவ்வையாகத்
தெளித்துத், தறைக்குச் சந்தனந்தடவி, நவுபத்துநகாராமுழக்கி, அனே
கவிதமான நிலெட்டி, மத்தாபு திக்குகளெங்குத் துலக்கிச், சிரம்பங்,
கோலடி தெருக்களில் வைத்துப், பட்டயம், வாணப் பலவிடமும்
கழட்டிச்செய்து, குடினாப்பதாதி, தோப்பதாதி, காலாப்பதாதித்
கறித்துத்திப், பல்பல விருதம், பல்லக்குங் கொடியும், நிலமென்குசெ
றித்து நிதிகச்செய்து, பின்னர்.

மாப்பிள்ளையான முனீர்ஷாமைப் பனிரீரால் முழுகாட்டிப்,
பட்டுசேரிகை யுடையுதித்திச், சந்திரனைப்போலே சுகதகனெரு
ளிரும் தலைப்பாகையிட்டு, இரத்தினக்கலிக்கு முத்துத் துருவணித்
து, ஸயிர்க்கடகம் வலதுகையிட்டு, மாணிக்க வாலிபந்து வடிவா
யணிந்து, முத்திரத்தின மோதிரம் பத்திபத்தியாய் விசுவிட்டுப்,
பொன்னின் கச்சைப்பாட்டுப் பொருந்த இடையிறக்கட்டி, வந்திரப்
புடி யிட்டவாகும் இடையிற்பூட்டி, மல்லிகைமூலலை மல்லமாலைக்குட்
ழிக், கண்ணிற் சுதுமாவிட்டுக், காலில் இரத்தினச் சோடிட்டு, எல்
லாச்சிறப்பும், நல்லாகச்செய்து பின்னர், வயிரச்சோட்டினை வகைவ
தைவாகச்செய்து, முத்துமணிக்குள் முழுதுமணிந்த பஞ்சகலயா
ணிப் பரோசாரிக் குதிரமேலேற்றி, ஆலாற்றிகுற்றி, யனேகதீரவி

யம் சாழ்பெய்யோர்க் கெதெ தெடுத்தக் கொடுத்தப், பக்கத்திற்
 றோழன் மாப்பிள்ளையர் பரபரப்பான பொற்சிறை அடைந்ததி
 திப், பூணமறிபோலே குதிரைகளிலேநிக் குவாவிரை, உடற்போற்
 கூட்டம் கதிநிறவரப் பலவிவகுளவிற, பார்த்தபெண்கள் நாமப்
 மீறி மயங்கிச் சித்திரப் பாலைபோற் லயங்கித்த, அடவர் வரவும்
 அழகொன்று மெச்சக், ~~கூட்டம்~~ (வார்த்தம்) முன்னா, ~~கூட்டம்~~
 தெருக்கள் சுற்றித் திருநிலைந்து ஆளவக்கூழமுன் வழக்கச்
 செய்று, ஆகியிடத்தில் அனேக பூச்சிவாதம்மேட்டுப் பிள்ளை, பெண்
 யிட்டிப் பெரும்பந்தரிப் போனார்.

அப்போதற்குள்ளபேர் களவீர்த்தித்தரிப், பொன்னிலி யீசை
 வேதவேதாந்தியர்கள் வாழ்த்திப், புகழ்த்து வரிசையாக மாப்பிள்ளை
 யைக் குதிரையிலிருந்து கீழே விழைந்தி; அங்கு வித்திருக்கும் பூம்
 திப், பந்தரிப் பலவாந்திபக் தொனிக்க, கவரத்தின மழுத்திக்கொல்
 பாயவில்லாததிருக்குஞ் சித்திரத்தருத்திப் நிரப்பாகவவந்து, மக்க
 ளம்பாடி மகாவித்துவான்கள், சைவேதாக்க தளராமன் மணப்பவலி
 படித்தார்கள், பிள்ளை, பலபல மேன்மைவான பெண்கள் வந்தகூடி
 (ஹசன்பாடுவை) வாசலோட்டி, வெள்ளைத் துவிசிறுந் நியை
 டைத்துக், கூத்தலுக்கு மணப்புனைகூட்டி, வருகும் சாந்து சுவை
 பூநிக் கூத்தலித் தந்தச் சிப்பால்வாரி முடித்து, வணக்கமாக பூச்சொ
 ருந், செற்றியிற கந்தாசிப் பொட்டு நிலாவெளளிட்டிப், பந்தரி
 திட்டிப், பலமணம்பூவி, அழகறமொழி யழகாகவிட்டு, இரத்தினவா
 ளி காறிவிட்டு, வயிரமொழி வலிபந்தனிலி, கவரத்தினக்கடகம்
 நலமாகக்கவலிவிட்டு, வயிரப்போதுந் கண்ணம் வரிசையாயணித்து
 முத்துமாலை மோகனமாலை சந்தையாசத்தாவடந்தரித்துக், காலணி
 பலபல கவிழை வணித்து, பொன்னின் பாடகம் பொருத்தி, வயிரக்
 கமர்ப்பட்டி வரிசையாயணித்து, கவரத்தினக்கவணம் நலக்குறிப்பி,
 நவரத்தினமோதிரம் கவிவாழியற்றித், சாலக் சவுக்கடி, தரித்துச்,
 சவடிபுயிட்டிக், தலைகணையூட்டித், தேனாம்பரப்பேர் சிறப்பா
 யலங்கரித்துத், சல்லா மக்களுக் தலைமேலிட்டிப், பாக்கியப், பந்த

திற் பலபேர்முடி, ஆலத்திசுற்றி அவினிகர் விடி, வாலியப்பெண்கள்
 வெண்சாமவீசப், பூம்பாயி லன்னம்போல நடாத்தி, மணவறைப்
 பட்டத்தில் வரிசையாய்க்கொண்டவந்துவைத்துக்குரவையிட்டார்கள்
 அப்போதுபந்தவிவந்தெருவிவம்பறினெட்டுமேளநாளங்கனும், முப்
 பந்திராண்டு வாச்சிபங்களுக் கூட்டைப்போலே கண்கொண்டு முழங்கி
~~கூட்டம்~~ பாது, காழி, ஹத்திபு, பிராணமுதலிய சகல இனபக்
~~கூட்டம்~~ கூட்டம் வெந்து கெருக்கி யிருந்தார்கள், அது கண்கி, (ஹத்
 திமாளவர்) முனீர்ஷா மீட்டத்திற் போயிருந்து, மிருத்தசுந்தோஷ
 மோகம் காண்பாவாய் பார்த்து நிக்காகெழுத வுத்திரவு, கொடுத்தார்.

அப்போதுடனே காலியானவர், மகர்குறித்து, குத்துபாவோ
 திரிவாண்டு சாட்சிசுருடனே (ஹசன்பாடுவைவினித்திலும்) பொருத்
 தக்கேட்டு நிக்காகெழுதினார்-பின்னர், சபையிலிருந்த பேர்கட்கெல்
 லாம் சர்க்கரை, சந்தனம், வெத்திலையிட்ட முதலியவைகள் வழங்கி
 அவரவர் கழுத்திலும், பூமாலைபோட்டுப் பணிநீர் தெளித்துப், புகழ்
 அவர்கள் யாவரும் ஆஜர்வதித்துப் பார்த்திறா வோகினார்கள் - பின்
 னர் இறை யெளியோர் வேதவேதாந்தியர் வித்துவான்களுக்கும்
 அனேக நிரவியங்கனையும், காஷ்மீர்ஷால்கனையும் (ஹத்திமுடையவை
 யினால்) எடுத்தெடுத்துத் தூததாப்படிக்குக் கொடுத்தார்-பின்னர்,
 மாப்பிள்ளையாறிய முனீர்ஷாமெழுத்து தகுலிமோடு யாவர்க்கும்
 சலுகம்சொல்லி நின்றார், அப்போது, சிலமுதிய தாதிப்பெண்கள்
 லுந்து முனீர்ஷாமுக்கு, ஆலத்திசுற்றி யறகாக அவரை யழைத்துக்
 கொண்டபோய் மணவறையில் (ஹசன்பாடுவை) திடதுபக்கத்தி
 லிருக்க வைத்தார்கள்.

வைத்தவுடனே முனீர்ஷாம் (ஹசன்பாடுவைவைப் பார்த்தார்)
 அது னெவ்விதமா யிருந்தானெனில், விவே மதிக்கக்கூடாத நவரத்தி
 னுமிக ளிழைத்துப் பொற்சிறைகயிற்செய்த போர்வை போர்த்துத்,
 திரேகைக்கொள்ளாத விதவிதமாக மதிப்புக் கடக்காத நவரத்தினுதி
 வைத்துள்ளும், அத்தர் பணிநீரில் முழுகிப், பூமாலைகளை யுடலென்

கும் பேரிவை யோர்த்தபோலே போந்து, மிகுந்த சிவசாரிபு
டனே தேவாம்வையப்போலே யிருந்தான், அது கனகம், மாப்பிள்
கையாப முனிஷா மயங்கித், மியம்சி, கதையாழித் கெடுவியுத்த
மெந்தார், அப்போது, தோழிப்பெண்கள் பாய்ந்து நெட்டெட்டெழுத்
து, இவ்வெண்ண கொடுமைப் பிருக்கிறதென்று விட்டுக்குள் செ
டிச்செய் நயர்ந்த ப... அன்வெந்து, அம்முனிஷா
முடிந்திற் தெளிந்தார்கள், அறிஞாவர் கொஞ்சகோட்கேள் தன
வுதோன்றி பெழுந்து, புத்திகெளிந்து, ஒண்டவனப் போற்றிப்
புகழ்ந்து இவ்வீரம் புகழ்ந்து கருகுதுத் கோழுதுமுடிந்தப் பி
ன் (ஹாத்திமுடைய) வல்லவையையும், தெய்வத்தையும், தனக்கி
வெண்டிச் சொல்லாதுத் செய்த நன்மையு முன்னியவையப்
புகழ்ந்து போற்றினார்.

பின்னர், அவ்விடத்தி லவர்கள் செய்வவென்று எடக்கு
கொல்லாது செய்து முடிந்தபோது, முனிஷாம் பெண்டித் தாக்கி
யெடுத்துக்கொண்டுபோய்த், தலாய் பல்லக்கிடுவது, அதற்குப்
புறங்காவுமுடிப் பின்னர், தான் குயினாமேற் சவாரிப் பெண்டி
கட்டிக்கொண்டு அனேகவிருதுகளுடனே சவரமோதானமுதல்
ஆடல்பாடலோடு பலபல வினோதங்களான பூக்கொத்துடனே
தாயிருக்கு மறிவாக்கு வந்துசேர்த்தார். அவ்விடத்தி லுள்ளவர்கள்
பெண்ணும், மாப்பிள்ளையும் வந்தவுடனே கனகிஷுத்தித் தப்பிடு
னர், செய்வவென்றய சடங்குகளுஞ்செய்து பெண்டியும், ம
பிண்டியையும் பலகோல்களாகச் சோடிக்கப்பட்டவோர் அந்த
கொண்டியோய்ச் சேர்த்தார்கள்.

அப்போது, மாப்பிள்ளையாறிய முனிஷா மயங்கிவிட்டு நான்கு
நாள் வெளிவாராமிகுத்து பின்னர், ஐந்தாவதுநாள் வெளிவல்லது
(ஹாத்திமைக்கண்டு) அவருடையகாதற் சாட்டாக்கமாளிமுத்தர்
உடனே (ஹாத்தினைவர்) முனிஷாமைத் தாக்கியெடுத்து ம
போட்டித்து முத்திரிட்டி முயாறத்துக் கொடுத்தது. தான் மரு
ப்போக புத்தாவு கொடுமென்குடேட்டார், அப்போது முனி

ஷாம், ஹாத்திமைப்பார்த்தது) தேவரீர் தாக்கன், இன்னும் நான்கு
நாளைக் கிங்கிருத்தவிட்டுப்போகலாமென்று சொல்லப்பின்னர் (ஹா
திமுக்கு) விருத்தசெய்யவேண்டி (ஹசன்பாடுனவர்) சேர்ந்த
பேர்கட்கும், மிகவும்பெரிய மனுடர்களுக்கும், ஏழை பெணியோர்க
புண்புணமாகப் பால்பழாதிருட்டின் நல்ல விழுந்தான
அன்ன பிதாத்தங்கொச்செய்து புரிக்கக் கொடுத்ததில், யாவர்க
ளாஞ் சக்கோஷமாகப் புரித்தித் தீர்க்கப்பின்னர், சந்தன கந்த நந
தனகந்த பரிமளாதினாளர் அதற்குப் பூசிப், பவிரீர் தெளித்த, வெந்
நிலை பிடாவுக்கொடுத்துச் சகலனாயு மருமையா யுபசாரண செய்து
நிறுப்பினார்.

பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) முனிஷாமைப்பார்த்து, ஒகே என்
மேனியானகோ லிப்போதுநா ஹாக்குப்போகவுத்திவு தாருமென்
யகெட்டார், அப்போது முனிஷாம் (ஹாத்திமானவர்) தனக்குச்
செய்த நன்றிசலங்களை நினைத்து, அவருக்குப் போமேனென்று
சொல்வதுகேட்டு மனவருத்தமா யிருந்தார், அதுகண்டு (ஹாத்திமா
னவர்) முனிஷாமைப்பார்த்து, ஆண்டவன் கிருபையால் இனி
யுமக்கு யாதாமெரு குறைவுமில்லை, நிரொன்றுக்கும் யோசனை
யெய்யவேண்டாம், நானும் என்காய் தகப்பன் பெண்சாறியின
யானதொரு காணலென்மெல்லலா, ஆதலானினித் தாமதிக்கக்
கூடாமென்று சொன்னார், அப்போது முனிஷாம், பலகாரணங்க
ளையும் யோசித்துத் தண்டிப்பினாமல் (ஹாத்திமானவர்) யுரு
போகவுத்திவுகொடுத்துத் தன் பெண்சாறியாறிய (ஹாத்திமானவர்)
வருக்குத் தெரியப்படுத்தினார், அப்போதவரும் (ஹாத்திமைக்) கண
யில்லாத கட்டிங் லென்னப் பெருக்கான சந்தேஷத்துடனேபோற்
திற்புறம்து, வாழ்ந்தி வரிசைசெய்து, வழித் சவாநாக்களும்,
தாயிடுபோகப் பருசகலயானித் குயினாயும் பண்புடையபப் பல
பல ஆட்களுக் கொடுத்த தனுபுறார்.

ஆகவே, என் பதிலாக, தேவையானபின், இவற்றுள்
தேசிகனோ, சிங்கை பாவரம், கள்ளியிலிருந்து, வேதமொன்றைத்
தெரிந்து, அதிலுள்ள புகழ் அந்தர்ப்புரிந்தபடி, மேலாதி

காகி - சென்னை முகம்மதியப் புத்தகப்பிரபாலனத்தலைவர்
காகி - தன்னகும் து மகுது முகம்மதுப் புலவர்.

[illegible]